

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน
ตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

คำนำ

โครงการวิจัย เรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
3. เพื่อนำผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่มาปรับปรุงแก้ไขการทำงานตามนโยบายที่กำหนดให้มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์

อย่างเป็นรูปธรรม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง ได้ดำเนินการวิจัยโดยได้รับความร่วมมือให้ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานให้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาจากผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์และนโยบายของผู้บริหาร และประชาชน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้เข้าร่วมโครงการซึ่งจัดขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ได้เสียสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลงานวิจัยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง จึงขอขอบพระคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
ธันวาคม 2559

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

โครงการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และเพื่อนำผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มาปรับปรุงแก้ไขการทำงานตามนโยบายที่กำหนดให้มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม การวิจัยเป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพโดยใช้หลักการประเมินผลโครงการแบบชิปโมเดล (CIPP Model) ประชากรที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ กลุ่มผู้ดำเนินโครงการ และกลุ่มประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ ทั้ง 3 กลุ่มเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่รับการประเมินตามยุทธศาสตร์ทั้ง 9 ด้านขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ประกอบด้วย 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการศึกษา 3) ด้านการเกษตร 4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี 5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต 6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข 7) ด้านการท่องเที่ยว 8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

มีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิจัยการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ตามนโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ทุกโครงการได้บรรลุตามนโยบายที่กำหนดไว้ซึ่งประกอบด้วย 1. โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2. โครงการกิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559 3. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) 4. โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559 5. โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559 6. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 7. โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 8. โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559 และ 9. โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. 2559

2. ผลการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จากโครงการที่รับการประเมินตามยุทธศาสตร์ทั้ง 9 ด้านขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ประกอบด้วย

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ ปัญหาที่เกิดจากสภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในการก่อสร้างทำให้เกิดความล่าช้า รวมทั้งการได้รับความยินยอมจากชาวบ้านในการขยายพื้นที่ถนน ซึ่งต้องสร้างความเข้าใจและเห็นประโยชน์ร่วมกัน ด้านปัญหาคุณภาพของถนนหลังส่งมอบงานและการก่อสร้างถนนให้มีความสมบูรณ์ เช่น มีดินสไลด์ลงมาจากข้างทางหลัง

ทำถนนเสร็จแล้ว และชาวบ้านเสนอให้ติดตั้งเสาไฟฟ้าข้างทางเพื่อส่องสว่างในเขตชุมชนเพิ่มเติม เหล็กกันข้างทางในจุดเสี่ยง เช่น ทางโค้งหรือคอสะพาน แนวทางการแก้ไขปัญหามีดังนี้ การก่อสร้างถนนควรมีการปรับระยะเวลาในการดำเนินการก่อสร้างให้เหมาะสม โดยพิจารณาทั้งในด้านสภาพดินฟ้าอากาศ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง การสร้างความเข้าใจต่อประชาชนต้องใช้ระยะเวลาและการพูดคุยต้องแสดงถึงเจตจำนงเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและจากปัญหาคุณภาพถนนหลังจากส่งมอบงานและความสมบูรณ์ของถนน ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรเพิ่มขอบเขตของการกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้มีครอบคลุมและเพิ่มความต้องการของประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี

2) ด้านการศึกษา พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ การวางแผนการทำโครงการยังไม่มีความพร้อมจากข้อจำกัดของเวลาที่มีเวลาน้อยเกินไป กิจกรรมของฐานมีจำนวนมาก ส่งผลให้นักเรียนเข้ากิจกรรมฐานไม่ครบจำนวนของกิจกรรมฐาน อีกทั้งการจัดทำโครงการมีช่วงระยะเวลานาน เพราะขั้นตอนของการอนุมัติโครงการมีหลายขั้นตอนต้องผ่านผู้บริหารทั้งของโรงเรียนและขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทำให้ใช้ระยะเวลานาน และการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับทางมหาวิทยาลัยค่อนข้างมีการติดขัด เพราะในช่วงเวลาที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมจะตรงกับช่วงเวลาของทางมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนเช่นกัน ทำให้ช่วงเวลาในการจัดโครงการน้อยเกินไป แนวทางการแก้ไขปัญหามีดังนี้ การเตรียมความพร้อมในการทำงานควรมีการวางแผนร่วมกันให้มีความเหมาะสม เพียงพอและมีการกำหนดเป้าหมายของโครงการให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกิจกรรมที่มีอย่างเหมาะสม ควรเน้นการจัดกิจกรรมให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยมีการสอบถามความคิดเห็นหรือความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริงในการเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และโรงเรียนหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ควรทำข้อตกลงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย (MOU) ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยพิจารณาอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับการเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับนักเรียน

3) ด้านการเกษตร พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ สถานที่ในการจัดงานมีพื้นที่ค่อนข้างน้อยเมื่อมีประชาชนมาเที่ยวชมงานมากจะเกิดความแออัด อีกทั้งปัญหาที่เกิดจากความไม่เพียงพอของห้องน้ำในการให้บริการแก่ประชาชนและน้ำใช้ในการอำนวยความสะดวกภายในงาน ไม่เพียงพอและการจัดพื้นที่แสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าไม่เป็นระเบียบไม่ดึงดูดให้เกิดความน่าสนใจ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ยังไม่มีความหลากหลายและสินค้านี้น้อยเกินไป ไม่เพียงพอ แนวทางการแก้ไขปัญหามีดังนี้ ควรปรับพื้นที่หรือจัดหาพื้นที่ที่เหมาะสมและรองรับกับการจัดโครงการในปีต่อไป การวางแผนการกักเก็บน้ำหรือจัดหาอุปกรณ์เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ตลอดการจัดงานและจัดห้องน้ำให้เพียงพอและเหมาะสมของผู้เข้าร่วมงาน ควรออกแบบและจัดวางพื้นที่แสดงสินค้าโดยขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการจัดงานและยกระดับการจัดงานเป็นการจัดธุรกิจไมซ์ (MICE) เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ อีกทั้งการจัดระเบียบหรือจัดทำบัญชีสินค้าอย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำระบบเทคโนโลยีมาจัดเก็บบันทึกข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดกระบี่ เพื่อให้มีการนำข้อมูลของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มาใช้ประกอบการคัดเลือกเพื่อนำมาจำหน่ายในปัดไปและควรยกระดับของการจัดงานเป็นระดับนานาชาติ จัดกิจกรรมในรูปแบบภาษาอังกฤษ หรือแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์การจัดงานให้มีความน่าสนใจและดึงดูดให้กลุ่มนักท่องเที่ยวจังหวัดใกล้เคียงมาร่วมงานมากขึ้น

4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ มีการจราจรค่อนข้างหนาแน่น ส่งผลต่อขบวนศาลเจ้าที่มีจำนวนมากและประชาชนที่เข้าร่วมงานแออัด สถานที่จัดงานค่อนข้างคับแคบ เมื่อมีจำนวนศาลเจ้ามาเข้าร่วมเพิ่มมากขึ้นและงบประมาณในการสนับสนุนศาลเจ้ามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการจัดการของศาลเจ้า เช่น จำนวนของน้ำดื่มในการสนับสนุนร่างทรง แนวทางการแก้ไขปัญหา มีดังนี้ ควรปรับพื้นที่ของถนนหรือบริเวณจัดงานให้มีความเหมาะสม กำหนดระบบของการนำรถหรือขนาดของรถที่นำร่างทรงเข้าร่วมงานและผู้ติดตามให้เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาการจัดงานในปีถัดไป เพิ่มจำนวนของน้ำดื่มหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมให้กับศาลเจ้าที่เข้าร่วมงานโดยการสอบถามความต้องการจากตัวแทนของผู้รับผิชอบศาลเจ้าและดำเนินการให้พอเพียง การดำเนินการประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดงานที่มีจุดเด่นแตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ กับสื่อสารมวลชนและเพิ่มช่องทางของสื่อให้มากขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์การจัดงาน ควรเพิ่มกลยุทธ์ของการจัดงานประเพณีถือศีลกินเจที่น่าสนใจและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงหรือนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาร่วมงานมากขึ้น

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ ปัญหาจากภาระงานจากกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุบางกลุ่มไม่ได้รับข้อมูลจึงไม่สามารถเข้าร่วมโครงการ รวมทั้งการจัดโครงการไม่ได้คำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ ของผู้สูงอายุที่ควรได้รับ เช่น บริการตรวจสุขภาพเฉพาะทาง การดูแลสุขภาพกาย การสร้างพลังใจในการดำรงชีวิต รวมทั้งการได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึงในกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ห่างไกลและกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจน การจัดโครงการไม่ได้มีรูปแบบของกิจกรรมที่แสดงถึงการสืบทอดภูมิปัญญาองค์ความรู้จากผู้สูงอายุ และการนำเอาองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาของผู้สูงอายุมานำเสนอให้เกิดประโยชน์ เช่น นำเอาภูมิปัญญามาถ่ายทอดให้กับโรงเรียนหรือกลุ่มเยาวชนและสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายุอีกด้วย แนวทางการแก้ไขปัญหา มีดังนี้ ควรสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผู้ดูแลผู้สูงอายุหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถประสานงานหรือติดต่อกับผู้สูงอายุอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการจัดทำระบบสารสนเทศที่ดีเพื่อเป็นฐานข้อมูลและคัดกรองข้อมูลของผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด การจัดรูปแบบกิจกรรมควรสอบถามจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง ผู้ติดตามผู้สูงอายุ และพิจารณาจากสภาวะแวดล้อมปัจจุบันเพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้ตรงกับความ ต้องการ และคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ เช่น การตรวจสุขภาพ การมีรายได้ในการดำรงชีวิต โรคและการป้องกันโรคภัย ภาวะจิตและโรคซึมเศร้า การใช้โทรศัพท์การสื่อสารกับเพื่อนหรือบุตรหลาน เป็นต้น และควรจัดกิจกรรมการถ่ายทอดภูมิปัญญาของผู้สูงอายุหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับเยาวชน เช่น นำเอาภูมิปัญญามาถ่ายทอดให้กับโรงเรียนหรือกลุ่มเยาวชนและสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายুরวมทั้งการจัดทำคู่มือ คัมภีร์ความรู้ หรือเอกสารความรู้จากภูมิปัญญาผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ เป็นต้น

6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ กรรมการตัดสินจำนวนไม่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขันและความเป็นกลางในการพิจารณาการตัดสินให้มีความยุติธรรม ปัญหาจากกองเชียร์ฟุตบอลแต่ละทีมที่ไม่เคารพกติกา มารยาทในการเชียร์กีฬา ส่งผลต่อปัญหาในการจัดการแข่งขันและในแต่ละอำเภอของจังหวัดกระบี่ยังไม่มีสนามกีฬามาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล อีกทั้งเงินรางวัลตอบแทนควรมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ แสดงให้เห็นถึงการจัดซื้อจัดจ้างในรูปแบบของโครงการ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีดังนี้ ควรคัดเลือกกรรมการตัดสินหรือพิจารณากรรมการตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาฟุตบอลมาจากหลายพื้นที่

ของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งกรรมการระดับประเทศ เพื่อก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและสร้างความเพียงพอของจำนวนกรรมการในการตัดสิน รวมทั้งต้องมีการจัดอบรมให้กับผู้ตัดสินฟุตบอลที่เป็นคนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีความเชี่ยวชาญด้านการตัดสิน มีประกาศนียบัตรเป็นหลักฐาน มีความรู้ ความสามารถที่จะตัดสินได้อย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างผู้ตัดสินจากต่างจังหวัดเข้ามาตัดสิน การกำหนดกติกาหรือจัดหาตัวแทนของกลุ่มกองเชียร์เพื่อถ่ายทอดกติกาให้รับรู้ทั่วกัน รวมทั้งกำหนดข้อบังคับที่ชัดเจน รวมถึงบทลงโทษให้รัดกุมเพื่อสร้างเป็นระเบียบในระหว่างการแข่งขันและกำหนดรูปแบบของสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการแข่งขัน แต่ละอำเภอเพื่อสร้างเป็นมาตรฐานเดียวกันของรอบคัดเลือกในแต่ละอำเภอ สร้างความโปร่งใสของการรับเงินรางวัลในรูปแบบของการทำความเข้าใจระหว่าง อบจ. กับท้องถิ่นที่ได้รับการเสนอโครงการการประกาศ เปิดช่องและจัดซื้อจัดจ้างที่สามารถตรวจสอบได้

7) ด้านการท่องเที่ยว พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ การจัดโครงการในพื้นที่ค่อนข้างจำกัดในเรื่องของห้องน้ำ ระบบไฟฟ้าที่เหมาะสมและเพียงพอ การจัดโครงการยังขาดการประสานงานที่ดีและมีความร่วมมือกันทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและยังไม่มี การแสดงความคุ้มค่าของเงินที่มาจาก การสนับสนุนงบประมาณดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีดังนี้ ควรเพิ่มกระแสไฟฟ้าหรือจัดรถปั่นไฟเพื่อเสริมกำลังไฟให้มากขึ้น ในระหว่างการจัดงาน การทำงานควรได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและปรับรูปแบบการจัดงานให้มีความน่าสนใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากขึ้น และการจัดทำโครงการควรมีการวัดผลที่ชัดเจน การรายงานผลการดำเนินโครงการควรเปรียบเทียบผลของแต่ละปี และแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าของตัวเงินและความคุ้มค่าที่ไม่ใช่ตัวเงินอย่างเป็นรูปธรรม

8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ เกิดปัญหาการลักลอบระเบิดปลาหรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ในพื้นที่ อีกทั้งความต้องการของชุมชนในการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำได้ทะเลเพิ่มมากขึ้น มีความจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนของท่อซีเมนต์หรือท่อปูนมากขึ้นและยังไม่ได้ ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความชำนาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังป้องกันอย่างเพียงพอ รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอในการทำงานส่งผลต่อการทำงานที่ไม่ถูกต้องหรือล่าช้า แนวทางการแก้ไขปัญหา มีดังนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเตรียมแนวทางหรือมาตรการในการลักลอบระเบิดปลาหรือสัตว์น้ำ มีการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นปราการขั้นต้นในการช่วยป้องกันการลักลอบหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสร้างเครือข่ายของหมู่บ้านหรือตำบลใกล้เคียงเพื่อให้ช่วยกันป้องกันทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน จัดทำประชาสัมพันธ์หรือใช้สื่อทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) และอีกหลายช่องทางเพื่อการขอรับท่อซีเมนต์หรือท่อปูน เพื่อบริการโครงการในปีต่อไปและกำหนดนโยบายหรือโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความชำนาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังป้องกัน

9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า มีปัญหาต่อการดำเนินโครงการดังนี้ การประสานงานระหว่างเครือข่าย เพื่อจัดอบรมให้ความรู้บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคลเพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัวและสามารถติดต่อสื่อสารในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีดังนี้ การกำหนดหัวหน้าทีมหรือผู้นำในการประสานงานแต่ละฝ่ายงานให้ทำงานประสานและแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้ปฏิบัติงานตรงกับศักยภาพ อีกทั้ง

การพัฒนาเครือข่ายด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เครือข่ายต้องมีระบบการสื่อสารที่ดีและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การป้องกันทางทะเล เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกเครือข่ายจะต้องมีการดูแลที่ทางอากาศได้ สามารถเตรียมความพร้อมได้ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรเพิ่มกลุ่มของผู้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เช่น ไลฟ์การ์ด (Lifeguards) ในการจัดโครงการปีถัดไป

ผลประโยชน์ผลสัมฤทธิ์ของโครงการและประสิทธิภาพของโครงการและความคุ้มค่าของงบประมาณที่ได้รับเป็นรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ มีผลการวิจัยดังนี้

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ภาพรวมทุกโครงการในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน **ระดับมากที่สุด** คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 91.11

ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ ภาพรวมทุกโครงการในด้านความเหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ใน **ระดับมากที่สุด** คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.09

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภาพรวมทุกโครงการต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ พบว่า ในภาพรวมเห็นว่าโครงการมีประสิทธิภาพประสิทธิผลอยู่ใน **ระดับมากที่สุด** คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.40

ข้อเสนอแนะจากคณะผู้วิจัย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรมีการพัฒนากระบวนการในการจัดทำโครงการให้มีความสมบูรณ์ในส่วนเนื้อหาของทุกโครงการที่จัดทำขึ้นตามแผนงาน เริ่มตั้งแต่การเขียนโครงการที่ควรมีการระบุวัตถุประสงค์ของโครงการ ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการที่ชัดเจน ส่วนในการปฏิบัติตามแผนนั้นควรมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้อยู่เป็นรูปธรรมสามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานออกมาได้อย่างชัดเจน และควรมีการจัดทำรูปแบบสรุปรายงานผลการดำเนินงานที่แสดงถึงผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นโยบายผู้บริหารบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางเอาไว้หรือไม่

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรมีการปรับปรุงการดำเนินโครงการในปีต่อไปให้มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางเอาไว้ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประโยชน์จากโครงการได้อย่างแท้จริงตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรให้ความสำคัญในด้านการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการอย่างเหมาะสม (Action) ให้มากขึ้นเพราะเป็นด้านที่มีความสำคัญ เนื่องจากสามารถปรับปรุงแผนการดำเนินงานในปีต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการและผลลัพธ์ของโครงการ

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อาจเพิ่มการอบรม การจัดองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการ (Management) ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ ให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการให้มากขึ้น เพื่อส่งผลดีในการปฏิบัติงานต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ข
บทสรุปผู้บริหาร	ค
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่.....	4
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2557-2560	6
ประวัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่.....	12
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ท้องถิ่น	23
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
กรอบแนวคิดการดำเนินงานวิจัย	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย	46
กลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การรวบรวมข้อมูล.....	47
วิธีการประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์.....	47
บทที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์	50
ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความเกี่ยวข้องกับของโครงการและความสอดคล้องของนโยบาย ของคณะผู้บริหารและยุทธศาสตร์	50
ตอนที่ 2 ผลการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่	75
ตอนที่ 3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและประสิทธิภาพของโครงการและความคุ้มค่า ของงบประมาณที่ได้รับ	90
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	132
บรรณานุกรม.....	176

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	178
ภาคผนวก ก กรอบการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล	179
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์.....	184
ภาคผนวก ค แบบสรุปการสัมภาษณ์.....	197
ภาคผนวก ง ตัวอย่างภาพโครงการ	251
รายนามคณะผู้วิจัย	258

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านโครงสร้างพื้นฐาน.....	90
ตารางที่ 4.2 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐาน	91
ตารางที่ 4.3 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย	92
ตารางที่ 4.4 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน	93
ตารางที่ 4.5 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน	94
ตารางที่ 4.6 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย	95
ตารางที่ 4.7 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน.....	96
ตารางที่ 4.8 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการศึกษา.....	97
ตารางที่ 4.9 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการศึกษา.....	98
ตารางที่ 4.10 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพของโครงการในด้านการศึกษา	99
ตารางที่ 4.11 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการเกษตร	100
ตารางที่ 4.12 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการเกษตร.....	101
ตารางที่ 4.13 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการเกษตร.....	102
ตารางที่ 4.14 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	103
ตารางที่ 4.15 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	104
ตารางที่ 4.16 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.17 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	106
ตารางที่ 4.18 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	107
ตารางที่ 4.19 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	108
ตารางที่ 4.20 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการกีฬาและสาธารณสุข.....	109
ตารางที่ 4.21 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการกีฬาและสาธารณสุข	110
ตารางที่ 4.22 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการกีฬาและสาธารณสุข	111
ตารางที่ 4.23 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการท่องเที่ยว	112
ตารางที่ 4.24 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการท่องเที่ยว	113
ตารางที่ 4.25 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการท่องเที่ยว	114
ตารางที่ 4.26 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	115
ตารางที่ 4.27 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	116
ตารางที่ 4.28 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	117
ตารางที่ 4.29 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	118
ตารางที่ 4.30 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.....	119
ตารางที่ 4.31 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	120
ตารางที่ 4.32 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในภาพรวมตามนโยบาย 9 ด้าน	121

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.32 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในภาพรวม ตามนโยบาย 9 ด้าน	121
ตารางที่ 4.33 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ ในภาพรวมตามนโยบาย 9 ด้าน.....	125
ตารางที่ 4.34 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของโครงการในภาพรวมตามนโยบาย 9 ด้าน.....	128

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แผนที่จังหวัดกระบี่.....	5
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์.....	26
ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน	91
ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนิน โครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐาน	92
ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนิน โครงการในการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย	93
ภาพที่ 4.4 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนิน โครงการในการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาดี	94
ภาพที่ 4.5 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน	95
ภาพที่ 4.6 แผนภูมิระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของโครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย	96
ภาพที่ 4.7 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาดี	97
ภาพที่ 4.8 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้าน การศึกษา.....	98
ภาพที่ 4.9 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนิน โครงการในด้านการศึกษา	99
ภาพที่ 4.10 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ ของโครงการในด้านการศึกษา.....	100
ภาพที่ 4.11 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านการเกษตร.....	101
ภาพที่ 4.12 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในด้านการเกษตร	102
ภาพที่ 4.13 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านการเกษตร.....	103
ภาพที่ 4.14 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	104
ภาพที่ 4.15 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	105

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 4.16 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	106
ภาพที่ 4.17 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	107
ภาพที่ 4.18 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	108
ภาพที่ 4.19 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	109
ภาพที่ 4.20 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านการกีฬาและสาธารณสุข	110
ภาพที่ 4.21 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในด้านการกีฬาและสาธารณสุข	111
ภาพที่ 4.22 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านการกีฬาและสาธารณสุข	112
ภาพที่ 4.23 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านการท่องเที่ยว	113
ภาพที่ 4.24 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในด้านการท่องเที่ยว	114
ภาพที่ 4.25 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านการท่องเที่ยว	115
ภาพที่ 4.26 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	116
ภาพที่ 4.27 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	117
ภาพที่ 4.28 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	118
ภาพที่ 4.29 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร ในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	119
ภาพที่ 4.30 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ ดำเนินโครงการในโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	120
ภาพที่ 4.31 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	121

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.32 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในภาพรวม.....	123
ภาพที่ 4.33 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารตามรายด้าน.....	124
ภาพที่ 4.34 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในภาพรวม.....	126
ภาพที่ 4.35 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการตามรายได้.....	127
ภาพที่ 4.36 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของโครงการในภาพรวม	129
ภาพที่ 4.37 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของโครงการตามรายด้าน	130
ภาพที่ 4.38 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการและประชาชน/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการในภาพรวมของแต่ละด้าน	131

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีเขตพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดกระบี่ทั้งจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จากบทบาทอำนาจหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จึงกำหนดนโยบายเพื่อบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยคำนึงถึงแนวนโยบายของรัฐบาล และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่ โดยมุ่งเน้นโครงการขนาดใหญ่และกิจกรรมที่เป็นภาพรวมของจังหวัดกระบี่ตามกรอบอำนาจและหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสะดวกสบาย มีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น โดยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ 9 ด้าน ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ด้านการเกษตร ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการกีฬาและสาธารณสุข ด้านการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมีโครงการภายใต้บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) เพื่อบูรณาการการพัฒนาโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ตามวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ที่ว่า “เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่”

นอกจากนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และให้มีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำผลไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะได้ตรงกับความต้องการของประชาชน และมีการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 การติดตามและประเมินผล ได้กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การติดตามและประเมินเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานหรือการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญ

ยิ่งในการพัฒนาองค์กรไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จึงต้องมีการตรวจติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำผลไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะได้ตรงกับความต้องการของประชาชน และมีการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เพื่อให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 ว่า “การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การอำนวยการความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน มีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน”และนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลไปปรับปรุงและเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
3. เพื่อนำผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่มาปรับปรุงแก้ไขการทำงานตามนโยบายที่กำหนด ให้มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

- 1.1 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
- 1.2 ผู้ดำเนินโครงการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- 1.3 ประชาชนทั่วไปและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้จะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ใช้แผนการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยใช้วิธีคอนวีเนียน แซมปลิง (Convenience Sampling) โดยคำนวณขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% โดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่าง $n = 1 / [(4e^2 / Z^2) + (1 / N)]$ (ศิริชัย พงษ์ชัย, 2555) ได้ขนาดตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จำนวน 2 คน ต่อ 1 ด้านยุทธศาสตร์
- 2.2. ผู้ดำเนินโครงการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 5 คน ต่อ 1 ด้านยุทธศาสตร์

2.3. ประชาชนทั่วไปและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประชาชนทั่วไป 10 คน ต่อ 1 ด้าน ยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยมีแนวทางในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การตีความจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จาก การสำรวจเอกสาร การสัมภาษณ์
2. รวบรวมจากแบบสอบถามปลายเปิด มาจัดกลุ่มความถี่ของคำตอบ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลการดำเนินงานตามนโยบายของคณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
2. ทราบผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนางานบริหารจัดการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากำหนด ตลอดจนสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาและแผนดำเนินงานในปีต่อไป เพื่อให้ผลการดำเนินงานมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยการประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2557-2560
3. ประวัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่
5. แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ท้องถิ่น
6. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นประมาณปี พ.ศ. 2415 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปากสั้ย และทรงพระราชทานนามว่า “เมืองกระบี่” เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้วโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ต่อมาในปี พ.ศ. 2418 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี พ.ศ. 2443 ได้ย้ายที่ตั้งเมืองไปอยู่ตำบลปากน้ำ อยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึก เรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวกเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดขนาดเล็ก ที่มากด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ การผสมผสานการดำรงชีวิตของผู้คนที่ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และความเชื่อที่แตกต่างอย่างกลมกลืน ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ 814 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,708.512 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,942,820 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ จดจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศใต้ จดจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน

ทิศตะวันออก จดจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง

ทิศตะวันตก จดจังหวัดพังงา และทะเลอันดามัน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2557-2560

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวคุณภาพพระดือนานาชาติ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่
มีการปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ (ภาคการท่องเที่ยว ภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ พืช และอาหาร) จังหวัดให้มีคุณภาพแข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. พัฒนาคอนให้มีความคุณภาพพระดือนานาชาติ คุณธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพพระดือนานาชาติ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการสูงสุด
5. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพและรายได้ของท้องถิ่น

เป้าประสงค์รวม

1. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพในระดับนานาชาติ
2. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดยังคงความอุดมสมบูรณ์ สวยงาม และปลอดภัย
3. จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
4. มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการท่องเที่ยวและขนส่งด้านการเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานสากล และเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้
5. สินค้าเกษตรมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาคและโลก เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
6. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีการจ้างงาน และกระจายรายได้
7. เป็นแหล่งอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทดแทน
8. ประชาชนมีความสุข คุณภาพชีวิตดี การศึกษามีคุณภาพ เข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีความพร้อมในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
9. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดกระบี่ในมิติต่าง ๆ สามารถปรับตัวได้เท่าทันกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของประเทศ ภูมิภาค และโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) และเพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานในระดับสากล

เป้าประสงค์

1. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพในระดับนานาชาติ
2. จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3. มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการท่องเที่ยวและขนส่งด้านการเกษตรที่ได้คุณภาพ มาตรฐานสากล และเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้
4. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีการจ้างงาน และกระจายรายได้

ตัวชี้วัด

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 จากฐานปีที่ผ่านมา
2. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงยกระดับคุณภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25
3. ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
4. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับรองมาตรฐานจาก The Best of Krabi ไม่น้อยกว่า 2 แห่ง
5. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา พื้นฟู ยกระดับคุณภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25
6. ทรัพยากรบุคคล องค์กรสถาบันชุมชนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวรองรับการเป็นท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ปรับภูมิทัศน์เมืองโดยใช้การออกแบบตามหลักอารยสถาปัตย์ (Universal Design) ควบคู่กับความมีธรรมาภิบาลและสอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้อง รองรับเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
3. สร้างความตระหนักแก่ทุกภาคส่วนในความเป็นเจ้าบ้านที่ดี ให้บริการที่เป็นเลิศ
4. พัฒนาคุณภาพบุคลากรท่องเที่ยว ทั้งทักษะและคุณภาพการให้บริการ ให้มีความพร้อมในการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
5. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่มีความหลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน การยกระดับงานเทศกาลที่มีเอกลักษณ์ของจังหวัด เป็นต้น
6. พัฒนาระบบป้องกัน จัดการภัยพิบัติ และความปลอดภัยให้ได้มาตรฐานสากล
7. สร้างภาพลักษณ์ของการเป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียว ให้เป็นที่รู้จักของนานาชาติ
8. ดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพและบริบทการท่องเที่ยวของจังหวัด

9. ควบคุมและจัดระเบียบผังเมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย และคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยการจัดแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning) ความสวยงาม โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

10. จัดทำมาตรการและบังคับใช้กฎหมายในการจัดระเบียบและควบคุมการประกอบการของทุนต่างชาติ

11. พัฒนาระบบบริหารจัดการและจัดตั้งกลไกแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ เพื่อเป็นกติกากในการจัดระเบียบ พัฒนา และแก้ไขปัญหาพร้อมกันภายใต้ปณิธานการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สู่ความยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก

เป้าประสงค์

1. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาคและโลกเกษตรกรรมรายได้เพิ่มขึ้น
2. เป็นแหล่งอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทดแทน

ตัวชี้วัด

1. ประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 18.50
2. จำนวนฟาร์มที่ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
3. ปริมาณยางพาราที่สถาบันเกษตรกรรวบรวมได้ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25
4. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีอาชีพและรายได้เพิ่มมากขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25
5. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนา ความรู้และทักษะการผลิต ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25
6. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในการลดต้นทุนการผลิต ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มผลิตภาพการผลิตปาล์มน้ำมันและยางพารา ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
2. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ
3. กำหนด Zoning การทำเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งระบบชลประทานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
6. ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรปาล์มน้ำมันและยางพาราเพื่อสร้างความมั่นคงของรายได้

7. ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง ในรูปแบบการผลิตที่เหมาะสมเพื่อสร้างรายได้ และสร้างความมั่นคงด้านอาหารของจังหวัด

8. ส่งเสริมการทำเกษตรชีวภาพ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9. ส่งเสริมและยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด และสนับสนุนให้มีการใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในจังหวัด

10. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งโรงงานกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ ในพื้นที่โดยเน้นให้เป็นอุตสาหกรรมสะอาด

11. ขยายผลการผลิตไบโอดีเซลเพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทน

12. พัฒนาพลังงานหมุนเวียนและพลังงานทางเลือกเพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของจังหวัดและจัดทำแผนพัฒนาพลังงานทดแทนระดับจังหวัด

13. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และสร้างทายาทเกษตรกรแบบมืออาชีพเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาชีพเกษตรกรกรม

14. พัฒนาข้อตกลงร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาการเกษตรของจังหวัด เพื่อสร้างความร่วมมือและใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานที่เห็นชอบร่วมกัน

15. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรครบวงจรทุกหมู่บ้าน (พืช ประมง ปศุสัตว์)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ และปรับตัวรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีความสุข คุณภาพชีวิตดี การศึกษามีคุณภาพ เข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีความพร้อมในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดกระป๋องในมิติต่าง ๆ สามารถปรับตัวได้เท่าทันกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของประเทศ ภูมิภาค และโลก

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการแก้ไขและผ่านเกณฑ์ จปฐ. ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของครัวเรือน ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.

2. จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระวิชาหลักมีค่าเฉลี่ยระดับประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

3. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการสร้างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

4. ร้อยละความสำเร็จของการแก้ปัญหาด้านสาธารณสุข ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

5. ร้อยละของศาสนสถานที่พัฒนาและสร้างกระบวนการกล่อมเกลาสังคมด้วยศาสนา ร้อยละ 25

6. ร้อยละ 80 ของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านแรงงานตามเป้าหมายที่กำหนด

7. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

8. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีความเข้มแข็งและมีระบบเฝ้าระวัง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
9. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เกณฑ์วัดของกระทรวงมหาดไทย

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและยกระดับความร่วมมือของเครือข่ายเพื่อการปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
2. ป้องกัน บำบัด และปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดและอบายมุขในทุกกลุ่ม
3. สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนทุกพื้นที่
4. พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
5. เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของแรงงานให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของภูมิภาคและโลก
6. พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งและเร่งสร้างภูมิคุ้มกันสานสัมพันธ์ภายในครอบครัว พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม
7. พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้สำหรับประชาชนทุกช่วงวัย
8. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
9. ยกระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมการใช้ทุนทางสังคม
10. สร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ของคนกระบี่
11. พัฒนาชุมชน สังคม สู่กระบี่เมืองสุขภาพ
12. ส่งเสริมการเข้าถึงการอำนวยความสะดวกเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดยังคงความอุดมสมบูรณ์สวยงามและปลอดภัย

ตัวชี้วัด

1. จำนวนโครงการ (กิจกรรม) อนุรักษ์ ด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า 1 โครงการ/แห่ง
2. พื้นที่ป่าหรือที่สาธารณะ ที่ถูกบุกรุกทำลายได้รับการฟื้นฟูร้อยละ 50
3. คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล พารามิเตอร์ความโปร่งใสสำหรับวัดน้ำทะเล ลดลงจากสภาพธรรมชาติ) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10
4. ระบบบริหารจัดการขยะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นโดยปริมาณขยะลดลง ร้อยละ 5

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. คุ่มครอง ป้องกัน รักษา พื้นฟูพื้นที่ป่า และเขตอนุรักษ์
2. ตรวจสอบ ป้องกัน ควบคุม กำกับ ดูแลการก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและมลพิษ และบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเป็นธรรม
3. พัฒนาระบบบำบัดมลพิษที่ได้คุณภาพมาตรฐาน และเพียงพอต่อปริมาณการบำบัด เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ชยะ เสีย จัดระเบียบหาบเร่ แผงลอย เป็นต้น
4. ผลักดันให้เกิดมาตรการทางสังคม ในการเฝ้าระวัง ดูแล ทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่ง ภูเขา ส่งเสริมการจัดการพื้นที่ชายฝั่งโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
5. บริหารจัดการพื้นที่ป่าชายเลนโดยคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่ แนวปะการัง อนุรักษ์หญ้าทะเล เพื่อสร้างสมดุลของระบบนิเวศและความอุดมสมบูรณ์ และสร้างมาตรการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
6. เฝ้าระวัง ตรวจสอบ กำกับ ดูแล ส่งเสริม เผยแพร่ บำบัดรักษาทรัพยากรน้ำในระดับลุ่มน้ำ
7. กำหนดมาตรการส่งเสริม ป้องกันและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเป็นธรรมต่อผู้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดทุกประเภท
8. สร้างจิตสำนึกให้เยาวชน ประชาชนทุกกลุ่ม และเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและเฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและศิลปกรรมอย่างเข้มแข็ง
9. พัฒนาระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดทุกประเภทให้มีความทันสมัยของข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจเชิงนโยบาย รวมทั้งเพื่อติดตามและตรวจสอบสถานการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง
10. ส่งเสริมให้มีกิจกรรม CSR ด้านสิ่งแวดล้อม ให้เป็นนโยบายของจังหวัด โดยกำหนดโซนนิ่งให้ชัดเจน

นโยบาย Krabi Global City

นโยบายกระบี่ Krabi Global City มีเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อผลักดันให้จังหวัดกระบี่เป็นเมืองสำคัญ หรือเป็น LANDMARK ของโลก ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่ทุกคนทั่วโลกต้องมาเยือน โดยกำหนดแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. Q – City เมืองสะอาด (Clean City) เมืองสีเขียว (Green City) เมืองปลอดภัย (Safety City) เมืองสุขภาพ (Healthy City) เมืองมั่งคั่งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Wealth City) เมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (Quality Tourist Destination City)
2. Krabi goes Green ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตรอุตสาหกรรม
3. Oil Palm City เมืองแห่งปาล์มน้ำมัน (Oil Palm City)
4. Education คุณภาพการศึกษา
5. Tourism ท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
6. Art Gallery & Culture City เมืองแห่งศิลปะควบคู่กับการท่องเที่ยว
7. Starry Night เมืองที่มีสีสันแห่งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมยาวค่าคืนที่มีมนต์เสน่ห์
8. Halal การท่องเที่ยวเชิงฮาลาล

3. ประวัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ได้ก่อกำเนิดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 โดยตั้งสำนักงานอยู่ในอาคารศาลากลางจังหวัดกระบี่ มีส่วนราชการประกอบด้วย สำนักงานเลขานุการจังหวัด ส่วนการคลัง และส่วนการศึกษา

ปี พ.ศ. 2513 นายเหรียญ สร้อยสน ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ได้แต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เพื่อทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีหน้าที่พิจารณาร่างงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยอยู่ในวาระคราวละ 5 ปี โดยนายผืนิก ญ ถาสง ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัด กระบี่

ปี พ.ศ. 2518 ทางกระทรวงมหาดไทย ได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งขณะนั้นนายฉลอง กลัณณมิตร ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ โดยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ได้กำหนดให้ที่ประชุมสภาจังหวัดมีมติเลือกสมาชิกสภาจังหวัดคนใดคนหนึ่งขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัด โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 1 ปี ซึ่งสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ในขณะนั้น ได้มีมติเลือกนายชื่น กิตติธรรกุล ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันอีก 4 สมัย จนกระทั่งหมดวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ รวมระยะเวลาที่นายชื่น กิตติธรรกุล ดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ ทั้งหมด 5 สมัย

ปี พ.ศ. 2523 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้แยกส่วนการศึกษาไปสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีส่วนราชการประกอบด้วย สำนักงานเลขานุการจังหวัด และส่วนการคลัง ในขณะที่สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ชุดเดิมได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งลง ทางกระทรวงมหาดไทยได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ชุดใหม่ขึ้น ในวันที่ 29 มิถุนายน 2523 โดย นายสัญญา เกียวข้อง ได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ต่อจากนายชื่น กิตติธรรกุล และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันอีก 4 สมัย จนกระทั่งหมดวาระการดำรงตำแหน่งจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่

ปี พ.ศ. 2524 นายสำรอง เพ็ชรไพลย์ สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอปลายพระยา ได้เสียชีวิตลง เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2524 จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2524 ผลปรากฏว่า นายไตรรัตน์ คำสุทธิ ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน ในขณะนั้นนายสุกรี รัชศรีทอง ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ได้มอบหมายให้นายทวี ลิมานนท์ ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างอาคารศาลาประชาคมจังหวัดกระบี่ ขึ้นมาใหม่เพื่อใช้เป็นที่ทำการสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

ปี พ.ศ. 2525 นายสุกรี รัชศรีทอง ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ดำเนินการปรับปรุงพื้นที่บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นที่ลุ่มให้เป็นลานอเนกประสงค์เพื่อใช้ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งใช้งานมาจนถึงปัจจุบันนี้

ปี พ.ศ. 2526 นายสุภาพ ชนะกุล สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอคลองท่อม ได้ลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2526 จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2526 ซึ่งผลปรากฏว่า นายประไพ บุญเมือง ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ได้จัดตั้งส่วนโยธาขึ้นอีกส่วนงานหนึ่ง ซึ่งดูแลงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

ปี พ.ศ. 2528 ในสมัยนายบุญช่วย หุตะชาติ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ได้มีการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ขึ้นเพิ่มเติม บริเวณด้านหลังของศาลาประชาคมจังหวัดกระบี่ เพื่อใช้เป็นสำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ในขณะที่มาชิกสภาจังหวัดชุดเดิมได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งลง ทางกระทรวงมหาดไทยได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาชุดใหม่ขึ้น ในวันที่ 25 สิงหาคม 2528 โดยนายสัญญา เกี่ยวข้อง ได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ ต่อจากสภาชุดก่อน และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันอีก 4 สมัย จนกระทั่ง หมดวาระการดำรงตำแหน่งจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ รวมระยะเวลาที่นายสัญญา เกี่ยวข้อง ดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ ทั้งหมด 10 สมัย

ปี พ.ศ. 2529 นายสุขสันต์ ไทรบุรี สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอคลองท่อม ได้ลาออกจากตำแหน่งไปสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น ผลปรากฏว่า นายวรพจน์ เครือจันทร์ ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2530 นายดำรง กิตติธรรกุล สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง ได้ลาออกจากตำแหน่งไปสมัครกำนัน ต.อ่าวนาง จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2530 ผลปรากฏว่า นายประหยัด เกกินะ ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2531 นายประหยัด เกกินะ สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง ได้ลาออกจากตำแหน่งไปสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น ผลปรากฏว่านายพิสุทธิ ภูมิภมร ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2532 นายประสิทธิ์ ดวงน้ำแก้ว สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอคลองท่อม ได้ลาออกจากตำแหน่ง จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น ในวันที่ 17 กันยายน 2532 ผลปรากฏว่านายอุดม คำของ ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2533 สมาชิกสภาจังหวัดชุดเดิมได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งลง ทางกระทรวงมหาดไทย จึงได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาชุดใหม่ขึ้น ในวันที่ 20 ตุลาคม 2533 โดยนายเชาว์ เหล่าสกุล ได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ ต่อจากสภาชุดก่อน และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งอีก 1 สมัย รวมเป็น 2 สมัย

ปี พ.ศ. 2535 นายพินิจ อัครโกวิทกรณ์ ได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธาน สภาจังหวัดกระบี่ แทนนายเชาว์ เหล่าสกุล และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งอีก 2 สมัย จนกระทั่งหมดวาระการดำรงตำแหน่งจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ รวมระยะเวลาที่นายพินิจ อัครโกวิทกรณ์ ดำรงตำแหน่งประธาน สภาจังหวัดกระบี่ ทั้งหมด 3 สมัย นายอนันต์ พายายม สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น ผลปรากฏว่านายสุษฎ์พงษ์ เกี่ยวข้อง ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2538 สมาชิกสภาจังหวัดชุดเดิมได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งลง ทางกระทรวงมหาดไทย จึงได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาชุดใหม่ขึ้น ในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2538 โดยได้มีการแยกอำเภอลำทับ ออกจากอำเภอคลองท่อม โดยนายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล ได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธาน สภาจังหวัดกระบี่ ต่อจากสภาชุดก่อน และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งอีก 1 สมัย รวมเป็น 2 สมัย จนกระทั่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มีผลบังคับปี พ.ศ. 2540 ได้เกิดประวัติศาสตร์หน้าใหม่ขึ้นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่และจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ เมื่อได้มีการตราพระราชบัญญัติการบริหาร

ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ขึ้นและมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 โดยมีสาระสำคัญคือ ให้เปลี่ยนจากสภาจังหวัดมาเป็นสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาจังหวัด (สจ.) ก็ได้ถูกเปลี่ยนชื่อมาเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) แทน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี พร้อมทั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการจัดประชุมเพื่อเลือกสมาชิกสภาจังหวัดคนใดคนหนึ่ง ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งผลปรากฏว่านายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดกระบี่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เป็นคนแรก พร้อมทั้งได้แต่งตั้ง นายสุฤษฏ์พงษ์ เกี้ยวข้อง และนายอุดม จันดี เป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ในขณะที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายดำรง กิตติธรรกุล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง ก็ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ต่อจากนายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล จนกระทั่งหมดวาระการดำรงตำแหน่งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ส่วนในฝ่ายข้าราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ นางประภัสสร ศรีสุวรรณ ได้เข้าดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคนแรก พร้อมกันนี้ก็ได้มีการถ่ายโอนบรรดา กิจการทรัพย์สิน หนี้สิน สิทธิและเงินงบประมาณ และอำนาจการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ที่เดิมเป็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยในการบริหารงานนั้นได้มีการแยกอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารซึ่งนำโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับฝ่ายนิติบัญญัติที่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้นำอย่างชัดเจน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเพียงผู้กำกับดูแลการบริหารงานให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อกฎหมายเท่านั้น

ปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากสมาชิกสภาจังหวัดชุดเดิมได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งลง และได้จัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ขึ้นเป็นครั้งแรกภายใต้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 โดยได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ (ส.อบจ.) ชุดใหม่ขึ้น ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2543 และได้แยกอำเภอเหนือคลอง ออกจากอำเภอเมือง นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกให้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อีกวาระหนึ่ง พร้อมทั้งได้แต่งตั้งนายสุฤษฏ์พงษ์ เกี้ยวข้อง และนายอารีย์ ห้วยลึก เป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ในส่วนของฝ่ายนิติบัญญัตินั้น นายดำรง กิตติธรรกุล ก็ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2543 นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล ได้ขอลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จึงได้มีมติเลือกนายประกอบ ตูลารักษ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภออ่าวลึก ขึ้นดำรงตำแหน่งแทน ส่วนในฝ่ายนิติบัญญัตินั้น นายสวาท เถาว์กลอย สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเหนือคลองได้ลาออกจากตำแหน่งไปลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น ผลปรากฏว่านายฉลุย รอดเกิด ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2544 วันที่ 31 มีนาคม 2544 นายประกอบ ตูลารักษ์ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกให้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อีกวาระหนึ่งเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2544 โดยได้

แต่งตั้งนายสฤณพงษ์ เกี้ยวข้อง และนายไพบูลย์ ชัยทอง เป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระบี่

ปี พ.ศ. 2545 นายวิษณุ มณีมัย สมาชิกสภาจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอลำทับ ได้ขาดสมาชิกภาพจากการสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จึงได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมขึ้น ผลปรากฏว่านายสมมุ่ง เป็ดทอง ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ปี พ.ศ. 2546 นายดำรง กิตติธรรกุล ได้ขอลาออกจากตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2546 ที่ประชุมที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จึงได้ลงมติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2546 เลือกนายประกิจ งานดี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอคลองท่อม เข้าดำรงตำแหน่งแทน จนกระทั่งหมดวาระ ส่วนตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอเมือง นั้นก็ได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อม ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า นายอิทธิภูมิ จิรเดชตระกูล ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทนในส่วนฝ่ายบริหาร นายไพบูลย์ ชัยทอง ได้ขอลาออกจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2546 นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล จึงได้แต่งตั้งนายสวัสดิ์ พายยาม เข้าดำรงตำแหน่งแทนเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2546 จนกระทั่งหมดวาระ ในส่วนฝ่ายข้าราชการประจำนั้นเนื่องจากนางประภัสศรี ศรีสุวรรณ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ได้เกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546 นายมานพ ลีลาสุชานนท์ จึงได้เข้าดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่แทนเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2546 จนถึงปัจจุบัน ต่อมาได้เกิดเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญขึ้นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศอีกครั้ง เมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 3) ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2546 โดยมีสาระสำคัญคือในฝ่ายบริหารให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนทั้งจังหวัด ส่วนฝ่ายนิติบัญญัติให้มีการแบ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกเป็นเขตเลือกตั้งเขตละหนึ่งคน โดยใช้เกณฑ์ของราษฎรแต่ละจังหวัด ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรในปีก่อนที่ยกก่อนที่มีการเลือกตั้ง เป็นเกณฑ์ในการกำหนด

ปี พ.ศ. 2547 เพื่อรองรับภารกิจและบุคลากรที่จะมีเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ประกอบกับสถานที่สำนักงานบริเวณศาลาประชาคมเดิมมีความคับแคบ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จึงได้เตรียมการก่อสร้างสำนักงานใหม่ขึ้นโดยได้มีการลงนามในสัญญาเริ่มก่อสร้างอาคารสำนักงานใหม่ ในส่วนของโครงสร้างตัวอาคาร บนเนื้อที่ 43 ไร่ บริเวณใกล้กับท่าเทียบเรือท่องเที่ยวปากคลองจิหลาด หมู่ที่ 7 ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ในวันที่ 6 มกราคม 2547 หลังจากที่ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ประกาศใช้ ทางคณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงได้มีการจัดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นพร้อมกันทั่วประเทศ ในวันที่ 14 มีนาคม 2547 และนับเป็นครั้งแรกที่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้เข้ามาเป็นผู้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งแทนกระทรวงมหาดไทยในการจัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 โดยได้นำเอา ระบบใบเหลืองใบแดง มาใช้กับผู้ที่ถูกจัดการเลือกตั้ง จนเป็นเหตุให้ในหลายเขตเลือกตั้งต้องมีการเลือกตั้งใหม่ จนบางพื้นที่ต้องใช้เวลานานหลายเดือนจึงจะได้รับการรับรองผลการเลือกตั้งจาก คณะกรรมการการเลือกตั้ง ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่นั้น ในการเลือกตั้งนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่โดยตรงจากประชาชนทั้งจังหวัด ผลปรากฏว่า นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล ได้รับความไว้วางใจให้เข้าดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ อีกวาระหนึ่ง โดยทางคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2547 หลังจากนั้นนายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล ได้แต่งตั้งคณะผู้บริหารประกอบด้วย นายธรรมศักดิ์ ภูพันธ์วิวัฒน์ เป็นรองนายกฯ คนที่ 1 นายวิชัย ลัมวัฒนา-กุล เป็นรองนายกฯ คนที่ 2 นายกิตติชัย เองฉ้วน เป็นเลขานุการนายกฯ นายณพรัตน์ กาญจนวโรดม นายสมชาย สิทธิโชค นายสุพจน์ นครป้อ และนายอดิพนธ์ ศรีสุคนธ์ เป็นที่ปรึกษานายกฯ สำหรับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น โดยนายอารีย์ ห้วยลึก ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยมี นายจเร ปานจีน เป็นรองประธานสภาฯ คนที่ 1 และนายประสิทธิ์ ไหมสีเสน เป็นรองประธานสภาฯ คนที่ 2

ปี พ.ศ. 2549 นายจเร ปานจีน ได้ขอลาออกจากตำแหน่งรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ คนที่ 1 และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอปลายพระยา เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2549 ที่ประชุมสภาฯจึงมีมติเลือกนายสาคร เกี้ยวข้อง เข้าดำรงตำแหน่งรองประธานสภาฯ คนที่ 1 แทน ส่วนตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอปลายพระยา นั้นก็ได้มีการจัดการเลือกตั้งซ่อมเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2549 ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า นายภักดี ทิพย์ภักดี ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งแทนส่วนในฝ่ายบริหารนั้น นายสุพจน์ นครป้อ นายอดิพนธ์ ศรีสุคนธ์ และนายสมชาย สิทธิโชค ที่ปรึกษานายกฯ ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง นายสมศักดิ์ จึงได้แต่งตั้งนายสุนทร เชาว์กิจคำ นายฉลุย รอดเกิด และนายธีรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ เข้าดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกฯ แทน วันพฤหัสบดีที่ 28 ธันวาคม 2549 ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ได้ย้ายสำนักงานจากอาคารศาลาประชาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่หลังเดิมมายังสำนักงานใหม่ บริเวณปากคลองจิหลาด หมู่ที่ 7 ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

ปี พ.ศ. 2550 องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ร่วมกับสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย เชิญคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ และข้าราชการ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด 75 จังหวัดทั่วประเทศ เข้าร่วมสัมมนาและประชุมสมัชชาวิสามัญครั้งที่ 1/2550 ในระหว่างวันที่ 23 ถึง 26 พฤษภาคม 2550 พร้อมกับประกอบพิธีเปิดป้ายอาคารสำนักงานใหม่ ในวันศุกร์ที่ 25 พฤษภาคม 2550

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่

วิสัยทัศน์

เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่

พันธกิจ

1. เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) ให้มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. พัฒนาคนให้มีความรู้ มีคุณธรรม และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบ อาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ
3. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ รวมถึงสร้างความพึงพอใจให้กับ ผู้รับบริการ(ประชาชน)สูงสุด
5. อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณีท้องถิ่น เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพ และรายได้ของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

กลยุทธ์

1. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยว
3. ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้ข้อมูลให้ความช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวต่าง ๆ
4. สร้างค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตระหนักในความเป็นเจ้าของบ้านที่ดีมีจิตใจบริการ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการผลิตและยกระดับคุณภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
5. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
6. พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน
7. สร้างภาพลักษณ์การจัดการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนานาชาติ โดยการรักษาจุดยืนของการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
8. ควบคุมและจัดระเบียบผังเมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning) ความสวยงาม รวมทั้งคำนึงถึงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่เพื่อเป็นกติกาในการพัฒนา การจัดระเบียบและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน
10. ส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เกื้อหนุนต่อการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และเพิ่มศักยภาพให้การเกษตร

กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตร

2. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ
3. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อแก้ไขภาวะภัยแล้ง การเกิดอุทกภัย และเพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม
4. ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้
5. ส่งเสริมการขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง ในรูปแบบการผลิตที่เหมาะสม เพื่อสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงด้านอาหารของจังหวัด
6. ส่งเสริมการทำเกษตรชีวภาพ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
7. สนับสนุนให้มีการใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในจังหวัด
8. สนับสนุนการลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

กลยุทธ์

1. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
2. สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน
3. พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ และสังคม
5. ส่งเสริมการนำค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ มาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
7. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี
8. ส่งเสริมการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

กลยุทธ์

1. สนับสนุนการแก้ไขปัญหาขยะน้ำเสีย ปัญหามลพิษจากโรงงาน น้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง และทรัพยากรธรรมชาติถูกบุกรุกทำลาย
2. สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการรักษา ฝักระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
3. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตของประชาชน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนเพื่อเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของจังหวัด

หมายเหตุ

เมืองท่องเที่ยวคุณภาพประกอบด้วย

1. ทุกภาคส่วนตระหนักในความเป็นเจ้าของบ้านที่ดี มีจิตใจบริการ
2. การจัดการท่องเที่ยวจะเน้นทำการตลาดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว โดยการรักษาคูณของการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
3. เน้นการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
4. สร้างระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
5. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพระดับนานาชาติ
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความสะดวกสบายและยกระดับมาตรฐานความเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
7. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ เพื่อเป็นกติกาในการจัดระเบียบ พัฒนา และแก้ไขปัญหา

เกษตรอุตสาหกรรม คือ การนำเทคโนโลยีเขามาผสมผสานกับการเกษตรแบบดั้งเดิม โดยมีจุดประสงค์ เพื่อเพิ่มคุณค่า ผลผลิตทางการเกษตรที่มีอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างเพียงพอ และสามารถเก็บรักษาผลผลิตส่วนที่เหลือเพื่อความสะดวกในอนาคตกเกษตรอุตสาหกรรมยังมีส่วนช่วยในการพัฒนา คุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพราะหลักการของเกษตรอุตสาหกรรม (จากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) เป็นการนำวิทยาการมาเป็นส่วนเสริมเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับการเกษตร แต่ยังคงการเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมที่สอดคล้องกับธรรมชาติไว้เป็นหลัก จึงทำให้เกิดความสมดุลระหว่างประชากรกับทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่อยู่ในรูปแบบของความเรียบง่ายและพอเพียง ซึ่งถือเป็นการวางรากฐานการดำเนินชีวิตของพสกนิกรชาวไทยที่ยั่งยืน

สังคมน่าอยู่ หมายถึง สังคมที่ประชาชนอยู่ด้วยความสุข มั่นคงปลอดภัย สะดวกสบาย สิ่งแวดล้อมที่ดี มีสุขภาพกายและใจดี มีงานทำ มีสังคมสงบสุข ประชาชนมีความสร้างสรรค์ ร่วมคิดร่วมทำ ภายใต้อการสนับสนุน จากภาครัฐ และองค์กรต่าง ๆ

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2555 นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ได้แถลงนโยบายในการบริหารงานต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ซึ่งได้กำหนดนโยบายไว้ 9 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่จะดำเนินการได้ จึงเป็นภาระหน้าที่โดยตรงของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องเข้าไปดำเนินการ จึงได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

- 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ
- 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะในฤดูแล้ง
- 1.3 ดำเนินการให้มีการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมแบบครบวงจร
- 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกล และบุคลากรโดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ

2. ด้านการศึกษา

การให้การศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจที่จะเฝ้าหาความรู้ ถือเป็นเรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า ดังนั้นการสนับสนุนให้เยาวชนลูกหลานชาวกระบี่ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและสูงที่สุด ถือเป็นภาระอันสำคัญที่จะละเลยมิได้ จึงกำหนดนโยบายดังนี้

- 2.1 บริหารจัดการโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นโรงเรียนต้นแบบที่สามารถผลิตนักเรียนให้มีความเป็นเลิศในทุก ๆ ด้าน
- 2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป
- 2.3 สนับสนุนให้มีการเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาในระดับต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับลูกหลานชาวกระบี่มากยิ่งขึ้น
- 2.4 สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนบุคลากรทางด้านการศึกษาให้ได้มาตรฐานทุกระดับ

3. ด้านการเกษตร

การเกษตรถือเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักและมีความสำคัญ ในการดำรงชีวิตของประชาชนชาวกระบี่มายาวนาน การนำเอาหลักวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยตลอดจนการบริหารจัดการที่ดีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการผลิตจึงเป็นสิ่งที่เกษตรกรจะต้องศึกษาและเรียนรู้ โดยได้กำหนดนโยบายด้านการเกษตร ดังนี้

- 3.1 จัดให้มีโครงการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนการผลิตให้แก่เกษตรกรในด้านต่าง ๆ ทั้งระบบ โครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการผลิตและการตลาด
- 3.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการฝึกอบรม และทัศนศึกษาดูงานการพัฒนาอาชีพของกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นของตนเอง
- 3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ
- 3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมทั้งการสร้างเครือข่าย เพื่อร่วมกันยกระดับการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด
- 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

4. ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ล้วนแต่เป็นสิ่งบ่งบอกถึงประวัติศาสตร์ และ ความเป็นมาของบรรพบุรุษของแต่ละชุมชน ในขณะที่กระแสความเจริญทางด้านวัตถุนิยมกำลัง แพร่ขยายบ่อนทำลายสิ่งดีงามเหล่านี้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการอนุรักษ์และ อารงไว้ซึ่งสิ่งดีงามเหล่านี้ เพื่ออนุชนรุ่นหลังต่อไปโดยได้กำหนดนโยบายดังต่อไปนี้

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา

4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอารงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรม รวมถึง การสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญทาง ประวัติศาสตร์ของจังหวัดกระบี่ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ และ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง

4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนหันมาสนใจในหลักธรรมของ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ ความรู้ การฝึกอบรม การทัศนศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ

4.6 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมอบรม ให้ความรู้แก่บุคลากรทางศาสนาทุกศาสนา

5. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

มนุษย์ทุกคนล้วนต้องการคุณภาพชีวิตที่ดี ความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์ครบถ้วน สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ ในสังคมได้อย่างปกติสุข แต่ในความเป็นจริงนั้นยังมีประชาชนอยู่อีกจำนวนมากที่ยัง ยากจนถูกเอารัดเอาเปรียบ ไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาด หายไปจึงได้กำหนดนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตดังต่อไปนี้

5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5.2 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการขจัดปัญหาเสพติด

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่าย จัดตั้งองค์กรชุมชนและกลุ่มอาชีพต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดการอบรมและศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ให้กับสมาชิกขององค์กร เหล่านั้น

5.4 จัดให้มีโครงการและกิจกรรมส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

6. ด้านกีฬาและสาธารณสุข

การเล่นกีฬา นอกจากจะทำให้ผู้เล่นมีสุขภาพอนามัยที่ดีแล้วยังทำให้เกิดความรักความ สามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเกิดขึ้นกับหมู่คณะอีกด้วย การสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาส ในการเล่นกีฬาย่อมทำให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดี เป็นการสร้างพลัง ให้กับประเทศชาติอีกทางหนึ่ง โดยได้กำหนดนโยบายในด้านการกีฬาและสาธารณสุข ดังนี้

6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- 6.2 ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ประชาชน ได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี
- 6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ
- 6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬา เพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด
- 6.5 สนับสนุนให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ
- 6.6 จัดให้มีโครงการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการระบาดของโรคต่าง ๆ

7. ด้านการท่องเที่ยว

เนื่องจากจังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและมีความหลากหลายทางชีวภาพจนทำให้มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก และเป็นเป้าหมายในการเดินทางมาพักผ่อนของนักท่องเที่ยวทั่วโลก และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นทุกปี จนสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับพี่น้องชาวกระบี่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวทางการท่องเที่ยว การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความประทับใจและความพึงพอใจสูงสุดในการเดินทางมาเยือนจังหวัดกระบี่ของนักท่องเที่ยว จึงได้กำหนดนโยบายท่องเที่ยว ดังนี้

- 7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการก่อสร้างระบบคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น
- 7.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ให้มีรูปแบบหลากหลายมากยิ่งขึ้น
- 7.3 จัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- 7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว
- 7.5 ส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ในภาพรวมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
- 7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น
- 7.7 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการให้บริการและการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว
- 7.8 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนภาคการท่องเที่ยว
- 7.9 พัฒนาศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ให้มีความทันสมัยและมีความพร้อมในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรต่าง ๆ ในการดูแล ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและผู้ประสบภัยต่าง ๆ อย่างทันท่วงที

8. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันสวยงามที่ธรรมชาติได้ให้มานั้น ถือเป็นสิ่งล้ำค่าที่ชาวกระบี่จะต้องรักและหวงแหน เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้จังหวัดกระบี่มีชื่อเสียงเป็นที่

รู้จักของคนทั่วโลก เป็นความภาคภูมิใจของพี่น้องชาวกระบี่ทุกคน เป็นบ่อเกิดของรายได้มหาศาล โดยเฉพาะจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวหากทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ถูกทำลายลงจนหมดสิ้นมนต์เสน่ห์ของจังหวัดกระบี่ก็จะต้องมลายหายไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ยากให้เกิดขึ้น และสภาพในปัจจุบันนั้นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดกระบี่ได้ถูกทำลายลงไปมาก ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดจิตสำนึกและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลบางกลุ่ม โดยการบังคับใช้กฎหมายที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกป้องรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ โดยมีนโยบาย ดังต่อไปนี้

8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน

8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมและได้รับความเสียหายอันเกิดจากการทำลายของมนุษย์

8.3 สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

8.4 สนับสนุนให้มีการสร้างจิตสำนึกในการประหยัดพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ

8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งจนเป็นเหตุให้ประชาชนชาวจังหวัดกระบี่ต้องสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินจนยากที่จะประเมินค่าได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการป้องกันการสูญเสีย โดยได้กำหนดนโยบายดังนี้

9.1 จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์และบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ

9.2 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย

9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

5. แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ท้องถิ่น

ความหมายของยุทธศาสตร์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า ยุทธศาสตร์ ไว้ว่า “วิชาว่าด้วยการพัฒนาและการใช้อำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ จิตวิทยาและกำลังรบทางทหารตามความจำเป็นทั้งในยามสงบและยามสงคราม” จากความหมาย จะเห็นได้ว่า คำว่า ยุทธศาสตร์ (Strategy) มีความหมายที่มีความแตกต่างจากในอดีต ด้วยเหตุจากการวิวัฒนาการแนวความคิดจากการรบของทหาร และมักนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมในยามสงคราม อาจกล่าวได้ว่า เป็นศิลปะของผู้นำทัพ และเป็นยุทธวิธีในการนำทหารเข้าสู่สนามรบ แต่ในความเปลี่ยนแปลงของโลก การตีความในความหมายของยุทธศาสตร์ ได้มีความหมายที่แตกต่างกันไป กล่าวได้ว่า ยุทธศาสตร์มิได้มีความหมายเฉพาะเพียงพลังอำนาจทางทหารเท่านั้น แต่ยุทธศาสตร์ยังครอบคลุมในความหมายหลายด้านทั้งด้านธุรกิจ ด้านการแพทย์ ด้านการกีฬา ความหมายของคำว่า ยุทธศาสตร์ แตกต่างกับคำว่า

กลยุทธ์ในภาษาไทยมีความหมายใกล้เคียงกัน ควรมีการทำความเข้าใจกับสองความหมายนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำสองคำนี้ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ หมายถึง วิชาการรบ ที่มีความสำคัญในการรบ

กลยุทธ์ หมายถึง การรบที่มีเล่ห์เหลี่ยม วิธีการต่อสู้ที่ต้องใช้กลอุบายต่าง ๆ

กระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความหมายในพจนานุกรมทางการทหารของสหรัฐฯ (DOD Dictionary of military and associated terms) และกองบัญชาการทหารสูงสุดของประเทศไทยได้ถอดความใช้ในพจนานุกรมศัพท์ทหารอังกฤษ – ไทย ฉบับใช้สามเหล่าทัพ พ.ศ. 2544 ไว้ว่า ยุทธศาสตร์ หมายถึง ศิลป์และศาสตร์ในการพัฒนาและการใช้กำลัง อำนาจทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางจิตวิทยาและกำลังรบทางทหาร ตามความจำเป็นทั้งในยามสงบและยามสงคราม เพื่อให้บังเกิดการสนับสนุนอย่างสูงสุดต่อนโยบายด้านต่าง ๆ เพื่อมุ่งที่จะเพิ่มพูนโอกาสและผลของชัยชนะในทางที่เกื้อกูลและลดโอกาสพ่ายแพ้ให้น้อยลง (ชรัติ อุ่มสัมฤทธิ์, 2550, หน้า 100)

จุลชีพ ชินวรรณโณ (2546: หน้า 6) ได้กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ในความหมายที่แคบคือ ยุทธศาสตร์ เป็นแนวทางในการใช้กำลัง หรือว่าจะใช้กำลังทหารในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้วยการวางแผนการใช้กำลังอย่างแยบยล เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ทางการเมือง อีกทั้งเป็นศิลปะการใช้กำลังเพื่อประคับประคองในสมรภูมิ เป็นการใช้อย่างไร เมื่อไหร่ ที่ไหน เพื่อจัดการข้าศึกแต่ในปัจจุบัน คำว่า “ยุทธศาสตร์” ได้ถูกขยายความและนำไปใช้ในวงการต่าง ๆ นอกเหนือจากวงการทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเอกชน ความหมายของยุทธศาสตร์ จึงขยายความไปถึงการวางแผน การปฏิบัติการอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Carroll (cited in Liotta and Lloyd, 2004: 1) ได้กล่าวว่า ทั้งหลายทั้งมวลแล้ว ยุทธศาสตร์ไม่ใช่เรื่องที่จะแก้ปัญหามืองได้อย่างรวดเร็ว ยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือที่มุ่งเน้นผลระยะยาว ซึ่งจะช่วยให้เกิดความผกผันต่อสภาวะแวดล้อมในอนาคต

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ เป็นศาสตร์และศิลป์ที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ 1. วัตถุประสงค์ (Ends) 2. วิธีการไปสู่เป้าหมาย (Ways) และ 3. เครื่องมือ (Means) ที่จะบรรลุเป็นยุทธศาสตร์ที่สำเร็จได้ ในความหมายของยุทธศาสตร์เป็นคำที่เริ่มมาจากคำศัพท์ทางทหาร เพื่อใช้ในการรบแต่ปัจจุบันได้มีการนำมาใช้แพร่หลายในหลาย ๆ ด้าน ยุทธศาสตร์เป็นแนวทาง วิธีการ เทคนิคที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ต้องมีการกำหนดช่วงเวลาที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยยุทธศาสตร์มุ่งเน้นในการกำหนดเป้าหมายในระยะยาว พร้อมทั้งวิธีการและทรัพยากรให้บรรลุเป้าหมาย ส่วนยุทธวิธีเป็นการมุ่งวิธีการปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามความต้องการของผู้กำหนด

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์เริ่มจากแนวคิดที่จะใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ยุทธศาสตร์มีขอบเขตของการทำงานในระยะยาว จึงแตกต่างจากการวางแผนในการแข่งขันเพียงครั้งเดียว สนามเดียว หรือเกมส์เดียวจึงสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ (Strategy) เป็นวิธีการ (Mean) มีทิศทาง (Way) ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ (End) สำหรับกระบวนการทางยุทธศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันออกไป 2 ลักษณะ คือ กระบวนการทางยุทธศาสตร์ที่ใช้ทางด้านพลเรือน โดยเฉพาะด้านธุรกิจเรียกว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management Process)

ส่วนทางด้านความมั่นคงและการทหารเรียกว่า กระบวนการทางยุทธศาสตร์ (The Strategic Process) ดังนี้

ไมเคิล อี พอร์เตอร์ (Michael E. Porter, 2001) ให้นิยามยุทธศาสตร์ว่าการกำหนดฐานะขององค์กรโดยการสร้างสมดุลและความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวง

ระดับของยุทธศาสตร์ 3 ระดับ

1. ยุทธศาสตร์ระดับบริษัท (Corporate) หรือยุทธศาสตร์ในภาพรวมทางธุรกิจ (Multi Business Strategy) หมายถึง นิยามคุณค่า เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงินและเป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่การกำหนด การสร้างหรือการได้มาซึ่งทรัพยากรและสมรรถนะในการตัดสินใจว่า องค์กรจะดำเนินอย่างไรในการเป็นพันธมิตร หรือการแข่งขันในเชิงธุรกิจ ยุทธศาสตร์บริษัท จะกำหนดว่าการแบ่งทรัพยากรควรดำเนินการอย่างไรและมีข้อจำกัดอย่างไร

2. ยุทธศาสตร์ระดับการแข่งขัน (Competitive Strategy) หรือยุทธศาสตร์ระดับหน่วยงานทางธุรกิจ (Business Unit Strategy) อธิบายวิธีที่องค์กรจะเข้าสู่การแข่งขัน เช่น วิธีการสร้างคุณค่าขององค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ (ความคลุมเครือ หรือความชัดเจนในสิ่งที่ลูกค้าพึงจะได้รับ) นอกจากนั้นยุทธศาสตร์การแข่งขันยังเป็นมากกว่าวิสัยทัศน์ คือ เป็นกิจกรรมเฉพาะและกระบวนการในการปฏิบัติการขององค์กร ซึ่งสามารถสร้างอัตลักษณ์แห่งคุณค่าให้แก่ลูกค้า สร้างความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวง เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในด้านศักยภาพ ความได้เปรียบให้แก่ฐานะขององค์กรในเชิงการแข่งขัน

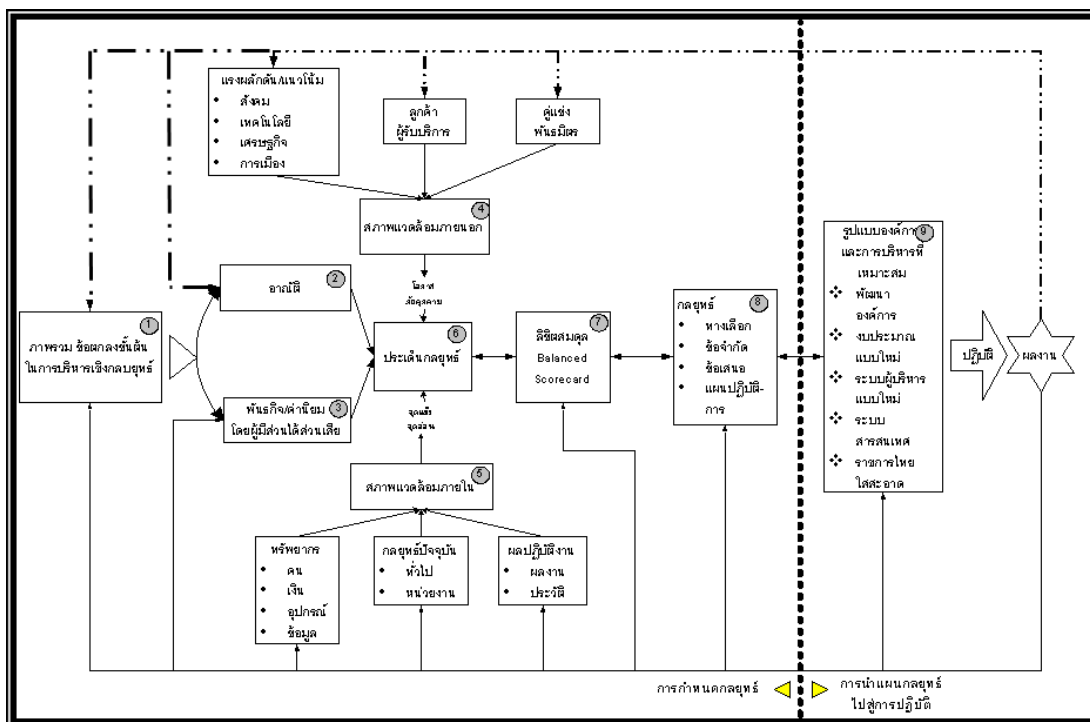
3. ยุทธศาสตร์ระดับปฏิบัติการ (Functional Strategies) เช่น ยุทธศาสตร์การตลาด ยุทธศาสตร์การเงิน ยุทธศาสตร์การวิจัย และยุทธศาสตร์การปฏิบัติงาน สร้างความแข็งแกร่งให้ยุทธศาสตร์การแข่งขันขององค์กร อธิบายถึงกิจกรรมและกระบวนการที่ทำให้องค์กรได้รับผลประโยชน์ในฐานะของการแข่งขัน การอธิบายและวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ ลักษณะการปฏิบัติงานจะแสดงให้เห็นชัดเจนว่าแต่ละหน่วยงานมีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์หรือไม่และชี้ให้เห็นว่าความคลุมเครือในด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ (รศ.ดร.ดำรงค์ วัฒนา, 2548, หน้า 18-23)

3.1 ขั้นตอนการทำข้อตกลงเบื้องต้น

การเริ่มต้นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่ง จนมีผู้กล่าวว่าหากเริ่มต้นดี งานก็จะสำเร็จไปครึ่งหนึ่ง ดังนั้นองค์กรจะต้องแสดงความจำเป็นในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ให้แก่สมาชิกขององค์กรโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสูง ไม่เพียงแต่การยอมรับความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์เท่านั้นแต่จะต้องแสดงออกให้เป็นรูปธรรมได้แก่การดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษร ให้มีการจัดทำแผนและผู้บริหารจะเป็นเจ้าของงานเป็นผู้ผลักดันงานและสนับสนุนให้ดำเนินไปให้สำเร็จ ทั้งนี้จะต้องแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรม ผู้บริหารทุกระดับจะตกลงในหลักการซึ่งจะใช้เป็นรากฐานของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยเชื่อมโยงกับแผนในระดับสูงขึ้นไปเช่นแผนในระดับชาติรวมทั้งสร้างความสัมพันธ์กับนโยบายของรัฐบาลให้ชัดเจน รวมทั้งการใช้เครือข่ายภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนยุทธศาสตร์และด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาช่วยเหลือ โดยมีการกำหนดเจ้าของงาน (Project owner) เป็นผู้บริหารงานในภาพรวม โดยอาศัยแผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือเพื่อให้

องค์การสามารถนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้สำเร็จ กลยุทธ์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์มีหลายกลยุทธ์ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

(ที่มา : ยุทธศาสตร์การบริหารภาครัฐ: หลักการและวิธีการ รศ.ดร.ดำรงวัฒนา)

3.1.1 การปรับเปลี่ยนโดยการสั่งการ

การปรับเปลี่ยนองค์การด้วยวิธีนี้เป็นการที่ผู้บริหารใช้อำนาจสั่งการอย่างเป็นทางการให้มีการผู้เกี่ยวข้องปรับเปลี่ยนในส่วนต่าง ๆ ที่จำเป็น ซึ่งโดยผู้ที่ปฏิบัติงานมีหน้าที่เพียงปฏิบัติตามคำสั่งเท่านั้น เป็นวิธีที่เหมาะสมเฉพาะในสถานการณ์ที่วิกฤติที่ทุกส่วนมีความสับสนวุ่นวาย และในสถานการณ์ที่ทุกอย่างสงบเรียบร้อยราบรื่นอย่างมาก โดยที่ทุกคนในองค์การพร้อมจะปฏิบัติตามทุกอย่างที่ผู้นำต้องการ

3.1.2 การปรับเปลี่ยนโดยการให้มีส่วนร่วมในวงจำกัด

การปรับเปลี่ยนองค์การด้วยวิธีนี้ใช้การเปิดโอกาสให้บุคลากรที่มีสำคัญโดยตำแหน่งหน้าที่หรือโดยการยอมรับอย่างไม่เป็นทางการเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ สำหรับการปรับเปลี่ยนองค์การซึ่งอาจมีคณะกรรมการทำงานซึ่งอาจจะเป็นการลดกระแสการต่อต้านได้บ้างและเป็นการระดมความคิดความร่วมมือจากหลายฝ่ายแต่อาจจะมีปัญหาเรื่องความล่าช้าความเบี่ยงเบนจากเป้าหมายเดิมได้

3.1.3 การปรับเปลี่ยนองค์การโดยการสร้างกระแสวัฒนธรรมใหม่

วิธีนี้ใช้การเปิดโอกาสให้ทุก ๆ คนในองค์การสามารถริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในองค์การได้อย่างกว้างขวางที่สุด โดยให้ทุกคนเปลี่ยนจากการทำงานที่ยึดกฎหมายหรือความเคยชินตามสามัญสำนึกผิด ๆ มาเป็นการใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือ โดยอาจจัดให้มีระบบ

ข้อเสนอแนะการจัดให้มีการจัดระบบงานกันเองในทีม (Autonomous Work team) หรือการจัดให้มีระบบการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) ฯลฯ วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงองค์การตามแผนหลักในจุดต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งเป็นการทำให้องค์การเรียนรู้และปรับตัวอยู่ตลอดเวลา แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นอาจเป็นไปเพียงในวงจำกัดหากองค์การไม่มีระบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภายในที่ดีพอ และที่สำคัญก็คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจไม่สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่วางไว้ และเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมปรับสร้างสิ่งใดขึ้นมาแล้วความรู้สึกหงวเหวเป็นเจ้าของอาจเป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เขาคิดริเริ่มขึ้นมาได้

3.1.4 กลยุทธ์แบบผสม

เป็นการนำกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงองค์การหลาย ๆ แบบมาใช้ร่วมกัน เช่น ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งใช้กลยุทธ์การสั่งโดยผู้บริหารระดับสูงลงมาเป็นวิทยากรในการบรรยายเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์และปรับกลยุทธ์การดำเนินงานขององค์การด้วยตัวเอง การประกอบกับการสร้างทีมงานการรื้อปรับระบบงานของสาขา และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ขององค์การอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการพัฒนาส่วนต่าง ๆ ขององค์การ ด้วยกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงองค์การที่ต่างกันในสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรงนั้น นอกจากองค์การจะต้องมีการวางกลยุทธ์ให้ดีแล้วการพัฒนาขีดความสามารถขององค์การในการปรับตัวขององค์การก็เป็นสิ่งสำคัญซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึง “ความสามารถในการเรียนรู้” ขององค์การ องค์การที่เรียนรู้ปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพก็จะสามารถอยู่รอดและเจริญก้าวหน้าได้ดีกว่าส่วนองค์การที่ไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้ดีก็จะมีโอกาสที่จะประสบความล้มเหลวได้ง่าย

3.1.5 กลยุทธ์ในองค์การที่เรียนรู้จะต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning)

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนถ่ายทอดข้อมูลระหว่างกันและกันมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในเรื่องของความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้มาจากการค้นคิดหรือจากภายนอกและในด้านของประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งอาจจะมีทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว ข้อสำคัญคือการนำความรู้เหล่านี้มาแลกเปลี่ยนกันย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจาย (Diffusion) ของวิทยาการใหม่ ๆ ส่วนในด้านการนำความล้มเหลวมาแลกเปลี่ยนกันนั้น ก็จะช่วยไม่ให้ต้องมีคนอื่นมาทำผิดซ้ำในเรื่องที่เคยมีคนพลาดมาแล้วนั่นเอง และนอกจากนี้การเรียนรู้เป็นทีมยังควรครอบคลุมไปถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานร่วมกันเป็นทีมด้วย ซึ่งการเรียนรู้และพัฒนาในเรื่องนี้จะช่วยให้การทำงานร่วมกันในองค์การมีความเป็นทีมที่ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกแต่ละคนสามารถแสดงศักยภาพที่มีอยู่ออกมาได้อย่างเต็มที่ด้วย

3.2 การศึกษาอาณัติ (Mandate)

องค์การได้รับการจัดตั้งมาจากความจำเป็นตามอาณัติที่มาจากแหล่งต่าง ๆ องค์การภาครัฐต้องดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎหมายและนโยบายของรัฐบาลองค์การจึงต้องให้ความสำคัญต่ออาณัติขององค์การ

แผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์ คือ เอกสารที่กำหนดเป้าหมายและวางแนวทางในการจัดทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งก็คือประโยชน์สุขของประชาชนที่จะได้รับการบริการหรือการส่งเสริมอาชีพและคุณภาพชีวิตอย่างพึงพอใจ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรที่กำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ซึ่งในแผนจะบ่งบอกถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายโดย สอดคล้องกับแผนแม่บทและนโยบายขององค์กรสูงสุด ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2546 กำหนดให้จัดทำแผนพัฒนา 3 ปี และให้ความหมายแผนพัฒนา 3 ปี ว่าเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับ ปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนความก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลา 3 ปี โดยมีการ ทบทวนทุกปีสอดคล้องกับแนวทางของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และนโยบายของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวางแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคต ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบน พื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับ ศักยภาพของท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย (ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่, 2559)

ยุทธศาสตร์ชาติหรือวาระแห่งชาติ (National Agenda) เป็นแนวทางที่แต่ละองค์กรจะต้อง คำนึงถึงและให้ความสำคัญกับหลักการดังกล่าว โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ เป็นแผนแม่บท กำหนดทิศทางและอนาคตของประเทศเพื่อให้เป็นแนวทางให้แผนระดับล่างเกิดความ สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ความสำเร็จหรือบทเรียนจากความล้มเหลวในอดีตเป็นสิ่งที่นำมา ประกอบการวางยุทธศาสตร์ในปัจจุบัน ซึ่งหากไม่ทำความเข้าใจกับอดีตของแผนพัฒนาฉบับต่าง ๆ แล้วก็จะไม่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงการกำหนด วัตถุประสงค์ของโครงการก็จะไม่ตรงประเด็นและส่งผลให้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนงาน และวัตถุประสงค์ของแผนแต่ละระดับขององค์กร (วัฒนา พัฒนพงศ์, 2546, หน้า 157) ในการกำหนด ยุทธศาสตร์นั้นผู้บริหารเปรียบเสมือนเป็นเสนาธิการที่จะต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ ไม่ว่าจะเป็นตกอยู่ใน สถานการณ์ใดก็ตาม ดังนั้นการนำแผนยุทธศาสตร์มาปรับใช้ผู้บริหารจึงต้องมองเห็นภาพของพื้นที่ ทางภูมิศาสตร์ได้อย่างทะลุปรุโปร่ง รวมทั้งจุดเปราะบางหรือประเด็นสำคัญ เมื่อกำหนดจุดพื้นที่ที่จะ พัฒนาจึงมักใช้คำที่รู้จักกันดีว่าจุดยุทธศาสตร์ที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งนั้นสำคัญจะต้องนำมาจัดการใน อันดับแรก ถ้าสามารถแก้ไขจุดสำคัญนั้นได้อาจจะสามารถพลิกผันได้ روبบินส์และคูลเตอร์ (Robbins & Coulter, 2002) เห็นว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ได้แพร่หลายในวงการธุรกิจที่มุ่งคิด ในการแสวงหากำไรให้มากที่สุด แต่ปัจจุบันหน่วยงานหรือองค์กรที่มีได้แสวงหากำไร เช่น ราชการ องค์กรการกุศล เป็นต้น เริ่มให้ความสนใจแนวคิดนี้เริ่มให้ความสนใจในแนวคิดนี้เพื่อนำมาใช้ บริหารในองค์กรของตน และให้เป็นองค์กรทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

การกำหนดยุทธศาสตร์หรือการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงกลยุทธ์ มักจะมีการกำหนดไว้ตั้งแต่ 3 – 5 ปี ซึ่งแล้วแต่นโยบายขององค์กร และมีมุมมอง 2 มิติ ได้แก่

1. มิติด้านแนวนราบหรือแนวนอน (Horizontal Perspective) เป็นการมองยุทธศาสตร์ที่อยู่ในระดับเดียวกัน กล่าวคือหน่วยงานหรือองค์กรมักจะมีการจัดแบ่งโครงสร้างออกเป็นแผนกหรือฝ่ายงานต่าง ๆ เช่น การเงิน ธุรการ ประชาสัมพันธ์ ยานพาหนะ เป็นต้น ซึ่งแต่ละแผนกหรือฝ่ายดังกล่าวต่างมีฐานะเทียบเท่ากันและจะมีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินการของตนเอง

2. มิติด้านแนวตั้ง (Vertical Perspective) ได้กล่าวมาแล้วว่าหน่วยงานหรือองค์กรจะมีการจัดโครงสร้างในการบังคับบัญชาในลักษณะสายงานลดหลั่นกันมา เช่น ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย หรือในระบบราชการก็จะแบ่งกระทรวง กรม จังหวัด อำเภอ เป็นต้น ดังนั้น ยุทธศาสตร์จึงมีตั้งแต่ระดับองค์กร (Organization Strategy) ระดับฝ่ายหรือแผนก (Section Strategy) ยุทธศาสตร์จึงสถานะตามระดับของการบังคับบัญชา (เมตต์ เมตต์การุณจิต, 2556, 223 - 224)

SWOT Analysis Framework

กิริติ ยศยิ่งยง (2549: หน้า 129 – 131) กล่าวว่า SWOT Analysis Framework เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างละเอียด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาและขีดความสามารถขององค์กรกับสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน อันเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบการพัฒนาองค์กร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. จุดแข็งขององค์กรเป็นแหล่งที่มา และขีดความสามารถที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขัน
2. จุดอ่อนขององค์กรเป็นสิ่งที่ขาดแคลนของจุดแข็ง
3. โอกาสเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกซึ่งอาจเป็นการประเมินโอกาสใหม่สำหรับการเติบโตหรือการทำการกำไรขององค์กร
4. ภัยคุกคามเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอกซึ่งอาจเป็นภัยคุกคามในปัจจุบันขององค์กร

The SWOT/TOWS Matrix เป็นการพัฒนากลยุทธ์ จับคู่พิจารณามีลักษณะดังนี้

S – O Strategies เป็นการไล่ตามโอกาสซึ่งเหมาะกับจุดแข็งขององค์กร

S – T Strategies เป็นการกำหนดวิธีโดยการใช้จุดแข็งขององค์กรลดจุดที่อาจถูกโจมตีได้ง่ายขององค์กรจากภัยคุกคามภายนอก

W – O Strategies เป็นการพิชิตจุดอ่อนเพื่อไล่ตามให้ทันโอกาส

W – T Strategies เป็นการสร้างแผนการต่อต้านเพื่อป้องกันจุดอ่อนขององค์กรจากการทำให้เกิดผลกระทบจากภัยคุกคามภายนอก

การสรุปจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคามหรือข้อจำกัดหลังจากการดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร หรือสถานการณ์ภายนอกและสถานการณ์ภายในจนสามารถสังเคราะห์โอกาสและภัยคุกคามกับจุดแข็งและจุดอ่อน ประมวลผลข้อมูลสองด้านเข้าด้วยกันเพื่อสรุปและอาจสร้างตารางความสัมพันธ์แบบ Matrix ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ทั้งสองด้าน (ปกรณ ปริยากร, 2547, หน้า 130)

6. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ (Project Evaluation)

การประเมินโครงการนับว่ายังเป็นแนวคิดและเทคนิควิธีที่ใหม่สำหรับเมืองไทยและสาขาการศึกษา การประเมินโครงการได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษาประมาณ 15 ปี ที่ผ่านมา โดยเริ่มจากแนวคิดที่เสนอในรูปของบทความของราฟ ไทเลอร์ (Ralph Tyler) ลี เจ ครอนบาช (Lee J. Cronbach) และไมเคิล สคริฟเวน (M. Scriven) ในประเทศไทยการเรียนการสอนวิชาการประเมินผลโครงการส่วนมากจะสอดแทรกอยู่ในสาขาต่าง ๆ เช่น ทางด้านการบริหาร เป็นต้น เมื่อเทคนิคการประเมินได้ขยายตัวพัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบของความรู้ทั้งในเชิงแนวคิดและเทคนิควิธีการประเมิน จึงได้มีการจัดสอนเป็นรายวิชาต่างหากในหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ซึ่งก่อนหน้านี้ได้สอดแทรกอยู่ในวิชาหลักการวัดและประเมินผลการศึกษา

ปัจจุบันการประเมินโครงการมิได้จำกัดอยู่แต่ในทางการศึกษาเท่านั้น แต่ขยายวงกว้างไปสู่โครงการในสาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวางจนการประเมินเป็นธุรกิจอีกอาชีพหนึ่งขึ้นมา เพราะในการประเมินโครงการต่าง ๆ ขององค์กรหน่วยงานหรือสถาบันหนึ่ง ๆ ต้องใช้งบประมาณมหาศาล จึงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญมาเป็นคนประเมินเพื่อนำผลนั้นมาใช้อย่างคุ้มค่าต่อไป

1. ความหมายของการประเมินโครงการ

ได้มีผู้ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้หลายท่าน ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535:17) กล่าวว่า “การประเมินโครงการ” หมายถึงกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงโครงการ และสารสนเทศในการตัดสินใจตัดสินผลสัมฤทธิ์โครงการ

นิศา ชูโต (2538:8-9) สรุปความหมายของการประเมินโครงการว่า เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ มีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาวิธีการในการปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2547:2) กล่าวถึงการประเมินผลโครงการว่า เป็นกระบวนการศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และขั้นตอนที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาและผลกระทบอะไร และบรรลุผลตามเป้าหมายหรือไม่

นอกจากนี้แล้ว พิสนุ พงศ์ศรี (2549:68) กล่าวถึงความหมายของการประเมินโครงการตามช่วงเวลาของการดำเนินการไว้ดังนี้

การประเมินก่อนดำเนินโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการโดยนำสารสนเทศ หรือผลของการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการทดลองหรือนำร่อง ปรับเปลี่ยน หรือระงับโครงการ

การประเมินระหว่างดำเนินการโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ โดยนำสารสนเทศหรือผลของการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อปรับปรุงโครงการให้ประสบความสำเร็จ

การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ โดยนำสารสนเทศ หรือผลของการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อขยายผลปรับเปลี่ยนก่อนจะดำเนินการต่อไป หรือยกเลิกโครงการ

จากความหมายของการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินโครงการ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้สารสนเทศด้านต่าง ๆ แล้วนำมาพิจารณาตัดสินโครงการในแต่ละ

ระยะโดยนำสารสนเทศที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประกอบการตัดสินใจว่าควรจะดำเนินการต่อหรือปรับเปลี่ยน ปรับปรุง ขยายผลระดับ หรือยกเลิกโครงการ เป็นต้น

การประเมินโครงการคืออะไร

การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อสรุปผลว่าโครงการนั้น ๆ ได้บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมาย และมีประสิทธิภาพเพียงใด

ในการประเมินโครงการมีเป้าประสงค์หลักคือ ต้องการข้อมูลที่บ่งชี้ว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่หรือเป็นโครงการที่คุ้มค่าต่อการตัดสินใจในการดำเนินการหรือไม่ รวมถึงการศึกษาว่าในการดำเนินการโครงการมีปัญหาที่ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขในเรื่องอะไรบ้าง และเป็นโครงการที่มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด

ประเภทของการประเมินโครงการ

การแบ่งประเภทการประเมินโครงการคงมิใช่เป็นการกำหนดเกณฑ์เด็ดขาด แต่จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์หลายชนิดมาจำแนกประเภท เช่น ใช้เวลา วัตถุประสงค์ วิธีการ และรูปแบบการประเมิน มาบ่งบอกถึงประเภทของการประเมิน ซึ่งในที่นี้อาจจำแนกการประเมินโครงการออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินโครงการก่อนดำเนินการ (Preliminary Evaluation) เป็นการศึกษาประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ก่อนที่เริ่มโครงการใด ๆ โดยอาจทำการศึกษาถึงประสิทธิภาพของปัจจัยป้อน ความเหมาะสมของกระบวนการที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการ ปัญหา อุปสรรค ความเสี่ยงของโครงการ ตลอดจนผลลัพธ์ หรือประสิทธิผลที่คาดว่าจะได้รับ ในขณะเดียวกันก็อาจจะศึกษาผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่น

- การประเมินผลกระทบด้านสังคม (Social Impact Assessment-SIA)
- การประเมินผลกระทบด้านนิเวศ (Ecological Impact Assessment-EIA)
- การประเมินผลกระทบด้านการเมือง (Political Impact Assessment-PIA)
- การประเมินผลกระทบด้านเทคโนโลยี (Technological Impact Assessment-TIA)
- การประเมินผลกระทบด้านประชากร (Population Impact Assessment-PIA)
- การประเมินผลกระทบด้านนโยบาย (Policy Impact Assessment-POIA)
- การประเมินผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Impact Assessment)

การประเมินโครงการก่อนการดำเนินการนี้มีประโยชน์สำหรับนักลงทุน เพื่อศึกษาดูว่าก่อนลงมือโครงการใด ๆ นั้น จะเกิดความคุ้มค่าแก่การลงทุน (Cost effectiveness) หรือจะเกิดผลกระทบต่อระบบสิ่งแวดล้อมทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ประชากร เทคโนโลยี และระดับนโยบายหรือไม่ หากได้ทำการศึกษารอบคอบแล้วอาจจะได้ผลการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้เกิดประโยชน์หรือโทษอย่างไร ปัญหา อุปสรรค เป็นอย่างไร เพื่อผู้เป็นเจ้าของโครงการจะได้ตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะเลิกล้มโครงการหรือปรับปรุงองค์ประกอบ และกระบวนการบริหารจัดการโครงการเพียงใด เพื่อให้เกิดผลดี

2. การประเมินระหว่างดำเนินการโครงการ (Formative evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงเป็นสำคัญซึ่งมักจะใช้ประเมินผลระหว่างแผนหรือระหว่างพัฒนาโครงการ ผลที่ได้จาก Formative evaluation นั้น จะช่วยตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมาย

ที่แท้จริง นอกจากนั้น Formative evaluation อาจใช้ในระหว่างดำเนินโครงการ จะช่วยตรวจสอบว่าโครงการได้ดำเนินไปตามแผนของโครงการอย่างไร อาจเรียกชื่อเฉพาะว่า Implementation evaluation หรือ Formative evaluation อาจตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการว่าดำเนินได้ผลเพียงไร เรียกว่า Progress evaluation

โดยทั่วไปแล้ว Formative evaluation อาจใช้ประเมินสิ่งต่อไปนี้

1. ทบทวนแผนของโครงการ
2. การสร้างแผนของโครงการ
3. การพัฒนาแบบสอบถาม (Questionnaire) หรือรายการ (Check list)

สำหรับรวบรวมข้อมูลตามเรื่องที่ต้องการ

4. การคัดเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสม
5. การกำหนดตารางเวลาการประเมินผลให้สอดคล้องกับการดำเนิน

โครงการ

6. การเตรียมข้อมูลที่จะเป็นข่าวสารสำหรับการรายงานและเสนอแนะสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ

7. การแนะนำแนวทางปรับปรุง การแก้ปัญหา และการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติของโครงการ

3. การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการหรือประเมินผลผลิต (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลรวมสรุป มักจะใช้ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ สำหรับโครงการที่มีการดำเนินระยะยาวก็อาจใช้ Summative Evaluation ในการสรุปย่อความระยะยาวต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้จากระยะต่าง ๆ จะช่วยให้มีการประเมินสรุปรวมนั้น ส่วนใหญ่จะรวบรวมจากผลของ Formative evaluation เป็น Summative Evaluation ซึ่งผลสรุปที่ได้จะนำไปสู่การรายงานว่า โครงการได้บรรลุเป้าหมาย (Goals) หรือไม่อย่างไร ตลอดจนการรายงานถึงสถานภาพของโครงการว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวเพียงไร มีปัญหาหรืออุปสรรคใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้บริหารโครงการสามารถนำไปสู่การตัดสินใจว่า โครงการนั้นควรดำเนินการต่อหรือยกเลิก

4. การประเมินประสิทธิภาพ การประเมินโครงการโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยที่ผ่านมา ยังจำกัดอยู่เพียงการประเมินผลผลิต โดยมุ่งที่จะทราบความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้ให้บริการหรือผู้ให้ทุนในการยุติหรือขยายโครงการ แต่ในปัจจุบันนักประเมินและผู้บริหารโครงการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินประสิทธิภาพของโครงการด้วย โดยถือว่าเป็นประเภทของการประเมินที่จำเป็นสำหรับโครงการบริการทั่วไป เพราะจะช่วยเสริมให้โครงการเหล่านั้นสามารถดำเนินการอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น หรือโครงการที่เป็นตัวกำหนดเกณฑ์สำคัญสำหรับประกันโครงการขนาดใหญ่ระดับชาติที่จะไม่ต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดโดยไม่จำเป็น การดำเนินโครงการบริการสังคมนั้นจะไม่มุ่งแต่เพียงความสำเร็จของโครงการเท่านั้น แต่จะต้องให้คุ้มค่าในเชิงของประสิทธิภาพด้วย

โดยปกติการประเมินประสิทธิภาพของโครงการมักจะเริ่มจากคำถามต่าง ๆ กัน เช่น

1. ความสำเร็จของโครงการนั้น ๆ เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายแล้วมีความเหมาะสมหรือไม่

2. ผลผลิตของโครงการเกิดจากปัจจัยที่ลงทุนไปใช้หรือไม่

3. โครงการนี้มีผลผลิตสูงกว่าโครงการอื่น ๆ เมื่อลงทุนเท่ากันหรือไม่ และเพราะเหตุใด

2. รูปแบบการประเมินโครงการ

เนื่องจากการบริหารในปัจจุบัน นิยมใช้การบริหารเชิงโครงการเป็นที่นิยมนักมาก จึงมีผู้คิดค้นรูปแบบ (Model) ที่เหมาะสมสำหรับการประเมินโครงการ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะโครงการและกิจกรรม คำว่า รูปแบบ ส่วนใหญ่มักจะเข้าใจกันโดยความรู้สึกตรงกันว่าหมายถึงวิธีการ ค่าโครงการ ลักษณะ กิจกรรม และอื่น ๆ มีผู้ให้ความหมายของรูปแบบการประเมินโครงการไว้หลายท่าน ดังนี้

พิสนุ พงศ์ศรี (2549 : 69) ได้รวบรวมความหมายของรูปแบบซึ่งมีผู้ให้ไว้หลายท่านดังนี้

แนดเลอร์ (Nadler, 1980 :72 – 90 ; อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2549 : 69) กล่าวถึงรูปแบบโดยสรุปว่า หมายถึง การนำทฤษฎี แนวทางและกรอบแนวคิดมาพัฒนา เพื่อให้ง่ายต่อการแปลความหมายของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้

โรบบินส์ (Robbins, 1986 : 25 ; อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2549 : 69) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง สิ่งที่เป็นนามธรรมที่ทำให้เข้าใจปรากฏการณ์หรือความจริงได้ง่ายขึ้น ซึ่งรูปแบบโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ อย่างน้อย 3 ประการ คือ วัตถุประสงค์ ตัวแปร องค์ประกอบหรือสาระเนื้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบหรือสาระเนื้อหาดังกล่าว

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบหมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีประสบการณ์ จินตนาการ เพื่อถ่ายทอดออกมาแทนปรากฏการณ์ด้วยการนำเสนอให้เข้าใจง่าย กระชับ ถูกต้อง สามารถนำไปเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติได้

3. ประเภทรูปแบบการประเมิน

พิสนุ พงศ์ศรี (2549:70-89) สรุปไว้ว่า รูปแบบการประเมินมีอย่างหลากหลาย ตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน รูปแบบ เกือบทั้งหมดพัฒนามาโดยชาวต่างประเทศ คนไทยได้พยายามนำรูปแบบเหล่านั้นมาประยุกต์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น มีนักการประเมินผู้รวบรวมและจำแนกประเภทการประเมินโครงการได้ 28 ประเภท

รูปแบบการประเมินที่มีอิทธิพล และได้รับความนิยมนำมาใช้กันมากที่สุด 4 รูปแบบ คือ รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายของไทเลอร์ (Tyler) รูปแบบสนองความต้องการของสเตก (Stake) รูปแบบที่ช่วยในการตัดสินใจแบบชิปป์ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) และรูปแบบการประเมินประสิทธิภาพการอบรมของเคิร์กแพทริก (Kirkpatrick) ส่วนรูปแบบอื่น ๆ ที่เน้นกระบวนการและเริ่มมีใช้กันบ้าง แต่ยังไม่มากนัก ได้แก่ รูปแบบเสริมพลังอำนาจหรือเน้นการมีส่วนร่วม

นอกจากรูปแบบทั้ง 4 รูปแบบดังกล่าวแล้ว จากรายงานการประเมินที่ผ่านมาพบว่าผู้ประเมินอาจนำรูปแบบการประเมินมาปรับหรือเน้นการประเมินโดยไม่ยึดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งตายตัวก็มีมากขึ้น ผู้สนใจรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นการเฉพาะ สามารถศึกษาจากหนังสือตำราเกี่ยวกับการประเมินเพิ่มเติมได้ สำหรับในที่นี้จึงขอกล่าวถึงสาระของรูปแบบการประเมินที่ได้รับความนิยมทั้ง 4 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมาย

ไทเลอร์ ได้พัฒนารูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมาย (Goal – Based Model) จากแนวคิดว่าการกระทำโดยอ้อมมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนหรือถ้ายังไม่ชัดเจน ผู้เกี่ยวข้องก็ต้องอภิปรายหาข้อสรุปจนชัดเจนก่อน รูปแบบที่คิดขึ้นจึงใช้เพื่อศึกษาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือวิชาหลักสูตรระดับต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

1. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนสามารถวัดได้ จากวัตถุประสงค์ที่อยู่ในระดับกว้างหรือเป็นนามธรรมมากกว่า
2. ตั้งหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
3. กำหนดเนื้อหา สถานการณ์ที่แสดงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน
4. ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ประเมินผลโดยการเปรียบเทียบข้อมูลกับวัตถุประสงค์

จากแนวคิดและขั้นตอนรูปแบบการประเมินของไทเลอร์จะเน้นความชัดเจนของวัตถุประสงค์ซึ่งมีจุดเด่นคือมีความสะดวกและชัดเจนในการประเมิน แนวคิดนี้ยังมีอิทธิพลมาจนถึงปัจจุบัน เพราะประเมินเปรียบเทียบกันได้ และง่ายต่อการนำไปใช้ถ้าได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน อย่างไรก็ตามถ้าวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจนก็จะมีปัญหาในการประเมิน หรือถ้าวัตถุประสงค์ชัดเจนแล้วก็ยังประสบปัญหาเรื่องการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้เปรียบเทียบว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐาน ได้รับการยอมรับหรือไม่ เนื่องจากยังมีความเป็นอัตนัยหรืออัตวิสัย (Subjective) สูง รวมทั้งการที่ประเมินยึดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลักจะทำให้ละเลยสิ่งอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทำให้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินมีจำกัด สำหรับรูปแบบการประเมินแบบนี้

2. รูปแบบการประเมินสนองความต้องการ

สเติก ได้พัฒนารูปแบบการประเมินสนองความต้องการ (Responsive Model) จากแนวคิดว่ามีผู้ต้องการใช้ผลการประเมินหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงควรมีสารสนเทศจากการประเมินที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการของแต่ละฝ่ายดังกล่าว ดังนั้นการประเมินจะต้องบรรยายโครงการประเมินอย่างละเอียดครอบคลุมเพียงพอที่จะสนองตอบความต้องการของผู้เกี่ยวข้องได้ การตัดสินใจจะอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการประเมินแบบนี้มี 2 ประการ คือ การบรรยายและการตัดสินใจคุณค่า ซึ่งมีสาระโดยสรุปดังนี้

2.1 การบรรยาย ในส่วนการบรรยาย แบ่งย่อยเป็น 2 ส่วนคือ ความคาดหวังในส่วนนี้ผู้ประเมินหรือผู้บรรยายจะต้องหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่จะประเมินให้มากที่สุด ประกอบด้วยส่วนย่อยที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

สิ่งนำ (Antecedents) ซึ่งเป็นสภาพของสิ่งที่มีอยู่เป็นพื้นฐานก่อนจะดำเนินการในเรื่องใด ๆ โดยสิ่งที่มีอยู่ก่อนกับสิ่งที่จะดำเนินการมีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน เช่น คุณสมบัติด้านต่าง ๆ ของผู้เข้าร่วมโครงการกับกิจกรรมหรือวิธีการฝึกอบรม เป็นต้น

การปฏิบัติ (Transactions) เป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ เช่น กระบวนการหรือการดำเนินโครงการ เป็นต้น

ผลลัพธ์ (Outcome) เป็นผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ เช่น ผลของกิจกรรมในโครงการทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นต้น

2.2 การตัดสิน ในส่วนของการตัดสิน ประกอบด้วย 2 ส่วนย่อย คือ มาตรฐานหรือเกณฑ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อเตรียมไว้เปรียบเทียบกับผลที่เกิดขึ้นจริงว่าจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใด การตัดสินใจเป็นการนำสารสนเทศจากการเปรียบเทียบมาตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ประเมิน การประเมินตามรูปแบบของสเตกจะได้สารสนเทศครอบคลุมกว่ารูปแบบของไทเลอร์ แต่การประเมินก็ยุ่งยากกว่าเพราะต้องพิจารณาสาระต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมินมากกว่า

3. รูปแบบการประเมินประสิทธิผลของการอบรม

เคิร์กแพททริก ได้พัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลโครงการอบรม (Training Model) ที่เน้นการประเมินหลังโครงการฝึกอบรม (ถ้าจะประเมินก่อนการฝึกอบรม และระหว่างการฝึกอบรม อาจใช้รูปแบบซิปป์) โดยการแบ่งการประเมินเป็น 4 ระดับ ดังนี้

การประเมินปฏิกิริยา (Reaction) การประเมินปฏิกิริยาตอบสนองของผู้เข้ารับการอบรม โครงการว่ามีความรู้สึกละเอียดเกี่ยวกับโครงการ เช่นหลักสูตร เนื้อหา สาระตรงกับความต้องการหรือไม่ ความคิดเห็นต่อเอกสาร สถานที่ สื่อทัศนูปกรณ์ ระยะเวลาของการอบรมว่ามีความเหมาะสมเพียงไร วิทยากรมีความเหมาะสมเพียงไร ได้รับความรู้ทักษะในระดับใด มีความคาดหวังอย่างไรต่อการนำความรู้และทักษะที่ได้รับใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

การประเมินการเรียนรู้ (Learning) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการอบรม เช่น การเพิ่มขึ้นของการเรียนรู้ก่อน - หลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และทักษะ เป็นต้น

การประเมินพฤติกรรม (Behavior) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเมื่อกลับไปปฏิบัติงาน เช่น การประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก่อน - หลัง โครงการฝึกอบรมว่าเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่มีการนำความรู้ และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงไร เป็นต้น และการที่ผู้เข้ารับการอบรมจะเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานได้นั้น มีเงื่อนไข 5 ประการ คือ

- ผู้เข้ารับการอบรมต้องปรับปรุงตนเอง
- ผู้เข้ารับการอบรมต้องรู้จักจุดอ่อนของตนเอง
- ต้องทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง
- ต้องมีผู้ชำนาญที่น่าสนใจให้ความช่วยเหลือ
- ต้องมีโอกาสดำเนินการตามความคิดที่เกิดขึ้นใหม่

เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลอาจเป็น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบวัดพฤติกรรมก่อน - หลังการฝึกอบรม และแบบบันทึกพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน เป็นต้น

การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดต่อองค์กร (Results) เป็นการประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดต่อองค์กร ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรม เช่น การลดลงของปัจจัยเสี่ยง การเพิ่มของประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงาน/องค์กร การลดลงของต้นทุนการเพิ่มกำไร ประโยชน์ต่อเพื่อนร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้อง หน่วยงาน หรือองค์กร เป็นต้น

การประเมินการฝึกอบรมโดยใช้รูปแบบการเคิร์กแพททริกค่อนข้างยุ่งยาก เพราะถ้าจะประเมินให้สมบูรณ์ชัดเจนจะต้องมีการติดตามผลการฝึกอบรมหลังจากเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเสร็จแล้วสักระยะหนึ่ง และถ้าการฝึกอบรมในเรื่องที่ค่อนข้างเป็นนามธรรมก็จะยิ่งประเมินได้ยากขึ้น การใช้รูปแบบนี้ถ้าต้องการใช้สารสนเทศจากการประเมินภายในเวลาอันรวดเร็วและต้องการประเมิน

ให้ครบทั้ง 4 ระดับ อาจต้องใช้วิธีการถามพฤติกรรมหรือผลลัพธ์ต่อองค์การ โดยถามการรับรู้ (Perception) แทนข้อเท็จจริง (Fact) หรือพฤติกรรม

4. รูปแบบการประเมินที่ช่วยในการตัดสินใจแบบ CIPP Model

สตัฟเฟิลบีม ได้พัฒนารูปแบบการประเมินที่ช่วยในการตัดสินใจ (Cipp Model) โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์สิ่งที่ประเมินอย่างครอบคลุม เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกต่าง ๆ ของผู้บริหารที่เรียกว่า รูปแบบการประเมิน CIPP (Context Input Process Product Evaluation Model) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1965 และมีการปรับปรุงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งล่าสุดในปี ค.ศ. 2003 ซึ่งสามารถใช้กับการประเมินโครงการ แผนบุคลากร ผลิตภัณฑ์ องค์การและระบบต่าง ๆ ได้ (Stufflebeam, 2004:259) โดยใช้วิธีการเชิงระบบการใช้รูปแบบการประเมิน CIPP อย่างถูกต้องและก่อประโยชน์สูงสุด ต้องลงมือประเมินตั้งแต่ก่อนเริ่มงาน ขณะดำเนินงาน และการประเมินหลังจากสิ้นสุดการดำเนินงานแล้ว

รูปแบบการประเมิน CIPP แบ่งการประเมินออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับพัฒนาการของการดำเนินโครงการ 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

4.1 การประเมินก่อนเริ่มดำเนินงาน การประเมินในช่วงนี้จะเพื่อวางแผนอันเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินงานจัดทำสิ่งต่าง ๆ อาจเป็นโครงการกิจกรรมหลักสูตรซึ่งจะทำการประเมินใน 2 ส่วน คือ

การประเมินบริบท (Context Evaluation) การประเมินบริบทเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดการดำเนินงานโดยประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น วิธีการประเมินจะการใช้การบรรยายและเปรียบเทียบปัจจัยนำเข้าที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวัง บริบทของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่คาดหวังกับที่เป็นจริงรวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของความไม่สอดคล้องระหว่างความเป็นจริงและสิ่งที่คาดหวังกับที่เป็นจริง

การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ ทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนระบบบริหารจัดการที่วางแผนไว้เพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ วิธีการประเมินใช้การบรรยายและวิเคราะห์ทรัพยากรที่มีอยู่รวมถึงกลยุทธ์และกระบวนการดำเนินงานที่เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การประเมินในขั้นตอนนี้ไปสู่การวางแผน ซึ่งควรมีการวิเคราะห์ความเหมาะสมของสิ่งที่จะดำเนินการ โดยพิจารณาความสอดคล้อง ความสมบูรณ์ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสมของการบริหารผลกระทบและความเป็นธรรม ความเป็นไปได้ทั้งด้านแผนงาน แผนเงิน และแผนกำลังคน ฯลฯ

4.2 การประเมินระหว่างดำเนินงานโครงการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการนั่นเอง อันเป็นการศึกษาจุดอ่อนจุดแข็ง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินโครงการตามแผนได้ เพื่อจัดหาสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงการดำเนินโครงการได้อย่างทันท่วงที การประเมินขั้นตอนนี้จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการ

4.3 การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตของโครงการ เพื่อจะตอบคำถามให้ได้ว่าการดำเนินโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ คุ่มค่าหรือไม่ การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการจะพิจารณา

ผลลัพธ์ ผลกระทบของโครงการทุก ๆ ด้าน ซึ่งมักใช้เทคนิคการติดตามผลหรือประเมินผลด้วยการติดตามหลังโครงการเสร็จ หรือศึกษาย้อนรอย (Follow up Study หรือ Tracer Study) ผลการประเมินจะให้สารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่าควรจะคงปรับขยายโครงการหรือควรหยุดโครงการตามเวลาที่กำหนดไว้ หรือควรยกฐานะเป็นโครงการประจำเป็นต้น

การประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายมากที่สุด โดยเฉพาะการประเมินโครงการต่าง ๆ เพราะว่าเป็นการประเมินให้สารสนเทศที่ครอบคลุม มีการพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบด้วย อย่างไรก็ตามบางครั้งมีการนำรูปแบบการประเมินแบบนี้ไปใช้ โดยไม่ครบตามขั้นตอนด้วยการตัดการประเมินบริบทออก ทำให้สารสนเทศที่ได้ลดคุณค่าลง และมีผลต่อการตัดสินใจได้ ซึ่งในการประเมินครั้งนี้จะใช้รูปแบบนี้ เนื่องจากเป็นการประเมินที่ครอบคลุมตั้งแต่เริ่มโครงการจนสิ้นสุดโครงการ เป็นการประเมินที่เป็นระบบง่ายต่อการเข้าใจและการนำไปปฏิบัติ และได้สารสนเทศที่ครอบคลุม โดยประเมินควบคู่กันไปกับการดำเนินโครงการ เพื่อมุ่งหวังที่จะนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการปรับปรุงโครงการต่อไป

นอกจากนี้ รัตน์ บัสนันท์ (2540 : 110 – 113) ได้กล่าวถึง รูปแบบการประเมินชิปปี้เป็นการนำเสนอโดยสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L.) และคณะซึ่งเป็นสมาชิกในสมาคม Phi Delta Kappa ทั้งนี้สตัฟเฟิลบีมให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง “กระบวนการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจต่อทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่”

คำว่า CIPP มาจากคำย่อของส่วนประกอบต่าง ๆ ของโครงการที่จะทำการประเมิน ได้แก่

Context Evaluation: การประเมินสภาวะแวดล้อมของโครงการ หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับสิ่งที่จะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกโครงการแต่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการ ได้แก่ ความต้องการของชุมชนและกลุ่มเป้าหมายที่จะรับบริการจากโครงการ จำนวนประชากร กระแสทิศทางของสังคมและการเมือง สภาพเศรษฐกิจและปัญหาของชุมชน ตลอดจนนโยบายของหน่วยงานระดับบนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Input Evaluation: การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการ หมายถึง การประเมินทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการนำมาใช้ในการดำเนินโครงการ กำลังคนหรือจำนวนบุคคลที่ต้องใช้งบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อาคารสถานที่ เครื่องมือและครุภัณฑ์ การประเมินปัจจัยนำเข้าจะช่วยให้พิจารณาตัดสินใจว่าโครงการนั้น ๆ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของโครงการบรรลุหรือไม่และช่วยให้เกิดการวางแผนการจัดกิจกรรมของโครงการได้อย่างเหมาะสม

Process Evaluation: การประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการ หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมของโครงการ การนำปัจจัยเข้ามามีเหมาะสมมากน้อยเพียงใดเป็นไปตามลำดับขั้นตอนหรือไม่ กิจกรรมที่จัดขึ้นจะก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือมีอุปสรรคใด ๆ เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้รัดกุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Product Evaluation: การประเมินผลผลิตของโครงการ หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับผลที่ได้รับทั้งหมดจากการดำเนินโครงการว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลผลิตจะมีการนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่จะ

เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการ การประเมินในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการตัดสินใจปรับปรุงขยายโครงการนำไปใช้ต่อเนื่องต่อไป และเพื่อล้มเลิกโครงการ

คำว่า รูปแบบ หรือหนังสือบางเล่มใช้คำว่า แบบจำลอง ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Model ในการประเมินผลโครงการมีแนวคิดและรูปแบบหลายรูปแบบ แต่ในที่นี้จะนำเสนอแนวคิดและโมเดลการประเมินแบบชิป หรือ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ซึ่งเป็นโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน โดยแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม เน้นการแยกบทบาทการทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือ ฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน (ศักดิ์ชัย ภูเจริญ, 2553)

ประเด็นการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model สตัฟเฟิลบีม ได้กำหนดประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ส่วน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context Evaluation : C)

เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการโครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ เช่น โครงการอาหารเสริมแก่เด็กวัยก่อนเรียน เราจะต้องวัดส่วนสูงและชั่งน้ำหนักของเด็กก่อน

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I)

เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์เวลา ฯลฯ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P)

เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรมเวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการโดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการซึ่งมักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังการสิ้นสุดโครงการแล้ว

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P)

เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ แต่การประเมินผลแบบนี้มิได้ให้ความสนใจต่อเรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcome) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการเท่าที่ควร

สตัฟเฟิลบีม ได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมินดังนี้

1. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ

3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ/ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

เกณฑ์และตัวชี้วัดความสำเร็จ

การประเมินผลโครงการนั้นต้องมีเกณฑ์และตัวชี้วัด (Indicator) ระดับความสำเร็จของโครงการให้ทราบ วรเดช จันทรศร และไพโรจน์ ภัทรนรากุล. (2541 : 44) นำเสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลโครงการ ไว้ดังนี้

1. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีตัวชี้วัด เช่น สัดส่วนของผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย ผลผลิตภาพต่อหน่วยเวลา ผลผลิตภาพต่อกำลังคน ระยะเวลาในการให้บริการผู้ป่วย
2. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับการบรรลุเป้าหมาย ระดับการบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความเสี่ยงของโครงการ
3. เกณฑ์ความพอเพียง (Adequacy) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับความพอเพียงของทรัพยากร
4. เกณฑ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับความพึงพอใจ
5. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity) มีตัวชี้วัดคือ การให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาส ความเป็นธรรมระหว่างเพศ ระหว่างกลุ่มอาชีพ ฯลฯ
6. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress) มีตัวชี้วัด เช่น ผลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมายรวม กิจกรรมที่ทำแล้วเสร็จ ทรัพยากร และเวลาที่ใช้ไป
7. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability) ตัวชี้วัด เช่น ความอยู่รอดของโครงการด้านเศรษฐกิจ สมรรถนะด้านสถาบัน ความเป็นไปได้ในด้านการขยายผลของโครงการ
8. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities) มีตัวชี้วัด เช่น ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น

หลักการสร้างตัวชี้วัดที่ดี

ในการสร้างตัวชี้วัดที่ดี จำเป็นจะต้องมีหลักการที่ใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินการ ดังนี้

1. เลือกใช้ / สร้างตัวชี้วัดที่เป็นตัวแทนที่สำคัญเท่านั้น
2. คำอธิบาย หรือการกำหนดตัวชี้วัดควรเป็นวลีที่มีความชัดเจน
3. ตัวชี้วัดอาจจะกำหนดได้ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพก็ได้
4. ควรนำจุดประสงค์ของโครงการ หรือประเด็นการประเมินมากำหนดตัวชี้วัด
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดควรรวบรวมข้อมูลทั้งจากแหล่งปฐมภูมิ และ

ทุติยภูมิ

การจำแนกประเภทของตัวชี้วัดตามลักษณะของสิ่งที่จะประเมินในแต่ละด้าน มีดังนี้

ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context) : ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)
2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต
3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input) : ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ
3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหา สาเหตุของปัญหา และกิจกรรม

ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process) : ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการ
2. ความยอมรับของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่
3. การมีส่วนร่วมของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
4. ภาวะผู้นำในโครงการ

ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Product) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. อัตราการมีงานทำของประชาชนที่ยากจน
2. รายได้ของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ
3. ความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ

ตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ (Outcomes) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตของตนเอง และครอบครัวตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. การไม่อพยพย้ายถิ่น
3. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ตัวชี้วัดด้านผลกระทบ (Impact) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

1. ผลกระทบทางบวก/เป็นผลที่คาดหวังจากการมีโครงการ
2. ผลกระทบทางลบ/เป็นผลที่ไม่คาดหวังจากโครงการ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทริศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครสงขลา เพื่อศึกษาความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการให้บริการของเทศบาลนครสงขลา และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการของเทศบาลนครสงขลา ประชากรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มารับบริการโดยตรงหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่มารับบริการจากเทศบาลนครสงขลา รวมทั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครสงขลา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก ทั้งหมด 400 คน ใช้ตัวสถิติวิเคราะห์ คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 390 คน ไม่สามารถนับค่าได้จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการพบว่า ประชาชนผู้มารับบริการมีความพึงพอใจการให้บริการด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการในระดับมากที่สุดได้แก่ กองสวัสดิการสังคม และงานเคาน์เตอร์เซอร์วิส ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนผู้มารับบริการมีระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่

ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์สระเกษ ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์เตาหลวง และงานทะเบียนราษฎร ตามลำดับ

2. ด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากรผู้ให้บริการ พบว่า ประชาชนผู้มารับบริการมีความพึงพอใจการให้บริการด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากรผู้ให้บริการ ในระดับมากที่สุดได้แก่ กองสวัสดิการสังคม งานเคาน์เตอร์เซอร์วิส ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์สระเกษ ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนผู้มารับบริการมีระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์เตาหลวง และงานทะเบียนราษฎร ตามลำดับ

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ประชาชนผู้มารับบริการมีความพึงพอใจการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับมากที่สุดได้แก่ กองสวัสดิการสังคม งานเคาน์เตอร์เซอร์วิส ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนผู้มารับบริการมีระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์เตาหลวงงานทะเบียนราษฎร และศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์สระเกษ ตามลำดับ

4. ด้านผลสัมฤทธิ์การให้บริการ พบว่า ประชาชนผู้มารับบริการมีความพึงพอใจด้านผลสัมฤทธิ์การให้บริการ ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กองสวัสดิการสังคม งานเคาน์เตอร์เซอร์วิส ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนผู้มารับบริการมีระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์เตาหลวง ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์สระเกษ และงานทะเบียนราษฎร ตามลำดับ

5. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ รวมทั้งด้าน รวมทั้งหน่วยงาน พบว่าประชาชนผู้มารับบริการของเทศบาลนครสงขลามีระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ได้แก่ กองสวัสดิการสังคม งานเคาน์เตอร์เซอร์วิส ส่วนหน่วยงานที่ประชาชนผู้มารับบริการมีระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์เตาหลวง ศูนย์บริการสาธารณสุขศูนย์สระเกษ และงานทะเบียนราษฎร ตามลำดับ

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า ควรเพิ่มที่จอดรถในการให้บริการ อยากให้เพิ่มหนังสือพิมพ์รายวันไว้บริการระหว่างรอตรวจ เพิ่มเตียงผู้ป่วยให้มากขึ้น/รพพยาบาลประจำ อยากให้มียามประจำ/ไฟฟ้าหน้ากำแพงประตู เจ้าหน้าที่ควรมีเครื่องแบบที่ชัดเจนเป็นแบบแผนเดียวกัน เพื่อป้องกันการสับสนระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนผู้ใช้บริการ การเรียกชื่ออยากให้เรียกซ้ำ 2 ครั้ง หรือใช้ไมโครโฟนก็ได้เพื่อสะดวกแก่การได้ยิน เพราะอาจมีบางท่านที่มีปัญหาทางหูการเรียกชื่อให้เสียงดังกว่านี้

ธัญญา รุดโท วลีรัตน์ แสงไชย และวสันต์ เหลืองประภัสร์ (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค โดยใช้ตัวแบบซีพี (CIPP Model) : กรณศึกษาเครือข่ายบริการสุขภาพ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินผลด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ในเขตอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม และเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ในเขตอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ทั้งหมด 410 คน

แบ่งเป็นผู้ให้บริการที่ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คนและผู้รับบริการจำนวน 400 คน ได้มาโดยการคำนวณประชากร จากสูตรของ Taro Yamane เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม มี 2 แบบ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน โดยแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 66 ข้อ ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน 0.87 และการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ

ประเมินผลโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้รับบริการ ได้ประเมินผลตามโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตมีความเหมาะสม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด ($\bar{X}$ =3.96, $\bar{X}$ =3.94, $\bar{X}$ =3.95, $\bar{X}$ =3.96) ตามลำดับ

2. ผู้ให้บริการ มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ด้านงบประมาณ บุคลากร ยาและเวชภัณฑ์ ยังไม่เพียงพอ สถานบริการในอำเภอณาเชือกมีความพร้อมในการดำเนินการตามโครงการ แต่ต้องพัฒนาระบบส่งต่อและประชาชนอำเภอณาเชือกมีหลักประกันสุขภาพร้อยละ 91.61 แนวทางในการปรับปรุงโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ในเขตอำเภอณาเชือก จังหวัดมหาสารคาม คือ การสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิในโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคให้ตรงกัน การจัดสรรงบประมาณให้รวดเร็ว เพียงพอ ควรพัฒนากำลังคนให้ตรงกับสมรรถนะและบริบทของพื้นที่ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยรวมถึงการปรับปรุงการให้บริการ กิริยา มารยาทการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาในการบริการโดยเฉพาะ การตรวจ/การรอรับยา ซึ่งยังใช้เวลานาน เพราะปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ประชาชนต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขมากที่สุด โดยสรุปโครงการนี้ดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นสมควรใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาต่อไป

วรพล อาศน์สุวรรณ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมดูแลสุขภาพของประชาชนภายใต้กองทุนหลักประกันสุขภาพของอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลชิปปี้โมเดล โดยทำการศึกษากองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นตำบลด้านทับตะโกและตำบลรางบัว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่คณะกรรมการของแต่ละกองทุนจำนวน 14 คน ประชาชนในเขตรับผิดชอบของแต่ละกองทุนจำนวน กองทุนละ 30 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

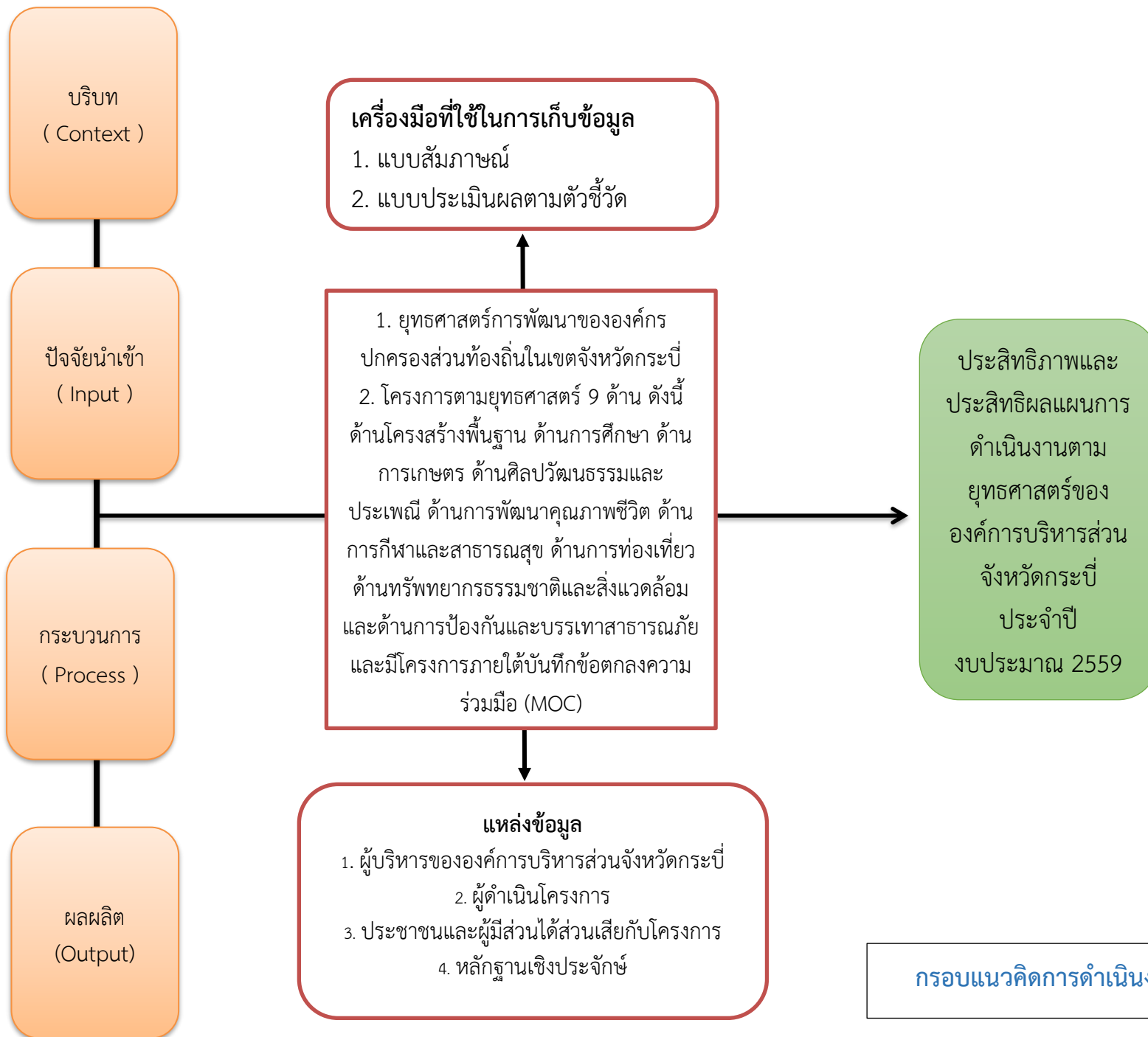
ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานของกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นของอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี มีการดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสำนักหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ประชาชนมีความพึงพอใจทั้งทางด้านนโยบาย และด้านการดำเนินงานของกองทุนมีการดำเนินการตามกรอบนโยบายด้วยการติดตาม นิเทศงานเพื่อควบคุมกำกับกับการดำเนินงาน กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นมีการพัฒนาขยายผลกิจกรรม โดยการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ ดำเนินโครงการเชิงรุกมากขึ้น ครอบคลุมกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเสี่ยงในชุมชน แต่ยังขาดการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนและประชาชน

การวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นกระบวนการ และการมีส่วนร่วมดูแลสุขภาพของประชาชน ในการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจ วางแผน กำหนดโครงสร้างหรือตัดสินใจ ทบทวนโครงการ เพื่อพัฒนาให้กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ยิ่งยั้งสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ศรีสุนทร วิริยะวิภาต กังสดาล สุวรรณรงค์ ชูติมา วัชรกุล และสารัช บุญไตรย์ (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลนโยบายต่อการขับเคลื่อนโครงการอำเภอควบคุมโรค เข้มแข็งแบบยั่งยืนในพื้นที่ของ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 6 จังหวัดขอนแก่น ปีงบประมาณ 2555 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินนโยบายต่อการขับเคลื่อนอำเภอควบคุมโรคเข้มแข็งแบบยั่งยืนในพื้นที่ จังหวัดที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 6 จังหวัดขอนแก่น โดยใช้แบบจำลอง CIPP ของสต๊อฟเฟิลบีม ด้วยการประเมิน 4 ด้าน มีบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 108 คน จาก 43 หน่วยงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม แบบสอบถามและข้อมูล ย้อนหลังจากรายงานต่าง ๆ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือใช้การตรวจสอบความตรงเนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลโดยตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบข้อมูลด้วยเทคนิคสามเส้าใช้ระยะเวลาการศึกษารวม 21 เดือน ระหว่าง มกราคม 2554 -กันยายน 2555 ผลการประเมิน พบว่า ด้านสาระนโยบายมีความชัดเจนสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของการป้องกันควบคุมโรค ส่วนใหญ่สามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ ด้านการจัดสรรงบประมาณพบว่าร้อยละ 53.3 ของผู้ถูกประเมินมีความเห็นว่าการโอนงบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนาศักยภาพทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (SRRT) ระดับตำบลยังคงค่อนข้างล่าช้าและการสื่อสารถ่ายทอดนโยบายมีความล่าช้าและไม่ครอบคลุมในระดับอำเภอและตำบลในปีแรก ส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 70 เห็นว่ารูปแบบการอบรมเนื้อหาและการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการอบรมทีม SRRT ตำบลมีความเหมาะสม แต่เวลาอบรมเพียง 1 วันไม่เพียงพอสำหรับองค์ประกอบของปัจจัยสำคัญต่อผลสำเร็จในการควบคุมโรค พบว่า ส่วนใหญ่ระดับอำเภอจะเลือกนำเสนอจากปัญหาโรคประจำถิ่นในพื้นที่และความพร้อมของทีมปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้แก่ ใช้เลือดออก เล็บโตสไปโรซิส อาหารเป็นพิษและวัณโรคตามลำดับในด้านการบริหารจัดการที่สนับสนุนการขับเคลื่อนงานตำบล ควบคุมโรคเข้มแข็ง พบว่า ได้มีความพยายามจะผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ ทั้งในระดับเขตและระดับจังหวัดความสำเร็จของการขับเคลื่อนงานอำเภอควบคุมโรคเข้มแข็งแบบยั่งยืน จะเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้ลดอัตราการป่วยการตายลง และพัฒนาระบบข้อมูลระบาดวิทยา เพื่อให้ระบบงานประจำที่เชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถ ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาโครงการอำเภอควบคุมโรคเข้มแข็งแบบยั่งยืนในด้านต่าง ๆ เพื่อเสริมให้นโยบายมีพลังขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จของการดำเนินโครงการอำเภอควบคุมโรคเข้มแข็งแบบยั่งยืนต่อไปในอนาคต

พนินท์ เครือไทย และชัชญาสุ์ ช่างเรียน (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาจังหวัดอุตรดิตถ์และจังหวัดพิษณุโลก การศึกษาริเริ่มมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการให้บริการของ อปท. โดยใช้วิธีการวัดประสิทธิภาพรูปแบบ Data Envelopment Analysis (DEA) ซึ่งประสิทธิภาพที่เกิดจากการเปรียบเทียบต้นทุนในการให้บริการ การเทียบกับผลได้จากการกิจหลักที่ อปท. รับผิดชอบจากการจัดบริการสาธารณะของ อปท. ทั้ง 7 หมวด ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษาและการพัฒนาเยาวชน ด้านการสาธารณสุข ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการส่งเสริม

ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ อบท. จำนวน 63 แห่ง ครอบคลุม 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานีและพิษณุโลก โดย อบท. ในพื้นที่ ที่นำมาศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม อบท. ขนาดกลาง ร้อยละ 41.27 มีรายได้อยู่ระหว่าง 6 ถึง 20 ล้านบาทต่อปี และกลุ่ม อบท. ขนาดเล็ก ร้อยละ 58.73 มีรายได้น้อยกว่าล้านบาทต่อปี ผลการศึกษาด้านประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ พบว่า อบท.ขนาดกลาง มีจุดเด่นในด้านการ ให้บริการสาธารณะด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ด้านการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และ ด้านการสาธารณสุข ในขณะที่ อบท. ขนาดเล็กเน้นการให้บริการสาธารณะเฉพาะด้าน (Specific function) ได้แก่ ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม อบท. ใช้ปัจจัยนำเข้ามากเกินในด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการให้บริการสาธารณะ ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ด้านการลงทุน และด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย อย่างไรก็ตามเพื่อ นำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของ อบท. การกำหนดนโยบายเฉพาะด้าน ควรเน้นความร่วมมือระหว่าง อบท. ในแต่ละระดับ โดยเน้นความร่วมมือที่มีองค์กรเป็นนิติบุคคลและ ไม่เป็นนิติบุคคล นอกจากนี้ในกลุ่ม อบท. ระดับเดียวกัน การจัดการและแลกเปลี่ยนความรู้จะนำไปสู่ การปรับปรุงการบริหารจัดการโครงการที่ อบท. จำเป็นต้องปรับตัวต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดการดำเนินงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ในครั้งนี้ ใช้วิธีการประเมินผลโครงการแบบซีบีโมเดล (CIPP Model) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน คือ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์ทั้ง 9 ด้าน และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์และการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
2. กลุ่มผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน
3. กลุ่มประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

ทั้ง 3 กลุ่มเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่เข้ารับการประเมินตามยุทธศาสตร์ทั้ง 9 ด้านขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

กลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง การสำรวจครั้งนี้จะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้แผนการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability) วิธีคอนวีเนียนแซมปลิง (Convenience Sampling)

ขนาดตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จำนวน 2 คน ต่อ 1 ด้านยุทธศาสตร์
2. ผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 5 คน ต่อ 1 ด้านยุทธศาสตร์
3. ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ ประชาชนทั่วไป 10 คน ต่อ 1 ด้านยุทธศาสตร์

ทั้ง 9 ยุทธศาสตร์ เป็นจำนวน 153 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้วิจัย โดยได้มีการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์มาจากการค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือในการวิจัยได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ

2. แบบประเมินผลตามตัวชี้วัด

3. การวิเคราะห์เอกสาร

การรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้บุคลากรที่ผ่านการอบรมและมีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการเก็บข้อมูล ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้าและสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

วิธีการประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์

การประเมินโครงการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ 2559 ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการโครงการ ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ดังรายละเอียด

1. การประเมินบริบทของโครงการ การประเมินในส่วนนี้คณะผู้ประเมินมุ่งรวบรวมสารสนเทศเพื่อพิจารณาความพร้อมในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ และด้านข้อมูลสารสนเทศ

แหล่งข้อมูล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินผลตามตัวชี้วัด

- โดยการนัดหมายกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์แบบสำรวจแบบเผชิญหน้า

- สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

2) การวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1) การวิเคราะห์เนื้อหา

2. การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการ การประเมินในส่วนนี้คณะผู้ประเมินมุ่งรวบรวมสารสนเทศเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ตามหลักเกณฑ์ของ SMART และ

ทรัพยากรในการดำเนินโครงการประกอบด้วย งบประมาณ บุคลากร เวลา วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้ง ภาระเบี่ยงข้อบังคับต่าง ๆ

แหล่งข้อมูล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบสัมภาษณ์
- 2) การวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์เนื้อหา
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. การประเมินกระบวนการ (Process) ของโครงการประเมินในส่วนนี้คณะผู้ประเมินได้ ประเมินสาระสำคัญของกิจกรรม ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เป้าหมายและผลการดำเนินงานของ กิจกรรมทุกกิจกรรม เพื่อพิจารณาความสำเร็จของกิจกรรมนั้น ๆ

แหล่งข้อมูล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบสัมภาษณ์
- 2) การวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์เนื้อหา
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การประเมินผลผลิตของโครงการ การประเมินผลผลิตของโครงการเป็นการประเมินผล ผลิตจากการดำเนินงานโครงการ โดยพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของโครงการหลัก

แหล่งข้อมูล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบสัมภาษณ์
- 2) การวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์เนื้อหา
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและประสิทธิภาพของโครงการ และความคุ้มค่า ของงบประมาณที่ได้รับ

แหล่งข้อมูล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ดำเนินโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบสัมภาษณ์

- 2) การวิเคราะห์เอกสาร
- การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 1) การวิเคราะห์เนื้อหา
 - 2) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้ดำเนินการวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การอธิบายลักษณะทั่ว ๆ ไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในรูปของค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

เครื่องมือทางสถิติที่นำมาใช้ ได้แก่ มาตรฐานวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบคำถามแบบให้คะแนนตามน้ำหนักของความคิดเห็นที่ตรงกับประสบการณ์จริงของผู้ตอบ ซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายดังนี้

- สำหรับส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าความพึงพอใจคิดเทียบคะแนนดังนี้
- ระดับ 5 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด
 - ระดับ 4 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมาก
 - ระดับ 3 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลปานกลาง
 - ระดับ 2 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลน้อย
 - ระดับ 1 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลน้อยที่สุด

เมื่อคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าที่คำนวณได้นั้นมาเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยถืออัตราการแปรผลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ความเหมาะสม/ประสิทธิภาพและประสิทธิผลน้อยที่สุด

การคำนวณร้อยละของระดับความพึงพอใจคำนวณโดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของระดับความพึงพอใจ} = \bar{X}/5 \times 100$$

โดยกำหนดให้ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

บทที่ 4

ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

การวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ 2. ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการประเมินผลโครงการแบบซีบีโอมเดล (CIPP Model) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ 2) การวิเคราะห์เอกสารการสัมภาษณ์ นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ตามนโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มี 9 โครงการ ผลการวิจัยประกอบด้วย

1. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความเกี่ยวข้องกับของโครงการและความสอดคล้องของนโยบายและยุทธศาสตร์

2. ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของนโยบาย ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์โครงการ และการบรรลุเป้าหมาย

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ คณะผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการโครงการ ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลตามตัวชี้วัด

ตอนที่ 3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและประสิทธิภาพของโครงการ และความคุ้มค่าของงบประมาณที่ได้รับ

นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความเกี่ยวข้องกับของโครงการและความสอดคล้องของนโยบายของคณะผู้บริหารและยุทธศาสตร์

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่จะดำเนินการได้ จึงเป็นภาระหน้าที่โดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องเข้าไปดำเนินการ จึงได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

- 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ
- 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะ ในฤดูแล้ง
- 1.3 ดำเนินการให้มีการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมแบบครบวงจร
- 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกล และบุคลากรโดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงการก่อสร้างถนนท้องที่การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ เพราะโครงการนี้เป็นเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานอยู่แล้ว ซึ่งอยู่ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ด้วยเช่นกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : คิดว่ามีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์หลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เพราะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาท้องถิ่นอยู่แล้ว และทุกโครงการที่สำเร็จต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา รายละเอียดค่าใช้จ่าย โดยเปรียบเทียบกับเอกชนว่าประหยัดงบประมาณไปได้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : เป็นในส่วนของหน้าที่ของกองแผนในเรื่องการศึกษาข้อระเบียบว่าสอดคล้องกับนโยบายการบริหารงานของผู้บริหารตามกรอบอำนาจหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ แต่คิดว่าคงได้มีการศึกษามาก่อนแล้วจึงจะดำเนินโครงการนี้ได้และในโครงการนี้ โดยตำแหน่งหน้าที่มีบทบาทในการควบคุมดูแล สั่งการ ในโครงการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

บทสรุป โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เพื่อสร้างความสะดวกสบายและรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารด้านโครงสร้างพื้นฐาน ข้อ 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ และข้อ 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกล และบุคลากรโดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน จะเห็นได้ว่าทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อความมุ่งหวังสูงสุดในการให้บริการประชาชนการดำรงชีวิตที่ดีและประชาชนมีความพึงพอใจ

2. ด้านการศึกษา

การให้การศึกษากับเยาวชนและผู้สนใจที่จะเฝ้าหาความรู้ ถือเป็นเรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า ดังนั้นการสนับสนุนให้เยาวชนลูกหลานชาวกระบี่ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและสูงที่สุด ถือเป็นการอันสำคัญที่จะละเลยมิได้ จึงกำหนดนโยบายดังนี้

2.1 บริหารจัดการโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นโรงเรียนต้นแบบที่สามารถผลิตนักเรียนให้มีความเป็นเลิศในทุก ๆ ด้าน

2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.3 สนับสนุนให้มีการเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาในระดับต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับลูกหลานชาวกระบี่มากยิ่งขึ้น

2.4 สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานทุกระดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : สอดคล้องกับยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาของ อบจ.กระบี่ ข้อที่ 2 ว่าด้วยเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของท้องถิ่น โดยเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2554 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีมติเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยจัดการเรียนที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : คิดว่าสอดคล้อง เพราะการพัฒนาทางการศึกษาตรงกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจ ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จัดทำโรงเรียนเองก็สามารถตรวจสอบและควบคุมคุณภาพได้ รวมทั้งสามารถเป็นต้นแบบการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียนอื่นได้ด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : คิดว่าสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ซึ่งต้องการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ด้วยเช่นกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : คิดว่าผู้จัดโครงการนี้ อยากให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ คาดว่าผู้จัดโครงการอยากให้นักเรียนได้ออกไปทดลองเรียนรู้และได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ไปแล้วรู้สึกสนุก เช่น มีการทำแลปเคมี การทดลองการตกผลึกของสาร เป็นต้น

บทสรุป โครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.1 พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านการศึกษา ข้อ 2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมโครงการค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ มีการดำเนินการให้นักเรียนเกิดทักษะการนำเสนอโครงงานที่ดีขึ้น ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาอัจฉริยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และมีความพร้อมในการเข้าสอบแข่งขันในระดับสูงขึ้น

3) ด้านการเกษตร

การเกษตรถือเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักและมีความสำคัญ ในการดำรงชีวิตของประชาชนชาวกระบี่มายาวนาน การนำเอาหลักวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี

มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการผลิตจึงเป็นสิ่งที่เกษตรกรจะต้องศึกษาและเรียนรู้ โดยได้กำหนดนโยบายด้านการเกษตร ดังนี้

3.1 จัดให้มีโครงการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนการผลิตให้แก่เกษตรกรในด้านต่าง ๆ ทั้งระบบโครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการผลิต และการตลาด

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกอบรม และทัศนศึกษาดูงานการพัฒนาอาชีพของกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นของตนเอง

3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ

3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมทั้งการสร้างเครือข่าย เพื่อร่วมกันยกระดับการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด

3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จะส่งเสริมเรื่องของเกษตรกร ส่งเสริมอาชีพเพื่อจะสร้างมูลค่า นั่นคือภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ต้องงานด้านเกษตร จะมีเรื่องปศุสัตว์เข้าไปเกี่ยวข้องเพราะว่าเป็นอาชีพหนึ่งของกระบี่ที่เกษตรกรมีการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม ก็จะมีเรื่องของสัตว์ ซึ่งทาง อบจ. ก็จะต้องเข้ามามีส่วนร่วม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : คิดว่าเข้าใจ เพราะงานนี้มีความเกี่ยวข้องกับการเกษตร และคิดว่าสอดคล้องเพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่มีหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมอาชีพเกษตรกรและการเกษตรอยู่แล้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : หากมองในด้านยุทธศาสตร์ทางด้านการเกษตรโครงการนี้จะยังไม่ชัดเจนนัก ถือว่าโครงการนี้เป็นตัวกระตุ้นที่ช่วยเสริม เนื่องจากไม่ได้มุ่งในด้านการเกษตรเพียงอย่างเดียว เมื่อจัดงานจะทำให้คนจังหวัดกระบี่มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น และการเปิดโอกาสให้ทุกจังหวัดในประเทศไทยเข้ามาค้าขาย จะเกิดเงินหมุนเวียน เกิดรายได้ให้แก่คนกระบี่ทั้งในด้านที่พักและอาหาร และยังช่วยให้เกษตรกรสามารถเอาผลิตภัณฑ์มาขายได้ สินค้า OTOP ก็ได้ออกมาจำหน่าย เกิดการประชาสัมพันธ์สินค้า ชาวกระบี่สามารถซื้อต้นไม้ไปปลูกไว้ทานได้เอง และเป็นการกระตุ้นให้คนทำงานในภาพการเกษตรเพิ่มมากยิ่งขึ้น รวมถึงแหล่งผลิตต่าง ๆ ทางด้านการเกษตรก็ได้ออกมานำเสนอองค์ความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ การฝึกอาชีพ เกิดการมอบอำนาจ เช่น หัวหน้าสวนก็จะให้ลูกจ้างคนงานที่ปฏิบัติงานจริง ๆ มาร่วมงาน ได้รับความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมถึงเข้ามาสู่กระบวนการแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้า

บทสรุป โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตรควบคู่ไปกับการพัฒนาพลังงานทางเลือก แนวทางการพัฒนาที่ 2.2 การส่งเสริมการสร้างอาชีพให้กับประชาชนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้ และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านการเกษตร ข้อ 3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกอบรม และทัศนศึกษาดูงานการพัฒนาอาชีพของกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นของตนเอง ข้อ 3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ ข้อ 3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมทั้งการสร้างเครือข่าย เพื่อร่วมกันยกระดับการผลิต สินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของ

ตลาด และข้อ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคการเกษตร และกำหนดพันธกิจในการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยวด้านการเกษตร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) ให้มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นล้วนแต่เป็นสิ่งบ่งบอกถึงประวัติศาสตร์ และความเป็นมาของบรรพบุรุษของแต่ละชุมชน ในขณะที่กระแสความเจริญทางด้านวัตถุนิยมกำลังแพร่ขยายบ่อนทำลายสิ่งดีงามเหล่านี้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการอนุรักษ์และธำรงไว้ซึ่งสิ่งดีงามเหล่านี้ เพื่ออนุชนรุ่นหลังต่อไปโดยได้กำหนดนโยบายดังต่อไปนี้

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา

4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรม รวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดกระบี่ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง

4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนหันมาสนใจในหลักธรรมของศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ความรู้ การฝึกอบรม การทัศนศึกษา และกิจกรรมอื่น ๆ

4.6 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรทางศาสนาทุกศาสนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 มาตรา 45 ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อที่ 7 คือบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 4 เรื่องยุทธศาสตร์ด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : จุดเริ่มต้นเป็นนโยบายของผู้บริหาร ท่านสมศักดิ์ ครั้งแรกกระโดดเกิดปัญหาเกิดเหตุการณ์สึนามิ 2547 ท่านนายกเองก็ได้พูดคุยกับศาลเจ้าในตอนนั้นก็ยังไม่เยอะ 21 ศาลเจ้า เรียกศาลเจ้าต่างมาพูดคุย ก็เลยเป็นที่มาของเทศกาลกินเจ พอปี 48 ก็เป็นการรวมพลคนกินเจของคนกินเจของศาลเจ้าต่างเป็นครั้งแรก ในตอนนี้มีศาลเจ้าจริง ๆ 82 ศาลเจ้า ตอนเรามีคนที่มาลงทะเบียนจริง ๆ 84 ศาลเจ้า แต่แรกศาลเจ้าที่มาร่วมมาด้วยทุนของศาลเจ้าเอง ครั้งหลัง ๆ อบจ. ก็สนับสนุนให้ศาลเจ้าละ 5,000 บาท จัดธงที่มีสัญลักษณ์ภาษาจีนและกัสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้ศาลเจ้าละ 25 ผืน ตอนหลัง ๆ ก็จัดอาหาร แต่ตอนหลังมีปัญหาการตรวจของ สตง. ได้ท้วงติงมา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ก็ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบเชิญศาลเจ้าต่าง

มาร่วมพูดคุย ศาลก็บอกว่าเค้าก็มาด้วยใจ เรื่องเงินสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเค้า เค้าไม่ได้ในส่วนตรงนี้ เค้าก็สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ณ ตอนนี้ เราสนับสนุนแค่ 25 ผืน จัดเลี้ยงอาหาร แต่ก็ไม่ได้มีเยอะ ส่วนเรื่องของค่าน้ำมันศาลเจ้าเค้าจะรับผิดชอบของเค้าเอง ความเพิ่มของจำนวนคนจะเพิ่มขึ้นทุกปี งานกินเจก็จะมีการทำพิธีสักการะศาลหลักเมือง รูปแบบขบวนจัดโซลว่าปีนี้ทั้งหมด 8 อำเภอ จัดเป็นริ้วขบวนก็จะจัดเป็น 1 2 3 จับฉลาก เกาะลันตาเค้าอยู่ไกล เค้ามีแค่ศาลเจ้าเดียวเค้าก็ไม่ต้องจับ ได้อยู่ในลำดับแรก ทุกศาลเจ้าก็ให้สิทธิ์ของลันตา

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : เป็นกลอุบายให้คนทำความดี ทำให้สุขภาพแข็งแรง และดึงดูดนักท่องเที่ยว

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : คิดว่าสอดคล้อง เพราะทำให้คนรู้จักปกครองตนเอง สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 : จัดเนื่องจากเป็นประเพณี ได้เข้ามาร่วมกัน กิจกรรมคือมาบวงสรวงศาลหลักเมือง ศาลเจ้า มาร่วมทุกปีไม่เคยขาด

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 : ถือว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง จัดการบวงสรวงให้แก่ศาลหลักเมืองให้แก่ประชาชนที่เกิดสึนามิ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่บอกว่าเส้นให้เค้า

บทสรุปได้ว่า โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.2 ส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เอื้อต่อการสร้างอาชีพรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงเอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ข้อ 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา ข้อ 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรม รวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้อ 4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนหันมาสนใจในหลักธรรมของศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ ความรู้ การฝึกอบรม การทัศนศึกษา และกิจกรรมอื่น ๆ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เห็นความสำคัญของประเพณีถือศีลกินเจ เพื่อให้ประชาชนจังหวัดกระบี่บวงสรวงเทพเจ้า เสริมสร้างความเป็นสิริมงคลให้กับตนเองและครอบครัว

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

มนุษย์ทุกคนล้วนต้องการคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์ครบถ้วน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข แต่ในความเป็นจริงนั้นยังมีประชาชนอยู่อีกจำนวนมากที่ยังยากจนถูกเอารัดเอาเปรียบ ไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปจึงได้กำหนดนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตดังต่อไปนี้

5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงวัย และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5.2 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการขจัดปัญหาเสพติด

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่าย จัดตั้งองค์กรชุมชนและกลุ่มอาชีพต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดการอบรมและศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ให้กับสมาชิกขององค์กรเหล่านั้น

5.4 จัดให้มีโครงการและกิจกรรมส่งเสริมสถาบันครอบครัว ให้มีความเข้มแข็ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : เข้าใจ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมของชาติ เช่น รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เพื่อให้ความรู้ด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ เช่น การใช้ยา โรกภัยไข้เจ็บ คิดว่าสอดคล้อง เพราะเป็นหน้าที่ที่ต้องดูแลประชาชนทั้งจังหวัด

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : คิดว่าสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของ อบจ. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่มีอยู่ และได้จัดเป็นเวลาต่อเนื่องกันมายาวนาน ตั้งแต่ปี 49 – 59 ซึ่งโครงการนี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้ดียิ่งขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เขียนโครงการและส่งเอกสารมาให้ประธาน ส่งผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ด้านศิลปวัฒนธรรม ทักษะศึกษา เพื่อให้ผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทุกอำเภอเข้าร่วมกิจกรรม ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

บทสรุป โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.4 เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร ข้อ 5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงวัย และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ การจัดกิจกรรมส่งผลให้ผู้สูงอายุมีขวัญกำลังใจ มีชีวิตที่ยืนยาวและถ่ายทอดประสบการณ์รวมทั้งการสร้างเครือข่ายของชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่

6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข

การเล่นกีฬานอกจากจะทำให้ผู้ที่เล่นมีสุขภาพอนามัยที่ดีแล้ว ยังทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเกิดขึ้นกับหมู่คณะอีกด้วย การสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาสในการเล่นกีฬาย่อมทำให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดี เป็นการสร้างพลังให้กับประเทศชาติอีกทางหนึ่ง โดยได้กำหนดนโยบายในด้านการกีฬาและสาธารณสุข ดังนี้

6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี

6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ

6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬาเพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด

6.5 สนับสนุนให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ

6.6 จัดให้มีโครงการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการระบาดของโรคต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : เกิดจากแนวคิดของผู้บริหารที่ว่าจะทำอะไรที่จะดึงให้คนห่างไกล ยาเสพติดก็คือการใช้กีฬาเป็นสื่อ โดยจัดให้มีการแข่งขันฟุตบอล โดยคนที่มาเล่นฟุตบอลจะต้อง ปราศจากยาเสพติด และคนที่มาเล่นก็อาจจะพัฒนาความสามารถไปเรื่อย ๆ จนสามารถที่จะไปเล่นในระดับที่สูงขึ้นไป นอกจากแรงจูงใจที่จะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในด้านการออกกำลังกายแล้ว สิ่งสำคัญอีกอย่างก็คือเงินรางวัล ซึ่งจะได้เป็นตัวเงินแต่จะได้เป็นโครงการพัฒนาไป คือเมื่อชนะการแข่งขัน (3 ทีม) ก็จะได้รางวัลกลับไปในห้องถิ่นของตนเป็นรางวัลของการพัฒนา โดยทางชุมชนจะต้อง เสนอมาว่าต้องการอะไร เช่น ถนน สะพาน ที่เป็นรูปธรรม หลังจากนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระบี่ก็จะตั้งงบประมาณ ซึ่งถือว่าเป็นโครงการที่สร้างความภาคภูมิใจ เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของการพัฒนาในห้องถิ่นของตนเองและกระตุ้นให้คนอยากเล่นกีฬา ตามวิสัยทัศน์ที่ว่า ประชาชนต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี ห่างไกลยาเสพติด ซึ่งตอบโจทย์ได้อย่างชัดเจน โดยการนำกีฬาเป็นสื่อให้คนมีคุณภาพที่ดี เมื่อคนมีคุณภาพก็จะเป็นทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ อย่างอื่นก็จะมีคุณภาพตามมา ไม่มีปัญหาเสพติดปัญหาอาชญากรรมก็ไม่มี สังคมก็สงบ ปัญหาครอบครัวก็ไม่เกิด

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : วัตถุประสงค์เริ่มจากผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งอยู่ในคณะกรรมการร่างระเบียบในการทำงาน คือต้องยอมรับว่าสมาคมกีฬาจังหวัดกระบี่เรากำลังคิดว่าสำหรับห้องถิ่นแล้วในด้านกีฬาทำอะไรให้สามารถต่อยอดได้ อย่าง อบต. เทศบาล ทำแล้วก็เลิก ไม่มีการต่อยอดหรือดำเนินงานต่อ ก็เลยได้คุยกันกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ว่าจะทำอะไรให้ต่อยอดได้ เป้าหมายหลักคือ ทำอย่างไรให้คนกระบี่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ทำอย่างไรให้คนกระบี่หันมาออกกำลังกาย ทำอย่างไรให้คนกระบี่ห่างไกลยาเสพติดใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นั่นคือเป้าหมายหลักจริง ๆ แล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ไม่ได้ทำเฉพาะฟุตบอล เพียงแต่ว่าฟุตบอลมันดังและเป็นที่ยอมรับทั่วโลกและมีเงินรางวัลสูงกว่ากีฬายาอื่น โดยโครงสร้างของฟุตบอลองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เงินรางวัลส่วนหนึ่งเป็นเงินสดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำทีม ส่วนหนึ่งเป็นผลตอบแทนที่จะไปถึงประชาชนในห้องถิ่นในรูปแบบของโครงการเท่ากับว่าเราใช้กีฬาเป็นสื่อในการไปพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในห้องถิ่นที่พื้นที่จริง ๆ สำหรับทีมที่ลงเล่นอย่างน้อยต้องมีนักฟุตบอลอายุไม่เกิน 17 ปี อยู่ 3 คน ต้องไม่น้อยกว่า 20 ปี อยู่ 4 คน และไม่เกิน 23 ปี อีก 3 คน ส่วนประตูอายุเท่าไรก็ได้ แต่ห้ามเกิน 35 ปี เพราะสามารถคัดนักกีฬาที่อายุไม่เกิน 17 ปี มาเป็นทีมของจังหวัดเพื่อส่งกีฬาเยาวชนกีฬานักเรียนแห่งชาติได้ อายุไม่เกิน 20 หรืออายุไม่เกิน 23 สามารถไปเล่นกีฬาแห่งชาติได้ และมีโอกาสพัฒนาไปเป็นนักฟุตบอลอาชีพได้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพด้านกีฬาฟุตบอลและห่างไกลยาเสพติด จุดสำคัญของโครงการคือ 1. เด็กเยาวชนห่างไกลยาเสพติด 2. ต่อยอดยกระดับนักกีฬาให้เป็นนักเตะอาชีพ สร้างรายได้ให้กับตัวเอง 3. ด้านส่วนรวมเมื่อชนะจะได้โครงการนำไปพัฒนาตำบล

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : ทราบ เพราะสร้างนักกีฬาสู่นักเตะอาชีพ

บทสรุปได้ว่า โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.6 ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สังคม สู่กระบี่เมืองสุขภาพ และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหาร ข้อ 6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อ 6.2

ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี ข้อ 6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ และข้อ 6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬาเพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด การดำเนินโครงการมีแนวทางการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดความสามัคคี ความสามัคคี และยังเป็นแนวทางการพัฒนาเยาวชน ประชาชน และส่งเสริมการกีฬาเพื่อเพิ่มสมรรถนะทางด้านร่างกาย สนับสนุนให้กระบี่มุ่งสู่การเป็นเมืองสุขภาพ

7) ด้านการท่องเที่ยว

เนื่องจากจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและมีความหลากหลายทางชีวภาพจนทำให้มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก และเป็นเป้าหมายในการเดินทางมาพักผ่อนของนักท่องเที่ยวทั่วโลก และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นทุกปี จนสามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับพี่น้องชาวกระบี่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวทางการท่องเที่ยว การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความประทับใจและความพึงพอใจสูงสุดในการเดินทางมาเยือนจังหวัดกระบี่ของนักท่องเที่ยว จึงได้กำหนดนโยบายท่องเที่ยว ดังนี้

7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการก่อสร้างระบบคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

7.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ให้มีรูปแบบหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7.3 จัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

7.5 ส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ในภาพรวมทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น

7.7 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการให้บริการและการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

7.8 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนภาคการท่องเที่ยว

7.9 พัฒนาศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ให้มีความทันสมัยและมีความพร้อมในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรต่าง ๆ ในการดูแล ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและผู้ประสบภัยต่าง ๆ อย่างทันท่วงที

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : สอดคล้องและมีส่วนส่งเสริมและสำคัญด้วย เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จัดเก็บภาษีโรงแรมมีประมาณ 300 แห่งในเกาะลันตา ซึ่งคิดเป็น 1% ของรายได้ได้กลับมาดูแลการท่องเที่ยวและโรงแรมในเกาะลันตา เมื่อจัดงานนี้ขึ้นทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม และ

โครงการนี้ได้บรรจุอยู่ในแผนของจังหวัดทุกปี ก่อนหน้าโลว์ซีชันจะมาถึงทำให้พื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น มีการประชาสัมพันธ์หลายภาคส่วน โรงแรม ร้านค้า และทุกฝ่ายช่วยประชาสัมพันธ์ประชาสัมพันธ์ทำให้นักท่องเที่ยวมาช่วงวันงานเยอะมาก มีการหยิบยกศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นมาแสดงให้นักท่องเที่ยวชม พิธีเปิดเป็นการแสดง Light and Sound

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : เข้าใจถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการว่าเป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และอำเภอเกาะลันตา ซึ่งเป็นจุดขายอีกจุดหนึ่งของจังหวัดกระบี่

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : ทราบ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมประเพณีพื้นบ้านของชาวเกาะลันตา

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : ไม่ทราบ ทราบเพียงแต่การประชาสัมพันธ์การจัดงานในวันที่จัดขึ้นเท่านั้น

บทสรุปได้ว่า โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการถ่ายทอดยุทธศาสตร์และนโยบายที่มีความเชื่อมโยงกับการจัดโครงการน้อย ส่งผลให้ผู้ดำเนินโครงการและผู้เข้าร่วมโครงการยังไม่เข้าใจและรับทราบเกี่ยวกับนโยบายของผู้บริหารต่อการจัดโครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนานที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนานที่ 1.3 สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว โดยการรักษาจุดยืนของการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และนโยบายผู้บริหาร ข้อ 7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว และข้อ 7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น

8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันสวยงามที่ธรรมชาติได้ให้มานั้น ถือเป็นสิ่งล้ำค่าที่ชาวกระบี่จะต้องรักและหวงแหน เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้จังหวัดกระบี่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก เป็นความภาคภูมิใจของพี่น้องชาวกระบี่ทุกคน เป็นบ่อเกิดของรายได้มหาศาล โดยเฉพาะจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยว หากทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ถูกทำลายลงจนหมดสิ้นมนต์เสน่ห์ของจังหวัดกระบี่ก็ต้องมลายหายไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ยากให้เกิดขึ้น และสภาพในปัจจุบันนั้นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดกระบี่ได้ถูกทำลายลงไปมาก ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดจิตสำนึกและเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนตัวของบุคคลบางกลุ่ม โดยการบังคับใช้กฎหมายที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกป้องรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ โดยมีนโยบายดังต่อไปนี้

8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน

8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เสื่อมโทรมและได้รับความเสียหายอันเกิดจากการทำลายของมนุษย์

8.3 สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

8.4 สนับสนุนให้มีการสร้างจิตสำนึกในการประหยัดพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ

8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : ในยุทธศาสตร์การพัฒนาจะมีการกำหนดนโยบายมาเข้าแผนและงบประมาณ รูปแบบของการดำเนินการและการให้ความรู้ เช่น กิจกรรมการทำความสะอาดบ้านปลาหรือปิ่นเพื่อพ่อ โดยกลุ่มส่วนใหญ่จะทำงานบนกลุ่มที่เคยทำอยู่แล้วหรือเคยปฏิบัติงานอยู่ มีกลุ่มของค่ายต่างประเทศ กลุ่ม Project abroad

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : สนับสนุนและยึดนโยบายของจังหวัดด้วยเพื่อมาบูรณาการให้เข้ากับโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เป็นการทำงานบูรณาการร่วมกันระหว่างท้องถิ่นท้องถิ่นและจังหวัด อาศัยหน่วยงานต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์คือ ต้องดูว่าจังหวัดของเรานี้เป็นสถานที่อย่างไร ถ้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวก็จะต้องไปบูรณาการเรื่อง การเก็บขยะใต้ทะเล บ้านปลาหรือไม่ก็รณรงค์การปลูกต้นไม้ การปั่นจักรยาน เพื่อจะได้รู้ว่าสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่จุดเด่นคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : เมื่อก่อนกรมประมงจะดำเนินการทำบ้านปลาให้แต่จะเป็นพื้นที่ด้านนอกในทะเลน้ำลึก ต่อมาเมื่อมีแนวคิดว่าจะทำบ้านปลา ได้เคยไปดูงาน ได้รู้จักกับคุณชัยศักดิ์ เสนอให้ใช้ท่อซีเมนต์ 120 - 200 เมตร ได้นำเสนอแนวทางนี้แก่ผู้บริหารประกาศทางสถานีวิทยุ ที่หน้าตำบลหน้าหมู่บ้าน โดยทางผู้บริหารได้บอกนโยบายนำเสนอผู้บริหาร บอกว่าน่าสนใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : เพื่อจะให้ปลาวางไข่ คือ ปลาจะชอบอยู่แถว ๆ หิน ตอนนั้นก็ไม่มีก็เลยไปทำบ้านให้ ที่อยู่ของปลาน้อยไปเราต้องทำให้ใหม่ เพื่อจะให้ปลาได้วางไข่ เราก็จะได้มีอาหารเพิ่มด้วย

บทสรุปได้ว่า โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.5 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุตสาหกรรมการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร ข้อ 8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน ข้อ 8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เสื่อมโทรมและได้รับความเสียหายอันเกิดจากการทำลายของมนุษย์ และข้อ 8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งจนเป็นเหตุให้ประชาชนชาวจังหวัดกระบี่ต้องสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินจนยากที่จะประเมินค่าได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการมาตรการการป้องกันการสูญเสีย โดยได้กำหนดนโยบายดังนี้

9.1 จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์และบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ

9.2 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย

9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ : โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. 2559 ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : การกำหนดโครงการมีส่วนของการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยรับนโยบายการกำหนดโครงการมาจากผู้บริหารและแตกย่อยเป็นกิจกรรม การทำงานด้านป้องกันต้องมีเครือข่าย ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่นายจะเน้นทางทะเลมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจน้ำ เจ้าท่าจังหวัดกระบี่ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด การพูดคุยในการทำงานเพื่อกำหนดกิจกรรมในโครงการกับการป้องกันและฝ่ายสิ่งแวดล้อม การกำหนดกิจกรรมให้ตรงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และให้หน่วยงานเป็นที่รู้จัก เพื่อให้สามารถป้องกันบรรเทาสาธารณภัยได้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : เป็นกิจกรรมอบรมเครือข่ายเรือหางยาว เพื่อพัฒนาความรู้ของพนักงานขับเรือหางยาว ซึ่งในการจัดการอบรมก็มีการเชิญวิทยากรจากหลายหน่วยงาน เช่น วิทยากรจากเจ้าท่าก็จะให้ความรู้ในด้านการต่ออายุเรือ การต่อใบขับเรือ ส่วนสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวก็จะมาให้ความรู้ในการบริการนักท่องเที่ยว วิทยากรจากอุทยานก็จะมาอธิบายในเรื่องของเขตอุทยาน เช่น ค่าธรรมเนียมในการเข้า วิทยากรจากสาธารณสุขก็จะให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย คือได้เครือข่ายเป็นทั้งกลุ่มเรือหางยาว กลุ่มทีมวิทยากรส่วนความรู้ที่ได้ถ่ายทอดให้กับกลุ่มถ้าผู้เข้าอบรมมีความรู้ในส่วนนี้ก็จะเป็นการช่วยบรรเทาภัยตามยุทธศาสตร์

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : ทราบ เพราะจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น ถูกแมงกะพรุนกัด ปลาทิ่มตำ แขนหัก ขาหัก หรือคนจมน้ำ สอนการวางตัวกับนักท่องเที่ยว การต้อนรับผู้ตก

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : เจ้าท่าร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

บทสรุปได้ว่าโครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. 2559 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.6 พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร ข้อ 9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย และข้อ 9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

ตารางวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อมโยงจากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความสอดคล้องของนโยบายของคณะผู้บริหารและ
วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงการก่อสร้างถนน องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เพื่อสร้างความสะดวกสบายและรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ	ข้อ 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ ข้อ 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกล และบุคลากรโดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน	1. โครงการก่อสร้างถนน องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ 2. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบารปฏิบัติงานในการก่อสร้าง การดำเนินงานโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล	1. โครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง มีจำนวนโครงการก่อสร้างที่เสร็จสิ้นจำนวน 9 โครงการ ระยะทาง 13.96 กิโลเมตร 2. โครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มีจำนวนโครงการก่อสร้างที่เสร็จสิ้น จำนวน 25 โครงการ ระยะทาง 35.59 กิโลเมตร	มีรายงานผลการดำเนินโครงการ	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
			3. เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (โครงการประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่) 2. โครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือกันก่อสร้างถนนผิวจราจรแอสฟัลท์คอนกรีตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่			

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
โครงการกิจกรรมค่าย โครงการวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพ ชีวิตประชาชนสู่สังคม น่าอยู่ แนวทางการ พัฒนาที่ 3.1 พัฒนา คุณภาพการศึกษาให้มี ความสามารถในการ แข่งขันระดับประเทศ และรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน และ สอดคล้องกับนโยบาย ผู้บริหารด้านการศึกษา	นโยบายผู้บริหารด้าน การศึกษา ข้อ 2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอน เสริมนอกเวลาเรียนให้กับ นักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมใน การสอบแข่งขันเข้าศึกษา ต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป	มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเพิ่มทักษะการทำ และนำเสนอโครงการแก่นักเรียน 2. เพื่อสร้างเจตคติแก่นักเรียน 3. เพื่อส่งเสริมการอยู่ ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ฝึกความกล้า สามารถเป็น ผู้นำและผู้ตามที่ดี	เชิงปริมาณ มีนักเรียน เข้าร่วม จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เชิงคุณภาพ การบรรลุ วัตถุประสงค์ของ โครงการ ข้อที่ 1 ร้อยละ 89.53 ข้อที่ 2 ร้อยละ 90.00 ข้อที่ 3 ร้อยละ 88.37	มีรายงานผลการ ดำเนินโครงการ	✓
โครงการส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพให้กับ ประชาชน กิจกรรมการ จัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตรควบคู่ไปกับการพัฒนาพลังงานทางเลือก	ข้อ 3.2 ส่งเสริมสนับสนุน ให้มีการฝึกอบรม และ ทัศนศึกษาดูงานการ พัฒนาอาชีพของกลุ่ม เกษตรกร เพื่อเพิ่ม ความรู้และประสบการณ์ และนำมาปรับใช้ให้เข้า	1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ให้แก่เกษตรกร ทั้งภาค การเกษตร ประมงและ ปศุสัตว์ 2. เพื่อเปิดโอกาสให้ เกษตรกรผลิตผลด้านพืช และสัตว์สู่เวทีการประกวด	ความพึงพอใจต่อการ เข้าร่วมโครงการใน ภาพรวม (วัดได้ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.90 ระดับมาก ร้อยละ 52.10	มีรายงานผลการ ดำเนินโครงการ	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
	แนวทางการพัฒนาที่ 2.2 การส่งเสริมการสร้างอาชีพให้กับประชาชนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้	กับบริบทท้องถิ่นของตนเอง ข้อ 3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ ข้อ 3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมทั้งการสร้างเครือข่าย เพื่อร่วมกันยกระดับการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด และ ข้อ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ	เพื่อการพัฒนาผลผลิตของตนเอง 3. เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรและประชาชนทั่วไป ได้เลือกสินค้าคุณภาพทางด้านการเกษตรเพื่อการบริโภคและขยายพันธ์เพื่อการค้าในราคาที่เป็นธรรม 4. เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดกระบี่เกิดการเรียนรู้สู่การพัฒนาอย่างมีคุณภาพ 5. เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้เลือกสินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม	ระดับปานกลาง ร้อยละ 22.90 ระดับน้อย ร้อยละ 2.10)		

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
			6. เพื่อให้เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าภาคการเกษตรและกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มีความเข้มแข็ง พร้อมทั้งจะพัฒนาสู่ความยั่งยืน 7. เพื่อคัดเลือกตัวแทนจากกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมสัมมนา สู่การทัศนศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่เกษตรกร			
โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.2 ส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรม	ข้อ 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา ข้อ 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ	1. เพื่อเป็นการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านศาสนาและประเพณี 2. เพื่อส่งเสริมให้ชาวจังหวัดกระบี่ได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนาประเพณี วัฒนธรรมของ	ศาลเจ้าทุกศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ ประชาชนทั่วไปที่ร่วมกิจกรรมประมาณ 10,000 คน	มีรายงานผลการดำเนินงาน	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
	วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เอื้อต่อการสร้างอาชีพรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงเอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ	วัฒนธรรม และ ขนบธรรมเนียม ประเพณี อันดีงามประจำท้องถิ่น จังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มี โครงการกิจกรรม รวมถึง การสนับสนุนหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับ อำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ข้อ 4.5 ส่งเสริมและ สนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้ เยาวชนและประชาชนหัน มาสนใจในหลักธรรมของ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามประจำท้องถิ่น จังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ ความรู้ การฝึกอบรม	แต่ละศาลเจ้า เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ 10 3. เพื่อส่งเสริมความ สามัคคีในหมู่คณะ โดย ความร่วมมือของศาลเจ้า จังหวัดกระบี่ ประชาชน จังหวัดกระบี่ หน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน 4. เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่			

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
		การทัศนศึกษาและกิจกรรมอื่น				
โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ)	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.4 เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย	ข้อ 5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1. เพื่อเป็นการแสดงมุทิตาจิตต่อผู้สูงอายุ 2. เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ 3. เพื่อสนับสนุนภูมิปัญญาองค์ความรู้จากผู้สูงอายุสู่สังคม 4. เพื่อให้เครือข่ายผู้สูงอายุเกิดความเข้มแข็งสร้างประโยชน์ให้กับตนเอง ชุมชน และสังคมอย่างยั่งยืน	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.3	มีรายงานผลการดำเนินโครงการ	✓
โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการ	ข้อ 6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อ 6.2	1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดกระบี่ให้เล่นกีฬา	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ (วัดได้ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.00	มีรายงานผลการดำเนินโครงการ	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
	พัฒนาที่ 3.6 ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สังคมสู่กระบี่เมืองสุขภาพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี ข้อ 6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ และข้อ 6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬาเพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด	และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ 2. เพื่อเสริมสร้างให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดกระบี่มีสุขภาพร่างกายและพลานามัยที่สมบูรณ์ และรู้จักใช้กีฬาเป็นสื่อเพื่อให้ห่างไกลยาเสพติด 3. เพื่อปลูกฝังทัศนคติให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดกระบี่ รู้จักการทำงานเป็นทีม แบ่งงานแบ่งหน้าที่และสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ 4. เพื่อเป็นการยกระดับและพัฒนา กีฬาฟุตบอลสู่การแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับชาติ	ระดับมาก ร้อยละ 45.60 ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.40)		

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
			5. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ในการดำเนินการด้านการกีฬาที่ต่อต้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6. เพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลของจังหวัดกระบี่ให้สู่ความเป็นเลิศ			
โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.3 สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่	ข้อ 7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว และข้อ 7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการ	1. เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ให้เป็นที่รู้จักของชาวไทยและชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น	ความพึงพอใจของผู้เข้าชมงานแบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านสื่อโฆษณา มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.35	มีรายงานผลการดำเนินโครงการ (ผลการดำเนินโครงการไม่มีการวัดความพึงพอใจในภาพรวม)	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
	รู้จักของนักท่องเที่ยว โดยการรักษาจุดยืนของ การเป็นเมืองท่องเที่ยว เชิงคุณภาพ	ท่องเที่ยวในรูปแบบ ต่าง ๆ ให้มีความ หลากหลายเพื่อสร้าง ความประทับใจและดึงดูด นักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัด กระบี่มากยิ่งขึ้น (องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกระบี่อุดหนุน งบประมาณให้แก่ที่ทำ การปกครองอำเภอ เกาะลันตา เพื่อดำเนิน กิจกรรม)	2. เพื่อเชิญชวน นักท่องเที่ยว ชาวไทยและ ชาวต่างประเทศมาเที่ยว เกาะลันตามากขึ้น 3. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของ อำเภอเกาะลันตา จังหวัด กระบี่ ให้อยู่ในระดับแนว หน้าของประเทศและ สร้างรายได้ให้กับ ประชาชนชาวเกาะลันตา 4. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชาว เกาะลันตาให้คงอยู่อย่าง ยั่งยืน	ด้านการแสดงดนตรีที่ แสดงในโซนลานราตรี ระดับความพึงพอใจ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.41 ด้านการแสดง ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน การแข่งขันกีฬา มีระดับความพึงพอใจ มาก ค่าเฉลี่ย 3.41 ด้านถนนคนเดิน มีระดับความพึงพอใจ มาก ค่าเฉลี่ย 3.47 มีข้อสังเกต : มีผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียง 100 คน ไม่น่าเชื่อถือ ในทางสถิติ เพราะจาก รายงานผลการ ดำเนินงานมีการจัดงาน		

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
				สามวันมีผู้ร่วมงานไม่น้อยกว่า 40,000 คน		
โครงการเฝ้าระวังป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนา ข้อ 1.5 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร	ข้อ 8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน ข้อ 8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เสื่อมโทรมและได้รับความเสียหาย อันเกิดจากการทำลายของมนุษย์ และข้อ 8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ	1. เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสทรงมีพระชนมายุครบ 85 พรรษา 2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในจังหวัดกระบี่ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล 3. เพื่อนำวัสดุที่ได้รับบริจาคไปจัดสร้างและวางเป็นบ้านปลา เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่	วางท่อระบายน้ำ คสล. เป็นบ้านปลา ณ บริเวณแนวชายฝั่งทะเล หมู่ที่ 3 ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 8 จุด	มีรายงานผลการดำเนินโครงการ	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
		ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำปี พ.ศ. 2559	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.6 พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน	ข้อ 9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย และข้อ 9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา	1. เพื่อเสริมสร้างความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งสามารถแจ้งเหตุเมื่อพบอุบัติเหตุและสาธารณภัยให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ 2. เพื่อพัฒนาความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการเรือหางยาวและเรือสปีดโบ๊ท ในการดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและลดการสูญเสียจากการเกิดอุบัติเหตุและสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดกระบี่	กำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณ ผู้เข้ารับการอบรมจากชมรม/สหกรณ์เรือหางยาว/บริการ/กลุ่มเรือหางยาว/เรือแคนู และเรือสปีดโบ๊ท จากพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน 800 คน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ คณะวิทยากร จำนวน 30 คน (การวัดผลควรกำหนดในด้านการวัดความรู้	มีรายงานผลการดำเนินโครงการ	✓

โครงการ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	นโยบายของคณะผู้บริหาร	วัตถุประสงค์ของโครงการ	ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ	รายงานผลการดำเนินโครงการ	บรรลุตามนโยบาย
			3. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว 4. เพื่อพัฒนาศักยภาพการให้บริการเรือหางยาวในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	ความเข้าใจหลังจากการเข้ารับการอบรม)		

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

คณะผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการโครงการประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลตามตัวชี้วัด ดังรายละเอียด

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการดำเนินโครงการทั้งสองโครงการ มาจากความต้องการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานและสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหาร จากสภาพปัญหาของถนนที่ชำรุดและซ่อมแซมตลอดทั้งปี จึงพิจารณาถนนที่มีความสำคัญเป็นเส้นทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ เมื่อดำเนินการก่อสร้างถนนส่งผลต่อการประหยัดงบประมาณ ควบคุมคุณภาพได้ดี โดยโครงการก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต มีการดำเนินจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มีการดำเนินโครงการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ร่วมกันพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ มีการสำรวจความจำเป็น ความลำบากของประชาชน การชำรุดของถนน และต้องซ่อมแซมอย่างเร่งด่วน จัดการประชุมเพื่อชี้แจงในเรื่องเงื่อนไข ข้อจำกัด และข้อกำหนดของรายได้ในเรื่องของงบประมาณ เป้าหมายที่สำคัญคือ การให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ประชาชน การดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารสิทธิ การอุทธรณ์ที่ดิน และลงมติของที่ประชุมในการให้ความยินยอมต่อการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจดี และปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ การดำเนินการทั้งสองโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเองและโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเป็ยบ พบว่า การดำเนินโครงการมีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ประชาชนเพื่อให้ได้รับบริการที่ดี โดยโครงการก่อสร้างถนนที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีความพร้อมในด้านของจำนวนบุคลากรและความสามารถในการทำงานรวมทั้งงบประมาณที่เพียงพอเหมาะสม ทำให้สามารถควบคุมคุณภาพและประหยัดงบประมาณได้ดี และโครงการถนนร่วมใจภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มาจากความร่วมมือขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันทำให้เกิดการ

พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานได้ครอบคลุมทั้งจังหวัด เมื่อเกิดการผสมผสานงบประมาณและทรัพยากรของทั้งสองหน่วยงานก็สามารถจัดทำโครงการถนนร่วมใจให้สำเร็จได้และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการทั้งสองโครงการมีความเหมาะสมทั้งในด้านระยะเวลา ทรัพยากรที่มีคุณภาพและความพร้อมในการดำเนินโครงการ รวมทั้งได้รับความร่วมมือทั้งประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการเป็นอย่างดี

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ผลผลิตที่ได้รับคือถนนที่มีคุณภาพดี มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้โครงการทั้งสองมีความคุ้มค่าสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนในจังหวัดกระบี่ได้ ผลลัพธ์จากการก่อสร้างถนน ทำให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่นดีขึ้น เศรษฐกิจในชุมชนมีการขยายตัว และการคมนาคมสะดวกสบายมากขึ้น ส่งผลต่อเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่และวิถีชีวิตของชาวกระบี่ที่ดีตามไปด้วย

ปัญหาที่ค้นพบ

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในการก่อสร้างทำให้การก่อสร้างเกิดความล่าช้า
2. การสร้างถนนต้องได้รับความยินยอมจากชาวบ้านในการขยายพื้นที่ถนน ต้องสร้างความเข้าใจและเห็นประโยชน์ร่วมกัน
3. ปัญหาคุณภาพของถนนหลังส่งมอบงานและความสมบูรณ์ของถนน เช่น มีดินสไลด์ลงมาจากข้างทางหลังทำถนนเสร็จแล้วและชาวบ้านเสนอให้ติดตั้งเสาไฟฟ้าข้างทางเพื่อส่องสว่างในเขตชุมชนเพิ่มเติม และเหล็กกันข้างทางในจุดเสี่ยง เช่น ทางโค้งหรือคอสะพาน

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. การก่อสร้างถนน ควรมีการปรับระยะเวลาในการดำเนินการก่อสร้างให้เหมาะสม โดยพิจารณาทั้งในด้านสภาวะดินฟ้าอากาศ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างความเข้าใจต่อประชาชนต้องใช้ระยะเวลาและการพูดคุยต้องแสดงถึงเจตจำนงเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
3. จากปัญหาคุณภาพถนนหลังจากส่งมอบงานและความสมบูรณ์ของถนน ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรเพิ่มขอบเขตของการกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้มีความครอบคลุมและเพิ่มความต้องการของประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี

2. ด้านการศึกษา

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีการดำเนินโครงการ สอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารในด้านการบริหารจัดการโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้ทดลอง ปฏิบัติจริงและสอบถามความต้องการจากผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับศักยภาพของผู้เรียน การจัดกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์จะมีการสำรวจความสนใจของนักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบจะติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม ทางวิทยาศาสตร์และกำหนดรูปแบบของกิจกรรม เมื่อพิจารณาจากกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ จะเห็นได้ว่ารูปแบบกิจกรรมไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการในการเพิ่มทักษะการทำและนำเสนอ โครงการงานแก่นักเรียน

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การเขียนวัตถุประสงค์ของโครงการข้อที่ 1 เพื่อเพิ่มทักษะการทำและนำเสนอโครงการงานแก่นักเรียน ภาษาเขียนไม่ชัดเจนและไม่ค้นพบในรูปแบบกิจกรรมการเข้าค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ในด้านของการทำโครงการงาน ในส่วนของการจัดกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์มีรูปแบบของปฏิบัติกิจกรรมฐานความรู้ ส่งผลให้นักเรียนได้ทดลองเรียนรู้และได้ประสบการณ์ใหม่ มีประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการทดลอง สามารถเพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการ ตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2559 จนถึงวันที่ 6 สิงหาคม 2559 มีความเหมาะสมในระยะเวลาของการดำเนินโครงการ ผู้ดำเนินโครงการมีการวางแผน ประชุม และทำงานร่วมกัน รวมทั้งประสานงานกับทางมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สใใใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตลอดระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า จากการเข้ากิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้นำความรู้จากการเข้ากิจกรรมมาต่อยอดการทำโครงการ นักเรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่นอกเหนือจากห้องเรียน นักเรียนมีความเข้าใจในวิชาวิทยาศาสตร์ ส่งผลให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ผลลัพธ์ที่ไม่พบในโครงการคือ นักเรียนไม่ได้นำเสนอโครงการทางวิทยาศาสตร์หรือมีการอธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับการทำโครงการวิทยาศาสตร์แก่นักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ค้นพบจากการสัมภาษณ์นักเรียนที่เข้าค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2558 และกิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2559 พบว่า นักเรียนที่เข้าค่ายกิจกรรมโครงการวิทยาศาสตร์ ในปีงบประมาณ 2558 นักเรียนได้มีการเตรียมพร้อมโครงการวิทยาศาสตร์ของตนเอง และนำเสนอในกิจกรรมค่ายได้รับคำแนะนำจากวิทยากรเพื่อปรับปรุงการทำโครงการของแต่ละกลุ่ม

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การวางแผนการทำโครงการยังไม่มีความพร้อม จากข้อจำกัดของเวลาที่มีช่วงเวลาน้อยเกินไป กิจกรรมของฐานมีจำนวนมาก ส่งผลให้นักเรียนเข้ากิจกรรมฐานไม่ครบจำนวนของกิจกรรมฐาน
2. การจัดทำโครงการมีช่วงระยะเวลานาน เพราะขั้นตอนของการอนุมัติโครงการมีหลายขั้นตอนต้องผ่านผู้บริหารทั้งของโรงเรียนและขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ทำให้ใช้ระยะเวลานาน
3. การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับทางมหาวิทยาลัยค่อนข้างมีการติดขัด เพราะในช่วงเวลาที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมจะตรงกับช่วงเวลาของทางมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนเช่นกัน ทำให้ช่วงเวลาในการจัดโครงการน้อยเกินไป

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. การเตรียมความพร้อมในการทำงานควรมีการวางแผนร่วมกันให้มีความเหมาะสม เพียงพอ และมีการกำหนดเป้าหมายของโครงการให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกิจกรรมที่มีอย่างเหมาะสม
2. ควรเน้นการจัดกิจกรรมให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยมีการสอบถามความคิดเห็นหรือความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริงในการเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์
3. โรงเรียนหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ควรทำข้อตกลงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย (MOU) ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยพิจารณาอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับการเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับนักเรียน

3) ด้านการเกษตร

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดโครงการเริ่มจากแนวคิดของผู้บริหารที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการเกษตร และ

เล็งเห็นว่าหากมีการจัดงานในจังหวัดกระบี่ก็จะสร้างแรงกระตุ้นรายได้ เงินหมุนเวียนและเกิดการแข่งขันกันด้านคุณภาพสินค้าเกษตร การจัดงานในจังหวัดกระบี่มาจากความต้องการของเกษตรกร เช่น ชมรมเลี้ยงแพะ ที่ต้องการนำผลิตภัณฑ์มาโชว์ เป็นต้น เมื่อจัดงานก็จะเป็นเวทีให้เกษตรกรนำสินค้ามาจัดจำหน่าย อีกทั้งมีการนำหลักวิชาการและการนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาเผยแพร่ให้กับประชาชน

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และยังเป็นการประชาสัมพันธ์ทางด้านการเกษตรของจังหวัดกระบี่ ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนในจังหวัดและนักท่องเที่ยวการจัดโครงการมีการวางแผนและได้รับความร่วมมือกับทุกภาคส่วน รวมทั้งการจัดโครงการมีความพร้อมในทุกด้าน

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดโครงการมีการประชุมร่วมกันและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายงาน การจัดงานตั้งแต่วันที่ 20 – 21 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมกับกิจกรรมในโครงการ หลังจากเสร็จสิ้นการจัดโครงการมีการประเมินผลโครงการอย่างชัดเจน

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 4 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ผลผลิตจากการจัดโครงการเห็นได้จากระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการในระดับมากที่สุดและระดับมากทุกกิจกรรม ผลลัพธ์ต่อเนื่องให้จังหวัดกระบี่มีเกิดกระแสเงินหมุนเวียน สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และมีการแข่งขันในด้านการพัฒนาการเกษตรอย่างมีคุณภาพ

ปัญหาที่ค้นพบ

1. สถานที่ในการจัดงานมีพื้นที่ค่อนข้างน้อยเมื่อมีประชาชนมาเที่ยวชมงานมากจะเกิดความแออัด
2. ปัญหาที่เกิดจากความไม่เพียงพอของห้องน้ำในการให้บริการแก่ประชาชนและน้ำใช้ในการอำนวยความสะดวกภายในงานไม่เพียงพอ
3. การจัดพื้นที่แสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าไม่เป็นระเบียบไม่ดึงดูดให้เกิดความน่าสนใจ
4. สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ยังไม่มีความหลากหลายและสินค้ามีจำนวนน้อยเกินไปไม่เพียงพอ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรปรับพื้นที่หรือจัดหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและรองรับกับการจัดโครงการในปีต่อไป
2. ควรมีการวางแผนการกักเก็บน้ำหรือจัดหาอุปกรณ์เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ตลอดการจัดงาน และจัดห้องน้ำให้เพียงพอและเหมาะสมของผู้เข้าร่วมงาน
3. ควรออกแบบและจัดวางพื้นที่แสดงสินค้าโดยขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการจัดงานและยกระดับการจัดงานเป็นการจัดธุรกิจไมซ์ (MICE) เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่
4. ควรมีการจัดระเบียบหรือจัดทำบัญชีสินค้าอย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำระบบเทคโนโลยีมาจัดเก็บบันทึกข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดกระบี่ เพื่อให้มีการนำข้อมูลของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มาใช้ประกอบการคัดเลือกเพื่อนำมาจำหน่ายในปีถัดไป
5. ควรยกระดับของการจัดงานเป็นระดับนานาชาติ จัดกิจกรรมในรูปแบบภาษาอังกฤษ หรือแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์การจัดงานให้มีความน่าสนใจและดึงดูดให้กลุ่มนักท่องเที่ยวจังหวัดใกล้เคียงมาร่วมงานมากขึ้น

4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับประเพณีถือศีลกินเจ ได้ดำเนินการจัดประชุมผู้รับผิดชอบศาลเจ้าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจังหวัดกระบี่ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนจังหวัดกระบี่ที่นับถือเทพเจ้าได้ บวงสรวงเทพเจ้า เสริมสร้างความเป็นสิริมงคล อีกทั้งบวงสรวงศาลหลักเมืองและพิธีเสริมชะตาดวงเมืองกระบี่ โดยได้รับความร่วมมือจากศาลเจ้าที่มาร่วมตัวกันจัดกิจกรรมวันงาน ส่งผลให้ศาลเจ้ามีความสามัคคีและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ อีกทั้งการจัดกิจกรรมรวมพลคนกินเจมีการรวมพลคนกินเจมากที่สุด และมีจำนวนศาลเจ้าเข้าร่วมถึง 80 ศาลเจ้าเป็นจำนวนมากที่สุด

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ มีการดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ การดำเนินการมีความพร้อมในทุกด้านและได้รับความร่วมมือจากศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ ข้อค้นพบคือ วัตถุประสงค์การจัดงานมีความแตกต่างจากจังหวัดใกล้เคียงหรือจังหวัดที่มีการจัดงานถือศีลกินเจ โดยกำหนดรูปแบบของงานเป็นการรวมพลคนกินเจ สร้างความเป็นปึกแผ่นและเป็นกลยุทธ์ให้เกิดการร่วมมือของศาลเจ้า อีกทั้งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผน ของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ มีการเตรียมงานตั้งแต่เดือนกันยายน และเดือนตุลาคม 2559 และกำหนดให้มีการจัดงานในวันที่ 16 ตุลาคม 2559 มีการจัดประชุมเตรียมงานโดยให้ประชาชนที่เป็นผู้รับผิดชอบศาลเจ้าเข้าร่วมประชุมและได้รับการประสานความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนให้ความสำคัญกับการจัดงานและเข้าร่วมบวงสรวงเทพเจ้าเป็นจำนวนมาก

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคผักเพื่อสุขภาพมากขึ้น และละเว้นอบายมุขถือศีล ละเว้นเนื้อสัตว์ จิตใจสบายตลอดช่วงเวลาถือศีล ผลลัพธ์ต่อเนื่องจะเห็นได้ว่าเป็นการปลูกกระแสให้กับเยาวชนในการทำความดี และเข้าร่วมงาน ซึ่งเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่ให้ความสำคัญกับการจัดงานประเพณีถือศีลกินเจมากขึ้น

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การจราจรค่อนข้างหนาแน่น ส่งผลต่อขบวนศาลเจ้าที่มีจำนวนมาก และประชาชนที่เข้าร่วมงานแออัด
2. สถานที่จัดงานค่อนข้างคับแคบ เมื่อมีจำนวนศาลเจ้ามาเข้าร่วมเพิ่มมากขึ้น
3. งบประมาณในการสนับสนุนศาลเจ้ามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการจัดการของศาลเจ้า เช่น จำนวนของน้ำดื่มในการสนับสนุนร่างทรง

แนวทางการแก้ไข้ปัญหา

1. ควรปรับพื้นที่ของถนนหรือบริเวณจัดงานให้มีความเหมาะสม กำหนดระบบของการนำรถหรือขนาดของรถที่นำร่างทรงเข้าร่วมงานและผู้ติดตามให้เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาการจัดงานในปีถัดไป
2. ควรเพิ่มจำนวนของน้ำดื่มหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมให้กับศาลเจ้าที่เข้าร่วมงานโดยการสอบถามความต้องการจากตัวแทนของผู้รับผิดชอบศาลเจ้าและดำเนินการให้พอเพียง
3. ควรประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดงานที่มีจุดเด่นแตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ กับสื่อสารมวลชนและเพิ่มช่องทางของสื่อให้มากขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์การจัดงาน

4. ควรเพิ่มกลยุทธ์ของการจัดงานประเพณีถือศีลกินเจให้น่าสนใจและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงหรือนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาร่วมงานมากขึ้น

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการจัดโครงการได้มีการเชิญประธานกลุ่มผู้สูงอายุทุกกลุ่ม รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมสอบถามความคิดเห็น ปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ รวมทั้งสอบถามรูปแบบการจัดงานความต้องการและส่งเสริมกิจกรรมให้กับผู้สูงอายุ

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบียด พบว่า การจัดกิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อีกทั้งผู้สูงอายุมีความสุข ความสบายใจและได้เข้าสังคมพบเพื่อนในต่างอำเภอ มีกิจกรรมส่งเสริมันทนาการ รวมทั้งสร้างเครือข่ายของชมรมผู้สูงอายุให้มีความเข้มแข็ง

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดโครงการมีระยะเวลาตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2558 - มิถุนายน 2559 ระยะเวลาในการจัดโครงการ 1 วัน ทุกเดือน โดยจัดกลุ่มให้ชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่เข้าร่วม จำนวน 96 ชมรม รวมทั้งหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมโครงการ และได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า กิจกรรมในการจัดโครงการใน 1 วัน จะเสริมสร้างให้ผู้สูงอายุได้รับประโยชน์ ทราบแนวทางในการดูแลสุขภาพของตนเอง และได้รับความสุขจากการเข้าร่วมโครงการ ผลลัพธ์ต่อเนื่องทำให้ชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่มีเครือข่ายที่เข้มแข็งและเพิ่มจำนวนมากขึ้น

ปัญหาที่ค้นพบ

1. ปัญหาจากการประสานงานจากกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุบางกลุ่มไม่ได้รับข้อมูล จึงไม่สามารถเข้าร่วมโครงการ รวมถึงการจำกัดอายุของผู้สูงอายุที่ถูกต้อง
2. การจัดโครงการไม่ได้คำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ ของผู้สูงอายุที่ควรได้รับ เช่น บริการตรวจสุขภาพเฉพาะทาง การดูแลสุขภาพกาย การสร้างพลังใจในการดำรงชีวิต รวมทั้งการได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึงในกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ห่างไกลและกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจน
3. การจัดโครงการไม่ได้มีรูปแบบของกิจกรรมที่แสดงถึงการสืบทอดภูมิปัญญาองค์ความรู้จากผู้สูงอายุ และการนำเอาองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาของผู้สูงอายุมาเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ เช่น นำเอาภูมิปัญญามาถ่ายทอดให้กับโรงเรียนหรือกลุ่มเยาวชนและสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายุอีกด้วย

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผู้ดูแลผู้สูงอายุหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถประสานงานหรือติดต่อกับผู้สูงอายุอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการจัดทำระบบสารสนเทศที่ดีเพื่อเป็นฐานข้อมูลและคัดกรองข้อมูลของผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด
2. การจัดรูปแบบกิจกรรมควรสอบถามจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องผู้ติดตามผู้สูงอายุ และพิจารณาจากสถานะแวดล้อมปัจจุบันเพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการ และคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ เช่น การตรวจสุขภาพ การมีรายได้ในการดำรงชีวิต โรคและการป้องกันโรคภัย ภาวะจิตและโรคซึมเศร้า การใช้โทรศัพท์การสื่อสารกับเพื่อนหรือบุตรหลาน เป็นต้น
3. ควรจัดกิจกรรมการถ่ายทอดภูมิความรู้ของผู้สูงอายุหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับเยาวชน เช่น นำเอาภูมิปัญญามาถ่ายทอดให้กับโรงเรียนหรือกลุ่มเยาวชนและสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายุรวมทั้งการจัดทำคู่มือ คัมภีร์ความรู้ หรือเอกสารความรู้จากภูมิปัญญาผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ เป็นต้น

6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านกายาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดโครงการสืบเนื่องมาจากวิสัยทัศน์และนโยบายของคณะผู้บริหารที่ได้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปของจังหวัดกระบี่ ได้แสดงออกถึงความสามารถทางด้านการกีฬาฟุตบอล และยังเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนสนใจกีฬามากกว่าการติดยาเสพติด โดยมีสมาคมกีฬาทำหน้าที่ในการส่งเสริมการจัดการแข่งขัน กติกาและรูปแบบให้ถูกต้อง การจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล อบจ.คัพ ในทุกพื้นที่ของจังหวัดกระบี่จะช่วยสร้างและดึงความสนใจของเยาวชนและประชาชนจากยาเสพติดได้มากขึ้น

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านกายาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเทียบ พบว่า การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างเยาวชนและประชาชนให้เล่นกีฬาและรู้จักใช้กีฬาเป็นการป้องกันตนเองให้ห่างไกลยาเสพติด และมีปัจจัยด้านเงินรางวัลซึ่งไม่ได้เป็นตัวเงินแต่เป็นโครงการในการพัฒนาทางด้านการกีฬาในพื้นที่ของทีมฟุตบอลที่ชนะเลิศ เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ดำเนินการและนักฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขัน เป็นกลยุทธ์ทางอ้อมที่ทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อนำเงินรางวัลมาพัฒนาท้องถิ่นทางด้านการกีฬาที่ดี รวมทั้งความพร้อมในทุกด้านขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในทุก ๆ ด้าน

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมในทุกด้าน รวมทั้งการได้รับความสนใจจัดส่งทีมเข้าแข่งขันทุกอำเภอในจังหวัดกระบี่ และความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ได้รับความสนใจจากประชาชน เห็นได้จากการมีแฟนคลับเข้าร่วมเชียร์การแข่งขัน

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจเกิดจากโครงการ พบว่า ทีมนักกีฬาที่เข้าร่วมก็ได้รับการตอบรับอย่างดี ส่งเสริมให้เยาวชนมีสุขภาพแข็งแรง เยาวชนในชุมชนมีความสุขกับการเล่นฟุตบอลและไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งประชาชนให้ความสนใจและได้รับประโยชน์ต่อท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณที่ได้รับมา เพื่อจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา ประชาชนในท้องถิ่นก็สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ผลลัพธ์ที่ต่อเนื่องก่อให้เกิดความภาคภูมิใจของนักกีฬาพัฒนานักฟุตบอลสู่ระดับอาชีพและเห็นถึงการพัฒนาของเยาวชนที่มีทักษะการเล่นฟุตบอลได้ดีขึ้นทุกปี มีการกระจายความเจริญจากเงินรางวัลไปสู่ชุมชนเกิดประโยชน์ในท้องถิ่นและเงินรางวัลที่ได้เป็นโครงการนำมาพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง

ปัญหาที่ค้นพบ

1. กรรมการตัดสินจำนวนไม่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขันและความเป็นกลางในการพิจารณาการตัดสินให้มีความยุติธรรม
2. ปัญหาจากกองเชียร์ฟุตบอลแต่ละทีมที่ไม่เคารพกติกา มารยาทในการเชียร์กีฬา ส่งผลต่อปัญหาในการจัดการแข่งขัน
3. ในแต่ละอำเภอของจังหวัดกระบี่ยังไม่มีสนามกีฬามาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล
4. เงินรางวัลรางวัลตอบแทนควรมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ แสดงให้เห็นถึงการจัดซื้อจัดจ้างในรูปแบบของโครงการ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรคัดเลือกกรรมการตัดสินหรือพิจารณากรรมการตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมาจากหลายพื้นที่ของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งกรรมการระดับประเทศ เพื่อก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและสร้างความพึงพอใจของจำนวนกรรมการในการตัดสิน
2. ต้องมีการจัดอบรมให้กับผู้ตัดสินฟุตบอลที่เป็นคนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีความเชี่ยวชาญด้านการตัดสิน มีประกาศนียบัตรเป็นหลักฐาน มีความรู้ ความสามารถที่จะตัดสินได้อย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างผู้ตัดสินจากต่างจังหวัดเข้ามาตัดสิน
3. การกำหนดกติกาหรือจัดหาตัวแทนของกลุ่มกองเชียร์เพื่อถ่ายทอดกติกาให้รับรู้ทั่วกัน รวมทั้งกำหนดข้อบังคับที่ชัดเจน รวมถึงบทลงโทษให้รัดกุมเพื่อสร้างเป็นระเบียบในระหว่างการแข่งขัน
4. กำหนดรูปแบบของสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการแข่งขันแต่ละอำเภอเพื่อสร้างเป็นมาตรฐานเดียวกันของรอบคัดเลือกในแต่ละอำเภอ
5. สร้างความโปร่งใสของการรับเงินรางวัลในรูปแบบของการทำความเข้าใจระหว่าง อบจ. กับท้องถิ่นที่ได้รับการเสนอโครงการ การประกาศ เปิดซองและจัดซื้อจัดจ้างที่สามารถตรวจสอบได้

7) ด้านการท่องเที่ยว

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการจัดโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ไม่พบการศึกษาสภาพแวดล้อม ความจำเป็นของการจัดโครงการ แต่มีความสอดคล้องในด้านของการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเกาะลันตาให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของชาวบ้านบนเกาะให้คงอยู่ ซึ่งภายในงานมีการออกร้านและจัดการแสดงที่แสดงโดยนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ บนเกาะที่แสดงออกถึงประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของคนเกาะลันตา โดยมีความพร้อมด้านงบประมาณที่ได้มาจากหลายภาคส่วนบนเกาะลันตา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่สนับสนุนงบประมาณดำเนินการหาแสนบาท ข้อค้นพบคือ การจัดโครงการมีผู้ดำเนินการเพียงคนเดียวและทำหน้าที่ประสานงานกับทุกฝ่ายงานในการจัดงาน รวมทั้งการจัดงานยังขาดจุดเด่นที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มาร่วมงานในจำนวนมากขึ้น จากข้อจำกัดหลายประการ เช่น การเดินทางด้วยแพขนานยนต์ระหว่างจังหวัดมาเกาะลันตาน้อย การยกระดับงานให้น่าสนใจและมีความหลากหลาย

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า โครงการเป็นการสนับสนุนงบประมาณจากหลายภาคส่วนที่ได้มีส่วนร่วม เช่น อำเภอกะลันตา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ภาคเอกชน ที่พักและโรงแรม ร้านค้าที่มาออกร้าน โรงเรียนที่จัดการแสดงของนักเรียนแสดงบนเวที อีกทั้งประชาชนบนเกาะลันตาที่มาเยี่ยมชมงาน ชมบุตรหลานของตนเองที่มาทำการแสดง ในส่วนงานนี้ทางผู้จัดงานหลักจะเป็นอำเภอกะลันตา เอกชนโรงแรมที่พัก ร้านค้าผู้ประกอบการกับทางโรงเรียนที่เข้าร่วมประชุมวางแผนงาน โดยมีทางอำเภอกะลันตาเป็นผู้ประสานงานหลัก ทางโรงเรียนเป็นคนจัดการแสดงโชว์ศิลปวัฒนธรรมของชาวเกาะลันตา ร้านค้าเป็นผู้ออกร้านขายสินค้าบริเวณงาน เอกชนที่พักโรงแรมให้เสนอบริการที่พักแก่นักท่องเที่ยว

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจเกิดจากโครงการ พบว่า การจัดงาน ลานตา ลันตา มีรายได้ที่เกิดจากนักท่องเที่ยว รวมทั้งชาวเกาะลันตาที่มาจากตำบลอื่น เช่น ตำบลศาลาด่าน ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ตำบลเกาะลันตาน้อยและชาวกระบี่ และประโยชน์เชิงคุณค่า เช่น การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของคนเกาะลันตา ส่งผลทำให้เศรษฐกิจของเกาะลันตาดีขึ้น ประชาชนที่มาชมนิทรรศการการแสดงหรือนักแสดงเองได้เกิดการตระหนักและภูมิใจในความเป็นคนเกาะลันตาของตนเอง

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การจัดโครงการในพื้นที่ค่อนข้างจำกัดในเรื่องของห้องน้ำ ระบบไฟฟ้าที่เหมาะสมและเพียงพอ
2. การจัดโครงการยังขาดการประสานงานที่ดีและมีความร่วมมือกันทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
3. ยังไม่มีการแสดงความคุ้มค่าของเงินที่มาจากการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรเพิ่มรถสุขาเคลื่อนที่ กระแสไฟฟ้าหรือจัดรถปั่นไฟเพื่อเสริมกำลังไฟให้มากขึ้นในระหว่างการจัดงาน
2. การทำงานควรได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและปรับรูปแบบการจัดงานให้มีความน่าสนใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากขึ้น
3. การจัดทำโครงการควรมีการวัดผลที่ชัดเจน การรายงานผลการดำเนินโครงการควรเปรียบเทียบผลของแต่ละปี และแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าของตัวเงินและความคุ้มค่าที่ไม่ใช่ตัวเงินอย่างเป็นรูปธรรม

8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นโครงการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำ เช่น ปลา หรือสัตว์ทะเลอื่น ๆ เป็นโครงการที่ชาวบ้านร่วมกับกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจัดทำกิจกรรมวางท่อซีเมนต์หรือท่อปูนลงไปแนวชายฝั่ง เพื่อให้สัตว์น้ำมาวางไข่เพิ่มปริมาณปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ ในทะเลให้มากขึ้น การทำโครงการมีการสอบถามความต้องการจากประชาชนและชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งแสดงความเจตจำนงในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและขอรับบริจาคท่อซีเมนต์หรือท่อปูนเพื่อนำมาทำที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำ รวมทั้งแนวทางการจัดทำโครงการที่เน้นความต้องการของชุมชนและชุมชนมีส่วนร่วม เป็นการเฝ้าระวัง ป้องกันได้ตรงเป้าหมาย

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การจัดโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่พบรายงานผลการดำเนินโครงการ แต่ได้รับข้อมูลในเชิงประจักษ์และการสัมภาษณ์ที่ตรงกันในการดำเนินการโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำในทะเล

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การดำเนินการโครงการมีความต่อเนื่องและได้รับการร่วมมือจากชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งกลุ่มอนุรักษ์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างแท้จริง ประชาชนหรือกลุ่มชุมชนมีการร่วมกันวางแผนในการทำงานร่วมกันกับส่วนราชการในโครงการทุกภาคส่วน

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้อยู่อย่างยั่งยืน ผลลัพธ์ที่ต่อเนื่องทำให้เกิดประโยชน์ต่อการอนุรักษ์พันธุ์ปลา และสร้างรายได้ให้กับชุมชนและทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งจากกิจกรรมที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต่อยอดไปยังกิจกรรมอื่น ๆ ในชุมชนได้

ปัญหาที่ค้นพบ

1. ปัญหาการลักลอบระเบิดปลาหรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ในพื้นที่
2. ความต้องการของชุมชนในการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำได้ทะเลเพิ่มมากขึ้น มีความจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนของท่อซีเมนต์หรือท่อปูนมากขึ้น
3. ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความชำนาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังป้องกันอย่างเพียงพอ
4. บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอในการทำงานส่งผลต่อการทำงานที่ไม่ถูกต้องหรือล่าช้า

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเตรียมแนวทางหรือมาตรการในการลักลอบระเบิดปลาหรือสัตว์น้ำ
2. ควรสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นปราการขั้นต้นในการช่วยป้องกันการลักลอบหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสร้างเครือข่ายของหมู่บ้านหรือตำบลใกล้เคียงเพื่อให้ช่วยกันป้องกันทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
3. ควรจัดทำประชาสัมพันธ์หรือใช้สื่อทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) และอีกหลายช่องทางเพื่อการขอรับท่อซีเมนต์หรือท่อปูน เพื่อรองรับการทำโครงการในปีต่อไป
4. ควรกำหนดนโยบายหรือโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความชำนาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังป้องกัน

9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการจัดทำโครงการมาจากปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวทางทะเล มีผู้ประสบเหตุโดยตรง โดยมีกลุ่มเรือหางยาว ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นในการสร้างความเข้าใจและการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยทั้งทางบกและทางทะเลให้กับผู้ที่ประกอบอาชีพขับเรือ

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การจัดทำโครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่พบรายงานผลการดำเนินงาน แต่พบหลักฐานเชิงประจักษ์และการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง การจัดทำโครงการมีความพร้อมของทรัพยากรในการจัดโครงการ

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า รูปแบบของกิจกรรมในโครงการต้องจัดในเวลากลางคืน ตั้งแต่ 19.00 น. - 22.00 น. เนื่องจากผู้เข้ารับการอบรมต้องทำงานในเวลากลางวันและสามารถเข้ารับการอบรมในเวลากลางคืน ผู้เข้ารับการอบรมมีความพร้อมและเต็มใจในการเข้าอบรม รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและทำงานร่วมมือกันในการจัดโครงการได้ดี

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ต่อเนื่องทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีแนวทางการช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีการแจ้งเหตุได้อย่างทันท่วงทีและช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องวิธี

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การประสานงานระหว่างเครือข่าย เพื่อจัดอบรมให้ความรู้บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคลเพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัวและสามารถติดต่อสื่อสารในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการแก้ไข้ปัญหา

1. ควรกำหนดหัวหน้าทีมหรือผู้นำในการประสานงานแต่ละฝ่ายงานให้ทำงานประสานและแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้ปฏิบัติงานตรงกับศักยภาพ

2. การพัฒนาเครือข่ายด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เครือข่ายต้องมีระบบการสื่อสารที่ดีและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การป้องกันทางทะเล เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกเครือข่ายจะต้องมีการดูแผนที่ทางอากาศได้ สามารถเตรียมความพร้อมได้

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรเพิ่มกลุ่มของผู้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เช่น ไลฟ์การ์ด (Lifeguards) ในการจัดโครงการปีถัดไป

ตอนที่ 3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและประสิทธิภาพของโครงการ และความคุ้มค่าของงบประมาณที่ได้รับ

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

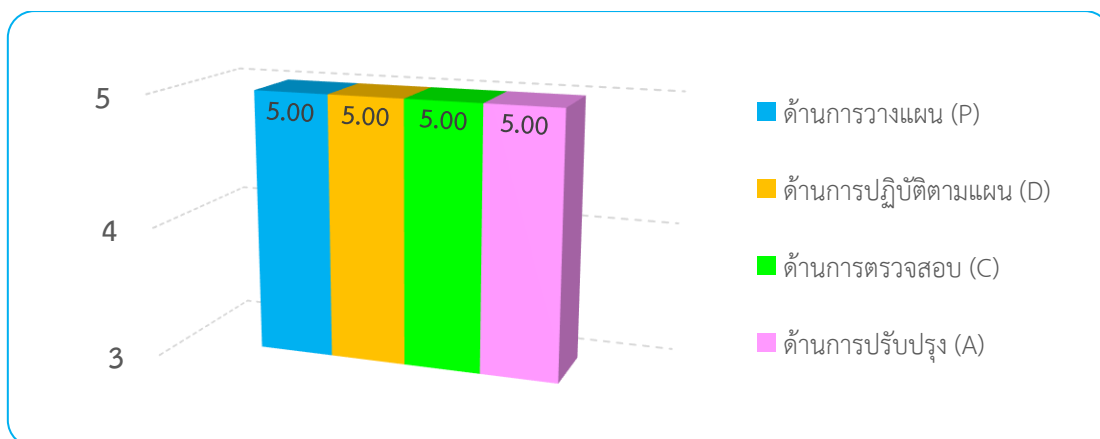
โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่ / โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตีน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ)

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.1 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้าน (n = 1)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปรับปรุง (A)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	5.00	-	100.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 (ไม่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงคนเดียว) คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

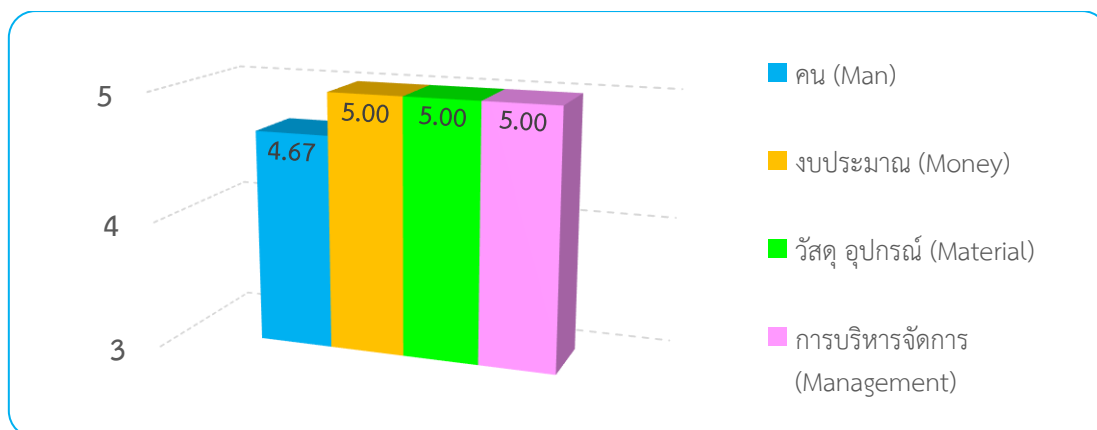
โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง
จ.กระบี่ / โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน ม.9,
ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ) (ในภาพรวมทั้ง
2 โครงการ)

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.2 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้าน (n = 6)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.67	0.58	93.33	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.92	0.29	98.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

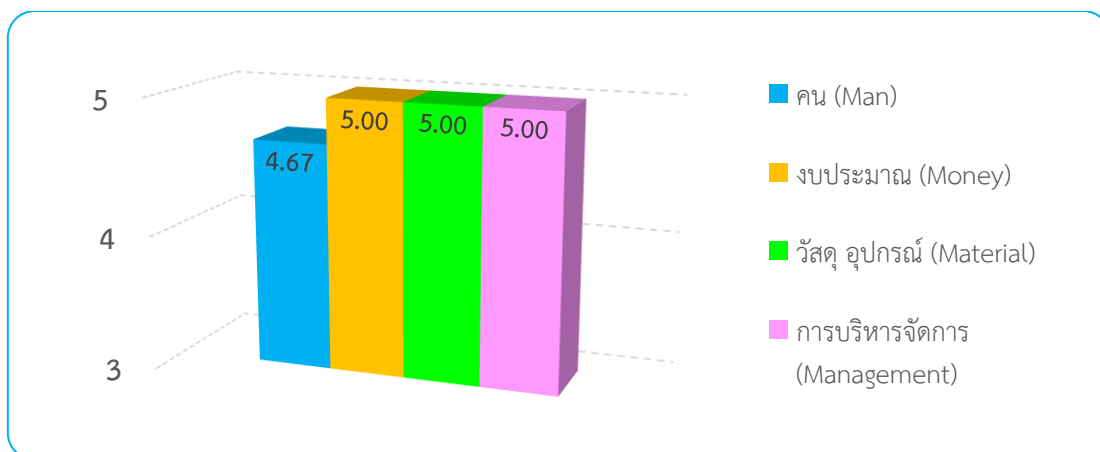
โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง
จ.กระบี่

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.3 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย

ด้าน (n = 3)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.67	0.58	93.33	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.92	0.29	98.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย

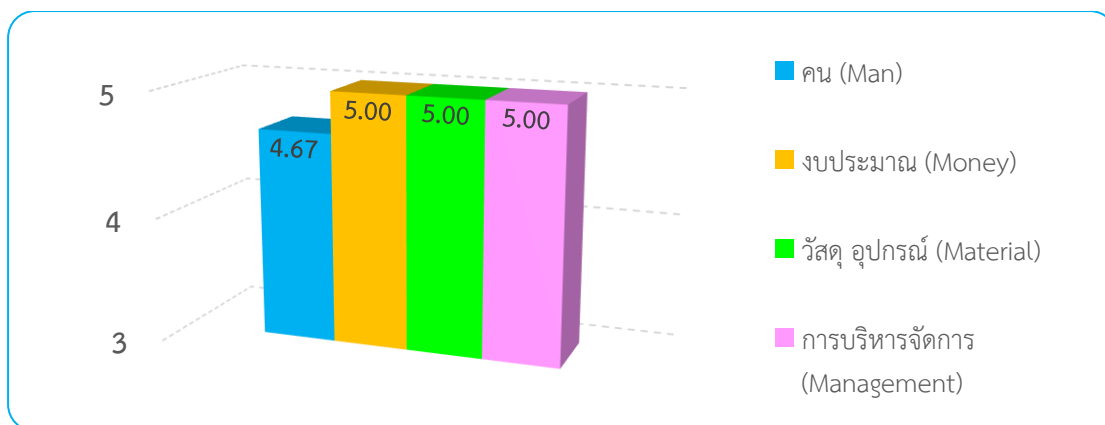
โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตีน ม.9, ม.10, ม.4,
ม.3, ม.13 ต.กระปี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ)

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.4 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตีน

ด้าน (n = 3)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.67	0.58	93.33	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.92	0.29	98.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตีน พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

ภาพที่ 4.6 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน

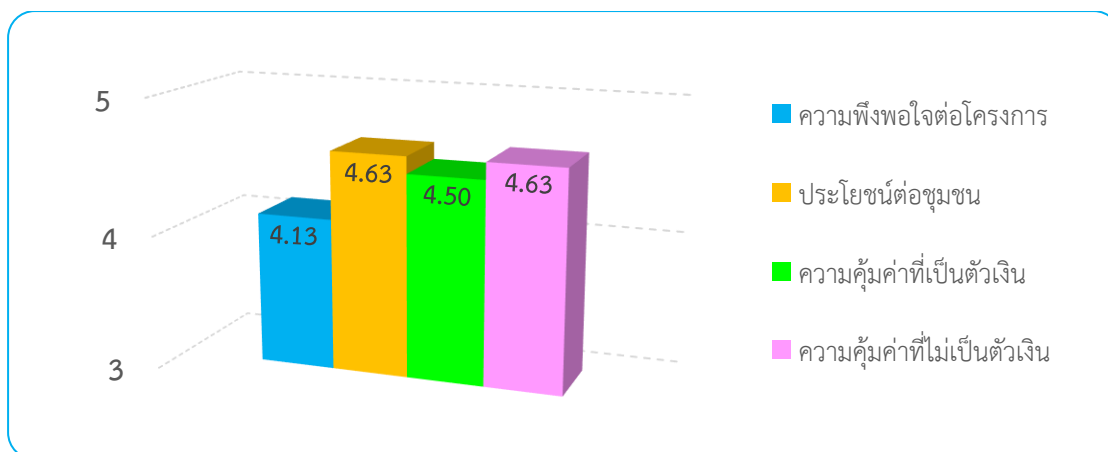
โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง
จ.กระบี่ / โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน ม.9,
ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ) (ในภาพรวมทั้ง
2 โครงการ)

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.5 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้าน (n = 8)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.13	0.64	82.50	มาก
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.63	0.74	92.50	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.50	0.53	90.00	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.63	0.52	92.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.47	0.62	89.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.38 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.50
ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ใน
ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50

ภาพที่ 4.7 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

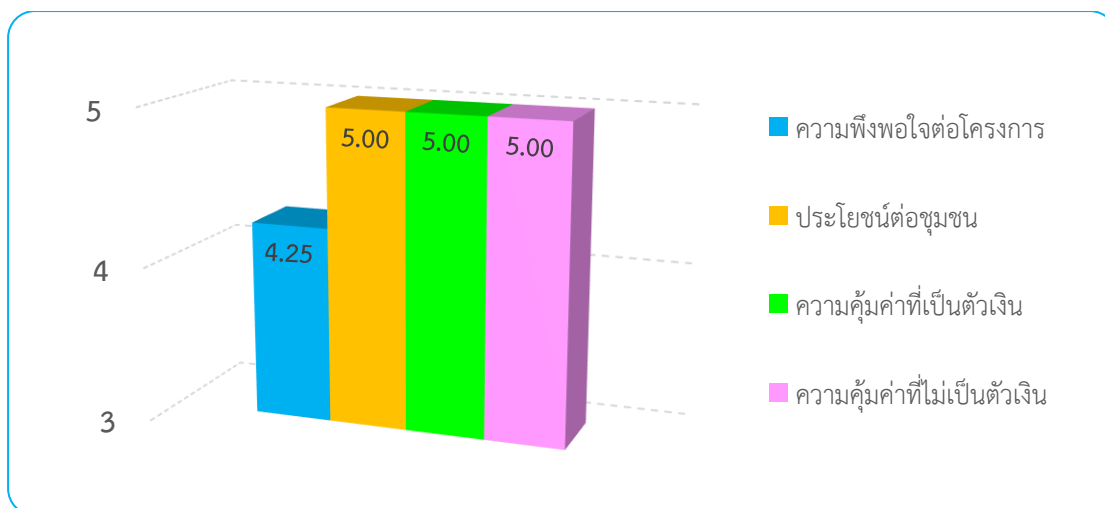
โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.6 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย

ด้าน (n = 4)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.25	0.50	85.00	มากที่สุด
ประโยชน์ต่อชุมชน	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.81	0.40	96.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 96.25 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

ภาพที่ 4.8 แผนภูมิระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย

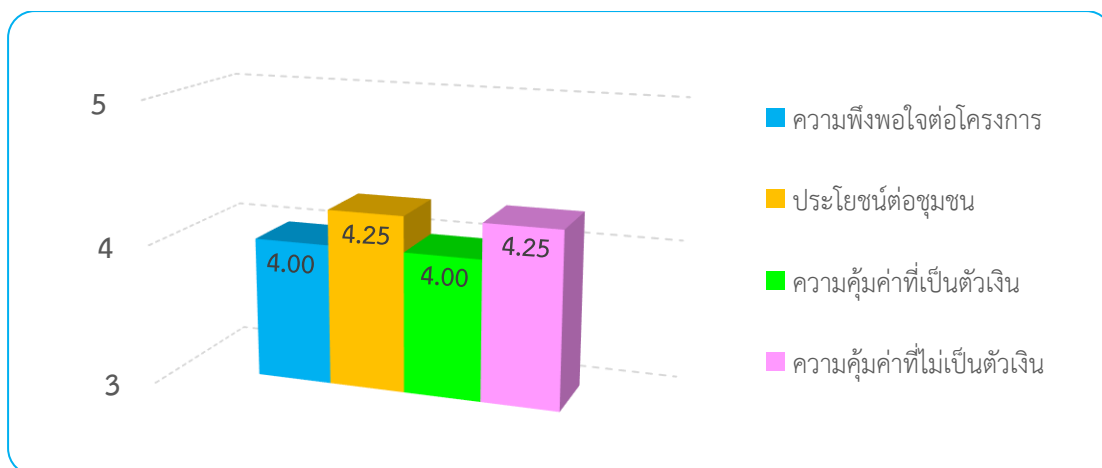
โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระปี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ)

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.7 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน

ด้าน (n = 4)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.00	0.82	80.00	มาก
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.25	0.96	85.00	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.00	0.00	80.00	มาก
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.25	0.50	85.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.13	0.62	82.50	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาติน พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00

ภาพที่ 4.9 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างฝายถนนแอสฟัลต์คอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาดี

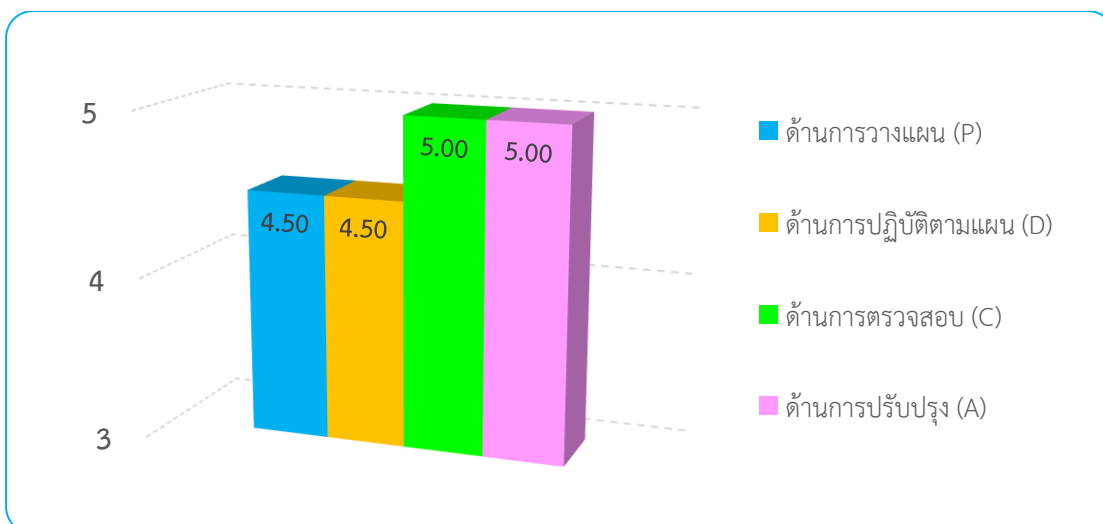
2. ด้านการศึกษา โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2559

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.8 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการศึกษา

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การปรับปรุง (A)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.75	0.46	95.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

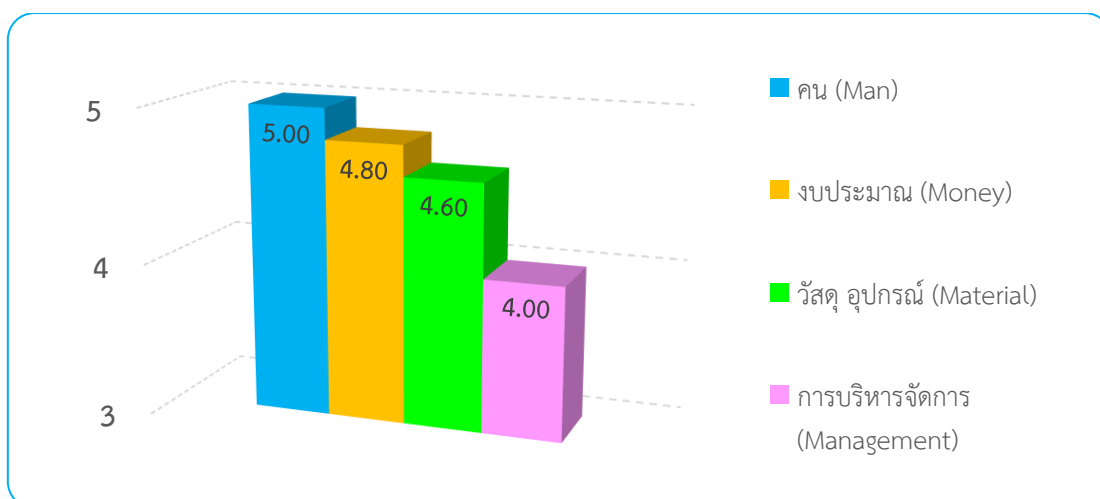
ภาพที่ 4.10 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านการศึกษา

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.9 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านการศึกษา

ด้าน (n = 5)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	4.80	0.45	96.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	4.60	0.55	92.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	4.00	0.71	80.00	มาก
ภาพรวม	4.60	0.60	92.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 96.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

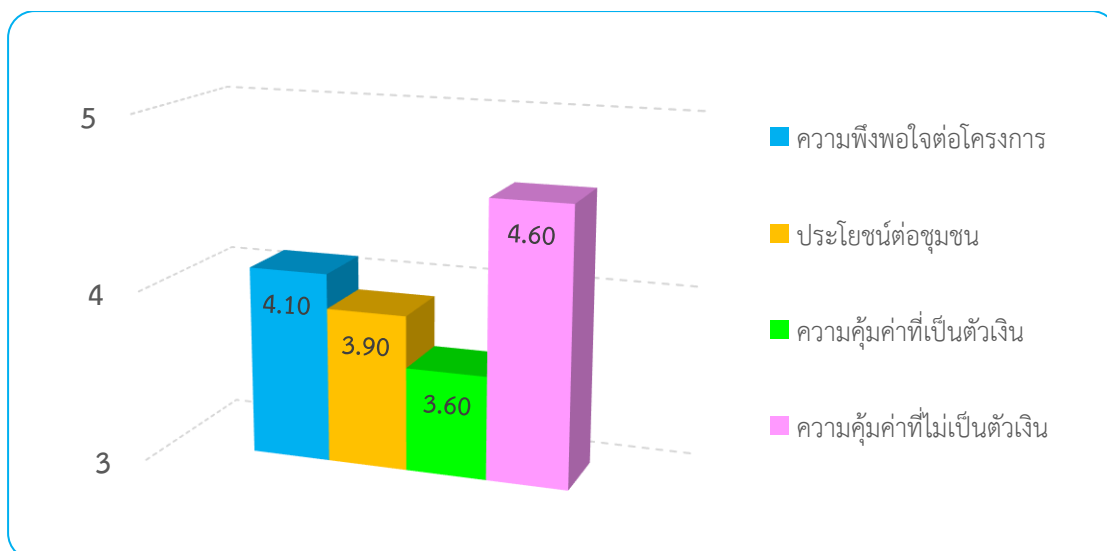
ภาพที่ 4.11 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในด้านการศึกษา

นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.10 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพของโครงการ
ในด้านการศึกษา

ด้าน (n = 10)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.10	0.57	82.00	มาก
ประโยชน์ต่อนักเรียน	3.90	0.74	78.00	มาก
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	3.60	0.70	72.00	มาก
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.60	0.52	92.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.05	0.71	81.00	มาก

จากตารางที่ 4.10 แสดงระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพของโครงการในด้านการศึกษา พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 81.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.00 ด้านประโยชน์ต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00

ภาพที่ 4.12 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพของโครงการในด้านการศึกษา

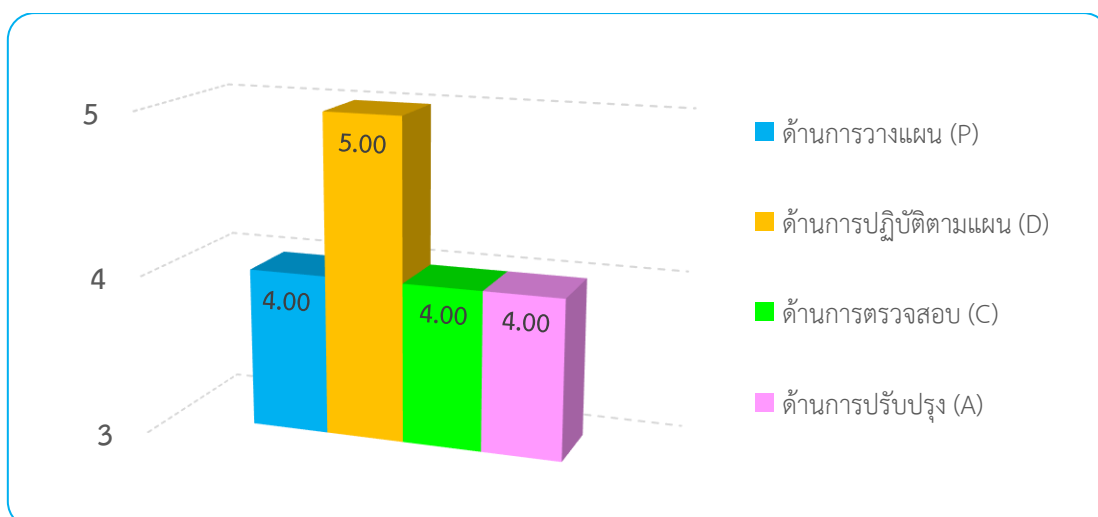
3. ด้านการเกษตร โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์และ OTOP จังหวัดกระบี่

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.11 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการเกษตร

ด้าน (n = 1)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	4.00	-	80.00	มาก
การปฏิบัติตามแผน (D)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	4.00	-	80.00	มาก
การปรับปรุง (A)	4.00	-	80.00	มาก
ภาพรวม	4.25	-	85.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 (ไม่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงคนเดียว) คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

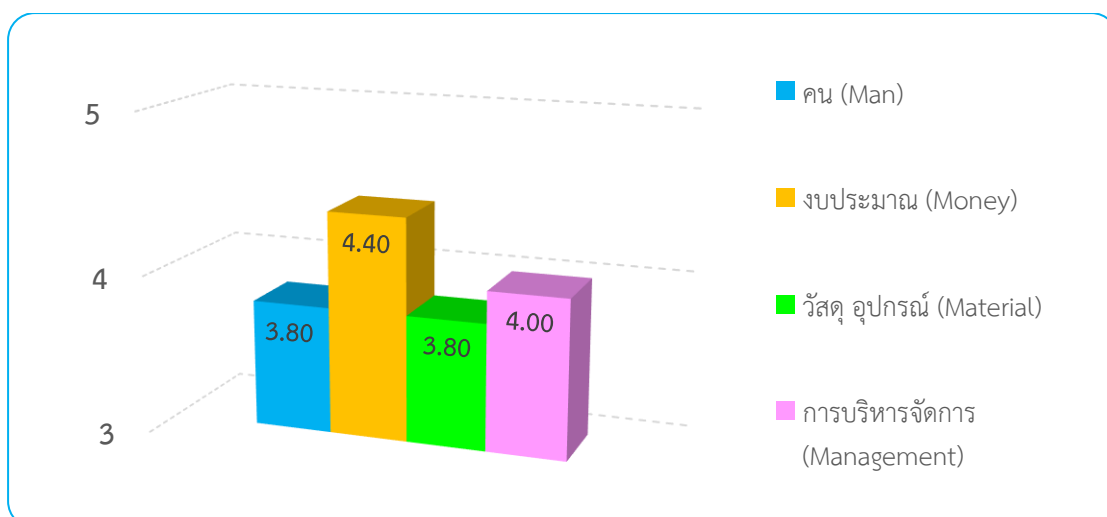
ภาพที่ 4.13 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านการเกษตร

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.12 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านการเกษตร

ด้าน (n = 5)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	3.80	1.10	76.00	มาก
งบประมาณ (Money)	4.40	0.89	88.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	3.80	1.10	76.00	มาก
การบริหารจัดการ (Management)	4.00	0.71	80.00	มาก
ภาพรวม	4.00	0.92	80.00	มาก

จากตารางที่ 4.12 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการเกษตร พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

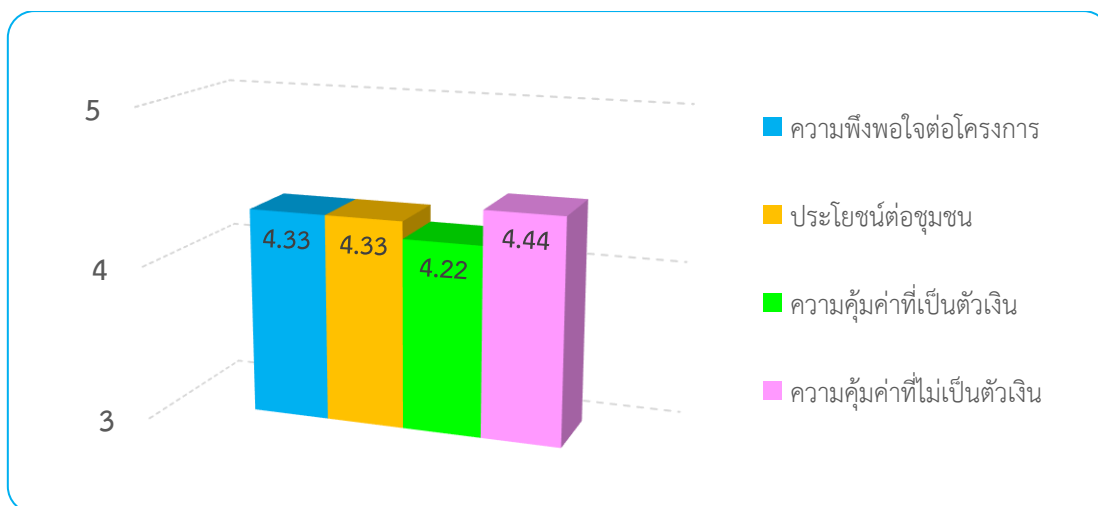
ภาพที่ 4.14 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในด้านการเกษตร

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.13 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการเกษตร

ด้าน (n = 9)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.33	0.87	86.67	มากที่สุด
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.33	0.87	86.67	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.22	0.83	84.44	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.44	0.73	88.89	มากที่สุด
ภาพรวม	4.33	0.79	86.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการเกษตร พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.44 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.89

ภาพที่ 4.15 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการเกษตร

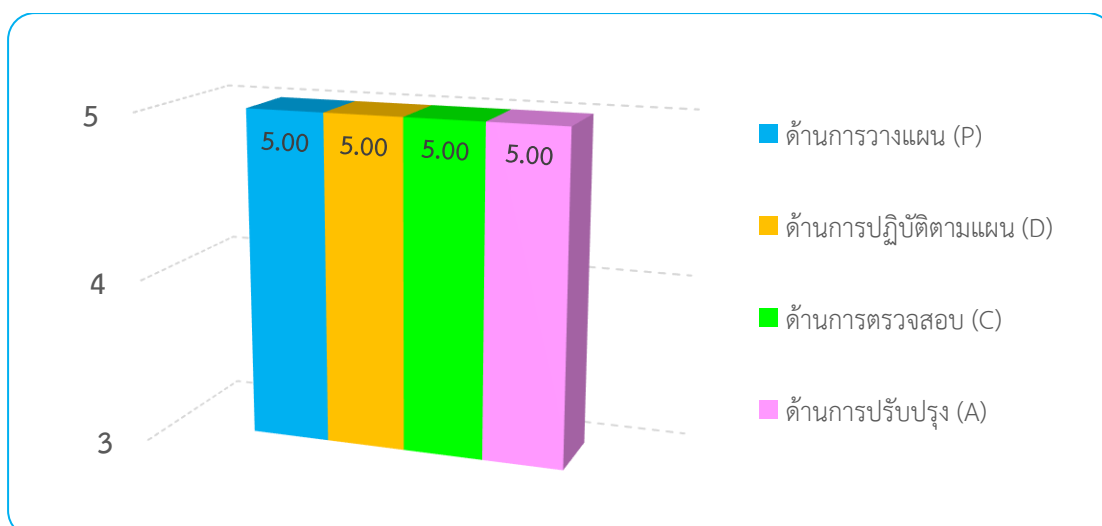
4. ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โครงการจัดงานพระเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี 2558

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.14 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การปรับปรุง (A)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
ภาพรวม	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

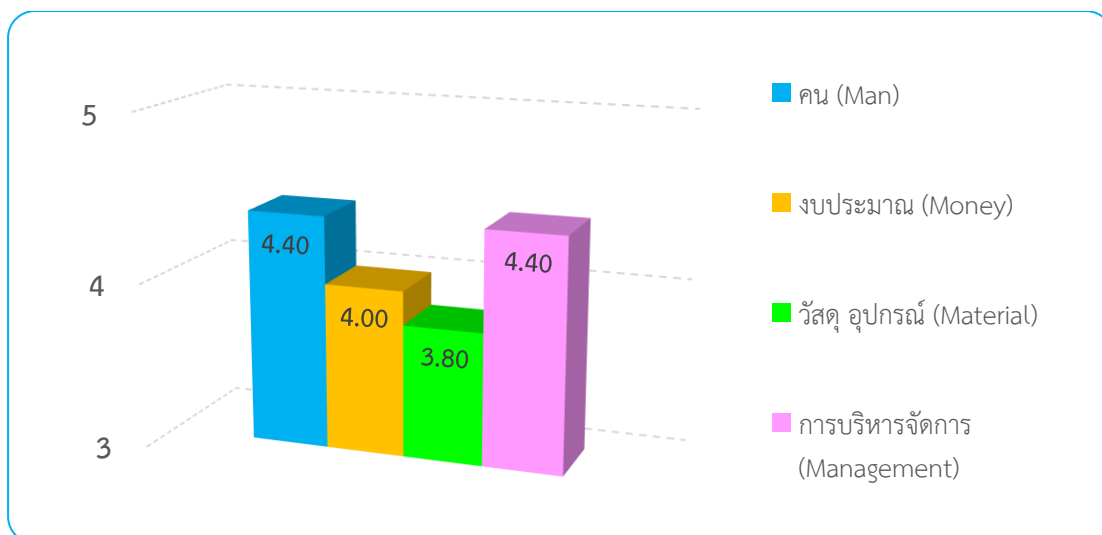
ภาพที่ 4.16 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.15 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ด้าน (n = 5)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.40	0.89	88.00	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	4.00	0.71	80.00	มาก
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	3.80	0.84	76.00	มาก
การบริหารจัดการ (Management)	4.40	0.89	88.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.15	0.81	83.00	มาก

จากตารางที่ 4.15 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00

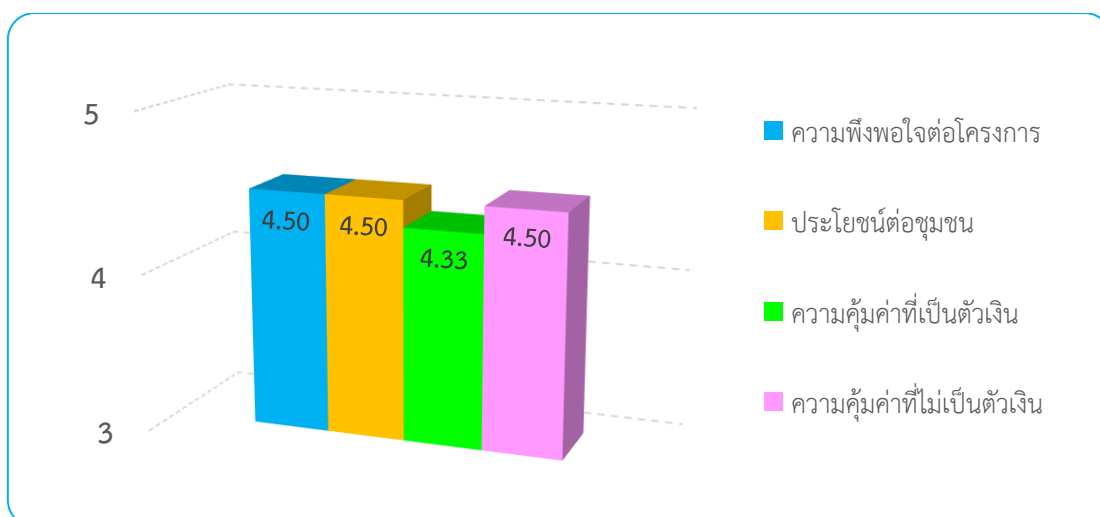
ภาพที่ 4.17 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.16 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ด้าน (n = 6)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.50	0.55	90.00	มากที่สุด
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.50	0.55	90.00	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.33	0.52	86.67	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.50	0.55	90.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.46	0.51	89.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

ภาพที่ 4.18 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

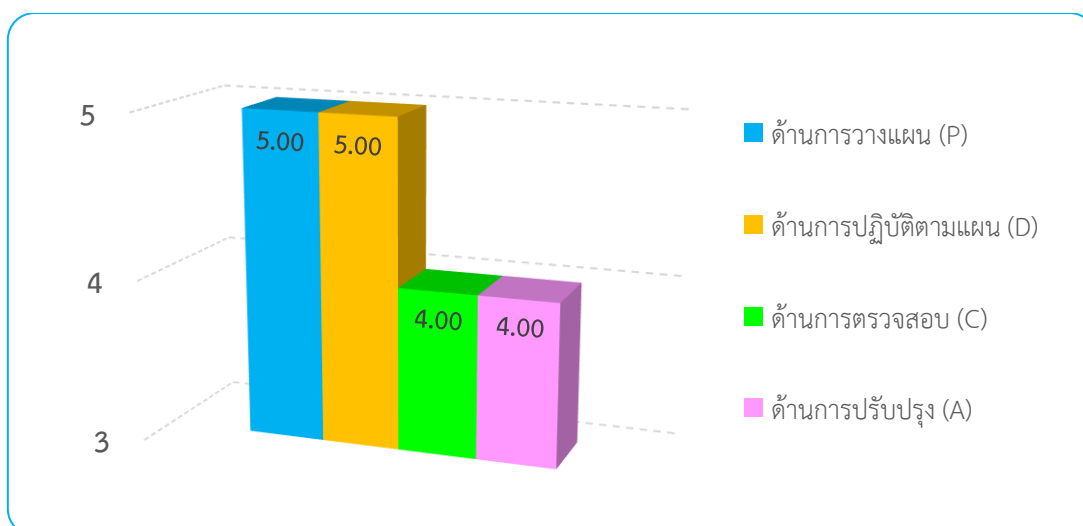
5. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.17 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	4.00	-	80.00	มาก
การปรับปรุง (A)	4.00	-	80.00	มาก
ภาพรวม	4.50	-	90.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 (ไม่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงคนเดียว) คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

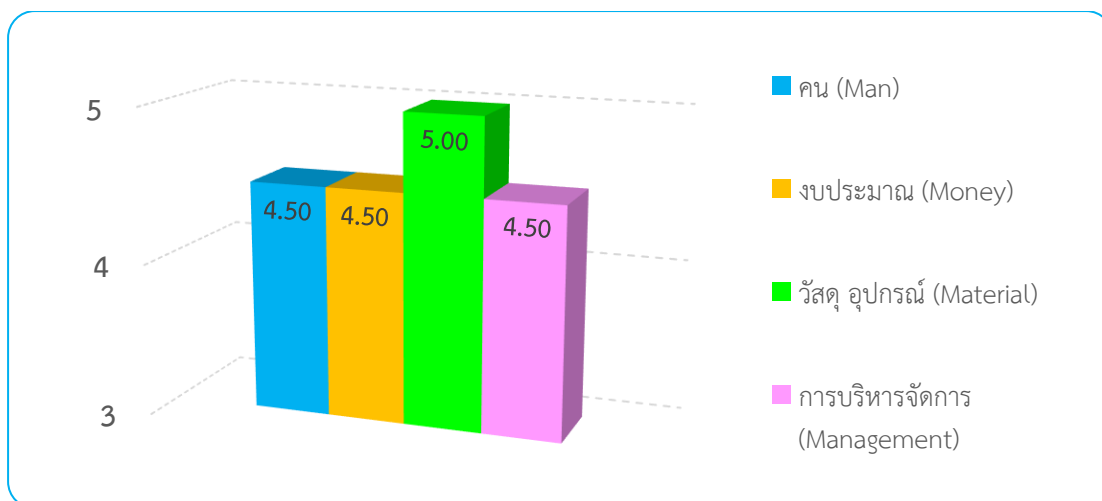
ภาพที่ 4.19 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.18 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.52	92.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 92.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิด เป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหาร จัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

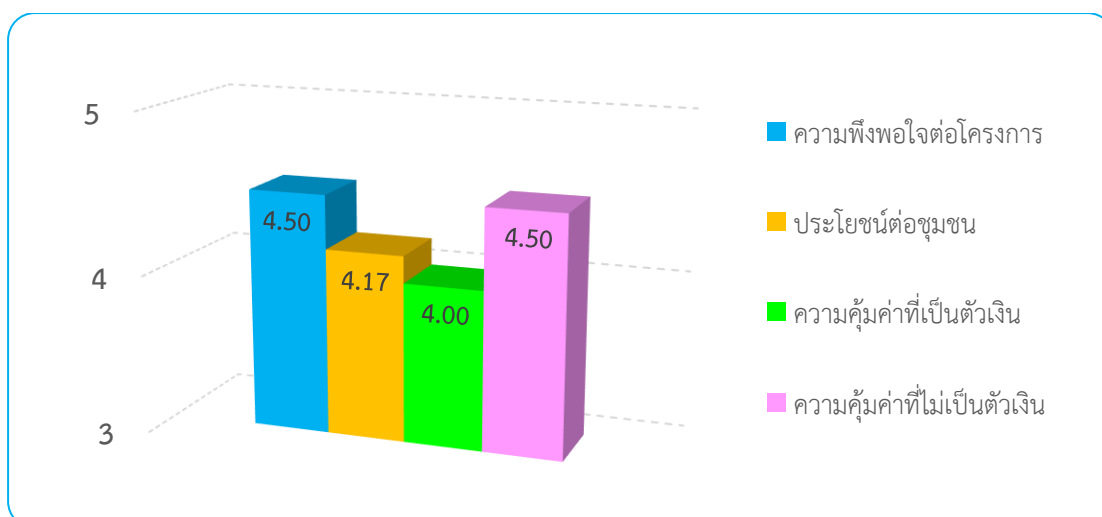
ภาพที่ 4.20 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.19 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้าน (n = 6)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.50	0.55	90.00	มากที่สุด
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.17	0.75	83.33	มาก
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.00	0.63	80.00	มาก
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.50	0.55	90.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.29	0.62	85.83	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น
ต่อประสิทธิภาพของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ
อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00
ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 คิดเป็น
ร้อยละเท่ากับ 83.33 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 0.63 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก
ที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

ภาพที่ 4.21 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

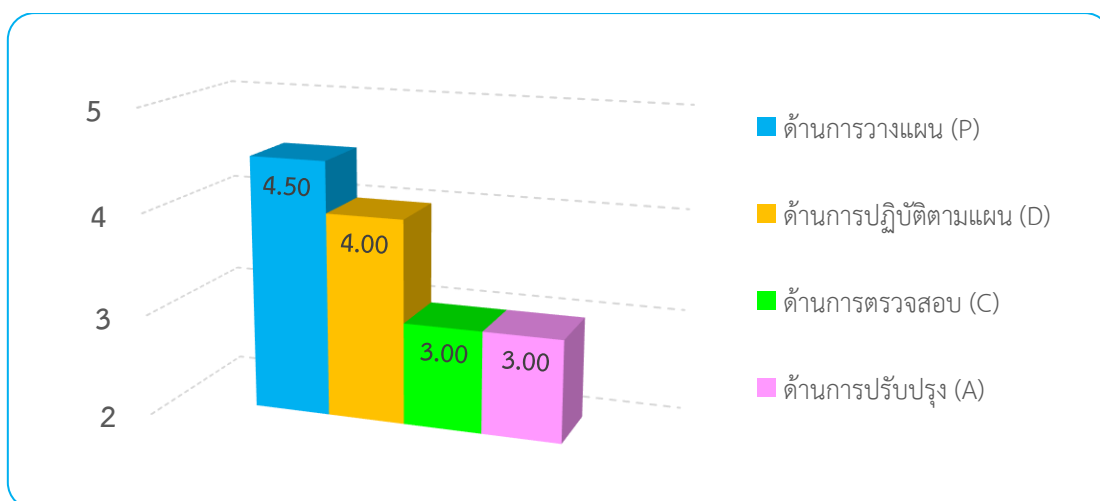
6. ด้านการกีฬาและสาธารณสุข โครงการฟุตบอล “อบจ.คัพ” ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี 2559

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.20 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการกีฬาและสาธารณสุข

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	4.00	1.41	80.00	มาก
การตรวจสอบ (C)	3.00	2.83	60.00	ปานกลาง
การปรับปรุง (A)	3.00	1.41	60.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.63	1.51	72.50	มาก

จากตารางที่ 4.20 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.51 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.83 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 60.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 60.00

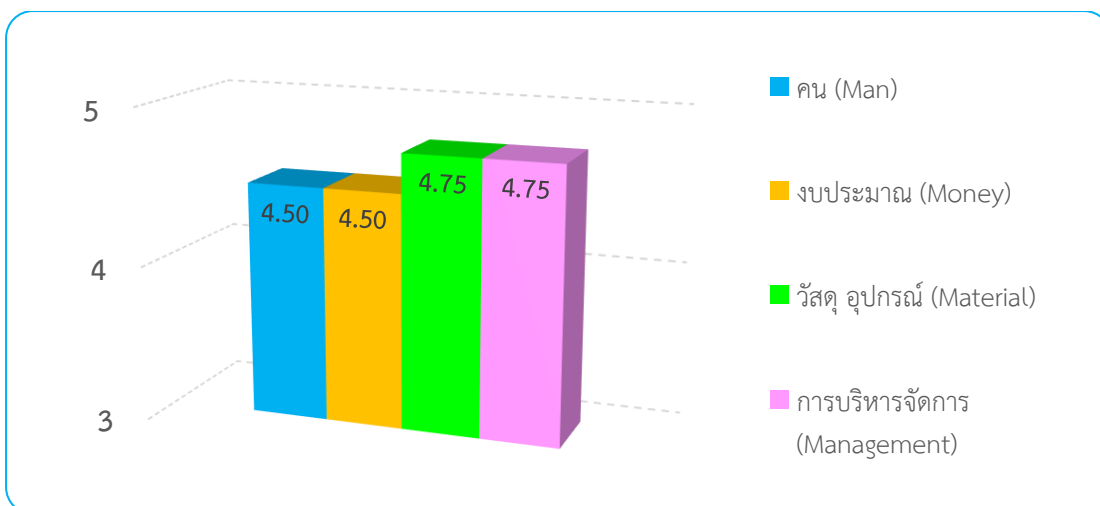
ภาพที่ 4.22 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านการกีฬาและสาธารณสุข

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.21 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านการกีฬาและสาธารณสุข

ด้าน (n = 4)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.50	0.58	90.00	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	4.50	0.58	90.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	4.75	0.50	95.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	4.75	0.50	95.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.50	92.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการกีฬาและสาธารณสุข พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00

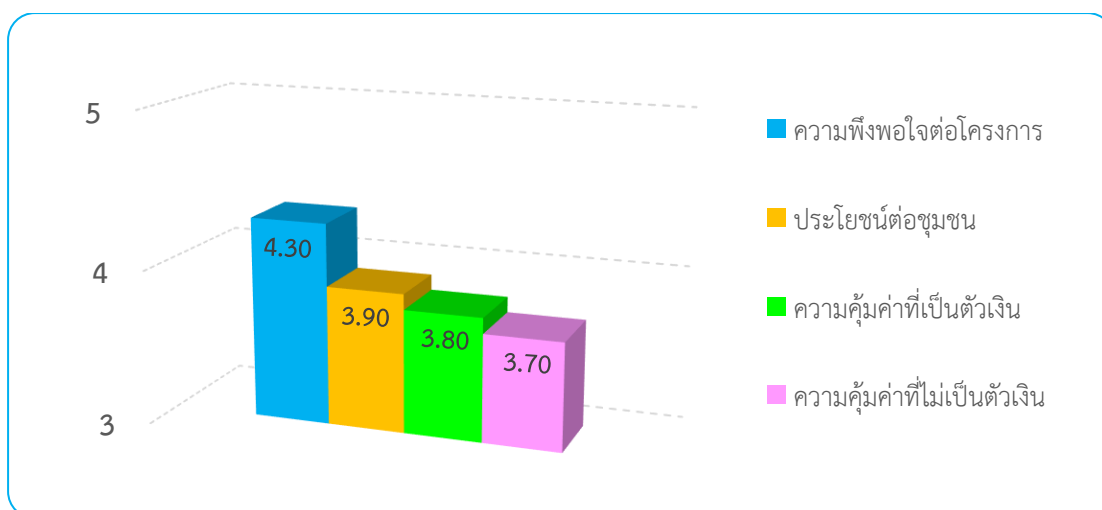
ภาพที่ 4.23 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในด้านการกีฬาและสาธารณสุข

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.22 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลในด้านการกีฬาและสาธารณสุข

ด้าน (n = 10)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.30	0.67	86.00	มากที่สุด
ประโยชน์ต่อชุมชน	3.90	0.99	78.00	มาก
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	3.80	0.63	76.00	มาก
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	3.70	0.95	74.00	มาก
ภาพรวม	3.93	0.83	78.50	มาก

จากตารางที่ 4.22 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการกีฬาและสาธารณสุข พบว่า ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น
ต่อประสิทธิภาพของโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ
อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.00
ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99 คิดเป็น
ร้อยละเท่ากับ 78.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 0.63 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 74.00

ภาพที่ 4.24 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการกีฬาและสาธารณสุข

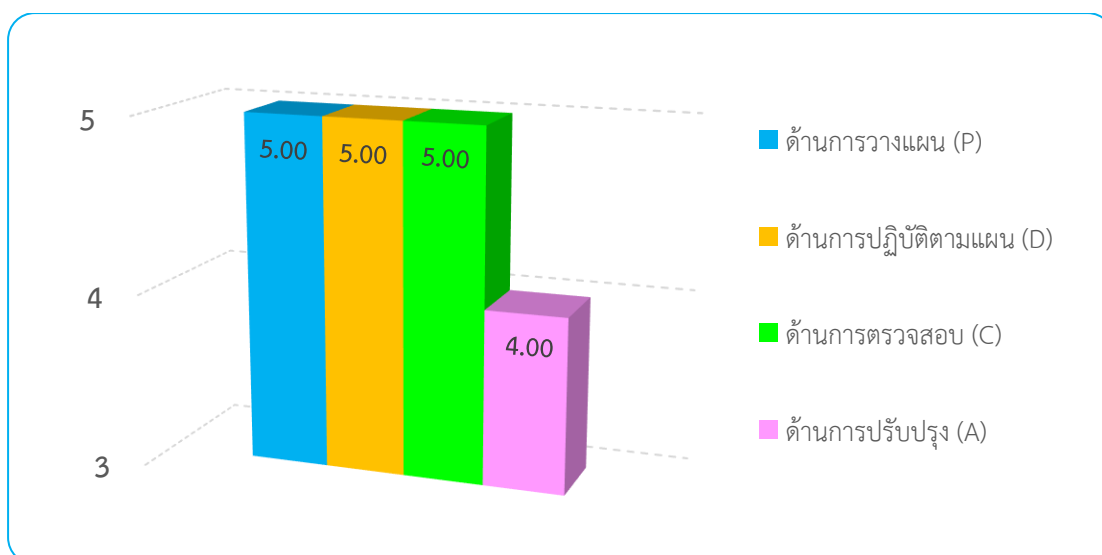
7. ด้านการท่องเที่ยว โครงการจัดงาน “ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี 2559”

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.23 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการท่องเที่ยว

ด้าน (n = 1)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปรับปรุง (A)	4.00	-	80.00	มาก
ภาพรวม	4.75	-	95.00	มาก

จากตารางที่ 4.23 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.75 (ไม่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงคนเดียว) คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

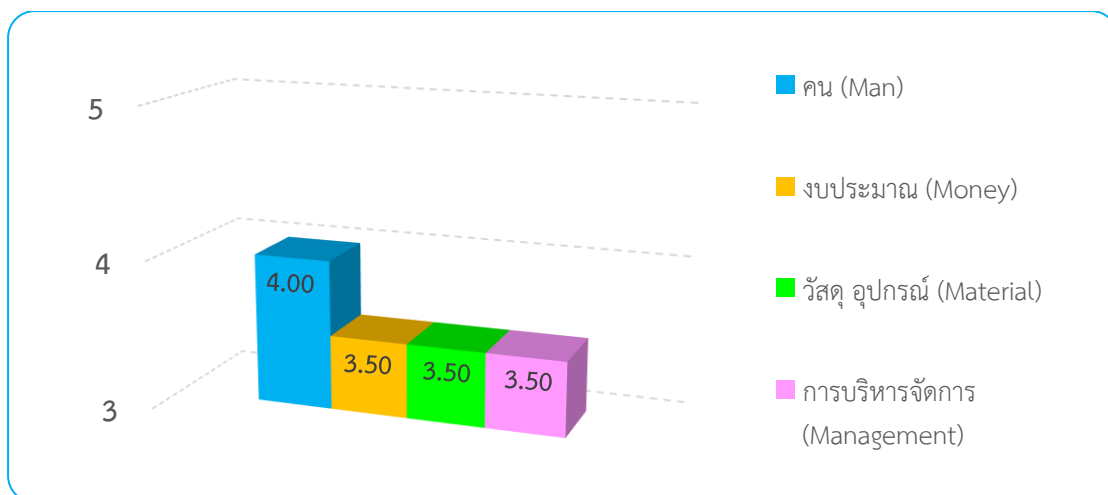
ภาพที่ 4.25 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านการท่องเที่ยว

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.24 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านการท่องเที่ยว

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.00	0.00	80.00	มาก
งบประมาณ (Money)	3.50	2.12	70.00	มาก
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	3.50	2.12	70.00	มาก
การบริหารจัดการ (Management)	3.50	0.71	70.00	มาก
ภาพรวม	3.63	1.19	72.50	มาก

จากตารางที่ 4.24 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการท่องเที่ยว พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.12 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.12 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.00

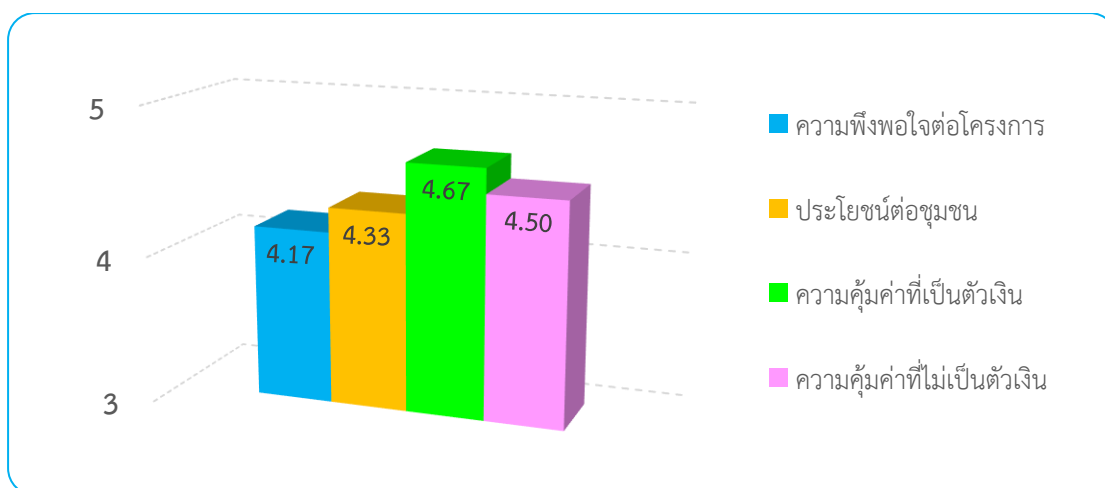
ภาพที่ 4.26 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการในด้านการท่องเที่ยว

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.25 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลในด้านการท่องเที่ยว

ด้าน (n = 6)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.17	0.41	83.33	มาก
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.33	0.82	86.67	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.67	0.52	93.33	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.50	0.55	90.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.42	0.58	88.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการท่องเที่ยว พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.33
ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ใน
ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

ภาพที่ 4.27 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการการท่องเที่ยว

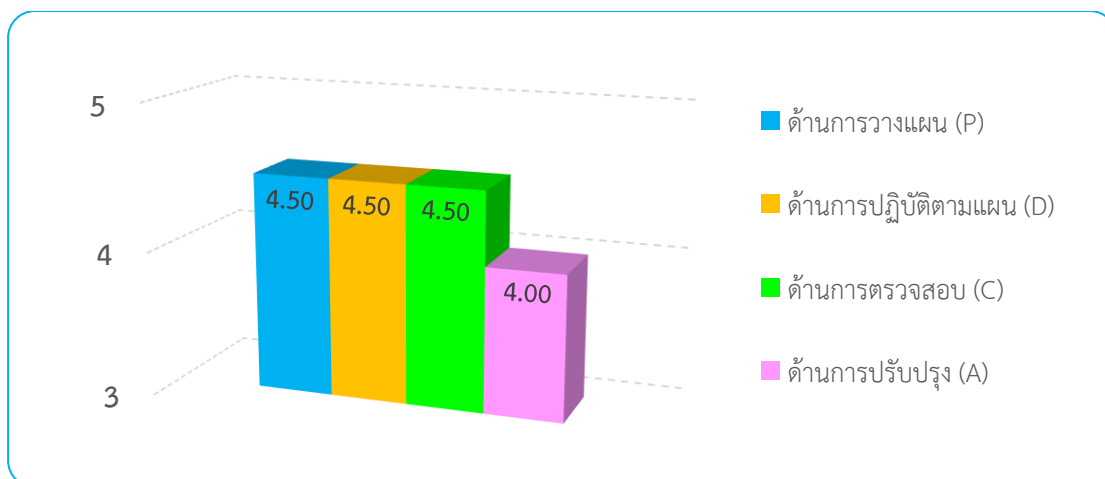
8. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการเฝ้าระวัง ป้องกันและบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.26 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การปรับปรุง (A)	4.00	0.00	80.00	มาก
ภาพรวม	4.38	0.52	87.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.26 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

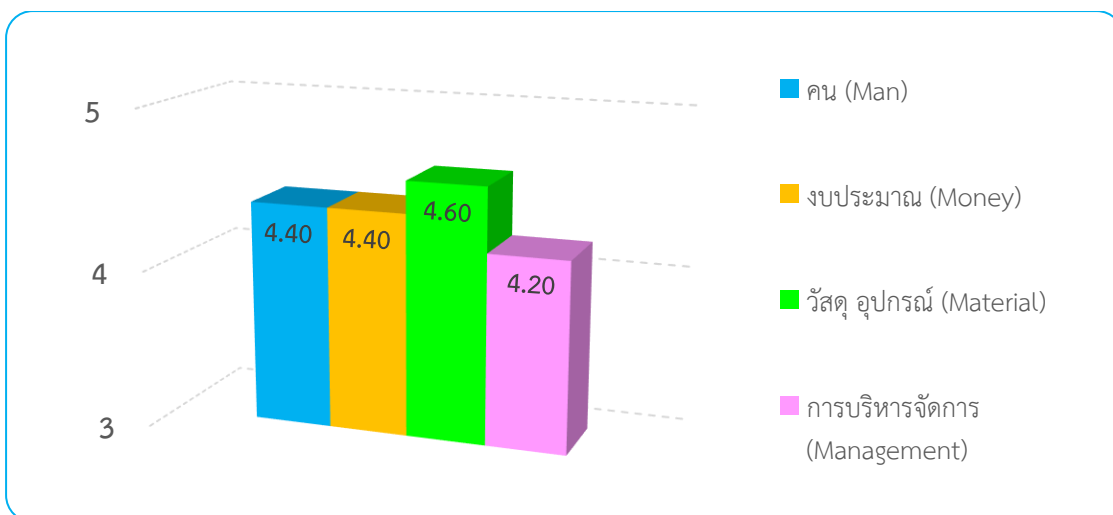
ภาพที่ 4.28 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.27 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้าน (n = 5)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.40	0.89	88.00	มากที่สุด
งบประมาณ (Money)	4.40	0.55	88.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	4.60	0.55	92.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	4.20	0.84	84.00	มาก
ภาพรวม	4.40	0.68	88.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.00

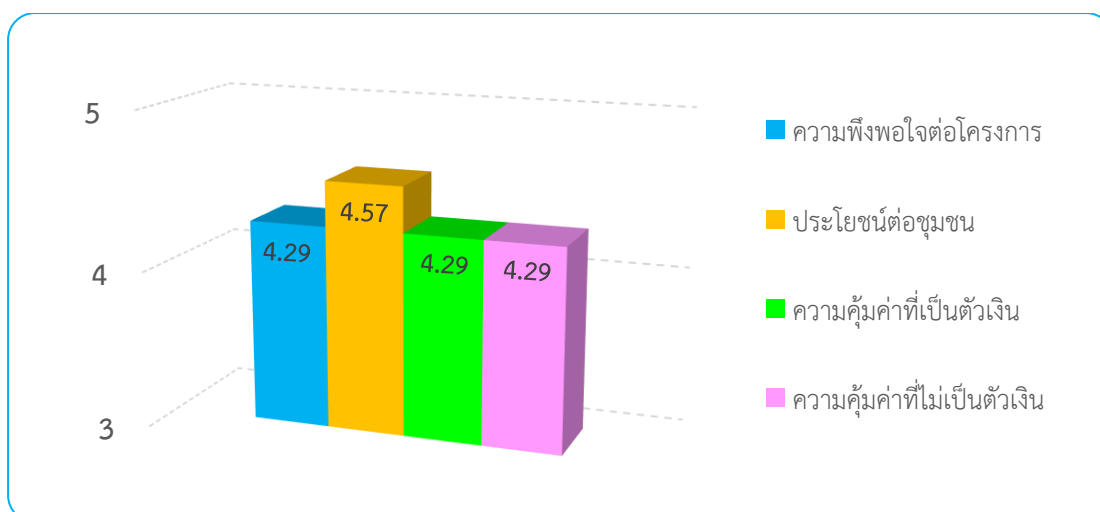
ภาพที่ 4.29 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินงานโครงการในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.28 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้าน (n = 7)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	4.29	0.76	85.71	มากที่สุด
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.57	0.53	91.43	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	4.29	0.49	85.71	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.29	0.49	85.71	มากที่สุด
ภาพรวม	4.36	0.56	87.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.28 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ในภาพรวม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.14 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.71 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 91.43 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.71 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.71

ภาพที่ 4.30 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

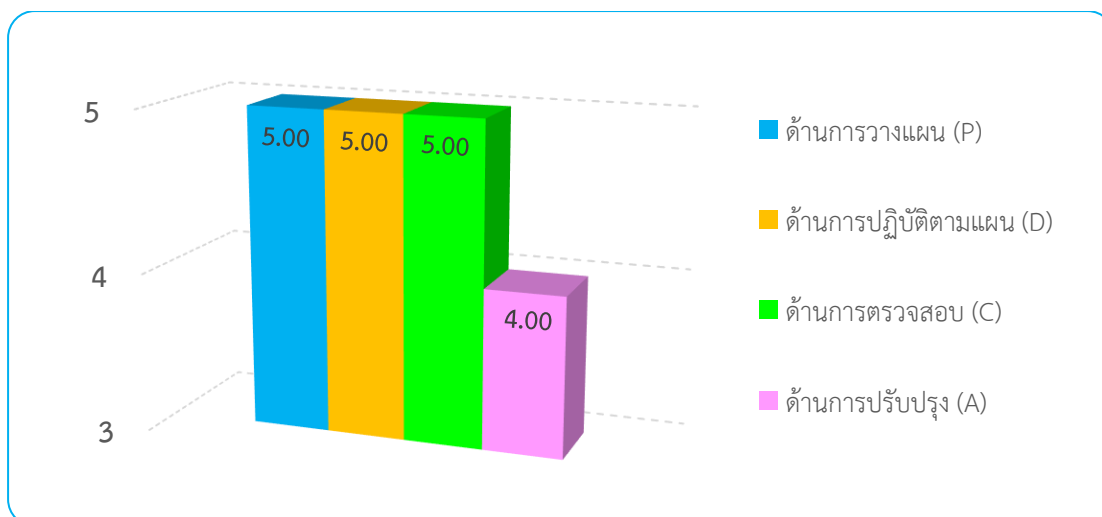
9. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้บริหาร

ตารางที่ 4.29 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด้าน (n = 1)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
การวางแผน (P)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปฏิบัติตามแผน (D)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การตรวจสอบ (C)	5.00	-	100.00	มากที่สุด
การปรับปรุง (A)	4.00	-	80.00	มาก
ภาพรวม	4.75	-	95.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.29 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.75 (ไม่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงคนเดียว) คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

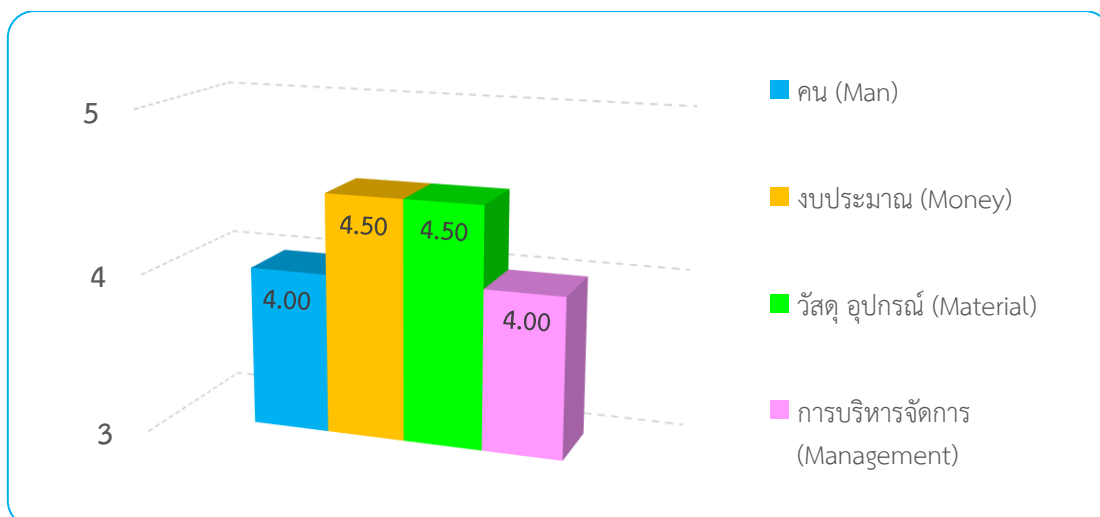
ภาพที่ 4.31 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหาร
ในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.30 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด้าน (n = 2)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
คน (Man)	4.00	0.00	80.00	มาก
งบประมาณ (Money)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	4.50	0.71	90.00	มากที่สุด
การบริหารจัดการ (Management)	4.00	0.00	80.00	มาก
ภาพรวม	4.25	0.46	85.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.30 แสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

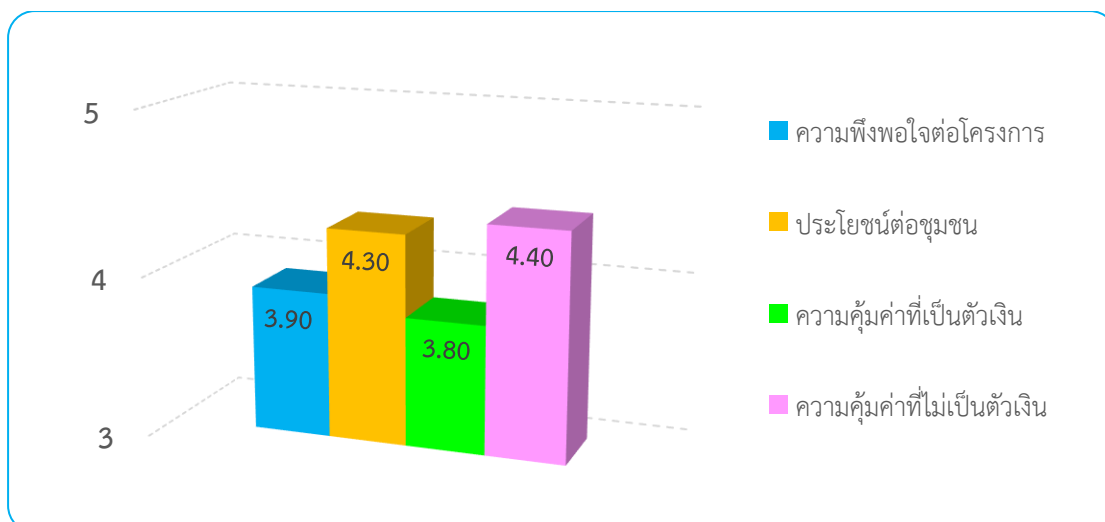
ภาพที่ 4.32 แผนภูมิแสดงระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.31 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด้าน (n = 10)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ความพึงพอใจต่อโครงการ	3.90	0.74	78.00	มาก
ประโยชน์ต่อชุมชน	4.30	0.67	86.00	มากที่สุด
ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	3.80	0.92	76.00	มาก
ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	4.40	0.70	88.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.10	0.78	82.00	มาก

จากตารางที่ 4.31 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00

ภาพที่ 4.33 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของทุกโครงการ

ผู้บริหาร

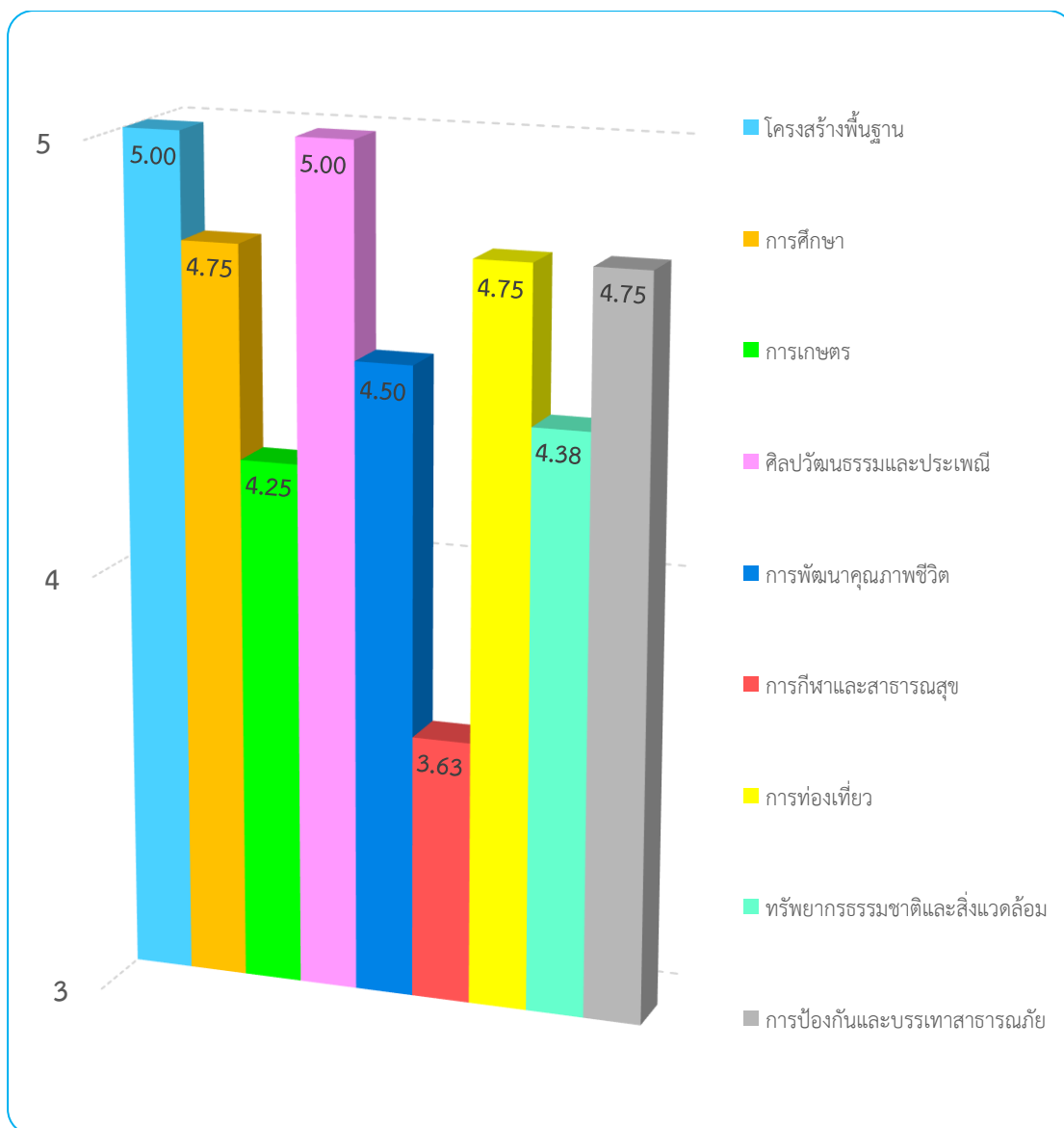
ตารางที่ 4.32 ระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในภาพรวมตามนโยบาย 9 ด้าน

ด้าน	ด้านการวางแผน (P)	ด้านการปฏิบัติตามแผน (D)	ด้านการตรวจสอบ (C)	ด้านการปรับปรุง (A)	ภาพรวม (เฉลี่ย)
โครงสร้างพื้นฐาน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
การศึกษา	4.50	4.50	5.00	5.00	4.75
การเกษตร	4.00	5.00	4.00	4.00	4.25
ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
การพัฒนาคุณภาพชีวิต	5.00	5.00	4.00	4.00	4.50
การกีฬาและสาธารณสุข	4.50	4.00	3.00	3.00	3.63
การท่องเที่ยว	5.00	5.00	5.00	4.00	4.75
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.50	4.50	4.50	4.00	4.38
การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	5.00	5.00	5.00	4.00	4.75
ภาพรวม	4.72	4.78	4.50	4.22	4.56

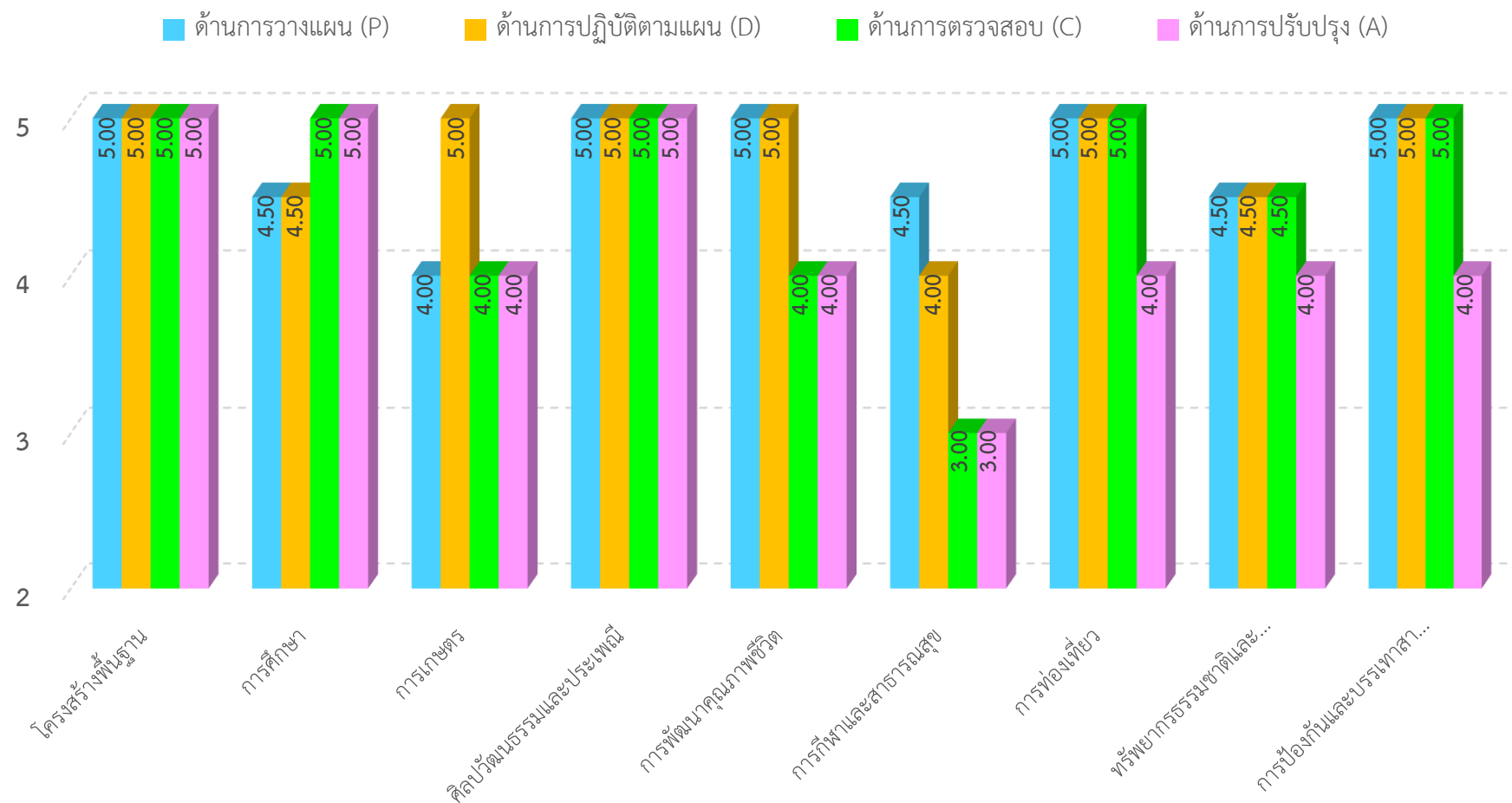
จากตารางที่ 4.32 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารจากทุกโครงการในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.56 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 91.11

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 94.44 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.78 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.56 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.44

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามความเหมาะสมมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐาน / ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มีความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 รองลงมาคือ การศึกษา / การท่องเที่ยว / การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.75 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 การพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.38 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.60 การเกษตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 และการกีฬาและสาธารณสุข มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.63 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.60

ภาพที่ 4.34 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารในภาพรวม

ภาพที่ 4.35 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของผู้บริหารตามรายด้าน

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ตารางที่ 4.33 ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
ในภาพรวมตามนโยบาย 9 ด้าน

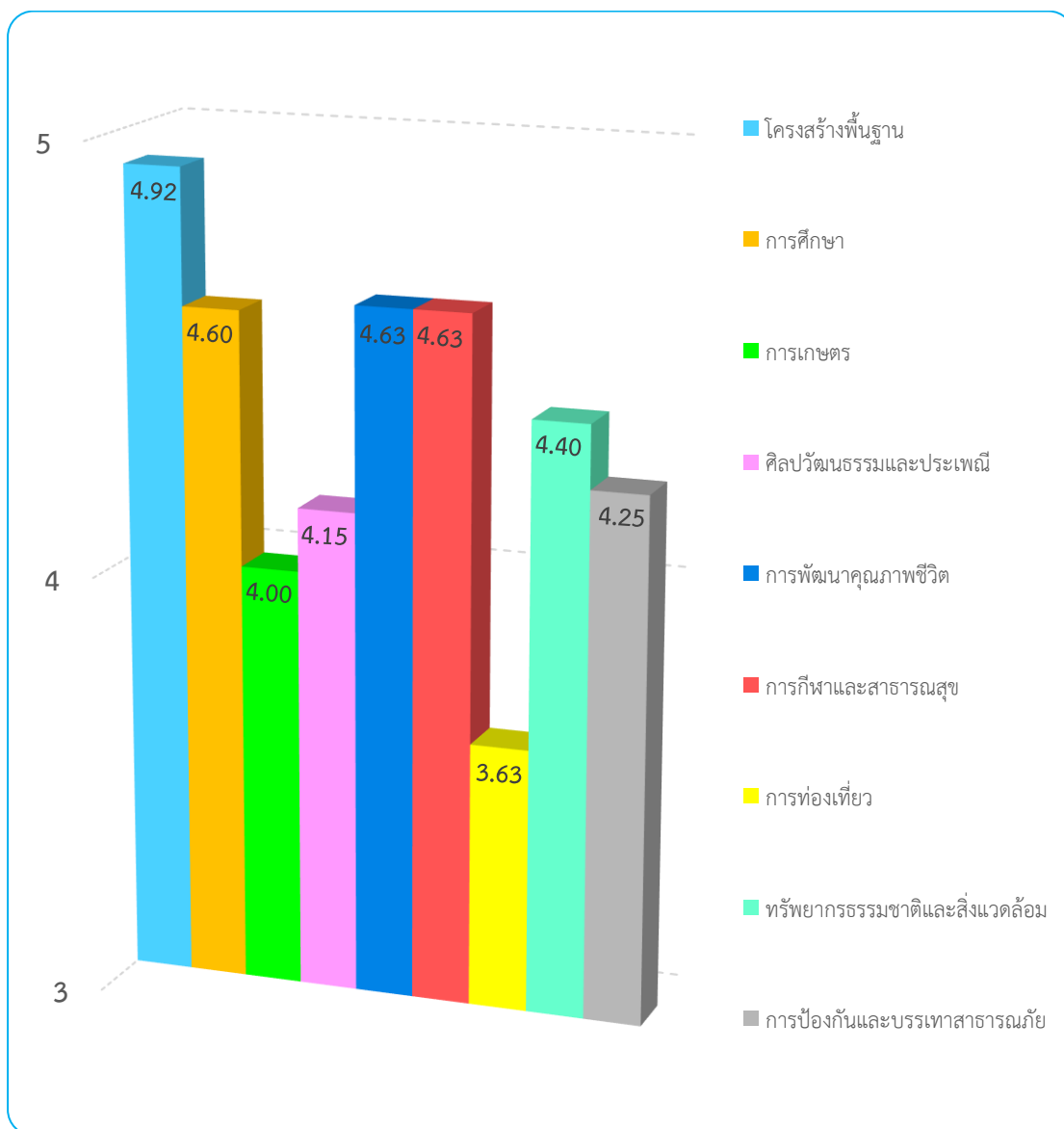
ด้าน	คน	งบประมาณ	วัสดุ	การบริหาร	ภาพรวม (เฉลี่ย)
โครงสร้างพื้นฐาน	4.67	5.00	5.00	5.00	4.92
การศึกษา	5.00	4.80	4.60	4.00	4.60
การเกษตร	3.80	4.40	3.80	4.00	4.00
ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	4.40	4.00	3.80	4.40	4.15
การพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.50	4.50	5.00	4.50	4.63
การกีฬาและสาธารณสุข	4.50	4.50	4.75	4.75	4.63
การท่องเที่ยว	4.00	3.50	3.50	3.50	3.63
ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	4.40	4.40	4.60	4.20	4.40
การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	4.00	4.50	4.50	4.00	4.25
ภาพรวม	4.36	4.40	4.39	4.26	4.35

จากตารางที่ 4.33 แสดงระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านความ
เหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.09

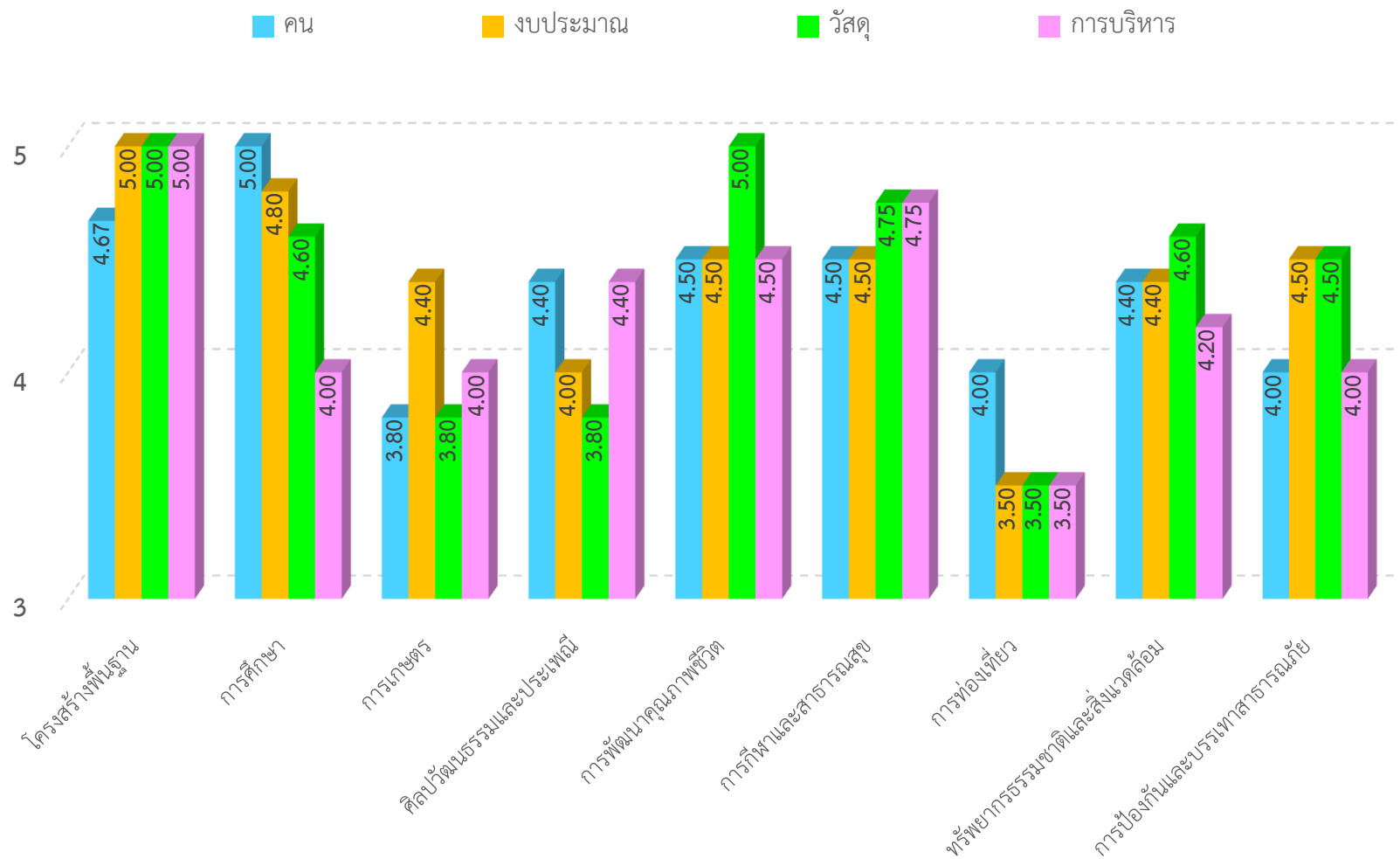
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
มีค่าเฉลี่ย 4.36 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.27 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 วัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.39 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.89 และด้านการบริหารจัดการ
(Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.26 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.22

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามความเหมาะสมมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่า
เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐาน มีความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร
4 M มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.92 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.40 รองลงมาคือ
การพัฒนาคุณภาพชีวิต / การกีฬาและสาธารณสุข มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย
4.63 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.60 การศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60
คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ศิลปวัฒนธรรมและ

ประเพณี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.00 การเกษตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และการท่องเที่ยว มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

ภาพที่ 4.36 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในภาพรวม

ภาพที่ 4.37 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นความเหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการตามรายด้าน

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 4.34 ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการในภาพรวมตามนโยบาย 9 ด้าน

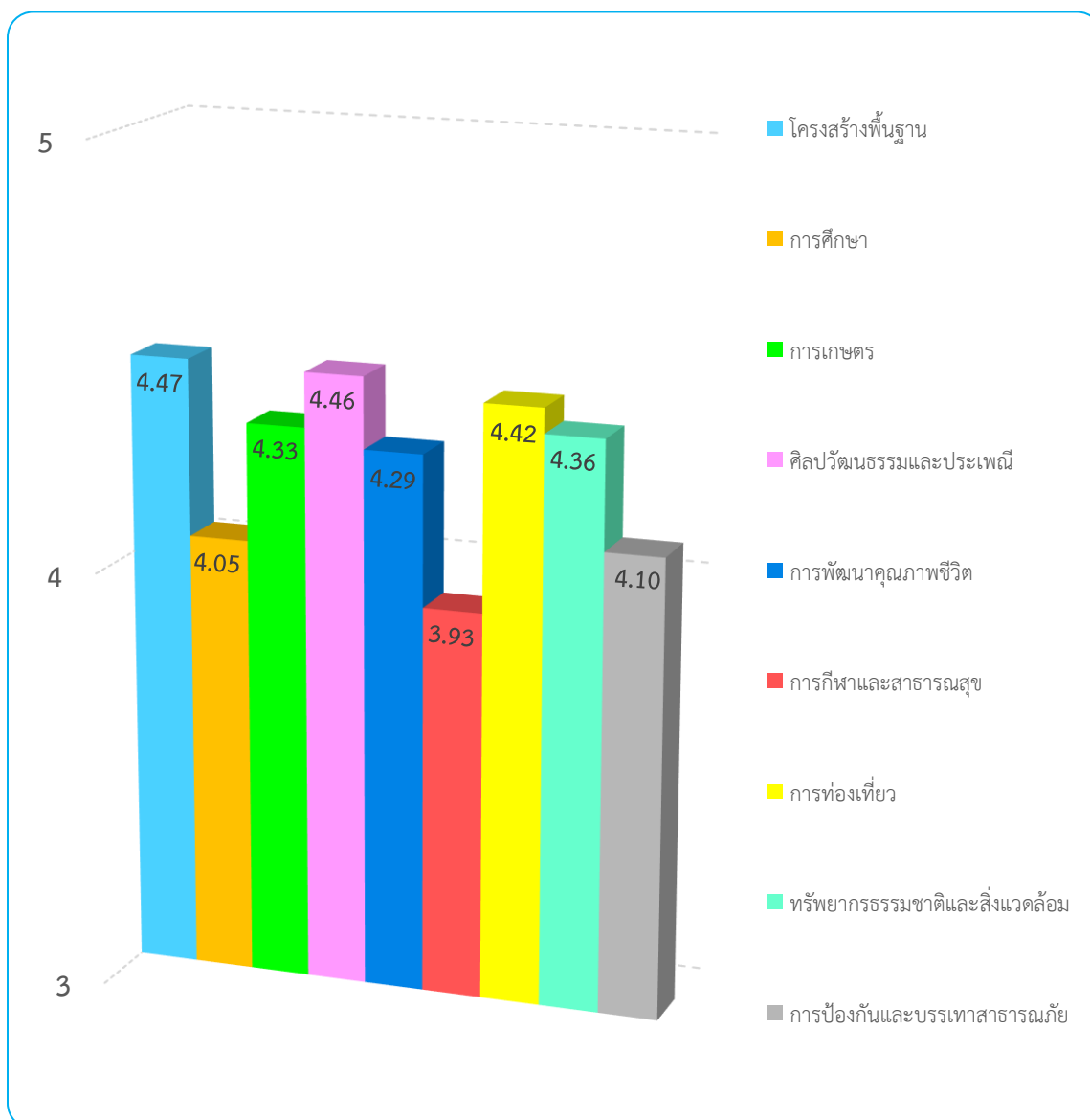
ด้าน	ความพึงพอใจต่อโครงการ	ประโยชน์ต่อชุมชน	ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน	ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน	ภาพรวม (เฉลี่ย)
โครงสร้างพื้นฐาน	4.13	4.63	4.50	4.63	4.47
การศึกษา	4.10	3.90	3.60	4.60	4.05
การเกษตร	4.33	4.33	4.22	4.44	4.33
ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	4.50	4.50	4.33	4.50	4.46
การพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.50	4.17	4.00	4.50	4.29
การกีฬาและสาธารณสุข	4.30	3.90	3.80	3.70	3.93
การท่องเที่ยว	4.17	4.33	4.67	4.50	4.42
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.29	4.57	4.29	4.29	4.36
การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.90	4.30	3.80	4.40	4.10
ภาพรวม	4.25	4.29	4.13	4.40	4.27

จากตารางที่ 4.34 แสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ พบว่า ในภาพรวมเห็นว่าโครงการมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.40

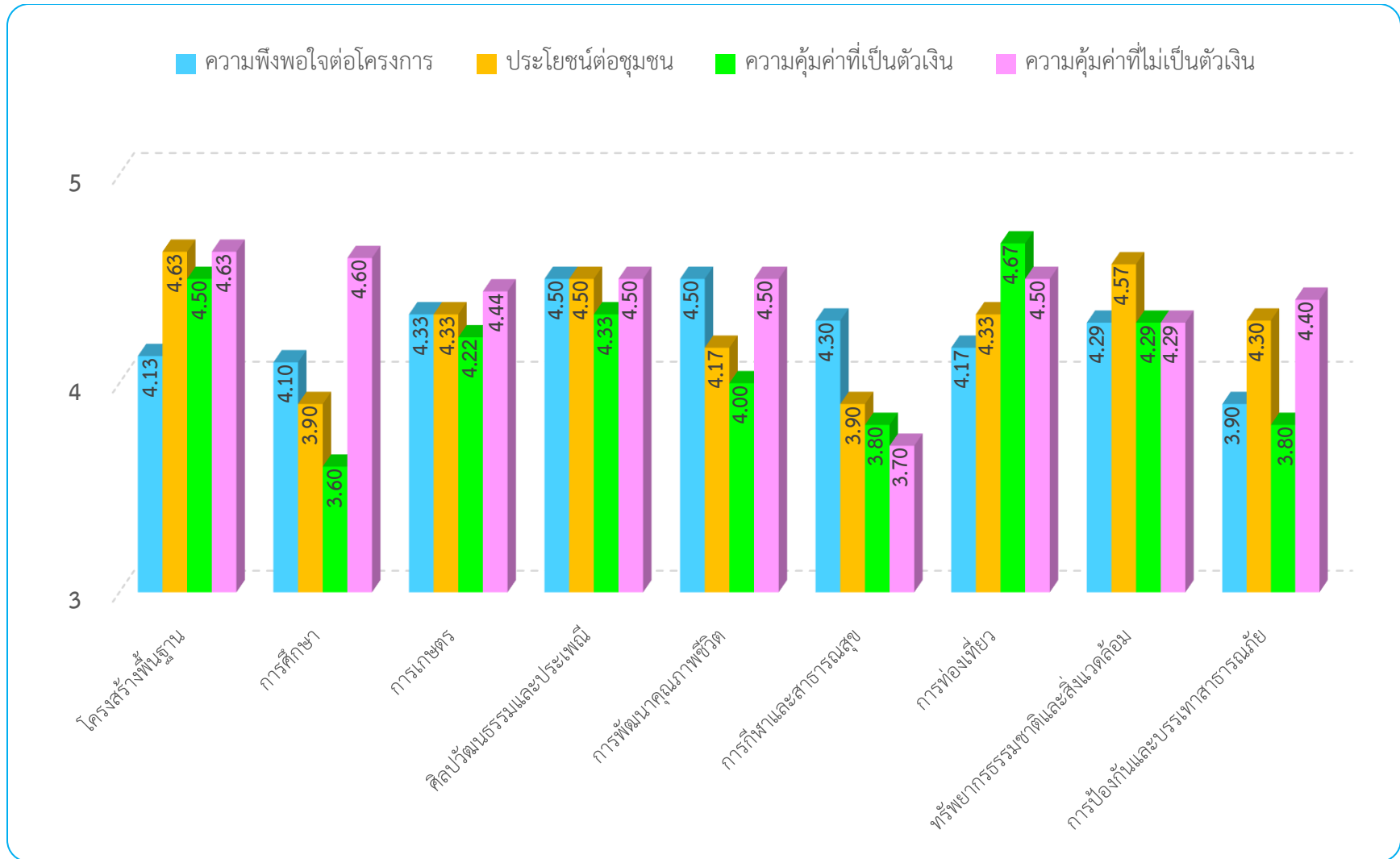
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.29 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.80 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.13 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.60 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามระดับประสิทธิภาพมากที่สุดไปน้อยที่สุด ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐาน มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.40 รองลงมาคือ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.46 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.20 การท่องเที่ยว มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.42 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.40 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.36 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.20 การเกษตร มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.33 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.60 การพัฒนาคุณภาพชีวิต มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.29

คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.80 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.10 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.00 การศึกษา มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.05 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 81.00 และการกีฬาและสาธารณสุข มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.93 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.60

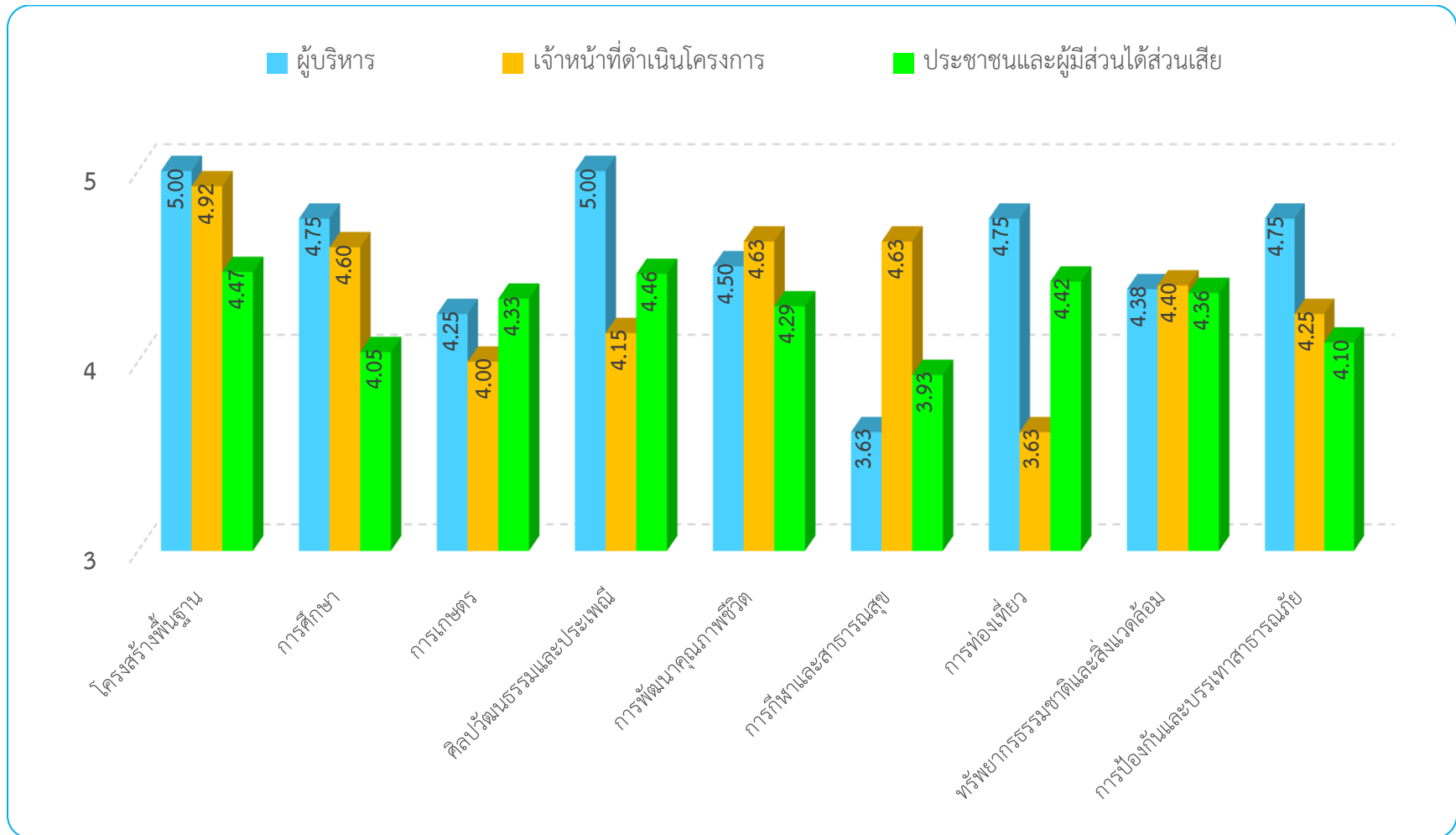

ภาพที่ 4.38 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการในภาพรวม

ภาพที่ 4.39 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการตามรายด้าน

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ และประชาชน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการในภาพรวมของแต่ละด้าน

ภาพที่ 4.40 แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ และประชาชน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการในภาพรวมของแต่ละด้าน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ 1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ 2. ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการประเมินผลโครงการแบบชิปโมเดล (CIPP Model) โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 9 โครงการตามนโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ประกอบด้วย

- 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ด้านการศึกษา
- 3) ด้านการเกษตร
- 4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี
- 5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข
- 7) ด้านการท่องเที่ยว
- 8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบโครงสร้างพื้นฐานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากเกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่จะดำเนินการได้ จึงเป็นภาระหน้าที่โดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องเข้าไปดำเนินการ จึงได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

- 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ
- 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะในฤดูแล้ง
- 1.3 ดำเนินการให้มีการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมแบบครบวงจร
- 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกลและบุคลากร โดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

บทสรุป โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงการก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเองและโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่

ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เพื่อสร้างความสะดวกสบายและรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารด้านโครงสร้างพื้นฐาน ข้อ 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ และข้อ 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกลและบุคลากร โดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่นในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน จะเห็นได้ว่าทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อความมุ่งหวังสูงสุดในการให้บริการประชาชนการดำรงชีวิตที่ดีและประชาชนมีความพึงพอใจ

2) ด้านการศึกษา

การให้การศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจที่จะเฝ้าหาความรู้ ถือเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า ดังนั้นการสนับสนุนให้เยาวชนลูกหลานชาวกระบี่ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและสูงที่สุด ถือเป็นภาระอันสำคัญที่จะละเลยมิได้ จึงกำหนดนโยบายดังนี้

2.1 บริหารจัดการโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นโรงเรียนต้นแบบที่สามารถผลิตนักเรียนให้มีความเป็นเลิศในทุก ๆ ด้าน

2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.3 สนับสนุนให้มีการเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาในระดับต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับลูกหลานชาวกระบี่มากยิ่งขึ้น

2.4 สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานทุกระดับ

บทสรุป โครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 แนวทางการพัฒนาที่ 3.1 พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านการศึกษา ข้อ 2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป จะเห็นได้ว่าการจัดโครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์มีการดำเนินการให้นักเรียนเกิดทักษะการนำเสนอโครงงานที่ดีขึ้น ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาอัจฉริยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และมีความพร้อมในการเข้าสอบแข่งขันในระดับสูงขึ้น

3) ด้านการเกษตร

การเกษตรถือเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักและมีความสำคัญในการดำรงชีวิตของประชาชนชาวกระบี่มายาวนาน การนำเอาหลักวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยตลอดจนการบริหารจัดการที่ดีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการผลิตจึงเป็นสิ่งที่เกษตรกรจะต้องศึกษาและเรียนรู้ โดยได้กำหนดนโยบายด้านการเกษตร ดังนี้

3.1 จัดให้มีโครงการสนับสนุนให้เกิดการลดต้นทุนการผลิตให้แก่เกษตรกรในด้านต่าง ๆ ทั้งระบบโครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการผลิต และการตลาด

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกอบรม และทัศนศึกษาดูงานการพัฒนาอาชีพของกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นของตนเอง

3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ

3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเพื่อร่วมกันยกระดับการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด

3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

บทสรุป โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตรควบคู่ไปกับการพัฒนาพลังงานทางเลือก แนวทางการพัฒนาที่ 2.2 การส่งเสริมการสร้างอาชีพให้กับประชาชนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้ และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านการเกษตร ข้อ 3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกอบรม และทัศนศึกษาดูงานการพัฒนาอาชีพของกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นของตนเอง ข้อ 3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ ข้อ 3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรรวมทั้งการสร้างเครือข่าย เพื่อร่วมกันยกระดับการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด และข้อ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคการเกษตร และกำหนดพันธกิจในการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยวด้านการเกษตร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) ให้มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคม และเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นล้วนแต่เป็นสิ่งบ่งบอกถึงประวัติศาสตร์ และความเป็นมาของบรรพบุรุษของแต่ละชุมชน ในขณะที่กระแสความเจริญทางด้านวัตถุนิยมกำลังแพร่ขยายบ่อนทำลายสิ่งดีงามเหล่านี้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการอนุรักษ์และธำรงไว้ซึ่งสิ่งดีงามเหล่านี้ เพื่ออนุชนรุ่นหลังต่อไปจะได้กำหนดนโยบายดังต่อไปนี้

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา

4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรมรวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดกระบี่ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง

4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนหันมาสนใจในหลักธรรมของศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ความรู้ การฝึกอบรม การทัศนศึกษา และกิจกรรมอื่น ๆ

4.6 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรทางศาสนาทุกศาสนา

บทสรุป โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.2 ส่งเสริมการสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เอื้อต่อการสร้างอาชีพรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นรวมถึงเอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ข้อ 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา ข้อ 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรมรวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้อ 4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนหันมาสนใจในหลักธรรมของศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ความรู้ การฝึกอบรม การทัศนศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เห็นความสำคัญของประเพณีถือศีลกินเจ เพื่อให้ประชาชนจังหวัดกระบี่บวสรวงเทพเจ้า เสริมสร้างความเป็นสิริมงคลให้กับตนเองและครอบครัว

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

มนุษย์ทุกคนล้วนต้องการคุณภาพชีวิตที่ดีมีความเป็นอยู่ที่เหมาะสมครบถ้วน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข แต่ในความเป็นจริงนั้นยังมีประชาชนอยู่อีกจำนวนมากที่ยังยากจนถูกเอารัดเอาเปรียบไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปจึงได้กำหนดนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตดังต่อไปนี้

5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5.2 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการขจัดปัญหาเสพติด

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่าย จัดตั้งองค์กรชุมชน และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดการอบรมและศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับสมาชิกขององค์กรเหล่านั้น

5.4 จัดให้มีโครงการและกิจกรรมส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

บทสรุป โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนา เสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.4 เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร ข้อ 5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของผู้สูงอายุ การจัดกิจกรรมส่งผลให้ผู้สูงอายุมีขวัญกำลังใจ มีชีวิตที่ยืนยาว และถ่ายทอดประสบการณ์รวมทั้งการสร้างเครือข่ายของชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่

6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข

การเล่นกีฬา นอกจากจะทำให้ผู้ที่เล่นมีสุขภาพอนามัยที่ดีแล้ว ยังทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเกิดขึ้นกับหมู่คณะอีกด้วย การสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาสในการเล่นกีฬาย่อมทำให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดี เป็นการสร้างพลังให้กับประเทศชาติอีกทางหนึ่ง โดยได้กำหนดนโยบายในด้านการกีฬาและสาธารณสุข ดังนี้

6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี

6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ

6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬาเพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด

6.5 สนับสนุนให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ

6.6 จัดให้มีโครงการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการระบาดของโรคต่าง ๆ

บทสรุป โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.6 ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สังคม สู่กระบี่เมืองสุขภาพ และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหาร ข้อ 6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อ 6.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี ข้อ 6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ และข้อ 6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬาเพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด การดำเนินโครงการมีแนวทางการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดความสามัคคี ความสมานฉันท์ และยังเป็นแนวทางการพัฒนาเยาวชน ประชาชน และส่งเสริมการกีฬา เพื่อเพิ่มสมรรถนะทางร่างกาย สนับสนุนให้กระบี่มุ่งสู่การเป็นเมืองสุขภาพ

7) ด้านการท่องเที่ยว

เนื่องจากจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและมีความหลากหลายทางชีวภาพจนทำให้มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก และเป็นเป้าหมายในการเดินทางมาพักผ่อนของนักท่องเที่ยวทั่วโลก และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นทุกปีจนสามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับพี่น้องชาวกระบี่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวทางการท่องเที่ยว การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความประทับใจและความพึงพอใจสูงสุดในการเดินทางมาเยือนจังหวัดกระบี่ของนักท่องเที่ยว จึงได้กำหนดนโยบายท่องเที่ยว ดังนี้

7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการก่อสร้างระบบคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

7.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ ให้มีรูปแบบหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7.3 จัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

7.5 ส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ในภาพรวมทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น

7.7 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการให้บริการและการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว

7.8 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนภาคการท่องเที่ยว

7.9 พัฒนาศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ให้มีความทันสมัยและมีความพร้อมในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรต่าง ๆ ในการดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและผู้ประสบภัยต่าง ๆ อย่างทันท่วงที

บทสรุป โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีการถ่ายทอดยุทธศาสตร์และนโยบายที่มีความเชื่อมโยงกับการจัดโครงการน้อย ส่งผลให้ผู้ดำเนินโครงการและผู้เข้าร่วมโครงการยังไม่เข้าใจและรับทราบเกี่ยวกับนโยบายของผู้บริหารต่อการจัดโครงการ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.3 สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว โดยการรักษาจุดยืนของการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และนโยบายผู้บริหาร ข้อ 7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว และข้อ 7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น

8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันสวยงามที่ธรรมชาติได้ให้นั้นถือเป็นสิ่งล้ำค่าที่ชาวกระบี่จะต้องรักและหวงแหน เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้จังหวัดกระบี่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก เป็นความภาคภูมิใจของพี่น้องชาวกระบี่ทุกคน เป็นบ่อเกิดของรายได้มหาศาล โดยเฉพาะจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวหากทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ถูกทำลายลงจนหมดสิ้น มนต์เสน่ห์ของจังหวัดกระบี่ก็ต้องมลายหายไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่อยากให้เกิดขึ้น และสภาพในปัจจุบันนั้นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดกระบี่ได้ถูกทำลายลงไปมาก ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดจิตสำนึกและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลบางกลุ่ม โดยการบังคับใช้กฎหมายที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกป้องรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ โดยมีนโยบาย ดังต่อไปนี้

8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชนประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน

8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม และได้รับความเสียหายอันเกิดจากการทำลายของมนุษย์

8.3 สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายดำเนินการกับผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

8.4 สนับสนุนให้มีการสร้างจิตสำนึกในการประหยัดพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ

8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทสรุป โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.5 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร ข้อ 8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน ข้อ 8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมและได้รับความเสียหายอันเกิดจากการทำลายของมนุษย์ และข้อ 8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งจนเป็นเหตุให้ประชาชนชาวจังหวัดกระบี่ ต้องสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินจนยากที่จะประเมินค่าได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี มาตรการการป้องกันการสูญเสีย โดยได้กำหนดนโยบายดังนี้

9.1 จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์และบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ

9.2 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย

9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

บทสรุป โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. 2559 ประจำปี พ.ศ. 2559 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.6 พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัย แก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร ข้อ 9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย และข้อ 9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อม และเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อมโยงจากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความสอดคล้องของนโยบายของคณะผู้บริหารและวัตถุประสงค์ของโครงการ

1. โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประกอบด้วย โครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเองและโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เพื่อสร้างความสะดวกสบายและรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 1.1 พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคม ทั้งทางบกและทางน้ำ

ข้อ 1.4 สนับสนุนเครื่องจักรกลและบุคลากร โดยการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. โครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

2. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานในการก่อสร้าง การดำเนินงานโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปอย่างโปร่งใส และทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (โครงการประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่)

2. โครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่

มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือกันก่อสร้างถนนผิวจราจรแอสฟัลท์คอนกรีตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

1. โครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง มีจำนวนโครงการก่อสร้างที่เสร็จสิ้น จำนวน 9 โครงการ ระยะทาง 13.96 กิโลเมตร

2. โครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มีจำนวนโครงการก่อสร้างที่เสร็จสิ้น จำนวน 25 โครงการ ระยะทาง 35.59 กิโลเมตร

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตตามนโยบาย

บรรลุต

2. โครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.1 พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านการศึกษา

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 2.2 สนับสนุนให้มีการจัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเพิ่มทักษะการทำและนำเสนอโครงงานแก่นักเรียน
2. เพื่อสร้างเจตคติแก่นักเรียน
3. เพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ฝึกความกล้า สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

เชิงปริมาณ จำนวน 86 คน คิดเป็น ร้อยละ 100

เชิงคุณภาพ การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

ข้อที่ 1 ร้อยละ 89.53

ข้อที่ 2 ร้อยละ 90.00

ข้อที่ 3 ร้อยละ 88.37

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตตามนโยบาย

บรรลุต

3. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตรควบคู่ไปกับการพัฒนาพลังงานทางเลือก แนวทางการพัฒนาที่ 2.2 การส่งเสริมการสร้างอาชีพให้กับประชาชนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน การพัฒนาอาชีพของกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นของตนเอง

ข้อ 3.3 ส่งเสริมด้านการตลาดและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ

ข้อ 3.4 สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเพื่อร่วมกันยกระดับการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด

ข้อ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้แก่เกษตรกร ทั้งภาคการเกษตร ประมง และปศุสัตว์
2. เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรผลิตผลด้านพืชและสัตว์ สู่เวทีการประกวดเพื่อการพัฒนาผลผลิตของตนเอง
3. เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรและประชาชนทั่วไป ได้เลือกสินค้าคุณภาพทางด้านการเกษตร เพื่อการบริโภคและขยายพันธ์เพื่อการค้าในราคาที่เป็นธรรม
4. เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดกระบี่ เกิดการเรียนรู้สู่การพัฒนาอย่างมีคุณภาพ
5. เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้เลือกสินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม
6. เพื่อให้เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าภาคการเกษตรและกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความเข้มแข็ง พร้อมทั้งจะพัฒนาสู่ความยั่งยืน
7. เพื่อคัดเลือกตัวแทนจากกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมสัมมนา สู่การทัศนศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่เกษตรกร

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการในภาพรวม (วัดได้ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.90 ระดับมาก ร้อยละ 52.1 ระดับปานกลางร้อยละ 22.90 ระดับน้อย ร้อยละ 2.10)

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตตามนโยบาย

บรรลุต

4. โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.2 ส่งเสริมการสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เอื้อต่อการสร้างอาชีพรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงเอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยว

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรทางศาสนาทุกศาสนา

ข้อ 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรม รวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนหันมาสนใจในหลักธรรมของศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ด้วยการให้ ความรู้ การฝึกอบรม การทัศนศึกษาและกิจกรรมอื่น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านศาสนาและประเพณี
2. เพื่อส่งเสริมให้ชาวจังหวัดกระบี่ได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมของแต่ละศาลเจ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
3. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ โดยความร่วมมือของศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ ประชาชนจังหวัดกระบี่ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
4. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

ศาลเจ้าทุกศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ / ประชาชนทั่วไปที่ร่วมกิจกรรมประมาณ 10,000 คน

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินงาน

บรรลุตตามนโยบาย

บรรลุต

5. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.4 เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 5.1 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นการแสดงมุทิตาจิตต่อผู้สูงอายุ
2. เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ
3. เพื่อสนับสนุนภูมิปัญญาองค์ความรู้จากผู้สูงอายุสู่สังคม
4. เพื่อให้เครือข่ายผู้สูงอายุเกิดความเข้มแข็ง สร้างประโยชน์ให้กับตนเอง ชุมชน และสังคมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.30

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตามนโยบาย

บรรลุ

6. โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านกายาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ แนวทางการพัฒนาที่ 3.6 ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สังคม สู่กระบี่เมืองสุขภาพ

นโยบายของคณะผู้บริหาร

- ข้อ 6.1 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ข้อ 6.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี
- ข้อ 6.3 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ

ข้อ 6.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา หันมาเล่นกีฬาเพื่อจะได้ห่างไกลจากปัญหายาเสพติด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดกระบี่ให้เล่นกีฬาและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. เพื่อเสริมสร้างให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดกระบี่มีสุขภาพร่างกายและพลานามัยที่สมบูรณ์ และรู้จักใช้กีฬาเป็นสื่อเพื่อให้ห่างไกลยาเสพติด
3. เพื่อปลูกฝังทัศนคติให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดกระบี่ รู้จักการทำงานเป็นทีม แบ่งงานแบ่งหน้าที่ และสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ
4. เพื่อเป็นการยกระดับและพัฒนา กีฬาฟุตบอลสู่การแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับชาติ
5. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ในการดำเนินการด้านการกีฬาที่ต่อต้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. เพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลของจังหวัดกระบี่ให้สู่ความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ (วัดได้ระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.00 ระดับมาก ร้อยละ 45.60 ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.40)

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตามนโยบาย

บรรลุ

7. โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.3 สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว โดยการรักษาจุดยืนของการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 7.4 อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

ข้อ 7.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่จังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น

(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อุดหนุนงบประมาณให้แก่ที่ทำการปกครองอำเภอเกาะลันตา เพื่อดำเนินกิจกรรม)

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ให้เป็นที่รู้จักของชาวไทย และชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศมาเที่ยวเกาะลันตามากขึ้น
3. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ให้อยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศและสร้างรายได้ให้กับประชาชนชาวเกาะลันตา
4. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบหวอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชาวเกาะลันตาให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

- ความพึงพอใจของผู้เข้าชมงานแบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้
- ด้านสื่อโฆษณา มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.35
- ด้านการแสดงดนตรีที่แสดงในโซนลานราตรี ระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41
- ด้านการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน การแข่งขันกีฬา มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.41

ด้านถนนคนเดิน มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.47

มีข้อนำสังเกต : มีผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียง 100 คน ไม่น่าเชื่อถือในทางสถิติ เพราะจากรายงานผลการดำเนินงานมีการจัดงานสามวันมีผู้ร่วมงานไม่น้อยกว่า 40,000 คน

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

(ผลการดำเนินโครงการไม่มีการวัดความพึงพอใจในภาพรวม)

บรรลุตามนโยบาย

บรรลุ

8. โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ 1. พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.5 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 8.1 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ร่วมกันอย่างยั่งยืน

ข้อ 8.2 จัดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เสื่อมโทรมและได้รับความเสียหายอันเกิดจากการทำลายของมนุษย์

ข้อ 8.5 ร่วมกับกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสทรงมีพระชนมายุครบ 85 พรรษา

2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในจังหวัดกระบี่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล

3. เพื่อนำวัสดุที่ได้รับบริจาคไปจัดสร้างและวางเป็นบ้านปลา เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

วางท่อระบายน้ำ คสล. เป็นบ้านปลา ณ บริเวณแนวชายฝั่งทะเล หมู่ที่ 3 ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 8 จุด

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตามนโยบาย

บรรลุ

9. โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. 2559

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ แนวทางการพัฒนาที่ 1.6 พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน

นโยบายของคณะผู้บริหาร

ข้อ 9.3 ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการสร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ข้อ 9.4 จัดให้มีการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งสามารถแจ้งเหตุเมื่อพบอุบัติเหตุและสาธารณภัยให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้
2. เพื่อพัฒนาความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการเรือหางยาวและเรือสปีดโบ๊ท ในการดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และลดการสูญเสียจากการเกิดอุบัติเหตุและสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดกระบี่
3. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
4. เพื่อพัฒนาศักยภาพการให้บริการเรือหางยาวในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ

กำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณ ผู้เข้ารับการอบรมจากชมรม/สหกรณ์เรือหางยาวบริการ/กลุ่มเรือหางยาว/เรือแคนู และเรือสปีดโบ๊ท จากพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน 800 คน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ คณะวิทยากร จำนวน 30 คน

(การวัดผลควรกำหนดในด้านการวัดความรู้ ความเข้าใจหลังจากการเข้ารับการอบรม)

รายงานผลการดำเนินโครงการ

มีรายงานผลการดำเนินโครงการ

บรรลุตามนโยบาย

บรรลุ

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ คณะผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการโครงการ ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลตามตัวชี้วัด ดังรายละเอียด

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการดำเนินโครงการทั้งสองโครงการมาจากความต้องการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานและสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหาร จากสภาพปัญหาของถนนที่ชำรุดและซ่อมแซมตลอดทั้งปี จึงพิจารณาถนนที่มีความสำคัญเป็นเส้นทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ เมื่อดำเนินการก่อสร้างถนนส่งผลต่อการประหยัดงบประมาณ ควบคุมคุณภาพได้ดี โดยโครงการก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตมีการดำเนินการจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มีการดำเนินโครงการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ร่วมกันพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ มีการสำรวจความจำเป็น ความลำบากของประชาชน การชำรุดของถนน และต้องซ่อมแซม

อย่างเร่งด่วน จัดการประชุมเพื่อชี้แจงในเรื่องเงื่อนไข ข้อจำกัด และข้อกำหนดของรายได้ในเรื่องของงบประมาณ เป้าหมายที่สำคัญคือ การให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ประชาชน การดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารสิทธิ การอุทธรณ์ที่ดิน และลงมติของที่ประชุมในการให้ความยินยอมต่อการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจดี และปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ การดำเนินการทั้งสองโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเองและโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาวะเปียบ พบว่า การดำเนินโครงการมีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ประชาชนเพื่อให้ได้รับบริการที่ดี โดยโครงการก่อสร้างถนนที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีความพร้อมในด้านของจำนวนบุคลากรและความสามารถในการทำงานรวมทั้งงบประมาณที่เพียงพอเหมาะสม ทำให้สามารถควบคุมคุณภาพและประหยัดงบประมาณได้ดี และโครงการถนนร่วมใจภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ มาจากความร่วมมือขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้ครอบคลุมทั้งจังหวัด เมื่อเกิดการผสมผสานงบประมาณและทรัพยากรของทั้งสองหน่วยงานก็สามารถจัดทำโครงการถนนร่วมใจให้สำเร็จได้และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเองและโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการทั้งสองโครงการมีความเหมาะสมทั้งในด้านระยะเวลา ทรัพยากรที่มีคุณภาพและความพร้อมในการดำเนินโครงการ รวมทั้งได้รับความร่วมมือทั้งประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการเป็นอย่างดี

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการก่อสร้างถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเอง และโครงการถนนร่วมใจ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ (MOC) จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ผลผลิตที่ได้รับคือถนนที่มีคุณภาพดี มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้โครงการทั้งสองมีความคุ้มค่าสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนในจังหวัดกระบี่ได้ ผลลัพธ์จากการก่อสร้างถนนทำให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่นดีขึ้น เศรษฐกิจในชุมชนมีการขยายตัว และการคมนาคมสะดวกสบายมากขึ้น ส่งผลต่อเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่และวิถีชีวิตของชาวกระบี่ก็ดีขึ้นไปด้วย

ปัญหาที่ค้นพบ

1. ปัญหาที่เกิดจากสภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในการก่อสร้างทำให้การก่อสร้างเกิดความล่าช้า
2. การสร้างถนนต้องได้รับความยินยอมจากชาวบ้านในการขยายพื้นที่ถนน ต้องสร้างความเข้าใจและเห็นประโยชน์ร่วมกัน
3. ปัญหาคุณภาพของถนนหลังส่งมอบงานและความสมบูรณ์ของถนน เช่น มีดินสไลด์ลงมาจากข้างทางหลังทำถนนเสร็จแล้วและชาวบ้านเสนอให้ติดตั้งเสาไฟฟ้าข้างทางเพื่อส่องสว่างในเขตชุมชนเพิ่มเติม และเหล็กกั้นข้างทางในจุดเสี่ยง เช่น ทางโค้งหรือคอสะพาน

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. การก่อสร้างถนน ควรมีการปรับระยะเวลาในการดำเนินการก่อสร้างให้เหมาะสม โดยพิจารณาทั้งในด้านสภาวะดินฟ้าอากาศ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างความเข้าใจต่อประชาชนต้องใช้ระยะเวลาและการพูดคุยต้องแสดงถึงเจตจำนงเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
3. จากปัญหาคุณภาพถนนหลังจากส่งมอบงานและความสมบูรณ์ของถนน ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรเพิ่มขอบเขตของการกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้มีครอบคลุมและเพิ่มความต้องการของประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี

2. ด้านการศึกษา

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีการดำเนินโครงการสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารในด้านการบริหารจัดการโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้ทดลองปฏิบัติจริงและสอบถามความต้องการจากผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับศักยภาพของผู้เรียน การจัดกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์จะมีการสำรวจความสนใจของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบจะติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์และกำหนดรูปแบบของกิจกรรม เมื่อพิจารณาจากกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์จะเห็นว่ารูปแบบกิจกรรมไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการในการเพิ่มทักษะการทำและนำเสนอโครงงานแก่นักเรียน

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การเขียนวัตถุประสงค์ของโครงการข้อที่ 1 เพื่อเพิ่มทักษะการทำและนำเสนอโครงงานแก่นักเรียน ภาษาเขียนไม่ชัดเจนและไม่ค้นพบในรูปแบบกิจกรรมการเข้า

ค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ในด้านของการทำโครงการ ในส่วนของการจัดกิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์มีรูปแบบของปฏิบัติการฐานความรู้ ส่งผลให้นักเรียนได้ทดลองเรียนรู้และได้ประสบการณ์ใหม่ มีประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการทดลอง สามารถเพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการ ตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2559 จนถึงวันที่ 6 สิงหาคม 2559 มีความเหมาะสมในระยะเวลาของการดำเนินโครงการ ผู้ดำเนินโครงการมีการวางแผน ประชุม และทำงานร่วมกัน รวมทั้งประสานงานกับทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ศรีวิชัย วิทยาเขตนครราชสีมา ไซใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ตลอดระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการกิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า จากการเข้ากิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้นำความรู้จากการเข้ากิจกรรมมาต่อยอดการทำโครงการ นักเรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่นอกเหนือจากห้องเรียน นักเรียนมีความเข้าใจในวิชาวิทยาศาสตร์ ส่งผลให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ผลลัพธ์ที่ไม่พบในโครงการคือ นักเรียนไม่ได้นำเสนอโครงการทางวิทยาศาสตร์หรือมีการอธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับการทำโครงการวิทยาศาสตร์แก่นักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ค้นพบจากการสัมภาษณ์นักเรียนที่เข้าค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2558 และกิจกรรมค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2559 พบว่า นักเรียนที่เข้าค่ายกิจกรรมโครงการวิทยาศาสตร์ ในปีงบประมาณ 2558 นักเรียนได้มีการเตรียมพร้อมโครงการวิทยาศาสตร์ของตนเอง และนำเสนอในกิจกรรมค่ายได้รับคำแนะนำจากวิทยากรเพื่อปรับปรุงการทำโครงการของแต่ละกลุ่ม

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การวางแผนการทำโครงการยังไม่มีความพร้อม จากข้อจำกัดของเวลาที่มีช่วงเวลาน้อยเกินไป กิจกรรมของฐานมีจำนวนมาก ส่งผลให้นักเรียนเข้ากิจกรรมฐานไม่ครบจำนวนของกิจกรรมฐาน

2. การจัดทำโครงการมีช่วงระยะเวลานานเพราะ ขั้นตอนของการอนุมัติโครงการมีหลายขั้นตอนต้องผ่านผู้บริหารทั้งของโรงเรียนและขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ทำให้ใช้ระยะเวลานาน

3. การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับทางมหาวิทยาลัยค่อนข้างมีการติดขัด เพราะในช่วงเวลาที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมจะตรงกับช่วงเวลาของทางมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนเช่นกัน ทำให้ช่วงเวลาในการจัดโครงการน้อยเกินไป

แนวทางการแก้ไขปัญา

1. การเตรียมความพร้อมในการทำงานควรมีการวางแผนร่วมกัน ให้มีความเหมาะสมเพียงพอ และมีการกำหนดเป้าหมายของโครงการให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกิจกรรมที่มีอย่างเหมาะสม
2. ควรเน้นการจัดกิจกรรมให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยมีการสอบถามความคิดเห็นหรือความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริงในการเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์
3. โรงเรียนหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ควรทำข้อตกลงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย (MOU) ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยพิจารณาอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับการเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับนักเรียน

3) ด้านการเกษตร

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดโครงการเริ่มจากแนวคิดของผู้บริหารที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการเกษตร และเล็งเห็นว่าหากมีการจัดงานในจังหวัดกระบี่ก็จะสร้างแรงกระตุ้นรายได้ เงินหมุนเวียน และเกิดการแข่งขันกันด้านคุณภาพสินค้าเกษตร การจัดงานในจังหวัดกระบี่มาจากความต้องการของเกษตรกร เช่น ชมรมเลี้ยงแพะ ที่ต้องการนำผลิตภัณฑ์มาโชว์ เป็นต้น เมื่อจัดงานก็จะเป็นเวทีให้เกษตรกรนำสินค้ามาจัดจำหน่าย อีกทั้งมีการนำหลักวิชาการและการนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาเผยแพร่ให้กับประชาชน

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และยังเป็นการประชาสัมพันธ์ทางการเกษตรของจังหวัดกระบี่ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนในจังหวัดและนักท่องเที่ยวการจัดโครงการมีการวางแผนและได้รับความร่วมมือกับทุกภาคส่วน รวมทั้งการจัดโครงการมีความพร้อมในทุกด้าน

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดโครงการมีการประชุมร่วมกันและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายงาน การจัดงานตั้งแต่วันที่ 20 – 21 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมกับกิจกรรมในโครงการ หลังจากเสร็จสิ้นการจัดโครงการมีการประเมินผลโครงการอย่างชัดเจน

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 4 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ผลผลิตจากการจัดโครงการเห็นได้จากระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการในระดับมากที่สุดและระดับมาก ทุกโครงการ ผลลัพธ์ต่อเนื่องให้จังหวัดกระบี่มีเกิดกระแสเงินทุนเวียน สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และมีการแข่งขันในด้านการพัฒนาการเกษตรอย่างมีคุณภาพ

ปัญหาที่ค้นพบ

1. สถานที่ในการจัดงานมีพื้นที่ค่อนข้างน้อย เมื่อมีประชาชนมาเที่ยวชมงานมากจะเกิดความแออัด
2. ปัญหาที่เกิดจากความไม่เพียงพอของห้องน้ำในการให้บริการแก่ประชาชนและน้ำใช้ในการอำนวยความสะดวกภายในงานไม่เพียงพอ
3. การจัดพื้นที่แสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าไม่เป็นระเบียบไม่ดึงดูดให้เกิดความน่าสนใจ
4. สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ยังไม่มีความหลากหลายและสินค้านั้นมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เพียงพอ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรปรับปรุงพื้นที่หรือจัดหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและรองรับกับการจัดโครงการในปีต่อไป
2. ควรมีการวางแผนการกักเก็บน้ำหรือจัดหาอุปกรณ์เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ตลอดการจัดงาน และจัดห้องน้ำให้เพียงพอและเหมาะสมของผู้เข้าร่วมงาน
3. ควรออกแบบและจัดวางพื้นที่แสดงสินค้าโดยขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการจัดงานและยกระดับการจัดงานเป็นการจัดธุรกิจไมซ์ (MICE) เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่
4. ควรมีการจัดระเบียบหรือจัดทำบัญชีสินค้าอย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำระบบเทคโนโลยีมาจัดเก็บบันทึกข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดกระบี่ เพื่อให้มีการนำข้อมูลของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มาใช้ประกอบการคัดเลือกเพื่อนำมาจำหน่ายในปีถัดไป
5. ควรยกระดับของการจัดงานเป็นระดับนานาชาติ จัดกิจกรรมในรูปแบบภาษาอังกฤษ หรือแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์การจัดงานให้มีความน่าสนใจและดึงดูดให้กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วโลกได้มาร่วมงานมากขึ้น

4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับประเพณีถือศีลกินเจ ได้ดำเนินการจัดประชุมผู้รับผิดชอบศาลเจ้าทั้งจังหวัดกระบี่ ประชาชนจังหวัดกระบี่ที่นับถือเทพเจ้า ได้บวงสรวงเทพเจ้า เสริมสร้างความเป็นสิริมงคล อีกทั้งบวงสรวงศาลหลักเมืองและพิธีเสริมชะตาดวงเมืองกระบี่ และศาลเจ้าที่มารวมตัวกันจัดกิจกรรมวันงาน ส่งผลให้ศาลเจ้ามีความสามัคคีและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ อีกทั้งการจัดกิจกรรมรวมพลคนกินเจมีการรวมพลคนกินเจมากที่สุด และมีจำนวนศาลเจ้าเข้าร่วมถึง 80 ศาลเจ้าเป็นจำนวนมากที่สุด

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบี่ยง พบว่า การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ มีการดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ การดำเนินการมีความพร้อมในทุกด้านและได้รับความร่วมมือจากศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ ข้อค้นพบคือ วัตถุประสงค์การจัดงานมีความแตกต่างจากจังหวัดใกล้เคียงหรือจังหวัดที่มีการจัดงานถือศีลกินเจ โดยกำหนดรูปแบบของงานเป็นการรวมพลคนกินเจ สร้างความเป็นปึกแผ่นและเป็นกลยุทธ์ให้เกิดการร่วมมือของศาลเจ้า อีกทั้งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ มีการเตรียมงานตั้งแต่เดือนกันยายนและเดือนตุลาคม 2559 และกำหนดให้มีการจัดงานในวันที่ 16 ตุลาคม 2559 มีการจัดประชุมเตรียมงานโดยให้ประชาชนที่เป็นผู้รับผิดชอบศาลเจ้าเข้าร่วมประชุมและได้รับการประสานความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนให้ความสำคัญกับการจัดงานและเข้าร่วมบวงสรวงเทพเจ้าเป็นจำนวนมาก

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคผักเพื่อสุขภาพมากขึ้น และละเว้นอบายมุขถือศีล ละเว้นเนื้อสัตว์ จิตใจสบายตลอดช่วงเวลาถือศีล ผลลัพธ์ต่อเนื่องจะเห็นได้ว่า เป็นการปลูกกระแสให้กับเยาวชนในการทำมาค้าดี และเข้าร่วมงานซึ่งเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่ให้ความสำคัญกับการจัดงานประเพณีถือศีลกินเจมากขึ้น

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การจราจรค่อนข้างหนาแน่น ส่งผลต่อขบวนศาลเจ้าที่มีจำนวนมาก และประชาชนที่เข้าร่วมงานแออัด

2. สถานที่จัดงานค่อนข้างคับแคบ เมื่อมีจำนวนศาลเจ้ามาเข้าร่วมเพิ่มมากขึ้น
3. งบประมาณในการสนับสนุนศาลเจ้ามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการจัดการของศาลเจ้า เช่น จำนวนของน้ำดื่มในการสนับสนุนร่างทรง

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรปรับปรุงพื้นที่ของถนนหรือบริเวณจัดงานให้มีความเหมาะสม กำหนดระบบของการนำรถหรือขนาดของรถที่นำร่างทรงเข้าร่วมงานและผู้ติดตามให้เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาการจัดงานในปีถัดไป
2. ควรเพิ่มจำนวนของน้ำดื่มหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมให้กับศาลเจ้าที่เข้าร่วมงานโดยการสอบถามความต้องการจากตัวแทนของผู้รับผิดชอบศาลเจ้าและดำเนินการให้พอเพียง
3. ควรประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดงานที่มีจุดเด่นแตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ กับสื่อสารมวลชนและเพิ่มช่องทางของสื่อให้มากขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์การจัดงาน
4. ควรเพิ่มกลยุทธ์ของการจัดงานประเพณีถือศีลกินเจที่น่าสนใจและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงหรือนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาร่วมงานมากขึ้น

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการจัดโครงการได้มีการเชิญประธานกลุ่มผู้สูงอายุทุกกลุ่ม รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมสอบถามความคิดเห็น ปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ รวมทั้งสอบถามรูปแบบการจัดงานความต้องการและส่งเสริมกิจกรรมให้กับผู้สูงอายุ

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบี่ยง พบว่า การจัดกิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อีกทั้งผู้สูงอายุมีความสุข ความสบายใจ และได้เข้าสังคมพบเพื่อนในต่างอำเภอ มีกิจกรรมส่งเสริมนันทนาการ รวมทั้งสร้างเครือข่ายของชมรมผู้สูงอายุให้มีความเข้มแข็ง

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดโครงการมีระยะเวลาตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2558 - มิถุนายน 2559 ระยะเวลาในการจัดโครงการ 1 วัน ทุกเดือน โดยจัดกลุ่มให้ชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่เข้าร่วม จำนวน 96 ชมรม รวมทั้งหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมโครงการ และได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า กิจกรรมในการจัดโครงการใน 1 วัน จะเสริมสร้างให้ผู้สูงอายุได้รับประโยชน์ ทราบแนวทางในการดูแลสุขภาพของตนเอง และได้รับความสุขจากการเข้าร่วมโครงการ ผลลัพธ์ต่อเนื่องทำให้ชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่มีเครือข่ายที่เข้มแข็งและเพิ่มจำนวนมากขึ้น

ปัญหาที่ค้นพบ

1. ปัญหาจากการประสานงานจากกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุบางกลุ่มไม่ได้รับข้อมูล จึงไม่สามารถเข้าร่วมโครงการ รวมถึงการจำกัดอายุของผู้สูงอายุที่ถูกต้อง
2. การจัดโครงการไม่ได้คำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ ของผู้สูงอายุที่ควรได้รับ เช่น บริการตรวจสุขภาพเฉพาะทาง การดูแลสุขภาพกาย การสร้างพลังใจในการดำรงชีวิต รวมทั้งการได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึงในกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ห่างไกลและกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจน
3. การจัดโครงการไม่ได้มีรูปแบบของกิจกรรมที่แสดงถึงการสืบทอดภูมิปัญญาองค์ความรู้จากผู้สูงอายุ และการนำเอาองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาของผู้สูงอายุมาเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ เช่น นำเอาภูมิปัญญามาถ่ายทอดให้กับโรงเรียนหรือกลุ่มเยาวชนและสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายุอีกด้วย

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผู้ดูแลผู้สูงอายุหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถประสานงานหรือติดต่อกับผู้สูงอายุอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการจัดทำระบบสารสนเทศที่ดีเพื่อเป็นฐานข้อมูลและคัดกรองข้อมูลของผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด
2. การจัดรูปแบบกิจกรรมควรสอบถามจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องผู้ติดตามผู้สูงอายุ และพิจารณาจากสภาวะแวดล้อมปัจจุบันเพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการ และคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ เช่น การตรวจสุขภาพ การมีรายได้ในการดำรงชีวิต โรคและการป้องกันโรคภัย ภาวะจิตและโรคซึมเศร้า การใช้โทรศัพท์การสื่อสารกับเพื่อนหรือบุตรหลาน เป็นต้น
3. ควรจัดกิจกรรมการถ่ายทอดภูมิความรู้ของผู้สูงอายุหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับเยาวชน เช่น นำเอาภูมิปัญญามาถ่ายทอดให้กับโรงเรียนหรือกลุ่มเยาวชนและสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายุรวมทั้งการจัดทำคู่มือ คัมภีร์ความรู้ หรือเอกสารความรู้จากภูมิปัญญาผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ เป็นต้น

6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดโครงการสืบเนื่องมาจากวิสัยทัศน์และนโยบายของคณะผู้บริหารที่ได้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปของจังหวัดกระบี่ ได้แสดงออกถึงความสามารถทางด้านการกีฬาฟุตบอล และยังเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนสนใจกีฬามากกว่าการติดยาเสพติด โดยมีสมาคมกีฬาทำหน้าที่ในการส่งเสริมการจัดการแข่งขัน กติกาและรูปแบบให้ถูกต้อง การจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล อบจ.คัพ ในทุกพื้นที่ของจังหวัดกระบี่จะช่วยสร้างและดึงความสนใจของเยาวชนและประชาชนจากยาเสพติดได้มากขึ้น

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเทียบ พบว่า การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างเยาวชนและประชาชนให้เล่นกีฬาและรู้จักใช้กีฬาเป็นการป้องกันตนเองให้ห่างไกลยาเสพติด และมีปัจจัยด้านเงินรางวัลซึ่งไม่ได้เป็นตัวเงินแต่เป็นโครงการในการพัฒนาทางด้านการกีฬาในพื้นที่ของทีมฟุตบอลที่ชนะเลิศ เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ดำเนินการและนักฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขัน เป็นกลยุทธ์ทางอ้อมที่ทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อนำเงินรางวัลมาพัฒนาท้องถิ่นทางด้านการกีฬาที่ดี รวมทั้งความพร้อมในทุกด้านขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในทุก ๆ ด้าน

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมในทุกด้าน รวมทั้งการได้รับความสนใจจัดส่งทีมเข้าแข่งขันทุกอำเภอในจังหวัดกระบี่ และความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ได้รับความสนใจจากประชาชน เห็นได้จากการมีแฟนคลับเข้าร่วมเชียร์การแข่งขัน

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมินประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ทีมนักกีฬาที่เข้าร่วมก็ได้รับการตอบรับอย่างดี ส่งเสริมให้เยาวชนมีสุขภาพแข็งแรง เยาวชนในชุมชนมีความสุขกับการเล่นฟุตบอลและไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งประชาชนให้ความสนใจและได้รับประโยชน์ต่อท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณที่ได้รับมา เพื่อจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา ประชาชนในท้องถิ่นก็สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ผลลัพธ์ที่ต่อเนื่องก่อให้เกิดความสามัคคีของนักกีฬา

พัฒนานักฟุตบอลสู่ระดับอาชีพและเห็นถึงการพัฒนาของเยาวชนที่มีทักษะการเล่นฟุตบอลได้ดีขึ้น
ทุกปี มีการกระจายความเจริญจากเงินรางวัลไปสู่ชุมชนเกิดประโยชน์ในท้องถิ่นและเงินรางวัลที่ได้
เป็นโครงการนำมาพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง

ปัญหาที่ค้นพบ

1. กรรมการตัดสินจำนวนไม่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขันและความเป็นกลางในการพิจารณาการตัดสินให้มีความยุติธรรม
2. ปัญหาจากกองเชียร์ฟุตบอลแต่ละทีมที่ไม่เคารพกติกา มารยาทในการเชียร์กีฬา ส่งผลต่อปัญหาในการจัดการแข่งขัน
3. ในแต่ละอำเภอของจังหวัดกระบี่ยังไม่มีสนามกีฬามาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล
4. เงินรางวัลตอบแทนควรมีความโปร่งใสและแสดงให้เห็นถึงการจัดซื้อจัดจ้างในรูปแบบของโครงการ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรคัดเลือกกรรมการตัดสินหรือพิจารณากรรมการตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมาจากหลายพื้นที่ของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งกรรมการระดับประเทศ เพื่อก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและสร้างความพึงพอใจของจำนวนกรรมการในการตัดสิน
2. ต้องมีการจัดอบรมให้กับผู้ตัดสินฟุตบอลที่เป็นคนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีความเชี่ยวชาญด้านการตัดสิน มีประกาศนียบัตรเป็นหลักฐาน มีความรู้ ความสามารถที่จะตัดสินได้อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างผู้ตัดสินจากต่างจังหวัดเข้ามาตัดสิน
3. การกำหนดกติกาหรือจัดหาตัวแทนของกลุ่มกองเชียร์เพื่อถ่ายทอดกติกาให้รับรู้ทั่วกัน รวมทั้งกำหนดข้อบังคับที่ชัดเจน รวมถึงบทลงโทษให้รัดกุมเพื่อสร้างเป็นระเบียบในระหว่างการแข่งขัน
4. กำหนดรูปแบบของสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการแข่งขันแต่ละอำเภอเพื่อสร้างเป็นมาตรฐานเดียวกันของรอบคัดเลือกในแต่ละอำเภอ
5. สร้างความโปร่งใสของการรับเงินรางวัลในรูปแบบของการทำความเข้าใจระหว่าง อบจ. กับท้องถิ่นที่ได้รับการเสนอโครงการ การประกาศ เปิดซองและจัดซื้อจัดจ้างที่สามารถตรวจสอบได้

7) ด้านการท่องเที่ยว

- 1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าการจัดโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ไม่พบการศึกษาสภาพแวดล้อมความจำเป็นของการจัดโครงการ แต่มีความสอดคล้องในด้านของการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้มีความสมบูรณ์และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

- 1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเกาะลันตาให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของชาวบ้านบนเกาะให้คงอยู่ ซึ่งภายในงานมีการออกร้านและจัดการแสดงที่แสดงโดยนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ บนเกาะที่แสดงออกถึงประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของคนเกาะลันตา โดยมีความพร้อมด้านงบประมาณที่ได้มาจากหลายภาคส่วนบนเกาะลันตา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่สนับสนุนงบประมาณดำเนินการห้าแสนบาท ข้อค้นพบคือ การจัดโครงการมีผู้ดำเนินการเพียงคนเดียวและทำหน้าที่ประสานงานกับทุกฝ่ายงานในการจัดงาน รวมทั้งการจัดงานยังขาดจุดเด่นที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มาร่วมงานในจำนวนมากขึ้น จากข้อจำกัดหลายประการ เช่น การเดินทางด้วยแพขนานยนต์ระหว่างจังหวัดมาเกาะลันตาน้อย การยกกระดาน้ำให้น่าสนใจและมีความหลากหลาย

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า โครงการเป็นการสนับสนุนงบประมาณจากหลายภาคส่วนที่ได้มีส่วนร่วม เช่น อำเภอเกาะลันตา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ภาคเอกชน ที่พักและโรงแรม ร้านค้าที่มาออกร้าน โรงเรียนที่จัดการแสดงของนักเรียนแสดงบนเวที อีกทั้งประชาชนบนเกาะลันตาที่มามีส่วนร่วม ชุมชนหลายแห่งของตนเองที่มาทำการแสดง ในส่วนงานนี้ทางผู้จัดงานหลักจะเป็นอำเภอเกาะลันตา เอกชนโรงแรมที่พัก ร้านค้าผู้ประกอบการกับทางโรงเรียนที่เข้าร่วมประชุมวางแผนงาน โดยมีทางอำเภอเกาะลันตาเป็นผู้ประสานงานหลัก ทางโรงเรียนเป็นคนจัดการแสดงโชว์ศิลปวัฒนธรรมของชาวเกาะลันตา ร้านค้าเป็นผู้ออกร้านขายสินค้าบริเวณงาน เอกชนที่พักโรงแรมให้เสนอบริการที่พักแก่นักท่องเที่ยว

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 13 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า การจัดงาน ลานตา ลันตา มีรายได้ที่เกิดจากนักท่องเที่ยว รวมทั้งชาวเกาะลันตาที่มาจากตำบลอื่น เช่น ตำบลศาลาด่าน ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ตำบลเกาะลันตาน้อยและชาวกระบี่ และประโยชน์เชิงคุณค่า เช่น การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของคนเกาะลันตา ส่งผลทำให้เศรษฐกิจของเกาะลันตาดีขึ้น ประชาชนที่มาชมนิทรรศการการแสดงหรือเป็นนักแสดงเองได้เกิดการตระหนักและภูมิใจในความเป็นคนเกาะลันตาของตนเอง

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การจัดโครงการในพื้นที่ค่อนข้างจำกัดในเรื่องของห้องน้ำ ระบบไฟฟ้าที่เหมาะสมและเพียงพอ
2. การจัดโครงการยังขาดการประสานงานที่ดีและมีความร่วมมือกันทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
3. ยังไม่มีการแสดงความคุ้มค่าของเงินที่มาจากการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

แนวทางการแก้ไขปัญห

1. ควรเพิ่มรถสุขาเคลื่อนที่ กระแสไฟฟ้าหรือจัดรถปั่นไฟเพื่อเสริมกำลังไฟให้มากขึ้นในระหว่างการจัดงาน
2. การทำงานควรได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและปรับปรุงแบบการจัดงานให้มีความน่าสนใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากขึ้น
3. การจัดทำโครงการควรมีการวัดผลที่ชัดเจน การรายงานผลการดำเนินโครงการควรเปรียบเทียบผลของแต่ละปี และแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าของตัวเงินและความคุ้มค่าที่ไม่ใช่ตัวเงินอย่างเป็นรูปธรรม

8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สถานะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่าโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นโครงการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำ เช่น ปลา หรือสัตว์ทะเลอื่น ๆ เป็นโครงการที่ชาวบ้านร่วมกับกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจัดทำกิจกรรมวางท่อซีเมนต์หรือท่อปูนลงไปแนวชายฝั่ง เพื่อให้สัตว์น้ำมาวางไข่เพิ่มปริมาณปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ ในทะเลให้มากขึ้น การทำโครงการมีการสอบถามความต้องการจากประชาชนและชุมชนที่อยู่แนวชายฝั่งแสดงความเจตจำนงในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและขอรับบริจาคท่อซีเมนต์หรือท่อปูนเพื่อนำมาทำที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำ รวมทั้งแนวทางการจัดทำโครงการที่เน้นความต้องการของชุมชนและชุมชนมีส่วนร่วม เป็นการเฝ้าระวัง ป้องกันได้ตรงเป้าหมาย

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ พบว่า การจัดโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่พบรายงานผลการดำเนินโครงการ แต่ได้รับข้อมูลในเชิงประจักษ์และการสัมภาษณ์ที่ตรงกันในการดำเนินการโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำในทะเล

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า การดำเนินการโครงการมีความต่อเนื่องและได้รับการร่วมมือจากชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งกลุ่มอนุรักษ์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างแท้จริง ประชาชนหรือกลุ่มชุมชนการร่วมกันวางแผนในการทำงานร่วมกันกับส่วนราชการในโครงการทุกภาคส่วน

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบ ที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้อยู่อย่างยั่งยืน ผลลัพธ์ที่ต่อเนื่องทำให้เกิดประโยชน์ต่อการอนุรักษ์พันธุ์ปลา และสร้างรายได้ให้กับชุมชนและทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งจากกิจกรรมที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต่อยอดไปยังกิจกรรมอื่น ๆ ในชุมชนได้

ปัญหาที่ค้นพบ

1. ปัญหาการลักลอบระเบิดปลาหรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ในพื้นที่
2. ความต้องการของชุมชนในการสร้างที่อยู่อาศัยหรือบ้านให้กับสัตว์น้ำได้ทะเลเพิ่มมากขึ้น มีความจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนของท่อซีเมนต์หรือท่อปูนมากขึ้น
3. ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความชำนาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังป้องกันอย่างเพียงพอ
4. บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอในการทำงานส่งผลต่อการทำงานที่ไม่ถูกต้องหรือล่าช้า

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเตรียมแนวทางหรือมาตรการในการลักลอบระเบิดปลาหรือสัตว์น้ำ
2. ควรสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นปราการขั้นต้นในการช่วยป้องกันการลักลอบหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสร้างเครือข่ายของหมู่บ้านหรือตำบลใกล้เคียงเพื่อให้ช่วยกันป้องกันทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
3. ควรจัดทำประชาสัมพันธ์หรือใช้สื่อทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) และอีกหลายช่องทางเพื่อการขอรับท่อซีเมนต์หรือท่อปูน เพื่อรองรับการทำโครงการในปีต่อไป
4. ควรกำหนดนโยบายหรือโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความรู้ความชำนาญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังป้องกัน

9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.1 ผลการประเมินบริบท (Context) ของโครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินบริบทของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต พบว่า การจัดทำโครงการมาจากปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวทางทะเล มีผู้ประสบเหตุโดยตรง โดยมีกลุ่มเรือหางยาว ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นในการสร้างความเข้าใจและการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยทั้งทางบกและทางทะเลให้กับผู้ที่ประกอบอาชีพซ้ำเรือ

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบี้ยบ พบว่า การจัดโครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่พบรายงานผลการดำเนินงาน แต่พบหลักฐานเชิงประจักษ์และการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง การจัดโครงการมีความพร้อมของทรัพยากรในการจัดโครงการ

1.3 ผลการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการและการมีส่วนร่วม การวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า รูปแบบของกิจกรรมในโครงการต้องจัดในเวลาว่าง ตั้งแต่ 19.00 น. - 22.00 น. เนื่องจากผู้เข้ารับการอบรมต้องทำงานในเวลากลางวันและสามารถเข้ารับการอบรมในเวลาว่าง ผู้เข้ารับการอบรมมีความพร้อมและเต็มใจในการเข้าอบรม รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและทำงานร่วมมือกันในการจัดโครงการได้ดี

1.4 ด้านผลผลิต (Output) ของโครงการเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีสาระการประเมิน ประกอบด้วย

ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ต่อเนื่องทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีแนวทางการช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีการแจ้งเหตุได้อย่างทันท่วงทีและช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง

ปัญหาที่ค้นพบ

1. การประสานงานระหว่างเครือข่าย เพื่อจัดอบรมให้ความรู้บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคลเพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัวและสามารถติดต่อสื่อสารในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ควรกำหนดหัวหน้าทีมหรือผู้นำในการประสานงานแต่ละฝ่ายงานให้ทำงานประสานและแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้ปฏิบัติงานตรงกับศักยภาพ

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรกำหนดรูปแบบของการจัดทำโครงการและการรายงานผลการดำเนินโครงการไปในทิศทางหรือรูปแบบเดียวกัน

3. การพัฒนาเครือข่ายด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เครือข่ายต้องมีระบบการสื่อสารที่ดีและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การป้องกันทางทะเลจะต้องมีการดูแลที่ทางอากาศได้ สามารถเตรียมความพร้อมได้ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานยังไม่มี ความเข้าใจในระบบส่งผลการทำงานของเครือข่าย

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรเพิ่มกลุ่มของผู้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เช่น ไฟฟ้าการ์ด (Lifeguards) ในการจัดโครงการปีถัดไป

ตอนที่ 3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและประสิทธิภาพของโครงการ และความคุ้มค่าของงบประมาณที่ได้รับ

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่ / โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตีน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ)

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่ / โครงการก่อสร้างผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตีน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ) (ในภาพรวมทั้ง 2 โครงการ)

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความ

เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

โครงการก่อสร้างฝายถนนแอสฟัลต์คอกอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาดีน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระปี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ)

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการก่อสร้างฝายถนนแอสฟัลต์คอกอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาดีน พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่ / โครงการก่อสร้างฝายถนนแอสฟัลต์คอกอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาดีน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระปี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ) (ในภาพรวมทั้ง 2 โครงการ)

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.38 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.50 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50

โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย หมู่ที่ 6 ต.หนองทะเล อ.เมือง จ.กระบี่

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างถนนสายบ้านดินแดงน้อย – บ้านคลองทราย พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 96.25 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน

อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

โครงการก่อสร้างฝายกั้นน้ำแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตืน ม.9, ม.10, ม.4, ม.3, ม.13 ต.กระปี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ (โครงการถนนร่วมใจ)

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการก่อสร้างฝายกั้นน้ำแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านทุ่งพะยอม – บ้านนาตืน พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00

2. ด้านการศึกษา โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2559

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 96.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพของโครงการในด้านการศึกษา พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 81.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.00 ด้านประโยชน์ต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00

3. ด้านการเกษตร โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์และ OTOP จังหวัดกระบี่

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการเกษตร พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการเกษตร พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.44 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.89

4. ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โครงการจัดงานพระเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี 2558

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.67 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

5. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และ

ด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.33 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

6. ด้านการกีฬาและสาธารณสุข โครงการฟุตบอล “อบจ.คัพ” ด้านกายยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี 2559

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 60.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 60.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการกีฬาและสาธารณสุข พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการกีฬาและสาธารณสุข พบว่า ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของโครงการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 74.00

7. ด้านการท่องเที่ยว โครงการจัดงาน “ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี 2558”

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านการท่องเที่ยว พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการท่องเที่ยว พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.33 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็น

ร้อยละเท่ากับ 86.67 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 93.33 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00

8. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการเฝ้าระวัง ป้องกันและบำบัดและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการใน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลใน ด้านด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ โครงการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.14 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.71 ด้านประโยชน์ต่อ ชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 91.43 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.71 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.71

9. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.75 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M ของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ในภาพรวมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.00 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.00 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00

เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ของทุกโครงการ

ผู้บริหาร

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารจากทุกโครงการในด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 91.11

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (P) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 94.44 ด้านการปฏิบัติตามแผน (D) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.56 ด้านการตรวจสอบ (C) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.56 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

ร้อยละเท่ากับ 90.00 และด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.44

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามความเหมาะสมมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่าผู้บริหารเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐาน / ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มีความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 100.00 รองลงมาคือ การศึกษา / การท่องเที่ยว / การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 95.00 การพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 90.00 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.60 การเกษตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 และการกีฬาและสาธารณสุข มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 72.00

เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ

ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการในด้านความเหมาะสมตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M พบว่า ในภาพรวมเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.09

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคน (Man) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.27 ด้านงบประมาณ (Money) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 วัสดุ อุปกรณ์ (Material) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.89 และด้านการบริหารจัดการ (Management) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.22

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามความเหมาะสมมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่าเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐาน มีความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 98.40 รองลงมาคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต / การกีฬาและสาธารณสุข มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.60 การศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.00 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.00 การเกษตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00 และการท่องเที่ยว มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.00

ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ พบว่า ในภาพรวมเห็นว่าโครงการมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.40

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อโครงการ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.00 ด้านประโยชน์ต่อชุมชน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.80 ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.60 และด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามระดับประสิทธิภาพมากที่สุดไปน้อยที่สุด ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐาน มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.40 รองลงมาคือ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 89.20 การท่องเที่ยว มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.40 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.20 การเกษตร มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.60 การพัฒนาคุณภาพชีวิต มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.80 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.00 การศึกษา มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 81.00 และการกีฬาและสาธารณสุข มีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.60

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ พบว่า

1. การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีความแตกต่างของการบรรลุตามนโยบายที่แตกต่างกัน โดยทุกโครงการซึ่งประกอบด้วย (1) โครงสร้างพื้นฐาน (2) โครงการกิจกรรมค่ายโครงการงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2559 (3) โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่ (กิจกรรมอบรมสัมมนาเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ) (4) โครงการฟุตบอล อบจ.คัพ ด้านภัยยาเสพติด ครั้งที่ 14 ประจำปี พ.ศ. 2559 (5) โครงการจัดงานเทศกาล ลานตา ลันตา ครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2559 (6) โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน กิจกรรมการจัดงานเกษตรแฟร์ และ OTOP จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ 5 และ (7) โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จัดงานประเพณีถือศีลกินเจ จังหวัดกระบี่ ประจำปี พ.ศ. 2559 (8) โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2559 (9) โครงการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. 2559 นั้น มีการดำเนินโครงการที่สามารถบรรลุตามนโยบายที่กำหนดเอาไว้ได้ ซึ่งโครงการที่กล่าวมานี้มีการดำเนินงานที่เป็นระบบและกระบวนการที่ครบถ้วน มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ตรงกับนโยบายของคณะผู้บริหารที่วางเอาไว้ มีวัตถุประสงค์ของโครงการ ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการ รายงานผลการดำเนินโครงการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ส่งผลให้การดำเนินโครงการที่กล่าวมาข้างต้นบรรลุตามนโยบายที่คณะผู้บริหารและองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่กำหนดเอาไว้

สำหรับการรายงานผลโครงการหลาย ๆ โครงการยังขาดความสมบูรณ์ ซึ่งควรมีการพัฒนากระบวนการในการจัดทำโครงการให้มีความสมบูรณ์ในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาในทุกโครงการที่จัดทำขึ้นตามแผนงาน เริ่มตั้งแต่การเขียนโครงการที่ควรมีการระบุวัตถุประสงค์ของโครงการ ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการที่ชัดเจน ส่วนในการปฏิบัติตามแผนนั้นควรมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้อยู่เป็นรูปธรรม สามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานออกมาได้อย่าง

ชัดเจน และควรมีการจัดทำรูปเล่มสรุปรายงานผลการดำเนินงานที่แสดงถึงผลการดำเนินงานว่า สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นโยบายผู้บริหาร บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางเอาไว้หรือไม่ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของไทเลอร์ (พิสนุ พงศ์ศรี 2549:70-89) ที่กล่าวไว้ว่าการพัฒนารูปแบบการ ประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมาย (Goal – Based Model) จากแนวคิดว่าการกระทำโดยอ้อมมีวัตถุประสงค์ที่ ชัดเจนหรือถ้ายังไม่ชัดเจน ผู้เกี่ยวข้องก็ต้องอภิปรายหาข้อสรุปจนชัดเจนก่อน รูปแบบที่คิดขึ้นจึงใช้ เพื่อศึกษาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในระดับต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

1. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนสามารถวัดได้ จากวัตถุประสงค์ที่อยู่ในระดับ กว้างหรือเป็นนามธรรมมากกว่า

2. ตั้งหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

3. กำหนดเนื้อหา สถานการณ์ที่แสดงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

4. ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

5. ประเมินผลโดยการเปรียบเทียบข้อมูลกับวัตถุประสงค์

กล่าวคือ กระบวนการในการดำเนินโครงการที่ได้นั้น ต้องสามารถวัดและประเมินผลงานได้ โดยต้องมีการเขียนวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน มีการกำหนดเนื้อหา สถานการณ์ที่แสดงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เชื่อถือได้ ตามหลักวิชาการ และสุดท้ายต้องมีการเปรียบเทียบย้อนกลับมาที่วัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ในตอนแรก ว่าตรงหรือสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ได้นำหลักการข้างต้นมาใช้ ก็จะส่งผลดีต่อการดำเนินงานในทุกโครงการที่อยู่ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

2. จากการศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการประเมินผลโครงการแบบซิปปโมเดล (CIPP Model) พบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเกษตร ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษาและ สาธารณสุข ด้านการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ล้วนประสบความสำเร็จในการดำเนินโครงการ เพราะเมื่อวิเคราะห์การ ประเมินผลโครงการตามแบบซิปปโมเดล (CIPP Model) พบว่ามีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพราะมีผลผลิตและผลลัพธ์ตามที่แต่ละโครงการวางเอาไว้ รวมทั้งผลกระทบที่ได้จาก โครงการที่ได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการ จนไปถึงผลที่ทำให้เกิดการ พัฒนาให้ท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่เกิดการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นไปในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวิถี ชีวิตความเป็นอยู่ ส่งผลให้ประชาชนชาวกระบี่ เมืองกระบี่ ได้รับประโยชน์จากโครงการขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดกระบี่ได้อย่างเต็มที่

แต่พบว่า ด้านการศึกษา เมื่อวิเคราะห์ตามหลักซิปปโมเดล (CIPP Model) ในส่วนของผลลัพธ์ ที่ไม่พบในโครงการ คือ นักเรียนไม่ได้นำเสนอโครงการทางวิทยาศาสตร์หรือมีการอธิบายให้ความรู้ เกี่ยวกับการทำโครงการวิทยาศาสตร์แก่นักเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่วาง เอาไว้ ที่ต้องการให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ในส่วนนี้ ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วน จังหวัดกระบี่จึงควรมีการปรับปรุงการดำเนินโครงการในปีต่อไปให้มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของโครงการที่วางเอาไว้ เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากโครงการนี้ได้อย่างแท้จริง ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

3. จากการเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ที่เก็บข้อมูลแบบเชิงปริมาณของทุกโครงการที่ทำการประเมิน พบว่า

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นด้านความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.11 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบความแตกต่าง เพราะในด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 84.44 ซึ่งเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยที่แตกต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยทุกด้านอยู่พอสมควร แสดงให้เห็นถึงมุมมองของผู้บริหารโครงการ ซึ่งอาจมองว่าด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสมนั้นยังไม่มี ความเหมาะสมเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ในวงจรคุณภาพที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90.00 ในทุกด้านที่เหลือ ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรให้ความสำคัญต่อด้านการปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม (A) ให้มากขึ้น เพราะเป็นด้านที่มีความสำคัญ สามารถปรับปรุงแผนการดำเนินงานในปีต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลกระทบบโดยตรงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการและผลลัพธ์ของโครงการ

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการที่วิเคราะห์ตามหลักการบริหารทรัพยากร 4 M พบว่า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 87.09 โดยมีด้านที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดคือ ด้านงบประมาณ (Money) และด้านที่ได้ค่าคะแนนต่ำที่สุดคือ ด้านการบริหารจัดการ (Management) จึงอาจสะท้อนให้เห็นจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการได้ว่า งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานมีความเพียงพอ เหมาะสมดีมากที่สุดอยู่แล้ว แต่ส่วนที่เห็นว่ายังเหมาะสมน้อยที่สุดคือ ในเรื่องของการบริหารจัดการที่ยังต้องปรับปรุงกว่าด้านอื่น ๆ แต่โดยภาพรวมแล้วก็ยังถือว่าไม่มีความห่างของระดับคะแนนของแต่ละด้านมากเกินไป ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อาจเพิ่มการอบรม การจัดองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการ (Management) ให้กับบุคลากร ให้เกิดความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการให้มากขึ้น เพื่อส่งผลดีในการปฏิบัติงานต่อไป

ในกลุ่มประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยให้ประชาชนวิเคราะห์ตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 85.40 โดยด้านความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงินมีค่าคะแนนอยู่ในลำดับสูงที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 88.00 ส่วนด้านที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือ ด้านความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน มีค่าคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 82.60 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ลงไปรายโครงการ พบว่า ด้านที่ประชาชนเห็นว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน รองลงมาคือ ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี และส่วนด้านที่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคิดว่ามีประสิทธิภาคน้อยที่สุดคือ ด้านกีฬาและสาธารณสุข จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจสะท้อนให้เห็นว่า โครงการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดในความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเป็นโครงการที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตของตนเองมากที่สุด ส่วนโครงการกีฬาและสาธารณสุข (อบจ.คัพ) ที่ได้ค่าคะแนนต่ำที่สุด อาจเป็นเพราะเป็นโครงการที่ถูกกำหนดมา เป็นโครงการเฉพาะกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างมีข้อสังเกตในเรื่องของเงินรางวัลที่ได้รับมาในรูปของตัวโครงการก่อสร้างให้กับท้องถิ่นกับความคุ้มค่าด้านตัวเงินของโครงการ จนอาจส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโครงการนี้ได้ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อาจนำเอาการสะท้อนปัญหาเหล่านี้ไปปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการจัดทำโครงการครั้งต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากคณะผู้วิจัย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรมีการพัฒนากระบวนการในการจัดทำโครงการให้มีความสมบูรณ์ในส่วนเนื้อหาของทุกโครงการที่จัดทำขึ้นตามแผนงาน เริ่มตั้งแต่การเขียนโครงการที่ควรมีการระบุวัตถุประสงค์ของโครงการ ตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายของโครงการที่ชัดเจน ส่วนในการปฏิบัติตามแผนนั้นควรมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้อยู่เป็นรูปธรรม สามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานออกมาได้อย่างชัดเจน และควรมีการจัดทำรูปเล่มสรุปรายงานผลการดำเนินงานที่แสดงถึงผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นโยบายผู้บริหาร บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางเอาไว้หรือไม่

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรมีการปรับปรุงการดำเนินโครงการในปีต่อไปให้มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางเอาไว้ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประโยชน์จากโครงการได้อย่างแท้จริงตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรให้ความสำคัญในด้านการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการอย่างเหมาะสม (Action) ให้มากขึ้นเพราะเป็นด้านที่มีความสำคัญ เนื่องจากสามารถปรับปรุงแผนการดำเนินงานในปีต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการและผลลัพธ์ของโครงการ

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่อาจเพิ่มการอบรม การจัดองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการ (Management) ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ ให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการให้มากขึ้น เพื่อส่งผลดีในการปฏิบัติงานต่อไป

บรรณานุกรม

- กิริติ ยศยิ่งยง. (2549). การวางแผนการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ท้อปปี.
- จุลชีพ ชินวรรณโณ. (2546). ความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21:ประเทศไทยกับแนวคิดยุทธศาสตร์และความมั่นคงจากอดีตถึงปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
- ชรัติ อุ่มสัมฤทธิ์. (2550). การนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกองทัพบกเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยพร “นามสมมุติ” (2559, 28 พฤศจิกายน) สัมภาษณ์.
- ดำรงค์ วัฒนา. (2548). ยุทธศาสตร์การบริหารภาครัฐ: หลักการและวิธีการ. เข้าถึงได้จาก <http://home.dsd.go.th/standard/>
- นิศา ชูโต. (2538). การประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พี.เอ็น.
- ปกรณ ปริญญา. (2547). การวางแผนกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ.2557 - 2560 เข้าถึงได้จาก http://www.krabi.go.th/krabi2015/m_plan.php
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2549). การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เทียมฟ้า.
- มงคล “นามสมมุติ” (2559, 11 พฤศจิกายน) สัมภาษณ์.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2256). ยุทธศาสตร์การพัฒนา : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติเชิงรุก. กรุงเทพฯ: บิ๊ก พอยท์ จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2540). การประเมินโครงการ/การวิจัยเชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ บริษัทคอมแพคท์พริ้นท์ จำกัด.
- วรเดช จันทรศร และไพโรจน์ ภัทรนรากุล. (2541). การประเมินผลระบบเปิด. กรุงเทพฯ: สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์.
- วัฒนา พัฒนพงศ์. (2546). BSC และ KPI เพื่อการเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แปซิฟิก.
- ศักดิ์ดา “นามสมมุติ” (2559, 9 พฤศจิกายน) สัมภาษณ์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ . (2535). วิธีทางการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2547).การประเมินโครงการ : หลักการและการประยุกต์.กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้า.
- สุจิน “นามสมมุติ” (2559, 3 พฤศจิกายน) สัมภาษณ์.

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. (2559). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2559 – 2562) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ฉบับเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 1 เข้าถึงได้จาก
http://www.krabipao.go.th/file_reportplanyear/14.pdf
- Liotta, P.H., & Lloyd, R.M. (2004). *Strategy and force planning (4thed)*. New York: Newport, RI Naval War College Press.
- Porter, M. (2001). *Strategy and the Internet*. Retrieved from
<https://hbr.org/2001/03/strategy-and-the-internet>.
- Robbins, S.P., & Coulter, M. (2002). *Management*. 7th ed. New Jersey: Prentice – Hall International.
- Stufflebeam, D.L. (2004). *The 21st century CIPP model : Origins, development, and use*. In M. C. Alkin (Ed), *Evaluation roots: Tracing theorists' view and influences* (pp. 245-266). Thousand Oaks, CA: Sage.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

กรอบการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงาน

ตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

ประจำปีงบประมาณ 2559

กรอบการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลประสิทธิภาพและประสิทธิผลแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ 2559

ประเด็นการประเมิน	วัตถุประสงค์	วิธีการประเมิน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1.ศึกษาบริบทเกี่ยวกับ - วัตถุประสงค์ของ โครงการ - ความเป็นมาและ ความสำคัญ - แผนยุทธศาสตร์ของ อบจ.กระบี่	1. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของ โครงการสอดคล้องกับ - แผนยุทธศาสตร์ของอบจ. กระบี่ - นโยบายของผู้บริหาร - การดำเนินการตามแผนงาน ของ อบจ.กระบี่ 2. การกำหนดโครงการศึกษา ความต้องการของประชาชน 3. ปัญหาและสภาพสังคม ปัจจุบัน รวมทั้งสภาพแวดล้อมอัน นำไปสู่ความจำเป็นของการ ดำเนินโครงการ <u>วิธีการศึกษา</u> ศึกษาจาก เอกสารที่เกี่ยวข้อง และ สัมภาษณ์ผู้บริหาร	-โครงการทุกโครงการ ทั้ง 9 ด้าน - รายงานสรุปผล โครงการ - เอกสารแผนยุทธศาสตร์ - คณะกรรมการดำเนิน โครงการทั้ง 9 ด้าน	- แบบวิเคราะห์เอกสาร - แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร (ชุดที่ 1)	1. สภาพแวดล้อมของ ก่อนมีโครงการ (ปัญหา วิกฤต) 2. ความจำเป็น หรือความ ต้องการขณะนั้น และ อนาคต 3. ความเข้าใจร่วมกันของ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ 4. ความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์และนโยบาย

ประเด็นการประเมิน	วัตถุประสงค์	วิธีการประเมิน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input) : ตัวชี้วัด	1.เพื่อประเมินความพร้อม และ ความเหมาะสมของโครงการ 2.เพื่อศึกษาการดำเนินโครงการให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินโครงการ	1. ปัจจัยที่สนับสนุนโครงการ 2. ความสอดคล้องของงบประมาณ ประกอบด้วย ความพอเพียง ความล่าช้า และความเหมาะสมของงบประมาณ 3. ความเหมาะสมของวิธีการในการดำเนินโครงการ 4. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ 5. ความเหมาะสมของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุอุปกรณ์ เงินและการจัดการ และประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการ	-โครงการทุกโครงการ ทั้ง 9 ด้าน - รายงานสรุปผลโครงการ - เอกสารแผนยุทธศาสตร์ - ผู้ดำเนินโครงการทั้ง 9 ด้าน	- แบบวิเคราะห์เอกสาร - แบบ สัมภาษณ์ ผู้ดำเนินโครงการ (ชุดที่ 2)	การวิเคราะห์เนื้อหา 1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ 2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาวะเปียบ 3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม 4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุอุปกรณ์ เงินและการจัดการ และประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process) : ตัวชี้วัด	1. กระบวนการวางแผนการดำเนินการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานของโครงการ การบริหารบุคคล การบริหารจัดการ	1. ศึกษาความเหมาะสมของการดำเนินโครงการ - การกำหนด	ผู้ดำเนินโครงการทั้ง 9 ด้าน	- แบบ สัมภาษณ์ ผู้ดำเนินโครงการ (ชุดที่ 2)	1. การตรวจสอบกิจกรรมเวลา และทรัพยากรของโครงการ 2. ความยอมรับของประชาชนและหน่วยงานที่

ประเด็นการประเมิน	วัตถุประสงค์	วิธีการประเมิน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
	งบประมาณ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการจัดการ 2. การดำเนินโครงการเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด ข้อจำกัด และปัญหาอุปสรรคของการดำเนินโครงการ 3. รูปแบบการดำเนินโครงการมีการจัดตั้งคณะทำงาน กำหนด ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ 4. การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงาน และภายนอกหน่วยงาน ได้รับความร่วมมือ	2. ศึกษาระยะเวลาให้เหมาะสมกับการดำเนินโครงการ - การจัดลำดับขั้นตอนของกิจกรรมโครงการ - ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการกับการดำเนินโครงการ 3. วิเคราะห์ความเหมาะสมกับการประสานงานโครงการ ม นุ ษ ย สัม พันธ์ ก าร กระจ่ือรื่อร้น การช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการดำเนินโครงการ			เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่ 3. การมีส่วนร่วมของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ 4. ภาวะผู้นำในโครงการ
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output) : ตัวชี้วัด	1. การดำเนินโครงการบรรลุเป้าหมาย 2. ความคิดเห็นของประชาชน หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการต่อ	1.การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ 2. การบรรลุประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ	ประชาชน หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ทั้ง 9 ด้าน	- แบบ สัม ภา ษ ณ์ ประชาชน หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (ชุดที่ 3)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำหรือผลิตขึ้นจากโครงการ

ประเด็นการประเมิน	วัตถุประสงค์	วิธีการประเมิน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
	ความเหมาะสมของ ป ร ะ สั ท ธิ ภ า พ ประสิทธิผลของโครงการ 3. แนวทางการปรับปรุง แก้ไข 4. ผลกระทบของการ ดำเนินโครงการ 5. ความพึงพอใจต่อการ ดำเนินโครงการ	3. แนวทางการปรับปรุงและ แก้ไข ข้อเสนอแนะในการ ดำเนินโครงการ 4. วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิด จากการดำเนินโครงการ 5. ความพึงพอใจในการ ดำเนินโครงการ			เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับ อะไรจากการผลิต 2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จาก ผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม จาก การใช้ประโยชน์จากสิ่ง ผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่า ทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น 3.Impacts (ผลกระทบ)ทั้ง ทางบวกและทางลบที่ อาจจะเกิดจากโครงการ

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร
เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินโครงการตามนโยบาย
ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เวลา.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สำหรับสัมภาษณ์ผู้บริหาร เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ.....
2. แบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน
 - ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ.....

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ..... เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผลการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อผู้เข้ารับการอบรมและหน่วยงานมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การตอบคำถามของท่าน จะไม่มีผลกระทบต่อการบริหารงานแต่ประการใด และทางนักวิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ.....ปี
3. ฝ่ายงาน.....
4. ตำแหน่งงาน.....ระดับ.....
5. ระดับการศึกษา.....
6. อายุราชการ.....ปี (เกิน 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี)

ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานต่อโครงการ

1. ท่านคิดว่าโครงการ..... สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตาม
ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....
.....
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับโครงการ..... สอดคล้องกับ
นโยบายในการบริหารงานตามกรอบอำนาจหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....
.....
3. ท่านคิดว่าโครงการ..... มีการศึกษาความต้องการ ความจำเป็น
และปัญหาสภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการหรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....
.....
4. ท่านส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานโครงการ.....
ให้มีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....

5. ท่านคิดว่าโครงการ..... บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าโครงการ..... ประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง มีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

7. ท่านคิดว่าการบริหารโครงการ..... มีความเหมาะสมตามหลักวงจรคุณภาพ (PDCA) ในระดับใด

ด้านการวางแผน (Plan)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1
ด้านการปฏิบัติตามแผน (Do)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1
ด้านการตรวจสอบ (Check)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1
ด้านการปรับปรุงการ ดำเนินการอย่างเหมาะสม (Act)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1

5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย 1 น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพที่เกี่ยวกับโครงการ.....
.....อย่างไร

1. ปัญหา.....
-
-
-
-
-
-

-
-
2. ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพ.....
-
-
-
-
-

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง

แบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ
เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินโครงการตามนโยบาย
ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เวลา.....

คำชี้แจง

3. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สำหรับสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการ เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ.....
4. แบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน
 - ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ.....

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ..... เพื่อ
 นำผลการประเมินไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผลการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อ หน่วยงาน
 มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การตอบคำถามของท่าน จะไม่มีผลกระทบต่อการบริหารงานแต่ประการใด และขอขอบพระคุณมา
 ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. อายุ.....ปี
3. ฝ่ายงาน.....
4. ตำแหน่งงาน.....ระดับ.....
5. ระดับการศึกษา.....
6. อายุราชการ.....ปี (เกิน 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี)

ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานต่อโครงการ

1. ท่านมีความเข้าใจต่อนโยบาย วัตถุประสงค์ในการดำเนินโครงการ.....
 ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร

2. ท่านมีบทบาทในการดำเนินโครงการ.....
 และกระบวนการดำเนินโครงการดังกล่าวที่สอดคล้องกับนโยบายการบริหารงานของผู้บริหารตาม
 กรอบอำนาจหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

3. ท่านมีการวางแผน และประสานงานกับผู้รับผิดชอบในฝ่ายงานของท่าน และฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องใน
 โครงการ.....หรือไม่ อย่างไร

4. ท่านคิดว่าโครงการ.....ได้มีการศึกษาความต้องการ ปัญหา และ
 สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการหรือไม่ อย่างไร

-
-
-
5. ท่านคิดว่าผู้บริหารได้สนับสนุนส่งเสริม สนับสนุน กำหนดแนวทาง และติดตามการดำเนินงานโครงการ.....เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าระยะเวลาก่อนดำเนินโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการ และหลังดำเนินโครงการเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

7. ท่านคิดว่าปัจจัย 4 M ซึ่งประกอบด้วย คน เงิน วัสดุ และการจัดการ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

8. จากข้อ 7 ท่านคิดว่าการดำเนินโครงการมีความเหมาะสมกับหลักการบริหารทรัพยากร 4 M อยู่ในระดับใด

คน (man)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1
งบประมาณ (Money)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1
วัสดุ อุปกรณ์ (Material)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1
การบริหารจัดการ (Management)	☐ 5	☐ 4	☐ 3	☐ 2	☐ 1

5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
-------------	-------	-----------	--------	--------------

9. ท่านคิดว่าโครงการ..... บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

10. ท่านคิดว่าโครงการ..... ประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง และผลสำเร็จมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพที่เกี่ยวกับโครงการ.....
.....อย่างไร

1. ปัญหา.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพ.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง

แบบสัมภาษณ์สำหรับประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินโครงการตามนโยบาย
ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน
 ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ
2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ..... เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผลการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อส่วนรวม ทั้งนี้ การตอบคำถามของท่าน จะไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล โดยจะเก็บเป็นความลับและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

5. ท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดโครงการ.....อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าได้รับประโยชน์จากการจัดโครงการ..... อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

7. ท่านคิดว่าโครงการ.....มีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

8. (8.1) ท่านมีความพึงพอใจต่อโครงการ.....อยู่ในระดับใด

☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

- (8.2) ท่านคิดว่าโครงการ.....มีประโยชน์ต่อชุมชนในระดับใด

☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

- (8.3) ท่านคิดว่าโครงการ.....มีความคุ้มค่าในระดับใด

ความคุ้มค่าที่เป็นตัวเงิน

☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

ความคุ้มค่าที่ไม่เป็นตัวเงิน

☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงาน

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพที่เกี่ยวกับโครงการ.....
.....อย่างไร

1. ปัญหา.....
.....
.....
.....
.....
.....
2. ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพ.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง

ภาคผนวก ค
แบบสรุปการสัมภาษณ์

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	เป็นโครงการที่พัฒนามาจากโครงการทำถนนหินคลุกในสมัยก่อน ที่เกิดปัญหาการดูแลรักษาที่ต้องซ่อมแซมตลอดทุกปี ทำให้เกิดแนวคิดการทำถนนลาดยางขึ้น โดย อบจ.เป็นคนจัดทำเองทั้งหมด ตั้งแต่ปรับสภาพข้างทาง ปรับผิวทาง ตลอดจนลาดยางชั้นบน ซึ่งถ้าเป็นถนน อบจ.ทำเองทั้งหมดโดยลงไปทำในพื้นที่ที่มีความจำเป็นเป็นเส้นทางเศรษฐกิจที่คนในจังหวัดสัญจรโดยมีการประสานความร่วมมือกับท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่คอยประสานงานติดต่อ อำนวยความสะดวกให้กับ อบจ. เมื่อลงไปปฏิบัติงาน แต่การดำเนินงานนั้น อบจ.จะเป็นดำเนินงานสร้างถนนเองทั้งหมดและเมื่อเปรียบเทียบราคากับจ้างเหมาเอกชน ถนนอบจ.ทำเองจะมีราคาถูกกว่า ประหยัดงบประมาณได้มากกว่า และสามารถควบคุมคุณภาพได้เอง ซึ่งโครงการถนนทำเองนี้ อยู่ในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและตรงกับนโยบายผู้บริหารที่เน้นในด้านนี้อยู่แล้ว	ปัญหา ในการของบประมาณในโครงการนี้ ซึ่งบางท้องถิ่นยังไม่ทราบว่ามีการโครงการถนนรวมใจอยู่ ซึ่งควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นกว่าเดิม - ความเก่าของเครื่องจักรบางชิ้นที่มีอยู่เดิม ที่ต้องมีการจัดทำงบประมาณซ่อมแซมหรือจัดซื้อใหม่ และปัญหาบุคลากรของกองช่างที่บางคนยังขาดทักษะในการควบคุมเครื่องจักรทำถนนลาดยาง
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	เป็นโครงการที่ อบจ. ร่วมจัดทำถนนร่วมกับท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่ ที่ต้องการถนนลาดยางแต่มีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจัดทำเอง โดยความร่วมมือกันกับ อบจ. โดยทางท้องถิ่นจัดทำปรับสภาพถนนข้างทาง วางแนวเขตและทำพื้นทาง โดยมีการบดอัดชั้นดินพื้นทางให้แน่นเรียบร้อย ก่อนส่งมอบให้ทางอบจ.จัดทำโครงการต่อ โดยลาดยางพื้นผิวด้านบน ดีเส้นจราจร ตรวจสอบคุณภาพก่อนส่งมอบให้กับ ท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่ โดยเรียกชื่อ ถนนที่ทำร่วมกันนี้ว่า ถนนรวมใจ (MOC) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ อบจ. ที่	- ความรู้ ความชำนาญของช่าง ของท้องถิ่นบางแห่งที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ หรือความชำนาญ ที่ส่งผลกระทบให้งานพื้นทางด้านล่างที่ส่งมอบให้ อบจ.ดำเนินงานต่อ ถ้าช่างหรืองานที่ส่งมอบมาไม่ได้
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ		

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ต้องการพัฒนาและช่วยเหลือด้านงบประมาณให้กับท้องถิ่นในจังหวัดซึ่งมีงบประมาณค่อนข้างน้อย ประกอบกับทางอบจ.มีเครื่องมือ เครื่องจักรที่ทำถนนลาดยางอยู่แล้ว และสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าการจ่ายเหมาเอกชนทำเอง อีกทั้งสามารถควบคุมคุณภาพได้เองอีกด้วย	มาตรฐาน จึงควรให้มีการอบรมพัฒนาช่างท้องถิ่นให้มีความรู้ต่อไป - มีปัญหาความล่าช้าของโครงการเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศ ที่เมื่อเกิดฝนตกเครื่องจักรจะดำเนินงานไม่ได้
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย	สอดคล้อง เพราะโครงการนี้ เป็นเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานอยู่แล้ว ซึ่งอยู่ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบจ. และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของนายก อบจ.ด้วยเช่นกันสอดคล้อง เพราะโครงการนี้ เป็นเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานอยู่แล้ว ซึ่งอยู่ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบจ. และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของนายก อบจ.ด้วยเช่นกัน	- มีปัญหาความล่าช้าของโครงการเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศ ที่เมื่อเกิดฝนตกเครื่องจักรจะดำเนินงานไม่ได้
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	มีความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการยกระดับขีดความสามารถของอบจ.ในการทำถนน เพื่อบริการประชาชนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น โดยยกระดับจากการทำถนนหินคลุกเป็นถนนลาดยาง โดยใช้งบประมาณเพื่อจัดซื้อเครื่องจักรเพิ่มเติมเพื่อขยายศักยภาพให้ทำถนนลาดยางที่ได้มาตรฐานได้ โดยมีความพร้อมด้านบุคลากรที่มีขีดความสามารถในการทำถนนอยู่แล้ว และงบประมาณเพียงพอเพราะเป็นยุทธศาสตร์หลักของ อบจ. อีกทั้งตรงกับนโยบายของผู้บริหารที่เน้นหนักในด้านนี้ เมื่อทางอบจ.มีขีดความสามารถในการทำถนนลาดยางได้เองทั้งโครงการ ทำให้สามารถควบคุมคุณภาพและประหยัดงบประมาณมากกว่าถนนที่จ้างเหมาเอกชนทั้งโครงการ	- ปัญหาคุณภาพของถนนหลังส่งมอบงานและความสมบูรณ์ของถนน เช่น มีดินสไลด์ลงมาจากข้างทางหลังทำถนนเสร็จแล้ว และชาวบ้านเสนอให้ติดตั้งเสาไฟฟ้าข้างทางเพื่อส่องสว่างในเขตชุมชนเพิ่มเติม

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเทียบ	มีความชัดเจนด้านวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นการทำความร่วมมือกับท้องถิ่นในการทำโครงการ โดยใช้ทรัพยากรของทั้งสองภาคส่วนคือ ส่วนท้องถิ่นใช้ทรัพยากรในส่วนฝ่ายช่าง เงินงบประมาณในการซื้อวัสดุและเครื่องมือที่ทำพื้นผิวทางด้านล่างรวมทั้งบริเวณข้างทาง ส่วนอบจ.ใช้เงินงบประมาณในการซื้อวัสดุที่นำมาลาดยาง บุคลากรฝ่ายช่าง เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ลาดพื้นผิวด้านบน รวมทั้งการตีเส้นจราจร ซึ่งจากความร่วมมือนี้ทำให้เกิดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานได้ครอบคลุมทั้งจังหวัดเพราะ ทางท้องถิ่นไม่มีงบประมาณและเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดทำถนนลาดยางเอง ทำให้ต้องทำความร่วมมือกับทางอบจ.ที่มีงบประมาณ	- ประชาชนเสนอเพิ่มเติมเรื่องการวางแผนหลักกันข้างทางในจุดเสี่ยง เช่น ทางโค้งหรือคอสะพาน
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม	เครื่องจักร บุคลากรที่พร้อมในการทำถนนลาดยางเองได้อยู่แล้ว เมื่อเกิดการผสางงบประมาณและทรัพยากรก็สามารถจัดทำโครงการถนนรวมใจให้สำเร็จได้และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของทางสองฝ่าย	
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การจัดการ และ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)		
ตัวชี้วัดด้านการกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการ	มีการจัดทำโครงการ ถนนทำเองหลายสายที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในจังหวัดกระบี่ โดยส่วนใหญ่เป็นเส้นทางที่เป็นเส้นทางเศรษฐกิจที่ประชาชนใช้สัญจรไปมาอย่างคับคั่งและเชื่อมต่อไปยังชุมชนหรือท่าเรือที่สำคัญ	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ที่ไปสู่เกาะต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งในการจัดทำถนนทำเอง จะมีการทำประชาคมจากท้องถิ่นก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจะนำโครงการเข้ามาเสนอต่อ อบจ. หลังจากนั้นโดยกระบวนการการทำงานจะจัดทำโดยอบจ.ทั้งหมด ตั้งแต่กระบวนการเรื่องแผน พอได้โครงการมาต้องดูรายละเอียดเบื้องต้นว่าเข้าหลักเกณฑ์หรือไม่ เป็นไปตามแบบแปลน แบบมาตรฐานกำหนดไว้หรือไม่ มีหลักเกณฑ์เงื่อนไขตรงกับที่ทางกองช่างกำหนดไว้หรือไม่ ทั้งก่อน ทั้งหลัง ต้องประสานงานกับกองแผน และกองช่างเป็นคนตั้งงบประมาณ หลังจากตั้งงบประมาณแล้ว กองแผนจะเป็นตัวเชื่อมประสาน ประชุมเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานว่าจะเริ่มทำงานกันเมื่อไหร่ ในส่วนของกองช่างจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายกองช่างและซ่อมบำรุง ดูแลเรื่องการบูรณการจราจร อีกฝ่ายคือ ฝ่ายเครื่องจักรกล ดูแลเรื่องเครื่องจักร ทำหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุนการทำงาน จนเสร็จสิ้นโครงการ	
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	โดยการจัดทำโครงการ ถนนรวมใจนี้เป็นความร่วมมือของสองฝ่ายคือ ฝ่ายท้องถิ่นและฝ่ายอบจ. โดยทางท้องถิ่นได้มีการจัดทำประชาคมภายในท้องถิ่นจนได้ประชาคมดีว่าจะทำถนนเส้นใดที่ต้องการทำเร่งด่วนหรือมีความจำเป็น แต่มีปัญหาติดขัดด้านงบประมาณก็จะเสนอโครงการมายัง อบจ. เมื่อผ่านเกณฑ์โดยมีการตรวจสอบโดยกองแผน ก็จะส่งต่อโครงการมาที่กองช่างเพื่อจัดทำงบประมาณ เมื่อตั้งงบประมาณไปแล้ว กองแผนก็จะเป็นคนเชื่อมประสานมายัง ท้องถิ่น มาประชุมเพื่อตกลงรายละเอียดความรับผิดชอบร่วมกัน โดย ท้องถิ่นจะเป็นรับผิดชอบ	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ด้านข้างทาง และพื้นผิวทางด้านล่าง ส่วนอบจ.จะเป็นคนรับผิดชอบในการลาดพื้น ทางด้านบน และตีเส้นจราจร	
ตัวชี้วัดด้าน ผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็น รูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำ หรือผลิตขึ้นจากโครงการ เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับ อะไรจากการผลิต	ผลผลิตที่ได้คือ ถนนที่ อบจ.จัดทำเองตั้งแต่ต้นจนสำเร็จโครงการ ซึ่งทางอบจ. สามารถควบคุมคุณภาพ และงบประมาณที่จัดทำเองได้ ส่งผลให้โครงการมีความ คุ้มค่าและถนนมีคุณภาพ สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนได้ อีกทั้ง เมื่อถนนดีขึ้น ส่งผลให้การคมนาคม ค่าขาย ดีขึ้น เศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น เศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่และวิถีชีวิตของชาวกระบี่ก็ดีขึ้นไปด้วย	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จาก ผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม จาก การใช้ประโยชน์จากสิ่ง ที่ผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบ ที่ว่าทำให้มีการผลิตผล ผลิตนั้น	ผลผลิตที่ได้คือ ถนนรวมใจ ที่ทางท้องถิ่นและอบจ.ร่วมกันดำเนินงาน ส่งผลให้เกิด การกระจายงบประมาณจากอบจ.ลงไปช่วยเหลือท้องถิ่นในการจัดทำถนนลาดยาง ซึ่งอบจ.มีศักยภาพและงบประมาณ ทำให้ท้องถิ่นที่มีงบประมาณค่อนข้างน้อย และขาดเครื่องมือ เครื่องจักรในการทำถนนลาดยางได้มีถนนลาดยางที่ได้ มาตรฐาน โดยบางแห่งเป็นถนนดินแดงมายาวนาน ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น การคมนาคมสะดวกสบายมาก ขึ้น สร้างความพึงพอใจต่อชาวบ้านในพื้นที่เป็นอย่างมาก	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจจะเกิด จากโครงการ		

2. ด้านการศึกษา

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เป็นโรงเรียนที่มีแต่สายวิทย์-คณิต ดังนั้นในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนทางโรงเรียนจะให้นักเรียนเลือกที่นักเรียนจะเลือกอยู่กลุ่มไหน เช่น _ แล้วส่งเสริมให้นักเรียนไปเรียนในสายที่เลือก เพื่อเตรียมความพร้อมในการเตรียมตัวสอบในกรณีที่นักเรียนต้องการ เช่นเด็กคนหนึ่งเลือกหมอ แต่พอไปเข้าค่ายได้มีการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยการให้ผ่าศพของกบ เด็กกลัว กลับมาเด็กมาบอกว่าจะเปลี่ยนสายไปเป็นวิทย์ทั่วไป ก็บอกไปว่าลูกไม่ต้องเปลี่ยนก็ได้ แต่ตอนเลือกสอบให้เลือกที่เกี่ยวกับวิทย์ทั่วไป ตั้งแต่เริ่มทำแผนให้นักเรียนมีส่วนร่วม ให้นักเรียนเลือกจัดทำโครงการจากการประชุม การสอบถามจากนักเรียน ว่าต้องการอะไรบ้างและความต้องการนั้นตรงกับเป้าหมายทางการศึกษาหรือไม่	ปัญหา โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ เป็นโครงการที่จัดขึ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ โดยมีกิจกรรมหลายกิจกรรม ในแต่ละกิจกรรมต้องเดินทางไปเข้าค่ายไกล สถานที่ในการเข้าค่ายมีระยะทางที่ไกลกัน ทำให้เสียเวลาในการทำกิจกรรม ความพร้อมต่อการวางแผนยังไม่ดี เช่น แหล่งเรียนรู้ที่ไปศึกษาส่วนใหญ่จะติด

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	ถ้าเด็กจะไปไหน แต่สิ่งที่เด็กขอเค้าอยากไปกรุงเทพ เกินงบประมาณของเรา อีกอย่างที่ได้ก้อยากไปมหาลัยนั้นไม่ค่อยเด่นเท่าไร ก็เลยบอกเด็กว่ารอก่อน ผอ. ได้ลงไปก่อนว่าในการเข้าร่วมมีอะไรบ้างที่ต้องเตรียม ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ทั้งมหาวิทยาลัย เด็กต้องรู้อะไรบ้าง เพราะว่าที่นี้สถานที่ที่มีอะไรบ้าง ผอ. ก็จะทำให้มันสอดคล้องกับเด็กที่นี้หรือเปล่า เพราะเด็กในพื้นที่ เป็นอย่างไรบ้าง ผอ. ก็จะดูตรงนี้แล้วไปเลือกที่นั้น เป็นการประเมินจากคุณครู โดยดูภาพรวมของนักเรียนว่ามีจุดอ่อนด้านไหน แต่จัดโครงการส่งเสริมเพื่อพัฒนาตรงจุดนั้น เริ่มแรกจะมีการสำรวจสถานที่ ตามความเหมาะสม โดยไปกับผู้บริหาร มีการบอกเด็กนักเรียนว่า จะต้องเข้าร่วม	ภารกิจในช่วงเวลาที่ต้องการไปศึกษา มีด้านข้อจำกัดด้านเวลาที่ไม่ตรงกัน - ควรทำ MOU กับมหาวิทยาลัย ที่ไปจัดค่าย ทำให้เกิดเกิดภารกิจร่วมกันเพื่อขจัดปัญหาด้านเวลาที่ไม่ตรงกัน - ควรสำรวจความสนใจว่านักเรียน ว่านักเรียนต้องการความรู้เรื่องอะไร ที่จะไปจัดโครงการในครั้งต่อไป
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	ตอนแรกก็ติดต่อมหาวิทยาลัย ปีที่แล้วเป็นมหาวิทยาลัยวิทยาลักษณ์ ที่นี้ปีนี้ก็เปลี่ยนมหาวิทยาลัยราชมงคลศรีวิชัย นครศรีธรรมราช ที่ใ้ใหญ่ ที่เปลี่ยนเพราะตอนม.3 มีเด็กที่เคยไปวิทยาลักษณ์แล้ว ก็เลยเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่ใ้ใหญ่ ก็บอกเขาไปว่าต้องการอะไรบ้าง ต้องการให้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง ทางผอ. ได้ไปติดต่อทางคณะวิทย์ เพื่อเอาความรู้ที่ได้ มาต่อยอดโครงการที่นี้ด้วย ส่วนมากที่ไปจะเป็นโครงการวิทยาศาสตร์ ที่เด็กต้องไปนำเสนอ พอเราไปเรียนรู้เสร็จก็สามารถมาพัฒนาต่อยอดโครงการเราได้ ปกติไป 3 คืน 4 วัน แต่ครั้งนี้ไป 2 คืน 3 วัน การแบ่งหน้าที่จะแบ่งครูผู้ดูแลเป็นรถ 3 คัน แบ่งครูคนละ 2 วัน รับผิชอบเด็ก ถ้าเด็กไปไหนก็มาติดต่อครูประจำรถคุณครูไม่ได้ทดลอง การเลือกมหาวิทยาลัยดูว่ามหาลัยที่เน้นทางด้านวิทยาศาสตร์ ก็เหมือนกับมหาวิทยาลัยนี้ใ้ใหญ่ ผอ.	- ด้านบุคลากรที่เข้าร่วม ไม่สามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้หรือสอนต่อได้ - ถ้ามีการนัดขึ้นมา เราจะไว้ว่า 6 โมง เด็กต้องมากัน เรื่องข้อระเบียบที่ไม่ให้ครูอัตราจ้างไปร่วมโครงการได้ ในปี 58 แต่ในปี 59 กลับเข้าร่วมโครงการได้

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		บอกว่าเด็กทดลองแลปดี คู่มือวิทยาลัยก็ถนัดทางด้านนี้ เกณฑ์ในการเลือก คือ โทรเข้าทางมหาวิทยาลัยเขาก่อน ในการเลือกมหาวิทยาลัย นั้นต้องเน้น กระบวนการให้เด็กเรียนรู้จริง ต้องคัดก่อน ต้องให้เด็กลงมือทำให้มากที่สุดในการเลือก ต้องดูว่าทางเขาวางใหม่ที่จะตอบรับเรา แต่ที่เน้นหลัก ๆ เรื่องที่ว่าให้เด็กได้เรียนรู้จริง เลือก มทร. เพราะว่าดีในตอนนั้นการประสานงานสะดวก และก็ เพราะว่าทางมหาวิทยาลัยอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง เราติดต่อไปแล้ว ตอนนั้นมหาวิทยาลัยนั้นก็คือ เขาไม่สะดวก เพราะรับหลายกลุ่มมากเกินไป พอทางมหาวิทยาลัยนี้รับเราก็จะดูด้วยว่า อุปกรณ์ที่ใช้ การใช้งานต่าง ๆ กระบวนการตรงนั้นเด็กได้รับรู้เรื่องอะไรทาง ผอ. คำนึงถึงตรงนี้ด้วย แบ่งฝ่ายงานครูผู้รับผิดชอบโครงการ เช่น ดูแลด้านเอกสาร ด้านพยาบาล ด้านความปลอดภัยของนักเรียน ซึ่งดูแลตั้งแต่ต้น จนถึงตอนเข้านอน โดยมีการประชุมฝ่ายงานตนเองและผู้รับผิดชอบร่วมกัน ค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ มีการบอกว่าจะไปเข้าค่ายตั้งแต่เริ่มต้นเรียน เมื่อเข้าค่ายก็จะมีคำแนะนำเพื่อมาปรับแก้โครงการ เพื่อให้สามารถทำโครงการได้ดีขึ้น จุดประสงค์หลัก ๆ คือ โรงเรียนต้องการให้เด็กนั้นมีความเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์ แล้วก็อยากจะเสริมให้เด็กมีทักษะที่ดีในด้านวิทยาศาสตร์ ในทางปฏิบัติ และมีเจตคติที่ดี ซึ่งจะความสอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของโรงเรียนที่ว่าโรงเรียนต้องการให้เด็กเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์ อบจ. ก็มาให้การสนับสนุนเรื่องงบประมาณ ก็ทำตามสิ่งที่ได้รับมอบหมายมา ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย ในเรื่องของการทำสมุดบันทึก พาเด็กไปเข้าค่ายก็ดูแลเด็ก ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปกติ ม. 3 จะมีการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์เสริมประสบการณ์เรียนรู้นอกห้องเรียน คล้ายๆแผนการ	- อยากให้เป็นค่ายที่ฝึกเด็กไปนำเสนอโครงการงานวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษได้จริง ๆ เมื่อจบ ม.3 สามารถไปนำเสนอได้ และในอนาคตควรเป็นค่ายที่เน้นด้านนี้โดยตรง เพราะถ้าไปเข้าค่ายแล้วไม่สามารถกลับมานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยส่วนตัวคิดว่าถ้านำเสนอเป็นภาษาไทย ครูในโรงเรียนมีศักยภาพพอที่จะสอนได้อยู่แล้ว - ห้องน้ำไม่เพียงพอกับจำนวนเด็ก - แลปฟิสิกส์น่าเบื่อ - มุ่งลวดในห้องพัก ยุงเข้ามาแมลงจากต้นไม้เยอะ - ความต่อเนื่องของการบริการน้ำดื่ม บางทีก็น้ำดื่มไม่พอกับจำนวนนักเรียน

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		เรียนที่นักเรียนม.3 เข้าค่ายเราก็รู้อยู่แล้ว โดยมีการแจ้งว่าจะไปไหนก่อนล่วงหน้า สักประมาณ 2 อาทิตย์ เรามีการโครงการตั้งแต่ ม.2 แต่เรานำเสนอเป็นภาษาไทย แต่พอม.3 เป็นภาษาอังกฤษ ครูก็เลยอยากจะให้มีการปรับปรุงโครงการหรือ พัฒนาโครงการโดยให้พี่วิทยากรที่จังหวัดนครราชสีมาช่วย เลยจัดโครงการให้ ไปดูงาน	- ติดต่อประสานงานระหว่าง โรงเรียนกับมหาวิทยาลัย - อาหารที่จัดให้รับประทานไม่ แยกระหว่างนักเรียนที่นับถือ ศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม - การบริหารเกี่ยวกับโรงแรม อาจจะประสานไม่ดี หรือเกิด ความเข้าใจไม่ตรงกัน แต่ก็ แก้ ปัญหา เฉพาะ หน้า ได้ - ข้อเสนอแนะในครั้งหน้าต้องการ ให้เด็กมีส่วนร่วม เช่น เด็กสนใจ ในกิจกรรมไหนก็อยากให้มี กิจกรรมที่เค้าสนใจมากขึ้น โดยมี การประสานกับทางมหาลัย - สถานที่จัดแต่ละปีไปหลากหลาย แล้วแต่เด็กว่าเด็กอยากไปมหาลัย ไหน - บางครั้งมีอุปสรรค เช่น จำกัด เวลา เพราะบางกิจกรรมจะมีกิน เวลา บางครั้งต้องตัดบางส่วน
	4. ความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์และนโยบาย	สอดคล้องกับยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาของอบจ.กระบี่ข้อที่ 2 ว่าด้วยเรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของท้องถิ่น โดย เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2554 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ มีมติเห็นชอบ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยจัดการเรียนที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ตามอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 17 ภายใต้ บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบ บริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง ด้านการจัด การศึกษา โดยทางอบจ. ให้ทางมหิตลเข้ามาดูแลเรื่องหลักสูตร สอดคล้อง เพราะ การพัฒนาทางการศึกษาตรงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ ถ้าอบจ. จัดทำโรงเรียนเอง ก็สามารถตรวจสอบและควบคุมคุณภาพได้ รวมทั้งสามารถเป็นต้นแบบการจัด การศึกษาให้กับโรงเรียนอื่นได้ด้วย สอดคล้องโดยตรง ดูจากวัตถุประสงค์ของ โครงการตรงกับนโยบายของผู้บริหาร และมีอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนวิทย์-คณิต ก็คือเด็ก ม.3 ต้องไปเข้าค่ายวิทย์-คณิต เพื่อที่จะ	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ไปเรียนรู้นอก เป็นนโยบายของเค้าอยู่แล้วว่า นักเรียนม.3 ต้องไปเข้าค่ายวิทย์-คณิต อยู่ในหลักสูตรที่โรงเรียนต้องพาไป ทางโรงเรียนเล็งเห็นว่าของเขามีความโดดเด่นทางด้านวิทยาศาสตร์ เด็กของเขาก็อยู่ในเกณฑ์ระดับดี ควรที่จะส่งเสริมในทางวิทยาศาสตร์ตรงนี้ด้วย และเด็กจะดำเนินของจริงได้ด้วย ทางโรงเรียนถึงเรื่องการอำนวยความสะดวกเหมือน อุปกรณ์ที่แพงทางโรงเรียนไม่มีถึงขนาดนั้น แต่ทางมหาลัยมีมากกว่า คิดว่าสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของอบจ. ซึ่งต้องการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียน อบจ.ด้วยเช่นกัน ครูได้มีบทบาทเป็นที่ปรึกษาโครงการวิทยาศาสตร์ และเป็นหัวหน้าหมวดวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นคนติดต่อประสานงานโครงการกับมหาวิทยาลัยที่จัดค่าย ในปีงบประมาณ 58 แต่ในปี 59 ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ทำตามพันธกิจทางด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ ให้กับนักเรียนทุกระดับชั้น 1 - 4 โดยจะจัดให้กับ ม. 1 ม.3 และ ม. 4 ส่วน ม. 2 และ ม. 5 จะเป็นวิชาการ ที่จะต้องพาเด็กไปพัฒนา การเชื่อมโยงทางนโยบายจะเริ่มตั้งแต่ก่อตั้งโรงเรียน ว่าจะต้องพัฒนาทางวิทยาศาสตร์	ออกไป ข้อเสนอคืออยากให้มีการแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีสื่อไอทีเข้าไปด้วย เช่น มีโมเดลเป็น 3 มิติ น่าจะดี ส่วนเนื้อหา ก็อยากให้ นักเรียนได้ทำกันทุกคน เพราะการทำการกลุ่มเราอาจไม่ได้ทำ บางคนก็แค่จดบันทึก และอยากให้มีการชี้แนะอาชีพ เช่นไปศึกษาดูงานในสถานที่ปฏิบัติงานนั้น ๆ เช่น เราอยากเป็นนักข่าวก็ให้ไปดูที่สำนักงานข่าว อยากเป็นแพทย์ก็ให้ไปดูที่โรงพยาบาลว่าเป็นอย่างไร - เรื่องเวลาบางกิจกรรมเวลาใช้มากจนเกินไป บางกิจกรรมใช้น้อยเกินไป ข้อเสนอแนะ เวลาในการจัดอยากให้เพิ่มเวลา อยากให้กิจกรรมที่ทำสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	คิดว่าผู้จัดโครงการนี้ อยากให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ใหม่ๆ คาดว่าผู้จัดอยากให้นักเรียนได้ออกไปทดลองเรียนรู้ และได้ประสบการณ์ใหม่ๆ ไปแล้วรู้สึกสนุก เช่น มีการทำแล็บเคมี การทดลองการตกผลึกสาร เป็นต้น ค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ มีการบอกว่าจะไปเข้าค่ายตั้งแต่เริ่มต้นเรียน เมื่อเข้าค่ายก็จะมีคำแนะนำเพื่อมาปรับแก้โครงการ เพื่อให้สามารถทำโครงการได้ดีขึ้น โรงเรียนจะมี	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ค่ายวิทยาศาสตร์ทุกปี มีการนำมาใช้ในการเรียน ต้องการให้เด็กไปหาประสบการณ์ เพราะว่าบางครั้งเครื่องมือเรายังไม่พร้อมก็ไปหาเครื่องมือที่พร้อมได้ทำแลปบ่อย ๆ ได้มีประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ จะได้มีความรู้เรื่องพื้นฐานเกี่ยวกับการทำแลปเราสามารถเอาไปทำโครงการ เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้น เหมือนกับเป็นการศึกษานอกห้องเรียนอีกอย่างนึงด้วย เราจัดประสงค์ของโครงการว่า เราไปค่ายวิทยาศาสตร์คือเราต้องทำโครงการตั้งแต่ตอน ม. 2 อยู่แล้ว ไปแล้วก็จะได้นำเสนอโครงการ เราจะได้รู้ข้อผิดพลาด ข้อดี หรือว่าข้อที่เราจะไปต่อยอดโครงการของเราให้ดีขึ้น ให้เด็กได้ดูภายนอกในสิ่งที่โรงเรียนเราไม่มี และทางโรงเรียนก็จะให้ทำโครงการ ตอน ม. 3 ให้นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เอาไปปรับปรุงโครงการ คิดโครงการ	- ทางโรงเรียนเราไม่มีความพร้อมเหมือนรีบ ๆ ที่จะไป แต่ทางมหาวิทยาลัยพร้อม ข้อเสนอแนะ ควรที่จะให้เวลาเพิ่มมากขึ้น เวลาที่จัดให้ทำกิจกรรมไม่เพียงพอกับนักเรียน เวลานั้นน้อยเกินไป และเรื่องอาหารที่ไม่แจ้งให้ชัดเจนว่าเป็นอาหารของไทยพุทธ หรืออิสลาม อยากให้เพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้มากขึ้นและเรื่องอาหารอยากใช้แบ่งแยกให้ชัดเจน
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเทียบ	- ในการทำโครงการก็จะมีการประชุมเพื่อเตรียมงานโดยตั้งเป็นคณะกรรมการในการดูแล โดยกิจกรรมในโครงการจะมาการพูดคุยกันระหว่างคุณครูและมหาวิทยาลัยที่จะไปเข้าร่วม ว่าจะต้องทำกิจกรรมแบบไหน ในส่วนของผู้บริหารเองก็ได้ลงติดตามผลและให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม ในส่วนหนึ่งคุณครูเองก็ต้องรายงานผลให้ผู้บริหารได้รับทราบ ดูแลตั้งแต่การเขียนโครงการว่าตรงกับเป้าหมายการจัดการศึกษาหรือไม่ และรายละเอียดกิจกรรมว่าพัฒนาผู้เรียนได้จริงหรือไม่ - สนับสนุนความคล่องตัวของงบประมาณ สนับสนุนบุคลากรในการดำเนินโครงการ	ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพ - เพิ่มเวลาเข้าค่าย จะได้เรียนรู้ทุกฐานที่ทางมหาวิทยาลัยเขาว่างไว้ และจะเพิ่มความยากขึ้นอีกนิดนึง ลองว่าดึงดูดความสนใจ เช่น กิจกรรมส่องกล้อง ให้เด็กส่อง

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		- ติดตามการดำเนินการตามโครงการ ทั้งขณะทำโครงการ และหลังจากดำเนินการว่าได้นำความรู้มาต่อยอดหรือไม่ โดยกลับมาจัดนิทรรศการในโรงเรียนเพื่อมาเผยแพร่ความรู้ต่อไปภายในโรงเรียน มีการสนับสนุนส่งเสริม ให้นโยบายการพัฒนาเด็กจากผู้บริหารโรงเรียน - มีการสนับสนุนส่งเสริม ให้นโยบายการพัฒนาเด็กจากผู้บริหารโรงเรียน - ท่านที่ปรึกษานายก อบจ.มีการสอบถามเรื่องการจัดโครงการนี้โดยตลอด ได้มีการเตรียมแผนงานประชุมกันเพื่อเตรียมสถานที่ ติดต่อมหาวิทยาลัย ให้ทางมหาวิทยาลัยระบุกิจกรรม กิจกรรมที่เหมาะสมกับ ม. 3 จำนวน 86 คน เพิ่มเติมมากขึ้น โครงการจัด 3 คืน 4 วัน มีกิจกรรมให้ทำตลอด คิดว่าเหมาะสม อย่างในการจัดโครงการเราก็ไปจัดที่มหาวิทยาลัยก็ต้องมีการประสานงานกับทางมหาวิทยาลัยก่อนว่าเราต้องการกิจกรรมแบบไหน แล้วจะจัดให้เราได้หรือไม่ กิจกรรมมีอะไรบ้าง แล้วก็ต้องประสานกับโรงแรม รถ ก็จะมีการแบ่งหน้าที่กัน ช่วยกัน มีการประชุมว่าคนไหนทำอะไร โดยหัวหน้าโครงการจะแบ่งงานให้เราอีกที	กลิ้งแล้วให้เด็กวาดรูป ไม่ค่อยดึงดูดความสนใจ - ถือให้เด็กเข้าได้ทุกฐาน และก็ในเรื่องของการกำหนดเวลาว่างานนี้ มีเวลาเท่าไร ให้ย่นเวลาให้มัน ให้เด็กได้เรียนรู้หมดทุกคน ทุกงาน วางแผนเรื่องของการที่ว่างานนี้ ในแต่ละวันให้รัดกุมมากกว่านี้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้หมดทุกอย่าง เด็กจะได้ความรู้ที่แน่นขึ้น - ถ้าเด็กได้มาต่อยอดการทำวิจัย เพราะเด็กได้มีการทำโครงงานอยู่แล้ว เด็กได้ต่อยอดของโครงงานของเขาด้วยก็จะดีกว่า - นักเรียนไม่ค่อยมีปัญหา นักเรียนให้ความร่วมมือดีมาก ถือว่าเด็กนิสัยดี เด็กที่นี้จะไม่ค่อยเกรงเหมือนที่อื่น ส่วนใหญ่ที่นักเรียน
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม	มีกำหนดการที่ชัดเจน สถานที่สะดวกสบาย อาหารอร่อย มีความปลอดภัย	
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ	พักที่สวนพฤกษศาสตร์ ม.วลัยลักษณ์ พื้นที่กว้างขวางสะดวกสบาย	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	อุปกรณ์ เงินและ การจัดการ และ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)		ไป เขาจะให้ความร่วมมือ เพราะว่าเวลาเขาเข้าฐาน เราถึงเข้าด้วย ไปดูว่าเรามีส่วนร่วมหรือเปล่า มีเวลาในการนำเสนอโครงการมากขึ้นและให้เลือกนักเรียนไปนำเสนอให้มากขึ้น จำนวนผู้นำเสนอความมากขึ้นด้วย
ตัวชี้วัดด้านการกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการ	- คนที่มาทำโครงการให้เป็นวิทยากรที่ว้อเค วัสดุ ที่ใช้เหมาะสมและคนที่ไปและคนที่ดำเนินโครงการก็เหมาะสม เพราะว่าครูที่ดูแลเด็ก ๆ 5 คน ก็มีความเหมาะสมในตัวของโครงการอยู่แล้ว งบประมาณก็ใช้ได้ ส่วนการจัดการก็มีการประสานงานในเรื่องทำเอกสาร จะมีความซุซระเล็กน้อย เรื่องเอกสารจะยุ่งยากสักหน่อย - ให้ครูวิทย์และคณิตศาสตร์ไปในโครงการ ซึ่งมีความเหมาะสมเพราะมีความชำนาญในด้านนั้นอยู่แล้วมีความเหมาะสม เพราะมีบุคลากรครูเพียงพอ	- การจัดทำเอกสาร มันล่าช้า บางอย่างในการประสานงานเท่านั้นเอง - ควรมีการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของมหาวิทยาลัยที่ไปเข้าค่ายให้มากกว่านี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อ
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	เงิน คิดว่ามีความเพียงพอกับ งบประมาณ 3 แสนกว่าบาท	- ควรมีการแบ่งกลุ่มในการจัดกิจกรรมในค่ายให้มีขนาดเล็กลงเพื่อให้ดึงดูดความสนใจของคนในกลุ่มได้เพิ่มมากขึ้น เพิ่ม
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำ	ได้มีการกลับมาต่อยอดโครงการ ต้องปรับปรุงแก้ไข เช่น การนำผักผลไม้ไปล้างควาปลา ให้หาว่าจากผักผลไม้ยงเดียวก็ได้ แต่ให้ต่อยอดให้หาอย่างอื่นมาแทนผลไม้สักัดมาล้างควาปลาสำหรับครัวเรือน ปลาเวลาเราซื้อมามีกลิ่นควา ก็เลยหา	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	หรือผลิตขึ้นจากโครงการเป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับอะไรจากการผลิต	วิธีล้างควา เราก็เลยเอาผลไม้อื่น ๆ มาทดลองดู ตอนนี้เราเพิ่มมาอีก 3 ผลไม้ คือ ส้ม สับปะรด มะม่วง ผลไม้รสเปรี้ยว โดยเราเอามาผสมกันแล้วนำไปหมัก	ระยะเวลาในแต่ละฐาน และระยะเวลาสั้นเกินไป ทำให้ในแต่ละฐานไม่ครบ อยากเข้ากิจกรรมในทุกฐาน
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม จากการใช้ประโยชน์จากสิ่งทีผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่าทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น	สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือนักเรียน นักเรียนได้รับความรู้จากการลงมือทำจริง ได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่หาไม่ได้ในห้องเรียน ได้ทำความรู้จักกับเพื่อนมากขึ้น ได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม กลับมาแล้วทุกคนมีความสุข คิดว่าประสบความสำเร็จ โดยดูจากความรู้ที่นักเรียนได้รับติดตัวมา เช่น ทักษะการทำโจทย์คณิตศาสตร์ ทศนคติต่อต้านวิทยาศาสตร์ที่เป็นบวก เป็นต้น ประสบความสำเร็จ เด็กได้ต่อยอดเรื่องโครงการเด็กชอบวิทยาศาสตร์มากขึ้น เด็กได้ทดลอง ถึงขั้นว่าประสบความสำเร็จ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ดีมากน่าจะทำต่อ และส่งเสริมในเรื่องวิทยาศาสตร์ เน้นแนวนี้นี้ แนวนี้อยู่แล้วเด็กได้เรียนรู้ ก็อยากให้ส่งเสริมเรื่องนี้อีก คิดว่าบรรลุแต่ไม่เต็มร้อย เพราะตั้งใจจะให้นักเรียนได้ทำโครงการวิทยาศาสตร์และสามารถนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้ แรงกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดโครงการวิทยาศาสตร์ขึ้นมาใหม่ได้ ประสบความสำเร็จ นอกเหนือจากการอยู่ในห้องเรียน มีประสบการณ์ การที่เด็กสนใจในวิทยาศาสตร์ ให้เด็กทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ด้วยกัน ทำงานเป็นทีม หลักการทำโครงการที่ได้รับการชี้แนะ ว่าจะต้องพัฒนาตรงไหน การคิดเป็นระบบ และการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ตอนทำโครงการก็ได้ความกล้าแสดงออก มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีความสามัคคี ในตอนกลางคืนก็จะมิกิจกรรมฐานให้แบ่งกลุ่มกันทำกิจกรรมด้วย เมื่อเข้าไปอยู่ในตัวมหาลัยก็จะได้	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		เห็นว่าเค้าเรียนเป็นยังไง ไปดูว่าเราชอบหรือไม่ชอบจะได้เลือกสายเรียนที่ถูกด้วย ได้ประสบการณ์เรียนรู้นอกห้องเรียน กิจกรรมที่ไปสำรวจพันธุ์สัตว์แควน้ำตกโยง พันธุ์สัตว์น้ำเล็ก ได้รู้ว่ธรรมชาติก็มีสัตว์ป่าเยอะเหมือนกัน มีอยู่กิจกรรมหนึ่งของกิจกรรมคอมพิวเตอร์เขียนโปรแกรมคล้ายๆ IPSP เกี่ยวกับการตั้งโปรแกรมหลอดไฟ เพราะว่าตอนนี้โรงเรียนก็มีวิชา IPSP ก็สามารถต่อยอดการเรียนรู้ได้ การทำสบู่ การทำถุงมือยางกับน้ำยาง การทำลูกบอลสำหรับคนป่วย กล้ามเนื้ออ่อนแรง สำหรับมาบริหาร ให้บีบมือ ทำจากยางพาราฟังรู้ว่ามีลูกบอลอย่างนี้อยู่ด้วย ทำให้มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น และได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ฝึกทักษะผู้นำและผู้ตามที่ดี	
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจจะเกิด จากโครงการ	ทางบวก คือ ทำให้เกิดความเข้าใจในวิชาวิทยาศาสตร์มากขึ้น เห็นภาพชัดเจนมากขึ้น มีการเตรียมตัวล่วงหน้าและทำให้เข้าใจในการทำโครงการมากขึ้น ทำให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น รู้จักหาข้อมูลและมีความตรงต่อเวลา ความรู้ที่เราได้รับ ได้มาอย่างเต็มที่ ทางลบคือช่วงที่ไปคือช่วงที่เค้าบ่าบัดนาก็เลยมีกลิ่นมลพิษ ความสนุกสนาน ได้อยู่กับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ห้องอื่น ๆ สนุกกันมากขึ้น ด้านลบคงเป็นเรื่องห้องน้ำ น้องน้ำหญิงเวลาอาบน้ำจะแบ่งเป็นห้องๆ ซึ่งไม่พอ ก็เหมือนจะแย่งห้องน้ำกัน ทางมหาลัยมีความพร้อมที่จะดูแล นักเรียนไปเข้าค่าย ได้ไปเที่ยวกับเพื่อน ไปเดินป่า ไปทำกิจกรรมกับเพื่อน ก็ได้คุ้ยเฮฮา ได้สามัคคี สนุกกว่าอยู่บ้านและก็เรียนที่โรงเรียนปกติธรรมดา ได้ทำความรู้จักกับสิ่งใหม่ ๆ และอยู่กับเพื่อนก็ได้มิตรภาพมากขึ้น	

3) ด้านการเกษตร

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	เริ่มต้นสืบเนื่องมาจากเมื่อก่อนได้มีการจัดทำโครงการส่งเสริมเกษตรกร โดยการร่วมมือกับสำนักงานเกษตรจัดอบรมและนำคณะเกษตรกรในจังหวัดกระบี่ไปศึกษาดูงานเกษตรกรที่อื่น ซึ่งทางท่านนายก อบจ. ได้เดินทางไปด้วย ครั้งนั้นที่เกษตรกร (บางเขน) ท่านนายก อบจ. แนวมีแนวคิดจะให้ลองจัดในกระบี่ดู ซึ่งในภาคใต้ นอกจาก มอ. จัดแล้วยังไม่มีที่ไหนจัด และคิดว่าคนกระบี่ต้องเดินทางเพื่อไปดูงานที่อื่น จังหวัดอื่น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง จึงมีแนวคิดจะทำไม่กระบี่ถึงไม่จัดงานเอง ดังนั้นจึงมีการวิเคราะห์ว่าการที่จัดงานขึ้นเองก็น่าจะตอบโจทย์ได้ดีกว่า และเป็นการให้เกิดกระแสเงินหมุนเวียนในจังหวัดกระบี่ สร้างแรงกระตุ้นในรายได้ เกิดการแข่งขันทางด้านคุณภาพ เพราะหากไม่มีคุณภาพสินค้าก็จะขายไม่ได้ จึงเป็นที่มาของการจัดงาน ซึ่งเมื่อมีการจัดงานแล้ว อบจ. จะมีการทำแบบประเมินทุกครั้ง จัดเจ้าหน้าที่มาสอบถาม ทั้งปัญหาอุปสรรค ทำสถิติการจัดงานมีข้อเสนอความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดงาน มีการสรุปและนำเข้าสู่ที่ประชุมครั้งแรกของการจัดงานในครั้งถัดไปทุกครั้ง สำหรับกิจกรรมจะมีการสำรวจความต้องการจากการเกษตรกร ว่าต้องการองค์ความรู้ใดบ้างด้านการเกษตร จัดเตรียมองค์ความรู้และบรรจุเป็นหลักสูตรอบรมในงาน หรือเมื่อเกษตรกรในกลุ่มใดต้องการให้อบรมด้านใดก็สามารถนำเสนอมาทาง อบจ. ได้เช่นกัน เช่น การเลี้ยงแพะ อันนี้เป็นความต้องการของชมรมแพะกระบี่ ที่ต้องการที่จะเอาผลิตภัณฑ์มาโชว์ ไม่ว่าจะเป็นแพะ การประกวดเพื่อสร้างมูลค่าให้พ่อแม่พันธุ์ จะต้องมีเวทีให้เกษตรกร คือเกิดจาก	ปัญหา 1. ด้านความสะอาด ห้องน้ำที่ไม่เพียงพอ อุปสรรคในการเดินทางเข้าออก แต่ก็ได้ปรับปรุงอย่างทันท่วงที แต่อุปสรรคจริง ๆ ก็คือ ไม่มีที่เก็บน้ำ ซึ่งการจัดงานจะตรงกับหน้าแล้งน้ำจะไม่พอ ซึ่งไม่ใช่ปัญหาของการจัดงาน แต่เป็นปัญหาของภาพรวมขององค์กร เพราะต้องใช้น้ำและต้องไปซื้อน้ำทุกวัน เพื่อจะใช้ให้เกิดความสะอาด 2. ความไม่เพียงพอของน้ำที่ใช้ในการดูแล รดน้ำต้นไม้ 3. คืนสุดท้ายมีผู้เข้าร่วมงานมาก ทำให้หาที่จอดรถได้ยาก 4. ปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนของเครือข่าย OTOP ผู้ประกอบการ

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ความต้องการ เกษตรกรจะมีการประชุมอยู่แล้ว อบจ.ก็เข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการประชุมก็นำความต้องการของชมรมมาต่อยอด (ส่วนชมรมอื่นยังไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจนเท่าไร)	ที่มายังไม่ค่อยได้รับการประสานงานว่าสนับสนุนช่วยเหลือมากเท่าที่ควร บางคนที่มาแสดงความคิดเห็น อันนี้บ้าง ตรงนี้ไม่ดีบ้าง บางทีมันซ้ำซ้อน เรื่องบูทบ้างอะไรบ้าง การบริหารจัดการยังไม่ปัญหา ผังบูทแสดงสินค้า
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	การจัดงานขึ้นเองก็น่าจะตอบโจทย์ได้ดีกว่าที่ประชาชนต้องไปดูงานเกษตรยังจังหวัดอื่น รวมถึงเป็นความต้องการของเกษตรกร เช่น ชมรมแพะกระบี่ ที่ต้องการให้ภาครัฐมาให้ความรู้และสนับสนุนในการเลี้ยงแพะ และเป็นการให้เกิดกระแสเงินทุนเวียนในจังหวัดกระบี่ สร้างแรงกระตุ้นก่อให้เกิดรายได้	5. สินค้าที่นำมาจำหน่ายน้อยเกินไป สินค้ามีความซ้ำกันในแต่ละประเภท 6. ส่วนอุปสรรคอื่นๆ เช่น อากาศร้อน หรือฝนตกก็ถือเป็นเรื่องปกติ
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	อบจ. มีการเริ่มต้นวางแผนงานว่าจะดำเนินการอย่างไร ควรจะไปปรึกษาหน่วยงานไหนบ้าง เข้าไปเชิญชวนหน่วยงานต่าง ๆ โดยจะออกค่าใช้จ่ายกัน 50/50 (สูงสุดไม่เกิน 20,000) โดยการใช้จ่ายจะต้องเข้าระบบ เช่น การจัดหาพัสดุ จะต้องเข้าระเบียบวิธีการของแต่ละหน่วยงาน โดยมีการเชิญส่วนงานราชการอื่น ๆ มาร่วมประชุมว่าทางหน่วยงานของแต่ละที่มีกิจกรรมอะไรที่จะมาร่วมบ้างภายในช่วงระยะเวลาที่จัดงาน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้เตรียมองค์ความรู้ด้านการเกษตร ที่จะใช้อบรมและจัดนิทรรศการในงาน รวมถึงการร่วมกันคัดเลือกกลุ่มผู้ประกอบการ ร้านค้า ที่ต้องให้อยู่ในกลุ่มเป้าหมายทั้งภายในจังหวัดกระบี่เองหรือจากจังหวัดอื่น	ข้อเสนอแนะ 1. ในช่วงของการถวายเป็นพระราชกุศล มีการปรับปรุงแบบใหม่ ในแง่ของวิชาการจะเพิ่มมากขึ้นจะตัดภาคบันเทิงทั้งหมดออกไป และจะเสริมวิชาการและเชิญ
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย	อบจ. มีหน้าที่ในการบริการสาธารณะ และตามวิสัยทัศน์ของนายก อบจ. ที่ว่าให้ดูแลสารทุกข์ของประชาชนทุกคนให้อยู่ดีกินดี การจัดโครงการจึงให้สามารถตอบโจทย์	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ทุกข้อในหลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่แค่โครงการที่มองเพียงภาคการเกษตรเพียงอย่างเดียว แต่สามารถเชื่อมโยงไปทั้งหมดในหลายๆ ด้านหากมองในด้านยุทธศาสตร์ทางด้านการเกษตรโครงการนี้จะยังไม่ชัดเจนนัก ถ้าวางโครงการนี้เป็นตัวกระตุ้นที่ช่วยเสริมเนื่องจากไม่ได้มุ่งในด้านการเกษตรเพียงอย่างเดียว เมื่อจัดงานจะทำให้คนจังหวัดกระบี่มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น และการเปิดโอกาสให้ทุกจังหวัดในประเทศไทยเข้ามาค้าขาย จะเกิดเงินหมุนเวียน เกิดรายได้ให้แก่คนกระบี่ทั้งในด้านที่พักและอาหาร และยังช่วยให้เกษตรกรสามารถเอาผลิตภัณฑ์มาขายได้ สินค้า OTOP ก็ได้ออกมาจำหน่าย เกิดการประชาสัมพันธ์สินค้า ชาวกระบี่สามารถซื้อต้นไม้ไปปลูกไว้ทานได้เอง และเป็นการกระตุ้นให้คนทำงานในภาพการเกษตรเพิ่มมากยิ่งขึ้น รวมถึงแหล่งผลิตต่าง ๆ ทางด้านการเกษตรก็ได้ออกมาแนะนำเสนอองค์ความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ การฝึกอาชีพ เกิดการมอบอำนาจ เช่น หัวหน้าสวนก็จะให้ลูกจ้างคนงานที่ปฏิบัติงานจริง ๆ มาร่วมงาน ได้รับความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมถึงเข้ามาสู่ขบวนการแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้า	ภาคเอกชนเข้ามาร่วมให้มากยิ่งขึ้นรวมถึงต้องการให้ภาคสถาบันการศึกษาเข้ามาร่วมให้มากขึ้น เนื่องจากเด็กรุ่นใหม่มักจะ ไม่ชอบที่จะเรียนในด้านการเกษตร หากสถาบันการศึกษาที่มีคณะซึ่งเกี่ยวข้องกับทางด้านเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องมาช่วยจัดกิจกรรมก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กรุ่นใหม่อยากเป็นเกษตรกรมากยิ่งขึ้น 2. อยากให้เพิ่มเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเกษตร นวัตกรรมใหม่ๆ มาจุดประกายความคิดปลูกพืชชนิดอื่นบ้าง นอกจากการปลูกเพียงแค่ว่า ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา เท่านั้น
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	มีความเกี่ยวข้องกับการเกษตร ซึ่งอบจ.มีหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมอาชีพเกษตรกร และการเกษตรอยู่แล้ว เป็นการประชาสัมพันธ์ทางด้านการเกษตรของจังหวัดกระบี่ที่มีการร่วมกันของทุกภาคส่วน ส่งเสริมด้านการตลาดทั้งการเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP การเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม ทุกอย่างที่มีในจังหวัดกระบี่ การส่งเสริมอาชีพเพื่อจะสร้างมูลค่า นั่นคือภารกิจของ อบจ.ต่อทางด้านเกษตร /	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของเกษตรกร เพื่อการปรับปรุงหรือนำประโยชน์ไปใช้	3. ถ้าเป็นไปได้ต้องเป็นบุพธอ์ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้เยอะ และคัดสินค้าที่ว่าพรีเมีย บุพธอ์ ทอปที่เป็นแบบพรีเมียมติดอยู่ที่ ต่างจังหวัด เลยสินค้าบางส่วน ที่มายังไม่โดดเด่นเท่าที่ควร
	2. ความพร้อมของ ทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ	มีความพร้อมซึ่งได้วางแผนเป็นอย่างดี มีการจัดเตรียมงานเป็นอย่างดี มีกิจกรรมที่ หลากหลาย ให้ความรู้ มีการแลกเปลี่ยนด้านการเกษตร และมีความเหมาะสมใน ด้านเวลาที่จัดงาน	4. มีกิจกรรมใหม่ ๆ เข้ามาทุกปี ซึ่งปกติก็มีกิจกรรมใหม่ๆ อยู่แล้ว ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดงานให้น่าสนใจ
	3. ความเหมาะสมของ ขั้นตอนระหว่างปัญหา สาเหตุของปัญหา และ กิจกรรม	จากการประชุมในแต่ละครั้ง ครั้งแรกจะมีการสรุปการประเมินผลการจัดครั้งที่ ผ่านมา เพราะในแต่ละครั้งจะมีการสอบถามความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนจากทั้งผู้ จัดหรือผู้ที่มาในงาน และจะมีการสรุปเป็นภาพออกมาให้เห็นว่า มีปัญหาอุปสรรค อะไรบ้าง มีข้อดีข้อเสียอะไรบ้าง เอามาเป็นข้อมูลที่จะพัฒนาในครั้งต่อไป ส่วนใน การบริหารจัดการ ก็มีปัญหาย่อยบ้างในขณะที่จัดงาน แต่เมื่อเกิดปัญหาก็จะต้อง แก้ไขกันไป เช่น ปัญหาในเรื่องของการจัดการน้ำ ห้องน้ำ หรือปัญหาของทาง ภาคเอกชน เช่น ตกลงกันแล้วว่าจะมาแต่ไม่มา หรือมีการจัดกลุ่มเข้าไปขายของ ทางหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่ทราบ เป็นต้น	5. ก้าวต่อไปที่เราจะเน้นด้านปศุ สัตว์ซึ่งระดับชาติเราก้จัดมาแล้ว ต่อไปเราก้จัดในระดับประเทศ เพื่อนบ้านอาจจะต้องเข้ามามี ส่วนเกี่ยวข้องกับเราต่อไปใน อนาคตถ้าเป็นไปได้อาจจะเป็น เกษตรแฟร์และOTOP จังหวัด กระบี่ ในงานก็จะมีด้านปศุสัตว์สู่ อาเซียนมีประเทศเพื่อนบ้านหรือ ต่างชาติเข้ามาร่วมในงาน
	4. ความสอดคล้องของ ปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การ จัดการ และ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (ความ	ภาพรวมในแต่ละปัจจัยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอ กรอบงานที่วาง ไว้ให้ถือว่าเหมาะสม จะมีบ้างในส่วนปัญหาของแต่ละหน่วยงานที่มาจัดกิจกรรม เช่น คนของปศุสัตว์มีจำนวนคนน้อย วัสดุอุปกรณ์ก็ยังมีน้อย มีเจ้าหน้าที่น้อยการจัด	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	คุ่มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)	งานใหญ่ๆ ก็ต้องให้ อบจ. ช่วยเพราะถือเป็นองค์กรใหญ่ ก็ต้องพึ่ง อบจ. ให้ อบจ. เป็นฝ่ายสนับสนุนด้านต่าง ๆ	พัฒนาขึ้นไปอีกขั้น ก็หวังว่าน่าจะมีโอกาส ซึ่งที่ประชุมที่ผ่านมานี้ก็ได้นำเสนอไปแล้ว 6. ต้องประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น 7. จัดรูปแบบของบูทให้ดีขึ้นไม่มีสายไฟระโยงระยาง
ตัวชี้วัดด้านการกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรมเวลา และทรัพยากรของโครงการ	โดยก่อนเริ่มงานจะมีการนัดประชุมประมาณ 3 ครั้ง เพื่อรายงานและติดตามความคืบหน้า ก่อนจัดงานมีการเตรียมการไว้ก่อนล่วงหน้า เพราะจะจัดงานในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปีอยู่แล้ว มีการเรียกประชุมเตรียมงาน มีวาระที่กล่าวถึงผลการจัดงานในปีที่ผ่านมา พร้อมทั้งเสนอปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งร่วมกันหาทางแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้นต่อไป และเมื่อเสร็จสิ้นงานก็จะมีการประชุมและสรุปผลอีกครั้ง และในระหว่างการจัดงานจะมีการประเมินความพึงพอใจ (เชิงคุณภาพ) วันละ 2 เวลา ทั้งในเชิงวิชาการ เชิงเศรษฐกิจ เพื่อพัฒนาระดับงาน เพื่อเป็นข้อมูลมาประกอบว่าจะทำอย่างไรให้งานดีขึ้น	
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	มีการเชิญส่วนงานราชการอื่น ๆ ให้แต่ละหน่วยงานมาร่วมเป็นคณะทำงานร่วมกับ อบจ. มาร่วมประชุมว่าทางหน่วยงานของแต่ละหน่วยงานว่ามีกิจกรรมอะไรที่จะมาร่วมบ้าง	
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำหรือผลิตขึ้นจากโครงการ	ประสบความสำเร็จ โครงการที่สามารถถึงทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ในด้านของกระทรวงเกษตรทั้งหมด จนถึงระดับกรมเข้ามามีส่วนร่วม มีผู้เข้ามาในงานเกษตรแฟร์ครั้งนี้จำนวนมาก ยอดจำหน่ายมีมากขึ้นและคนที่มาเที่ยวงานเพิ่มมากขึ้นด้วย ได้ชื่นชมและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การดูแลสัตว์เลี้ยง ได้รู้จักพันธุ์ไม้ที่	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับอะไรจากการผลิต	หลากหลาย มีพันธุ์ไม่ให้เลือกซื้อเยอะมากและมีความหลากหลาย ได้ชื่อของอื่น ๆ กลับบ้าน ได้เดินดู ได้ถ่ายรูป ได้ความรู้จากนิทรรศการณีสวนต่าง ๆ มีการรับคำปรึกษาจากนักวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อได้ความรู้ไปก็สามารถไปต่อยอดในด้านอาชีพของตัวเองได้ หรือมีอาชีพเสริมก็ได้	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม จากการใช้ประโยชน์จากสิ่งทีผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่าทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น	เกิดกระแสเงินหมุนเวียนในจังหวัดกระบี่ สร้างแรงกระตุ้นในรายได้ เกิดการแข่งขันทางด้านคุณภาพ เพราะหากไม่มีคุณภาพสินค้าก็จะขายไม่ได้ ในการไปดูงานผู้เข้าร่วมโครงการได้ความรู้กลับมาพัฒนางานด้านการเกษตรของตัวเอง	
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจจะเกิด จากโครงการ	ทางบวก สามารถนำมาเกี่ยวโยงกับเกษตรกรเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและคนกระบี่ คนได้รู้จักผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร / ทางลบ ควรจัดนอกเมืองเพราะการจราจร ไม่สะดวก	

4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	โดยเริ่มต้นมาจากที่ประชาชนทั่วไปถือศีลกินเจอยู่แล้ว ทางอบจ. เองก็สนับสนุนกิจกรรมโดยการจัดกิจกรรมที่มีชื่อว่า รวมพลคนกินเจ ขึ้นเพื่อให้ศาลเจ้าแต่ละศาลเจ้าได้มาสักการะศาลหลักเมือง และมาโปรดลูกหลาน ได้รับความร่วมมือจากศาลเจ้าเป็นอย่างดี โดยในปีแรกๆ มีจำนวนศาลเจ้ามาร่วมไม่มากนัก แต่ในปีปัจจุบันมาศาลเจ้าที่มาร่วม แปรสลับกว่าศาลเจ้า ศาลเจ้าแต่ละศาลเจ้าจะเข้ามาสักการะศาลหลักเมืองในวันที่ 4 ของวันกินเจ ซึ่งแต่ละศาลเจ้าต่าง ๆ จากอำเภอต่าง ๆ ก็จะเข้ามา ในการประชุมแต่ละครั้งก็ให้แต่ละศาลเจ้าได้ออกความคิดเห็นว่าต้องการอะไร อยากได้อะไร ซึ่งทุกอย่างก็มาจากคนของศาลเจ้า โดยที่ อบจ. เป็นคนกลางในการดำเนินงาน กลางคืนบางที่เราจุดลูกทัดตั้ง ตีกลองดัง ไม่มีใครเข้ามาบ่นมาว่า คือร่วมกันทั้งซอย ไม่มีปัญหา	ปัญหา เมื่อก่อนทาง อบจ.จะให้งบประมาณแต่ละศาลเจ้าไปดำเนินการ แต่ตอนหลังไม่ได้ให้แล้วเนื่องจาก สตง. แจ้งมาว่าให้เงินศาลเจ้าเป็นการว่าจ้างดำเนินการ ไม่ได้มาจากการศรัทธาของประชาชน จึงไม่เหมาะสมที่จะให้งบประมาณในการดำเนินการ ทางอบจ.เอง จึงทำได้แค่การมีอาหารเลี้ยงและคนที่มาร่วมงาน ปัญหาการจราจรทางเราจะสตักเกอร์ให้ศาลเจ้าหนึ่งเอารถเข้าในศาลากลางได้ 1 คัน พอเราบอกว่าเอารถมาได้ 1 คัน บางศาลเจ้าก็เอา 6 ล้อ เอารถใหญ่เข้ามาในศาลากลางถามทุกคนก็ประชุมร่วมกัน มันก็ทำให้เป็นปัญหาเรื่องจราจร เรื่อง
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	ถือว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง จัดการบวงสรวงให้แก่ศาลหลักเมือง ให้แก่ประชาชนที่เกิดสึนามิ นายก อบจ. บอกว่าบวงสรวงให้ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ เพื่อสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และเพื่อสร้างความสามัคคีของศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่	
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	เนื่องจากเป็นประเพณี กิจกรรมคือมาบวงสรวงศาลหลักเมือง ศาลเจ้า มาร่วมทุกปีไม่เคยขาด ถือว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง จัดการบวงสรวงให้แก่ศาลหลักเมือง ให้แก่ประชาชนที่เกิดสึนามิ นายก อบจ. บอกว่าเส้นให้เค้า เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ เพื่อสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และเพื่อสร้าง	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ความสามัคคีของศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ เพราะการจัดงานนี้ต้องประชุมชี้แจงขั้นตอน วิธีการกับศาลเจ้าทั้งจังหวัด จังหวัดต้องการสืบสานประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประจำจังหวัด เพื่อให้ประชาชนมีความสามัคคีกัน ในเรื่องการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อศึกษาประเพณี	ที่จอด บางท่านก็มาแล้วทำไมจะเข้าไม่ได้ เราก็บอกว่าในเมื่อไม่มีป้ายในที่ประชุมก็ตกลงกันว่า จะเข้าได้แค่หนึ่งเพราะพื้นที่เราจำกัด เราต้องการให้พื้นที่คนอยู่มากกว่า เหมือนปีที่ผ่านรถเข้าได้ 48 คัน ที่เหลือจอดด้านนอก พื้นที่เราแคบลงมีสิ่งก่อสร้างเพิ่มมากขึ้น แต่ถามว่าเราสามารถแก้ไขได้ไหม แก้ไม่ได้หรอก คนนี้ทำอีกปีก็เป็นอีกคนปัญหาอีกเรื่องคือ ขบวนรถมาตามเขาไม่ทัน ขาดตอน ตอนติดไฟแดง เขาไม่ให้ผ่า พอขบวนมา 40-50 คัน คันแรกไปเรื่อย คันหลังยังไม่ถึงที่ไม่ติดต่อกัน คนขับก็ไม่ชำนาญ ทั้งวันที่ 4 และวันส่งพระ ตอนมาศาลหลักเมืองไม่มีปัญหา ตอนส่งพระจะมีปัญหาต่อกันไม่ถูก
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย	โดยท่านนายก อบจ. ได้แถลงนโยบายได้ว่าส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามประจำท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ โดยจัดให้มีโครงการกิจกรรม รวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งทาง อบจ.เองก็ได้ดำเนินการสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนมาตลอด โดยเป็นการสนับสนุนงบประมาณบ้างสนับสนุนสิ่งของบ้าง โดยโครงการกินเจก็เช่นกันทาง อบจ. ได้ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปละเว้นการไม่กินเนื้อสัตว์ หันมากินผัก ผลไม้ สอดคล้องกับนโยบายของ อบจ. ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยการกินเจเป็นโครงการหนึ่ง ยังมีงานสารทเดือนสิบ การจัดประกวดหมับชิงถ้วยพระราชทานพระเทพ โดยในตอนแรก ๆ เขาก็เรียกว่ารวมพล เขาให้หนังสือเชิญประชุม แล้วก็มิอะไรเขาก็คุยอยากต้องการให้ทำยังไง เขาให้แสดงความคิดเห็น เวลาประชุม มีอะไรให้ยกมือถาม ตรงไหนที่ต้องปรับ ตรงไหนที่ขอ	
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ เพื่อสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และเพื่อสร้างความสามัคคีของศาลเจ้าในจังหวัดกระบี่ เพราะการจัดงานนี้ต้องประชุมชี้แจงขั้นตอน วิธีการกับศาลเจ้าทั้งจังหวัด จังหวัดต้องการสืบสาน	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประจำจังหวัด เพื่อให้ประชาชนมีความสามัคคีกัน ในเรื่องการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อศึกษา ประเพณี	ขบวนไปแล้ว คนที่มาหลัง ส่วนมากลงหมดแล้วบางขบวน เพิ่งถึง ถ้ามาติดไฟแดงซัก 5 นาที
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ	ครั้งแรกก่อนงาน 2 เดือน พอว่าครั้งที่ 2 ให้มารับนี้ก็ก่อนงานประมาณ 1 เดือน หรือว่างบางทีก็ 20 วัน เตรียมทัน ระหว่างโครงการ พอสวยแล้ว พิธีเขาก็คือจัด วันที่ 4 เรากินกัน 3 วันแล้ว เข้าศาลหลักเมืองวันที่ 4 มันก็ถึงกลาง ก็สวยแล้ว หลังจากโครงการ เขาก็ถามว่าลูกหลานที่มาได้กินมัย น้ำชาตรงบกพร่อง อะไรที่ ให้เขาปรับปรุง ประมาณไม่เกิน 1 เดือน เขาโทร พอเขาประสานงานให้เสร็จ ไม่ทันลิ้ม ปีนี้เขาส่งไปหลังเสร็จงาน 10 วัน เขาส่งหนังสือไปแล้ว ดับของดับโรงไม่ทัน ลิ้มเขาก็ส่งไป 10 วันได้ปีนี้เสร็จงาน มีความพร้อม อาหารการกินอะไรก็มีพร้อม แต่ถึงจะไม่ทั่วถึงก็ไม่ว่ากัน เพราะว่าคนมาร่วมงานมาก อาจเบียดกันบ้างเพราะที่ แคบ คนก็เยอะหนาแน่นแออัดกันนิด แต่ก็ไม่มีปัญหาอะไร มีการนัดหมายประชุม เพื่อเตรียมความพร้อม กับศาลเจ้าในพื้นที่ การมีส่วนร่วม ผมจะอยู่กับศาลเจ้า ความคิดเห็นประโยชน์ศาลเจ้ามีความพร้อม อบจ. มีการบริการเมื่อเข้ามา มีจัด ของให้ จัดน้ำ จัดข้าว ศาลเจ้าบริการอาหารดี บริการให้กับประชาชนที่โรงทาน ศาลเจ้ามีจำนวนรถเพียงพอ ทุกคนมาเป็นพี่เลี้ยงด้วยจิตศรัทธา เรามาทำไม่ต้อง จ่ายเงินเพิ่ม มาทำบุญให้กับศาลเจ้า ม้าทรงไม่มีค่าใช้จ่าย มาด้วยใจ เจ้าของโรง พระออกเงินเอง ก่อน ๆ ก็จะทำให้ศาลเจ้าละ 5000 แต่ 2-3 ปีหลัง ๆ แคว้นตัดไปให้ ศาลหลักเมือง แคว้นจะบอกว่าเงินอุดหนุนแคว้นจะเพิ่มให้เกี่ยวกับอาหารที่	ขบวนหลังจะไม่ทันแล้ว พอถึงทำ น้ำล็ก พอถึงเขาประกาศให้ลง แพ พวกมาหลังยังชีเวียนอยู่อีก ลูกหลานคนที่ไม่ได้ลงมันก็ไวย บ่นกัน มาแล้วได้ลง น้ำใช้ไม่เพียงพอ เรื่องทุน คือต้องมีทุน สำรอง แต่จริง ๆ ก็มีคนมาช่วยกัน บางครั้งก็ต้องออกเงินไปก่อน การบริการแจกจ่ายน้ำดื่มที่ไม่เพียงพอ อยากให้เส้นทางการ เดินขบวนแห่พระ เพิ่มระยะทาง มากขึ้นเพราะเป็นประเพณีที่ ประชาชนสนใจเป็นจำนวนมาก ปัญหาในการเดินทางมาจากองค์ พระศาลเจ้า ไม่มีการปิดถนนให้ แต่ที่จากศาลเจ้ามา อบจ. แต่ว่า

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ศาลหลักเมือง ไม่ได้บอกจำนวนเงินแต่เค้าจะมีแจกเป็นธง 30 ผืน ธงสีเหลือง เทศกาลกินเจแบบภาษาจีน แล้วก็เขียนข้างล่างว่า อบจ.กระบี่ ประชุมรอบสุดท้าย เค้าก็จะให้ เสาเป็นเหมือนไม้ไฟ"	เข้าเมืองก่อน ไม่มีว่าจะปิดถนน ให้ ติดไฟแดงอยู่ ออกไปได้ท่อนหนึ่ง ก็มันติดอยู่อีก มันเลยไม่เป็นขบวน ถ้ามีรถหยุดให้มันก็ดีกว่า ขอความอนุเคราะห์จากตำรวจก็เคยขอไปแต่ว่า มันก็ได้จุด 2 จุด แล้วก็ไม่มี โดยขอปรับสิ่งแรก ๆ คือ อาหารที่เขาเลี้ยงกันที่ ศาลหลักเมือง บางที่ตั้ง 84 โรง ที่เข้ามาก่อนก็ได้กิน ของฉันปีที่ผ่านมามีลำดับที่ 56 พอว่าถึงก็หมด คือมาก่อนก็ได้กิน แต่พวก 80 กว่า 70 กว่า กว่าจะเดินขึ้นไปถึงศาล โรงไหนถึงก่อนได้กินก่อนกับชาวบ้าน ๆ เขาก็ได้ใส่ถ้วย แจก โรงที่ 70 กว่า 80 กว่า เขายังเพิ่มเริ่มเดินขบวน ของเขาก็กินเสร็จแล้ว ขบวนที่ 1 เขาก็ถึงก่อน การเลือกลำดับ เอาหัวหน้า
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม	จัดทำแผนก่อนล่วงหน้า อย่างปีที่ผ่านมา จะกำหนดวันที่เท่าไร มีการประชุมเชิญศาลเจ้าต่าง ๆ ก่อนที่จะเริ่ม เมื่อเรารู้ว่าใกล้จะถึงเราเตรียมการ 3 เดือนก่อนที่จะเริ่มโครงการ ในรูปแบบวิธีการในปีนี้จะเอากันยังไงเราก็เชิญศาลเจ้าทุกศาลเจ้ามาพูดคุย เป็นมติของที่ประชุมทุกครั้ง เราคัดเลือกตัวแทนอำเภอว่าปีนั้นคลองทองจะเอาใครเป็นตัวแทน อำเภอต่าง ๆ ใครจะเป็นตัวแทน ตัวแทนก็จะไปประสานงานกับศาลเจ้าต่าง ๆ คณะผู้บริหารก็จะไปเยี่ยมศาลเจ้า วันนี้ไปเยี่ยมศาลเจ้านี้ไปกินเจศาลเจ้านี้ ไปร่วมกับพี่น้องที่กินเจ	
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การจัดการ และ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)	บางปีก็ไม่พอ บางปีก็พอ จะออกเองแล้วก็ลูกหลานที่มากินร่วม บางคนก็เข้าพอมิเขาก็ช่วยบริจาค คนไม่มีก็คือไม่ต้อง ไม่ได้คิดตรงนั้น คนมีข้าวสารเขาก็บริจาค ข้าวสารให้ น้ำมัน ผัก ไม่ได้กะว่าตัวเองต้องกิน 9 วัน ตัวเองต้องจ่ายเท่าไรนั้นไม่ได้กะ มีการคดห่อใส่ถุงตัก ตักเอาเอง คือว่าในพื้ในน้องเป็นแม่ครัว หัวเข้าลุกขึ้นทำเสร็จก็ตั้งไว้บนโต๊ะ เขามาก็เขาดักกินเอง ใครเอากลับบ้านก็ใส่ถุงไป ไม่มีที่ต้องลงชื่อ ไลน์เอาปันโตไปก็ได้ เรื่องตั้งค์แล้วแต่เขาจะช่วย คนมีน้อยก็ช่วยน้อย คนมีมากเขาก็ช่วยมาก ด้านคน เพียงพอ มาก ไม่ขัดอะไร คนข้างนอกด้วย ในชุมชนด้วย เขาไปช่วยกัน เรื่องคนไม่มีปัญหา จะใช้อะไรพร้อม แป็บเดียวเสร็จ พร้อม ไม่ต้องใช้ซ้ำ งบประมาณก็ไม่มีปัญหา ส่วนนั้นเขาให้ 5000 เราก็ไม่พอ เขาให้มันก็ดี	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		แต่ถ้าเขาไม่ให้เราก็ออยู่ได้ ไม่เครียดเรื่องนั้น วัสดุ เขาก็ให้ธง 30 ผืน เขาให้ทุกปี พอปีนี้ให้ ของปีที่แล้วยังไม่หมดที่เราเก็บเอาของปีที่แล้วมาใช้ เขาตั้งแต่แรกเริ่ม ประชุมกลางปี มีเป็นร้อยกว่า ที่ชำรุดก็เราทิ้ง ที่ยังดีอยู่ก็เอามาใช้ มันไม่ได้เยอะ เพราะที่ชำรุดเราก็เอาไปแทน เพราะว่าตากฝนตากแดดไว้หลายวัน บางทีมันก็ แหกมันก็ชำรุดถ้าเขาไม่ให้ธง เป็นข่าวสารนะคิดว่าอย่างอื่นไม่รู้จะเอาอะไร ข่าวสารเราก็เอาไปหุง	อำเภอไปหยิบฉลาก คือเป็น ตัวแทนของปลายพระยา อำเภอ เมือง เกาะลันตา ถ้าได้ของอำเภอ เขาพนมก่อนก็คือเขาพนมเดิน หมดก่อนทุกศาลเจ้าก่อน ต่อไปก็ เป็นของกระป๋องอะไรก็ว่าไป รถมา แบบไม่มีรถนำขบวนไม่ได้แต่งรถ หูหระ เขาใหญ่ เขามิงบเทศบาล ก็ จั ด ร ถ น ำ ข บ ว น ให้ เล ย นักท่องเที่ยวจะไม่ดูตามศาลเจ้า เขาจะดูทั่วไป เขาจะไม่ถาม เขา จะดูพระที่แสดงอภินิหาร จะไม่ เลือกดู ที่เลือกไปหน้าเพราะเขา ขอโช้ว ขบวนแรกเขาสวยเขางาม มีคนถือป้าย มีรถนำ หูชักนิต เขามิงบประมาณ เด็กถือป้ายก็ แต่งตัวสวย การประชาสัมพันธ์ยัง น้อย มีการติดป้ายไว้นิลค้อยข้าง น้อย
ตัวชี้วัดด้าน กระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของ โครงการ	ผู้บริหารจะไปเยี่ยมศาลเจ้าแต่ละที่ โดยสลับกันไปแต่ละที่ โดยการจัดกิจกรรมทาง อบจ.จะสนับสนุนอาหารให้กับทางศาลเจ้าและประชาชนทั่วไป ใครก็กินได้ และไม่ จำกัดจำนวน และให้ธง ที่มีภาษาจีน กับทางศาลเจ้า และในวันสุดท้ายจะบริการ แพ่งพระ โดยทางเราได้รับการสนับสนุนมาจากเอกชนที่เค้ามียอยู่แล้ว แต่ศาล เจ้าที่มาส่งพระที่ทำเรือของอบจ.ไม่ได้มาทุกศาลเจ้า ศาลเจ้าไหนอยู่ท่าเรือไหนก็ไป ส่งพระทำเรือ นั้น เหมาะสมอยู่แล้วเพราะมีคนมากินมาก มาจากหลายจังหวัด จัด 10 วัน เคื่ากำหนดมาแล้วว่าจำนวนเท่านี้ แต่ถ้าคนเป็นร่างทรงก็จะกินนานกว่านี้ เกือบ 20 วัน ถ้าจัดงานอีกก็จะมีผลกับงบประมาณอีก ในปีนี้จัด เท่านี้ก็พอแล้ว พอดีแล้ว โครงการมี 9 วัน วันที่ 4 มาศาลหลักเมือง จำนวนวันเพียงพอแล้ว โดย ผมก็มาตามกำหนดประชุม ที่ประชุมบอกแล้วว่าวันที่ 4 ของทุกปี มาบวงสรวง ศาลหลักเมือง อาหารอยากให้เพิ่มอาหาร ศาลที่มาหลังๆ อาหารเริ่มไม่เพียงพอ เรื่องสถานที่ด้วย สถานที่ โรงของผมจะได้อยู่ด้านนอกทุกที่ รถไม่ได้เข้าข้างใน มัน คับแคบเกินไป อยากให้รถเข้ามาได้ทุกคัน ถึงจะมาเยอะก็หาที่จอดรถกันเอาเอง มี	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		กำหนดขบวน แต่ของผม 50 กว่า รถได้อยู่ด้านนอก ไม่ได้อยู่ด้านใน อยู่นอกกำแพง อยากจะให้จัดพื้นรถเข้าไปข้างในให้หมดได้มัย สถานที่ก็คับแคบเกินไป	ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพ ไม่ต้องเปลี่ยนเส้นทาง เพราะออกง่าย แยกได้จะไปอำเภอไหน พอดีแล้ว ถ้าเลื่อนไปวันแรกไม่ทัน ถ้ากินไป 3 วันแล้วเตรียมทัน ลูกหลานมาแล้วอยากให้อบจ.กระปี่มาเข้าค่ายอบรม เจ้าของศาลเจ้า ด้านธรรมะ คุณธรรมจริยธรรม และอยากให้แจ้งประชาสัมพันธ์งานกินเจผ่านไปยังผู้ใหญ่บ้าน กำนันในท้องถิ่น จังหวัดกระบี่ในทุกท้องถิ่น ให้ทาง อบจ. ส่งหนังสือไปให้ผู้ใหญ่ กำนัน เข้ามาช่วยดูแล นายก อบต. อะไรก็ได้เข้ามาช่วย แต่ไม่ได้ทุกที่บางที่ก็เข้าไปดูแล อย่างเค้าไม่กินเค้ายก็เลยไม่เข้าไป สำหรับ อบจ. ตอนมาประชุมเค้าก็บอกว่าจะส่งคนเข้า
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	เวลาเชิญประชุมส่งหนังสือทางไปรษณีย์มา เหมือนว่าใกล้จะถึงงานฉบับแรก มาร่วมแสดงความคิดเห็นก่อน ว่าศาลเจ้าไหนมีความคิดเห็นยังง ฉบับที่ 2 ก็คือกำหนดงาน พอว่าเสร็จงานเขาก็เชิญประชุมอีกครั้งว่าผลสรุป 3 ครั้ง ก่อน 2 หลัง 1 ว่าที่จัดขึ้นแล้วได้ผลยังรอบกินเจปีนี้เขาส่งหนังสือไปขอบคุณที่ได้เข้าร่วม แต่ยังไม่ประชุมที	
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำหรือผลิตขึ้นจากโครงการ เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับอะไรจากการผลิต	ธง 30 ผืน ธงสีเหลืองเทศกาลกินเจแบบภาษาจีน แล้วก็เขียนข้างล่างว่า อบจ. กระบี่	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม จากการใช้ประโยชน์จากสิ่งที	เป็นโครงการที่ดีมาก สมควรจัดอย่างต่อเนื่องไปตลอด ทำให้ประชาชนงดกินเนื้อสัตว์ รักษาศีล และคนในชุมชนมาร่วมกันทำกิจกรรมดี เทศกาลของการกินเจ วัยรุ่นก็จะใส่เสื้อขาวและหันมากินเจเพิ่มมากขึ้น แต่ละปีก็เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งก็อาจจะมาจากกระแสของวัยรุ่นที่อยากจะมาร่วม โดยถ้าจะให้เป็เปอร์เซ็นต์ ให้ 80 % ปัญหาที่เกิดก็เหมือนที่บอก เราจัดกับคนส่วนใหญ่ คนหมู่	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	ผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่าทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น	มาก เวลาประชุมคนที่มาจากศาลเจ้า 5 คน 3 คน แต่เวลาปฏิบัติงานจริง ศาลเจ้าหนึ่ง มี 500 คน มี 300 คน ซึ่งการถ่ายทอดไปทั่วถึง ไม่เต็มร้อย คนที่มาประชุมบางท่าน ณ วันงานจริงเป็นร่างทรง พอเป็นร่างทรงก็ไม่สามารถติดต่ออะไรกันได้แล้ว ประสบผลสำเร็จ บางก็ขาดทุน บางปีก็กำไร เช่น ลงทุน 70,000 บาทที่ลงทุน บางปีก็ได้กำไรซัก 10,000 บาทปีก็ขาดทุน ก็เจ๊งกัน ได้จากการบริจาค บางทีก็ได้ข้าวสาร น้ำมัน ผัก ได้บุญไปอีกทางหนึ่ง การกินอาหาร ถือศีลกินเจคือได้บุญไปอีกทาง คือเราสละเนื้อสัตว์ไปหมดหันมากินผัก กินผักผักก็มีวิตามิน มีโปรตีนพร้อมหมด ถ้าไม่ใช่เทศกาลบางคนกินผักได้แค่วัน 2 วันก็บ่นแล้ว เวลามีสเทศกาลคือมันจำเป็น เพราะว่ากินผักแล้วจะไปกินเนื้อไม่ได้ คือไม่อยากกินไปเลย และมีประโยชน์ทางร่างกายด้วย โดยการจัดเราได้รับประโยชน์จากโครงการ เนื่องจากได้มีช่วงเวลาปฏิบัติตัวที่ดีตลอดระยะเวลาที่มีเทศกาลกินเจ ได้ละเว้นอบายมุข และมีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ศาลเจ้าในชุมชนจัด เช่นการเข้าไปช่วยงานต่าง ๆ ในศาลเจ้า ตั้งแต่ก่อนเริ่ม จนกระทั่งเสร็จสิ้นโครงการ มีประโยชน์ เราจะได้ละเนื้อสัตว์ ทำให้จิตใจสบาย การช่วยกันแบบนี้เราไม่ได้ไปบ่อย ๆ พิธีหลังมีการตั้งโต๊ะบูชา ให้ความร่วมมือดี มีมาก เพราะว่าบางคนมีปัญหาถึงศาลเจ้าก็จะบอกว่าใครมีปัญหาไม่ว่ากัน ในช่วงนี้ หยุคก่อน จะไม่โกรษกัน ให้พูดกัน คนที่ไม่พูดกันมาอยู่ตรงนี้ก็ต้องพูดกัน ดีกัน พอจบงานก็ไปก็จะยังดีกัน คือที่เค้ามาประทับทรงนี้เค้าจะสอน สอนมาก ส่วนบางคนก็มีที่ไม่ได้ตั้งใจที่บ้านลำบาก ก็มากินฟรีได้เลย	ไปดู แต่ก็ไม่ได้เห็นว่าไปทุกปี อย่างนายก อบจ ก็เคยไป แต่ระยะหลังก็ไม่มี คิดว่าอาจจะไปศาลอื่น ไปศาลใกล้ ๆ อำเภอ อยากให้ช่วยส่งระดับล่างเข้าไปดูแลให้ ผู้ใหญ่ ท่านใน ปี 2558 รู้สึกว่าการจัดงานไม่ยิ่งใหญ่เหมือนปีก่อนๆ และระยะเวลาในการบวงสรวงอยากให้เริ่มตั้งแต่ช่วงสายเพราะจะทำให้ประชาชนและม้าทรงแต่ละศาลเจ้าไม่ต้องมารอนาน การประชาสัมพันธ์คิดว่าน่าจะไม่ว่าทั่วถึงเท่าไร บางที่มันมีแต่ประธานวิทย์ในอำเภอเมือง แต่ในชุมชนมันไม่มีสไปดลงไป อยากจะให้มีการประกาศด้วยสื่อมีแต่ว่าเค้าจะให้เราไปติดกันเอาเอง เป็น ภา ษา ตี ตี

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจจะเกิด จากโครงการ	ด้านบวก โครงการดังกล่าวทำให้เยาวชนได้ซึมซับประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมกับการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นที่เป็นกิจกรรมสาธารณะในชุมชน และได้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำจังหวัด เด็กที่ติดยาตอนที่กินเจก็ไม่ได้มาในศาล ในโรงเจ ในศาลเจ้าจะไม่ได้ ส่วนเด็กติดยาถ้าไม่เลิกไม่ได้ มาไม่ได้ ก็เลยต้องเลิก จริง ๆ ในช่วงนั้น และต้องนอนที่ศาลหมายถึงพวกที่ต้องมาช่วยงานในศาล พอหมดงานบางคนก็เลิกได้เลย ส่วนมากสบูยาจะเลิกกันได้มาก ด้านลบ แต่อาจมีบางคนที่อยู่ใกล้ ๆ คนที่ไม่ชอบก็ไปรบกวน	ประชาสัมพันธ์ อบจ.ให้ไป ควรเลือกประธานศาลเจ้ามาอบรม เกี่ยวกับพุทธนิยามหายาน เพื่อความเข้าใจตรงกันในการตั้งศาล เจ้าแต่ละแบบที่ไม่เหมือนกัน

5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	ผู้สูงอายุมีความพร้อม ยินดี และต้องการที่จะเข้าร่วม โดยการสำรวจจะมีก่อนที่จะจัดงาน โดยการเชิญประธานกลุ่มเข้ามีส่วนร่วม รวบรวมความคิดจากอบจ. และแกนนำผู้สูงอายุ ประธาน เลขา รองประธาน จากชมรมผู้สูงอายุ รพสต. สาธารณสุขอำเภอ จังหวัด สถาบันพละ เพื่อได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และสอบถามรูปแบบการจัดงานว่ามีความต้องการแบบใด มีการประชุม แต่ก็ไม่ใช่จะจัดงานตามใจชุมชนทุกอย่าง เช่น เมื่อก่อนจะมีการพาไปศึกษาดูงาน เพราะเมื่อไปแล้วจะเกิดปัญหาด้านการเดินทางของผู้สูงอายุ ปัญหาด้านสุขภาพ จึงยกเลิกไป	ปัญหา 1. ไม่ค่อยมีปัญหา ซึ่งจริง ๆ ก็คือคนมากกว่าเป้าหมายมาก ก่อให้เกิดความไม่พร้อมในการดูแล ซึ่งปกติก็เตรียมความพร้อมอยู่แล้ว 2. การประสานงานกับกลุ่มผู้สูงอายุบางกลุ่ม เพราะ ผู้สูงอายุ

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	จริง ๆ แล้วเกิดจากความต้องการของประชาชนผู้สูงอายุ จากการเชิญประธานกลุ่มเข้ามามีร่วมชุมนุม	บางกลุ่มอ่านหนังสือไม่ออก เมื่อส่งหนังสือไปที่บ้านแล้วไม่มีลูกหลานอ่านให้ฟัง ก็ทำให้ไม่ได้รับข่าวสาร
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	ก่อนที่จะจัดก็มีการเชิญหัวหน้ากลุ่มทุก ๆ อำเภอเข้ามาร่วมประชุม มีการประสานงานผู้สูงอายุด้วยกันเองและเจ้าหน้าที่ที่ อบจ. หน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ โรงพยาบาลมาคอยตรวจสอบสุขภาพผู้สูงอายุ และร้านเสริมสวยที่จะมาคอยช่วยแต่งหน้า ทำผมผู้สูงอายุ ในวันที่จัดกิจกรรมที่อบจ.	3. ผู้สูงอายุบางท่านมีความต้องการบางอย่างจึงร้องขอมาทาง อบจ.ก็ไม่สามารถจัดหาหรือดำเนินการให้ได้ 4. การจำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ บางคนไม่ได้เข้าร่วม แต่ก็เข้าใจ เพราะถ้าคนเยอะ ก็บริหารจัดการยาก
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย	จากนโยบายของนายก อบจ. ที่อยากจะสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้สูงอายุมีความรู้สึกที่จะอยู่ต่อไป ไม่รู้สึกทอดทิ้งกับอายุที่เพิ่มขึ้น ได้มีการเชื่อมโยงพบปะปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้เจอคนที่มียุ่ในรุ่นเดียวกัน มีอะไรก็มาแลกเปลี่ยนกัน มีภูมิปัญหาก็มาเล่าสู่กันฟัง แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ได้สนุกสนานร่วมกัน และได้เรียนรู้เรื่องการดูแลตนเองในวัยสูงอายุ โภชนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น จะลุกนั่งเดินอย่างไรเพื่อประคับประคองตัวเอง ซึ่งจริง ๆ แล้วเมื่อผู้สูงอายุได้มาพบปะกันก็จะตอบโต้ทางด้านสุขภาพจิต ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจตามประเด็นยุทธศาสตร์ เพราะหน้าที่ของ อบจ คือ การบริการสาธารณะให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข สุขภาพกายแข็งแรง สุขภาพจิตแจ่มใส มีประโยชน์กับการพัฒนาสังคม ความรู้สู่ชุมชน มีภูมิปัญญาอะไรก็ให้คงเอาไว้ในสังคม และมาถ่ายทอดให้กัน	5. ปัญหาความพร้อมของผู้สูงอายุ เพราะบางคนมีอายุมากแล้ว 6. ปัญหาของผู้ที่มาอบรมไม่ค่อยมีความรู้ ข้อเสนอแนะ 1. ปกติก็จะมีการตรวจสอบสุขภาพให้กับผู้สูงอายุทุกคน (เบื้องต้น) ตอนนี้มีแนวคิดที่จะจัดหน่วยคัด

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ดียิ่งขึ้น ให้ผู้สูงอายุได้เข้าสังคม ได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความสบายใจ พบปะสังสรรค์ ผ่อนคลายความเครียด และช่วยอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมของชาติ เช่น รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ และเพื่อให้ความรู้ด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ เช่น การใช้ยา โรคภัยไข้เจ็บ ออกกำลังกาย บริโภคอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ได้ความสามัคคี ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ เพราะถือเป็นหน้าที่ของ อบจ. ที่ต้องดูแลประชาชนทั้งจังหวัด ให้ผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทุกอำเภอเข้าร่วมกิจกรรม ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	กรองที่แยกมาจากผู้สูงอายุที่ต้องได้รับการดูแลพิเศษ เช่น เบาหวาน ความดัน เจาะเลือด 2. การจัดสถานที่ให้ผู้สูงอายุได้นำภูมิปัญญาเข้าไปสู่กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งก็เคยมีการเชิญผู้มีความรู้ไปแนะนำให้กับนักเรียนในโรงเรียน และสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นก็ต้องค้นหาว่าผู้สูงอายุมีความถนัดและมีความต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมในด้านไหนบ้างเพื่อที่จะได้ใช้ชีวิตที่มีคุณค่า และนำความรู้มาใช้ในการสิ่งที่คุณต้องการ
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบียด	มีความพร้อม ทั้งสถานที่ให้ความสะดวก มีการเลี้ยงอาหารเครื่องดื่ม และให้ค่ารถในการเดินทางตามระยะทาง ในวันอบรมจะมีเจ้าหน้าที่มีรับที่หน้าห้อง อำนวยความสะดวกให้ทุกเรื่อง วิทยากรก็มีความรู้ในด้านโรคภัยไข้เจ็บ	3. อยากให้ผู้รับผิดชอบโครงการต่าง ๆ แจ้งรายละเอียดมายังชมรมให้เร็วว่านี่
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม	มีการกำหนดแผนงาน ว่าจัดในช่วงไหน จัดให้อยู่ภายใต้ระบบราชการ มีการวางแผนปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมให้เข้ากับสถานการณ์ รวมทั้งการติดต่อประสานงานกับผู้สูงอายุ ในการเข้าร่วมกิจกรรมก็จะมีคัดเลือกผู้ที่พร้อมเข้าร่วมงาน และมีโควตาให้แต่ละชุมชนคัดเลือกคนที่สนใจ ส่วนการติดตามโครงการจะสังเกตจากพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมโครงการ หลังจากกิจกรรมจบก็จะมีการพูดคุยสัมภาษณ์ในเชิงลึกว่าอะไรดีไม่ดี และมีการวิเคราะห์ว่าสิ่งที่ผู้เข้าร่วมบางคนไม่ชอบเกิดจากอะไร จะได้ปรับปรุงในครั้งต่อไป	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การจัดการ และ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)	ด้านคนมีความเหมาะสม ทุกคนทำด้วยใจ ด้านเงินมีความเพียงพอ ด้านวัสดุมีความเพียงพอและมีสภาพใหม่ และด้านการจัดการมีความเหมาะสม มีการตั้งภูมิปัญญาจากผู้สูงอายุ โดยนำมาแลกเปลี่ยนกันในการจัดกิจกรรมด้วย	4. โทรศัพท์แจ้งข่าวสารแก่ผู้สูงอายุโดยตรง เพื่อลดการไม่ได้รับข่าวสาร เมื่อจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์ 5. ควรมีการบริหารจัดการที่เข้าใจง่าย สำหรับผู้สูงอายุ 6. ควรมีโรงเรียนผู้สูงอายุ เช่น วันจันทร์ พุธ สอนหลักสูตรการประกอบอาชีพ อาทิ การจักรสาน สอนศาสนาพิธีให้ถูกต้องตามหลักศาสนา ทั้งพุทธ และอิสลาม 7. เน้นสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ การบริการสุขภาพ ในพื้นที่ที่ห่างไกล หรือครอบครัวที่ยากจน 8. ให้อบจ. หาวิทยากรที่มีความรู้หลากหลาย 9. ควรเพิ่มกิจกรรมดูแลสุขภาพ ตรวจสุขภาพเบื้องต้นให้กับ
ตัวชี้วัดด้านการกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรมเวลา และทรัพยากรของโครงการ	ท่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงพื้นที่พบปะผู้สูงอายุอยู่บ่อยครั้ง ทั้งจังหวัดกระบี่ และคอยติดตามงานโครงการนี้โดยตลอด ด้านระยะเวลาคิดว่ามีความเหมาะสม เพราะจัดกิจกรรมมา 10 ปีแล้ว ได้มีการลองผิดลองถูกจนปรับให้เหมาะสม เสร็จกิจกรรมก็ประมาณ 4 โมงเย็น คิดว่ากำลังพอดี ไม่นานจนเกินไป เพราะ ผู้สูงอายุบางท่านพักอาศัยตามเกาะต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ ทำให้เดินทางกลับเข้าไม่ได้	
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	ก่อนที่จะจัดก็มีการเชิญหัวหน้ากลุ่มทุก ๆ อำเภอเข้าร่วมประชุม อบจ.เขียนโครงการและส่งเอกสารมาให้ประธาน โดยจัดที่ อบจ. จะเรียกผู้สูงอายุของแต่ละชมรมไป คัดไปชมรมละ 2 คน และมีการเชิญวิทยากรที่ชำนาญเฉพาะด้านมาให้ความรู้	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้าน ผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็น รูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำ หรือผลิตขึ้นจากโครงการ เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับ อะไรจากการผลิต	โครงการประสบความสำเร็จ มีคนเข้าร่วมเกินกว่าที่กำหนดทุกครั้ง ได้ประโยชน์ และได้ทั้งความสนุกสนาน มีสถิติการออกกำลังกาย เรามีความรู้อะไรก็ได้ แบ่งปันเพื่อนๆที่ไปอบรม ได้ความผ่อนคลาย ได้พบปะเพื่อนๆ มีแพทย์ พยาบาล มาแนะนำให้รู้จักป้องกันตัวเอง ความรู้บางเรื่องที่เรายังไม่ทราบ การทานใช้ยา การป้องกันโรค การออกกำลังกาย มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมไปเรื่อย ๆ กฎหมาย ต่าง ๆ ที่ออกมาใหม่ต้องให้ผู้สูงอายุรับทราบ เพราะสถานการณ์โลกเปลี่ยนไป เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามาต้องให้ผู้สูงอายุได้เรียนรู้	ผู้สูงอายุ และควรมีการพาไป ศึกษาดูงานนอกสถานที่ 10. น่าจะมีการจัดไปต่างอำเภอ บ้าง แต่อาจจะเพิ่มค่าใช้จ่าย แต่ ถ้าหมุนเวียนกันก็ดี 11. ก็ควรมีการถามความคิดเห็น อย่างทั่วถึงว่าควรจะเอาเรื่อง อะไรบ้าง มีการเสนอไป ว่าเรา อยากจะรู้อะไร 12. ชมรมไทเก๊กจะมีเฉพาะใน เทศบาล อำเภออื่นไม่มี อยากให้ อบจ. กับสาธารณสุขเข้ามา สนับสนุน
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จาก ผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม จาก การใช้ประโยชน์จากสิ่ง ผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบ ที่ว่าทำให้มีการผลิตผล ผลิตนั้น	ประโยชน์ที่ได้รับคือความรู้จากวิทยากร ก็เอาความรู้มาถ่ายทอดในกลุ่มมาคุย พูดคุยไปบอกกล่าวเพื่อนฝูงให้รับทราบ ไปขยายผลในเรื่องการดูแลสุขภาพ การ ออกกำลังกาย อาหารการกิน	
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่ อาจจะเกิด จากโครงการ	ในด้านบวกผู้สูงอายุมีความพึงพอใจดี ไม่มีผลทางด้านลบซึ่งเกิดเฉพาะเป็น รายบุคคล เช่น ผู้สูงอายุบางคนโดนลูกหลานนำมาเข้าชมรม โดยไม่สนใจกิจกรรม หวังแต่จะเอาเงินสวัสดิการอย่างเดียว	

6) ด้านการกีฬาและสาธารณสุข

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	เป็นความคิดของผู้บริหารบวกประสบการณ์จากการออกท้องที่ซึ่งได้เห็นว่า แต่ละชุมชนจะมีการเล่นฟุตบอลกันอยู่แล้ว และมีจำนวนมาก ผู้บริหารได้เห็นว่าฟุตบอลเป็นที่ชื่นชมของทุกพื้นที่ และหากมีการเล่นที่ถูกต้อง มีกติกาที่ถูกต้อง มีสมาคมกีฬาเข้ามาช่วยก็จะเกิดการส่งเสริมที่ถูกต้อง ลดปัญหายาเสพติด สร้างกลุ่มเยาวชน ซึ่งก็อาจจะเกิดนักฟุตบอลมืออาชีพ สร้างชื่อให้กับสังคมชุมชนและประเทศชาติต่อไป	ปัญหา 1. มีช่องว่างของระเบียบกฎกติกาที่ต้องปรับปรุง 2. การใช้งบประมาณ ที่เป็นรางวัล กติกาควรเปิดกว้างมากกว่านี้ และการติดกับกลุ่มการเมืองที่เป็นกลุ่มเด็กเฉพาะของกลุ่มนั้น 3. เกิดความขัดแย้งภายในทีมบางทีม 4. ลมฟ้าอากาศไม่แน่นอน 5. สนามไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐานในบางอำเภอ ในรอบการแข่งขันระดับอำเภอ 6. ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันบางทีมทำผิดระเบียบ อาจทำให้ถูกตัดสิทธิ์ได้
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	เกิดจากแนวคิดของผู้บริหารที่ว่าจะทำอย่างไรที่จะดึงให้คนห่างไกลยาเสพติด และการได้ออกกำลังกาย ก็คือการใช้กีฬามาเป็นสื่อ โดยจัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลโดยคนที่มาเล่นฟุตบอลจะต้องปราศจากยาเสพติด และคนที่มาเล่นก็อาจจะพัฒนาความสามารถไปเรื่อย ๆ จนสามารถที่จะไปเล่นในระดับที่สูงขึ้นไป	
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	มีคำสั่งแบ่งงานทั้งในฝ่ายของทั้ง อบจ. ที่เกี่ยวข้องกับการนี้ และมีการติดต่อประสานงานกับ อบต. ทั้ง 61 แห่ง ที่เข้าร่วมโครงการนี้ สำหรับในสายงานปกติจะมีหน้าที่ที่กำหนดอย่างชัดเจนอยู่แล้ว เช่น ในการจัดการแข่งขัน ผู้ควบคุมผู้ตัดสินคือใคร ผู้ตัดสินคือใคร และต้องมีจรรยาบรรณในการทำงาน หรือในด้านประชาสัมพันธ์มีคำสั่งชัดเจนว่าใครต้องทำอะไร ซึ่งทุกผ่านก็ร่วมกัน	
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย	หน้าที่ของ อบจ ชัดเจน ในการพัฒนาทางด้านการกีฬาและในขณะเดียวกันก็ทำให้ห่างไกลยาเสพติด แก้ปัญหาสังคม ตามวิสัยทัศน์ที่ว่า ประชาชนต้องมีคุณภาพชีวิต	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ที่ดี มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี ห่างไกลยาเสพติด ซึ่งตอบโจทย์ได้อย่างชัดเจน โดยการนำกีฬาเป็นสื่อให้คนมีคุณภาพที่ดี เมื่อคนมีคุณภาพก็จะเป็นทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ อย่างอื่นก็จะมีคุณภาพตามมา ไม่มีปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมก็ไม่มี สังคมก็สงบ ปัญหาครอบครัวก็ไม่เกิด	7. ปัญหาผู้ตัดสิน บางครั้งต้องประสานผู้ตัดสินจากต่างจังหวัด มาตัดสินเพื่อให้เกิดความยุติธรรม 8. เงินโครงการที่ได้รับไม่เหมาะสมกับโครงการที่เสนอไป เพราะคุณภาพในการสร้างแข่ง
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	ทำอะไรให้คนกระปี่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ทำอย่างไรให้คนกระปี่หันมาออกกำลังกาย ทำอย่างไรให้คนกระปี่ห่างไกลยาเสพติด ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นั่นคือเป้าหมายหลักจริง ๆ สิ่งสำคัญอีกอย่างก็คือเงินรางวัลซึ่งจะไม่ได้ให้เป็นตัวเงิน แต่จะได้เป็นโครงการพัฒนาไป คือเมื่อชนะการแข่งขัน (3 ทีม) ก็จะได้รางวัลกลับไปในห้องถิ่นของตนเป็นรางวัลของการพัฒนา โดยทางชุมชนจะต้องเสนอมาว่าต้องการอะไร เช่น ถนน สะพาน ที่เป็นรูปธรรม หลังจากนั้น อบจ. ก็จะตั้งงบประมาณ ซึ่งถือว่าเป็นโครงการที่สร้างความภาคภูมิใจ เป็นส่วนหนึ่งของความเจริญของการพัฒนาในห้องถิ่นของตัวเอง และกระตุ้นให้คนอยากเล่นกีฬา รวมถึงสร้างความสัมพันธ์ชอบคนในชุมชน	9. สนามที่ใช้แข่งขันรอบคัดเลือก ระดับจังหวัดมีระยะทางที่ไกลจากอำเภอนอกๆ 10. กองเชียร์ชอบสร้างปัญหาในการเชียร์ 11. การแข่งขันแต่ละอำเภอมีความไม่เท่าเทียมกัน 12. รองชิงระดับจังหวัดทีมที่เข้าไปแข่งขันในรอบจังหวัดบางทีมเข้าไปได้ แต่เข้ารอบไปแพ้คัดออก ไม่ได้รับรางวัลใด ๆ จึงทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและเสียเปล่าในการแข่งขัน
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบียด	ตอนเริ่มต้นก็มีการประชุมของ อบต เทศบาลต่างๆ ที่อยากส่งทีม หลักเกณฑ์ตอนนั้นไม่มีระบบวิธีชนะมาแข่งกันที่จังหวัดเลย 60 กว่าทีม จัดกันเกือบ 3 เดือน ก็เลยไม่ไหว เริ่มต้นเมื่อเราส่งหนังสือไปแจ้งคือเกินคาดหมาย เราไม่นึกว่าเค้าจะส่งกันมากขนาดนั้น ไม่นึกว่ากระปี่มีนักฟุตบอลหรือคนทำทีมมากขนาดนั้น ปีแรกก็เลยจำเป็นต้องจัดในรูปแบบนั้นไปก่อน พอปีที่ 2 ก็เลยมีรอบอำเภอ มีโควต้าตามอำเภอได้ตามสัดส่วน และเริ่มวางระเบียบกติกาตามสมาคมฟุตบอลแห่ง	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ประเทศไทยกำหนด แต่ตอนหลังต้องมีการนำความต้องการของท้องถิ่นไปใส่ หรือเอาปัญหาที่เราเจอ ข้อแก้ไขไปใส่ กฎกติการะเบียบนี้ต้องแก้กันบ่อย ให้รัดกุมและชัดเจนขึ้นต้องมีทุกปี บุคลากรที่มีส่วนในการแข่งขันก็จะมีกรอบรอบม อย่างผู้จัดการทีม โคช เช่น อบรมเรื่องกฎกติกาให้เข้าใจ มีการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนพื้นฐาน คนที่จะมียืนริมเส้นเพื่อดูแลนักฟุตบอลได้ต้อง T- license ที่ออกโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยหรือกรมพลศึกษาหรือการกีฬาแห่งประเทศไทย ถ้าไม่นั้นจะไม่ให้ทำหน้าที่ ต้องรู้เรื่องในการฝึกสอนที่แท้จริง มีการอบรมแพทย์ประจำทีม การคุยกับผู้แทนของทีมในการส่งทีมเข้าแข่งขัน เรื่องของกฎ กติกา มารยาทของการเชียร์ เป็นต้น สำหรับในระดับอำเภอ สนามยังไม่ได้มาตรฐาน แต่ระดับจังหวัดมีความพร้อมดีมาก เพราะใช้สนามกลางของจังหวัด ด้านเวลาเมื่อก่อนจะแข่งกันก่อนฤดูฝน มีนาเมษา แต่ตอนนี้ตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจะติดฟุตบอลลีกซึ่งต้องใช้สนาม ก็เลยเปลี่ยนไปเป็นปลายปี และประมาณมกราคมลีกจะเริ่ม ส่วนระยะเวลาก็ดีแล้ว ถ้านานมากก็จะมีปัญหาเพราะนักฟุตบอลส่วนหนึ่งต้องเรียนหนังสือ ส่วนหนึ่งมีอาชีพให้หยุดงานยาว ๆ ก็ไม่ไหว ปัจจุบันการจัดมีความพร้อมดี ควรให้จัดขึ้นทุกปี	ข้อเสนอแนะ 1. กฎกติกาการแข่งขัน ถ้าเจอว่าตรงไหนเป็นจุดบอดก็จะมาปรับปรุงกติกา การปรับปรุงทุกปี ก็คือการปรับปรุงระเบียบแก้ไข ปิดช่องว่างที่อาจจะนำไปสู่ปัญหาของการแข่งขัน 2. สนามแข่งขันควรจะมีเพียงพอ และพร้อมมากกว่านี้ เพราะสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานยังมีไม่เพียงพอ ปกติจะ 1 อำเภอ 1 สนาม ถ้าทุกสนามได้มาตรฐานก็น่าจะทำให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมากกว่านี้ อยากให้ อบจ.สร้างสนามให้แต่ละอำเภอ โดยให้ได้มาตรฐานในทุกๆ อำเภอ
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม	เริ่มจากระเบียบต่าง ๆ มีการพัฒนามาทุกปี การวางแผนการทำงานเอาปัญหาสะท้อนกลับมาแก้ไขจนได้ฉบับที่สมบูรณ์ที่สุด มีการจัดตั้งชมรมผู้ตัดสินในกระบี่เพื่อหาผู้ตัดสินภายในงานนี้โดยเฉพาะ	3. อยากให้เพิ่มจำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดให้มากขึ้น เพราะปัจจุบัน

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การจัดการ และ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)	คนเพียงพอ มีการแบ่งเป็นฝ่ายมอบหมายหน้าที่กัน ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ทุกคนที่มีส่วนร่วม 1. เจตนาดี 2. ผู้ที่มาอยู่ ณ หน้าที่รับผิดชอบมีความสามารถ เด็กเก็บบอลก็ต้องมีการอบรมก่อนลงไปเก็บ ผู้ฝึกสอนต้องอบรมก่อนจะเป็นผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินต้องผ่านการอบรมก่อน มาตราฐานเรื่องการบริหารจัดการเหมือนมีอาชีพ ถ้าด้านอุปกรณ์เครื่องมือก็ถือว่าครบถ้วน เพียงพอ งบประมาณถ้าต้องจัดตั้ง 60 ทีม ก็ถือว่าน้อยไปด้วยซ้ำ แต่งบประมาณโครงการถ้ายิ่งมากก็ยิ่งดี อุปกรณ์เครื่องมือก็จะได้สมบูรณ์กว่าเดิม ที่มีก็ใช้ได้แต่ถ้ามีมากขึ้นก็จะได้ดีขึ้น การบริหารจัดการที่ผ่านมาก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร ตอนหลังระเบียบต่าง ๆ ก็มีกฎเกณฑ์อยู่แล้ว	ต้องดึงจากต่างจังหวัดมา ทำให้ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณค่อนข้างมาก 4. ควรมีการปรับปรุงเรื่องการอบรมผู้ตัดสินฟุตบอลที่เป็นคนในท้องถิ่นให้ได้ รับการอบรมด้านก า ร ตั ต สิ้น ใ ห้ ไ้ ตั รับประกาศนียบัตร มีความรู้ความสามารถที่จะตัดสินได้อย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในโครงการในการว่าจ้างผู้ตัดสินจากต่างจังหวัดเข้ามาตัดสินในรายการนี้
ตัวชี้วัดด้านการกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรมเวลา และทรัพยากรของโครงการ	ในการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกบางอำเภอจัดเข้าไปทำให้เกิดความเสียเปรียบในตัวนักเตะ ระยะเวลาในรอบจังหวัดหรือรอบชิงชนะเลิศแล้ว ระหว่างดำเนินการโครงการจะมีการเสนอรายงานตลอดโครงการต่อผู้บังคับบัญชา มีการลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลาฝึกซ้อม และช่วงทำการแข่งขัน และมีการประเมินทั้งก่อนและหลังดำเนินการโดยกองแผน และ อบจ.เองก็จะมีทีมงานประเมิน รูปแบบประเมินส่วนหนึ่งก็คือการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม และ ก็เก็บภาพต่าง ๆ และก็มาประเมินผลสัมฤทธิ์ สํารวจผู้ชม สํารวจพฤติกรรมคนดู นักเตะ และสมาคมกีฬาต้องมีส่วนร่วมในการติดตามอย่างใกล้ชิดก็คือ เรื่องคุณภาพนักเตะ มีการคัด มีคณะกรรมการที่เรากำหนดไว้	5. สิ่งที่เราไม่รู้คือมาตรฐานประเทศไทยไม่ค่อยมองตรงนี้มองเงินเป็นหลัก เช่น เวลาเราจัดก็ไม่ว่าลูกฟุตบอลที่เป็นมาตรฐานคืออะไร ฟุตบอลแต่ละยี่ห้อมันไม่

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	ผู้บริหารจะไปร่วมกับทุกอำเภอ ร่วมพิจารณาให้ความสำคัญกับการแข่งขัน มีคำสั่งแบ่งงานทั้งของในฝ่ายของอบจ. และฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้ เช่น สมาคมกีฬา และประสานงานกับ อบต. ทั้ง 61 แห่ง จะมีการสอบถามประชาคม สอบถามสมาชิก	เหมือนกัน ของเราคือใครมีให้ก็เอาทั้งนั้น ไม่มีมาตรฐาน แขนงนำของสมาคมต่าง ๆ ต้องชี้แจง 6. ให้มีการปรับมาตรฐานของแผนคลับ ต้องรู้จักกา ไม่มีความหัวรุนแรง ทุกคนต้องเป็นกระบอกเสียง 7. เพิ่มเงินรางวัลให้เหมาะกับการแข่งขัน 8. ใช้สนามกลางของจังหวัดในการจัดการแข่งขันในทุก ๆ รอบ 9. อยากให้ผู้ดำเนินโครงการเลื่อนเวลาการจัดโครงการเป็นกลางปี 10. ควรมีการแบ่งกลุ่มเข้าแข่งขันแต่ละอำเภอให้ชัดเจน และกรรมการต้องเป็นกลาง
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำหรือผลิตขึ้นจากโครงการ เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับอะไรจากการผลิต	ทีมที่เข้าร่วมก็ได้รับการตอบรับเต็มตามจำนวน ประชาชนได้ออกกำลังกาย ส่งเสริมให้เยาวชนมีสุขภาพแข็งแรง เยาวชนในชุมชนมีความสุขกับการเล่นฟุตบอลและไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ได้รับประโยชน์ต่อท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณที่ได้รับมา เพื่อจัดสร้างสนาม ได้เล่นกีฬา ประชาชนในท้องถิ่นก็สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากขึ้น	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม จากการใช้ประโยชน์จากสิ่งทีผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่าทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น	เกิดความสามัคคีของนักกีฬา พัฒนานักเตะสู่ระดับอาชีพได้ เห็นถึงการพัฒนาของเยาวชนที่มีทักษะการเล่นฟุตบอลได้ดีขึ้นทุกปี มีการกระจายความเจริญจากเงินรางวัลไปสู่ชุมชนเกิดประโยชน์ในท้องถิ่น เงินรางวัลที่ได้เป็นโครงการนำมาพัฒนาชุมชน	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจเกิด จากโครงการ	ทางบวก นักกีฬาของแต่ละทีมห่างไกลยาเสพติด มีสุขภาพที่ดีและนักกีฬาสามารถมีอาชีพจากการเล่นฟุตบอล ทั้งนักเตะและผู้ทำทีมฟุตบอลได้รู้จักกันและสามัคคีกัน ประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์ทางด้านงบประมาณนำมาจัดสร้างให้เห็นเป็นเชิงประจักษ์ เช่น สนามฟุตบอล โรงยิม สนามหญ้าเทียม / ทางลบกองเชียร์ แต่ละทีมมีปัญหาในการเชียร์ที่ยังไม่สร้างสรรค์ ยังใช้การเชียร์แบบรุนแรง และการแข่งขันอาจที่มีผลมากเกินไป คือหวังที่จะได้รับชัยชนะอย่างเดียวเพราะต้องการได้รับโครงการไปพัฒนาตำบลตัวเอง	11. เพิ่มจำนวนทีมในการให้รางวัลในโครงการทีมที่เข้ารอบระดับจังหวัด

7) ด้านการท่องเที่ยว

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาวะแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	เป็นโครงการที่จัดโดยความร่วมมือของหลายภาคส่วน อาทิ อำเภอกะลันตา อบจ. เทศบาลตำบลกะลันตาใหญ่ ภาคเอกชนธุรกิจโรงแรม กลุ่มร้านค้าในเขตเทศบาล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวบนเกาะลันตาให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้มากขึ้น เสริมสร้างเศรษฐกิจบนเกาะให้มีความคึกคักในช่วงหน้าไฮซีซั่น อีกทั้งเป็นการยืดระยะการพักอาศัยบนเกาะลันตาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพราะงานจะจัดช่วงปลายฤดูท่องเที่ยว อีกทั้งตัว	- เป็นโครงการที่จัดต่อเนื่องกันมาหลายปี และมีรูปแบบเดิม ๆ อาจต้องมีการปรับเปลี่ยนการแสดงหรือการจัดงานให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวเกาะลันตามากขึ้น
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต		

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	โครงการยังช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่และเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติอีกด้วย สอดคล้องกับนโยบายของอบจ.ที่ต้องส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เพราะอบจ.มีแหล่งรายได้จากการจัดเก็บภาษีโรงแรม จึงต้องมีหน้าที่คืนกลับภาษีที่ได้จากท้องถิ่น โดยพัฒนาการท่องเที่ยวให้สร้างรายได้เข้าเกาะลันตา จังหวัดกระบี่อย่างต่อเนื่องในทุกปี	- ขาดความพร้อมด้านการบริการห้องน้ำภายในงาน รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในงาน เช่น เครื่องปั่นไฟฟ้า ที่ต้องเข้ามาในราคาแพง - ควรประสานกับผู้บริการแพขนานยนต์ให้บริการในช่วงเวลาจัดงานจนถึงเวลาเลิก เพราะนักท่องเที่ยวที่อยู่บนฝั่งต้องรีบกลับก่อนสามทุ่ม เพราะแพหยุดให้บริการ อีกทั้งเวลาในการเตรียมงานการแสดงของแต่ละโรงเรียนค่อนข้างน้อยทำให้เตรียมตัวไม่ค่อยทัน - ขาดการวัดผลที่เป็นรูปธรรมด้านเศรษฐกิจว่าในช่วงเวลาที่จัดงาน สามารถยืดระยะเวลาการพักของนักท่องเที่ยวได้จริงหรือไม่ และเศรษฐกิจของเกาะลันตา
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย		
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	วัตถุประสงค์คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเกาะลันตาให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของชาวบ้านบนเกาะให้คงอยู่ ซึ่งภายในงานมีการออกร้านและจัดการแสดงที่แสดงโดยนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ บนเกาะที่แสดงออกถึงประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของคนเกาะลันตา โดยมีความพร้อมด้านงบประมาณที่ได้มาจากหลายภาคส่วนบนเกาะลันตา รวมทั้ง อบจ.ที่ให้งบประมาณมา 5 แสนบาทซึ่งมากที่สุดในบรรดาภาคส่วนที่เข้าร่วม โดยมีระยะเวลาจัดงาน 3 วันใช้งบประมาณไปทั้งหมด 3 ล้านบาท โดยผู้บริหารคิดว่าอาจมีความคุ้มค่าด้านคุณค่ามากกว่าด้านงบประมาณในส่วนที่ช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีให้คงอยู่ ทำให้เยาวชนนักแสดงตระหนักถึงคุณค่า และภูมิใจในความเป็นคนเกาะลันตา	
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ภาระเบียบ		
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม		
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การ		

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	จัดการ และ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)		ในช่วงจัดงานนั้นคุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไปหรือไม่
ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการ	ในโครงการนี้เป็นการสนับสนุน งบประมาณจากหลายภาคส่วนที่ได้มีส่วนร่วม เช่น อำเภอกะลันตา อบจ. ภาคเอกชนที่พักและโรงแรม ร้านค้าที่มาออกร้าน โรงเรียนที่ทำการแสดงบนเวที อีกทั้งประชาชนบนเกาะลันตาที่มาร่วมชมงาน ชม บุตรหลานของตนเองที่มาทำการแสดง ในส่วนงานนี้ทางผู้จัดงานหลักๆจะเป็น อำเภอกะลันตา เอกชนโรงแรมที่พัก ร้านค้าผู้ประกอบการกับทางโรงเรียนที่เข้าร่วมประชุมวางแผนงาน โดยมีทางอำเภอกะลันตาเป็นผู้ประสานงานหลัก ทางโรงเรียนเป็นคนจัดการแสดงโชว์ศิลปวัฒนธรรมของชาวเกาะลันตา ร้านค้าเป็นผู้ออกร้านขายสินค้าบริเวณงาน เอกชนที่พักโรงแรมให้เสนอบริการที่พักแก่นักท่องเที่ยว โดยอบจ.มีส่วนร่วมแค่ให้เงินงบประมาณเบื้องต้น 5 แสนบาท ไม่ได้ร่วมจัดงานแต่อย่างใด	
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ		
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำหรือผลิตขึ้นจากโครงการ	มีการจัดงาน ลานตา ลันตา ที่บริเวณเทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่ เกิดขึ้นโดยมีประโยชน์ที่ได้รับคือ รายได้ที่เกิดจากนักท่องเที่ยวที่มาใช้จ่ายใช้สอยในวันงาน รวมทั้งชาวเกาะลันตาที่มาจากตำบลอื่น เช่น ตำบลศาลาด่าน ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ตำบลเกาะลันตาน้อย และชาวกระบี่ อีกทั้งยังได้ประโยชน์เชิงคุณค่า เช่น	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับอะไรจากการผลิต	การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของคนเกาะลันตา ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทำให้เศรษฐกิจของเกาะลันตาดีขึ้น ประชาชน เยาวชนที่มาชมนิทรรศการการแสดง หรือเป็นนักแสดงเองได้เกิดการตระหนักและภูมิใจในความเป็นคนเกาะลันตาของตนเอง	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม จากการใช้ประโยชน์จากสิ่งทีผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่าทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น		
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจจะเกิด จากโครงการ		

8) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	โครงการบ้านปลาเป็นโครงการที่ชาวบ้านร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำกิจกรรมเพื่อวางท่อซีเมนต์ลงไปในแนวชายฝั่งเพื่อให้ปลาได้มาวางไข่เพิ่มปริมาณปลาในทะเลให้มากขึ้นซึ่งโดยข้อกำหนดแล้วเรือเล็กจะไม่สามารถออกนอกชายฝั่งได้ไกลเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด การทำบ้านปลานี้จะทำให้ปลาที่อยู่ในบริเวณชายฝั่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น และทำให้เรือประมงขนาดเล็กที่เป็นของชาวบ้านในพื้นที่สามารถจับปลาได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย และโครงการนี้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของ อบจ.และบรรจุอยู่ในแผนฯ ของ อบจ.	- การวางจุดแนววางท่อซีเมนต์ อาจต้องบอกกล่าวชี้แจงชาวประมงในหมู่บ้านให้ทั่วถึงก่อนดำเนินโครงการ เพราะในการเดินเรือประมงบางครั้งชาวประมงไม่ทราบจุดวางทำให้เดินเรือไปชนแนวบ้านปลาเกิดความเสียหายทั้งในส่วนเรือประมงและบ้านปลาได้ - ท่อซีเมนต์เก่าที่นำมาบริจาคไม่เพียงพอต่อการทำบ้านปลาให้ได้อย่างต่อเนื่องทุกปี เพราะต้องรอรับบริจาคให้ได้จำนวนหนึ่งก่อนถึงจะจัดทำโครงการได้
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต		
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ		
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย		
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	โครงการมีวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจนเพื่อเพิ่มปริมาณปลาชายฝั่ง ส่งผลให้ชาวบ้านจับปลาได้มากขึ้นและเป็นการอนุรักษ์พันธุ์ปลา โดยโครงการมีความพร้อมในการจัดโครงการค่อนข้างดี โดยใช้ทรัพยากรบุคคลจากความร่วมมือของชาวบ้านในพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรม งบประมาณกับวัสดุอุปกรณ์ได้รับจากหน่วยงานที่	
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ		

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ	เกี่ยวข้องรวมทั้งอบจ.ด้วยที่นำท่อซีเมนต์เก่าที่ได้รับบริจาคและขนส่งมาให้ถึงพื้นที่ ทำโครงการ ความคุ้มค่าของโครงการมีน้อยข้างเยอะเพราะชาวบ้านได้ประโยชน์ มาก และใช้งบประมาณน้อยเพราะท่อซีเมนต์ที่รับบริจาคมาเป็นท่อเก่า ไม่ต้องซื้อ มาทำโครงการ	- มีช่วงระยะเวลาการรอคอยในการ บริจาคท่อซีเมนต์ซึ่งช่วงเวลานี้ใช้ เวลานาน
	3. ความเหมาะสมของ ขั้นตอนระหว่างปัญหา สาเหตุของปัญหา และ กิจกรรม		- ทางส่วนราชการที่เกี่ยวข้องยัง จับชาวประมงหมู่บ้านอื่นที่เข้ามา ลักลอบระเบิดปลายังไม่ได้ เพราะ เจ้าหน้าที่มาถึงชาวประมงก็ หลบหนีหมดแล้ว
	4. ความสอดคล้องของ ปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การ จัดการ และ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (ความ คุ้มค่าและงบประมาณที่ ได้รับของโครงการ)		
ตัวชี้วัดด้าน กระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของ โครงการ	ในช่วงเวลาทำกิจกรรมวางท่อซีเมนต์ในทะเลใช้เวลา 1-2 วัน ประชาชนในหมู่บ้าน ได้เข้าร่วมกันประชุมวางแผนรวมทั้งเข้าร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับส่วนราชการ ในโครงการทุกภาคส่วน	
	2. การมีส่วนร่วมและการ วางแผนของประชาชน		

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ		
ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็นรูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำหรือผลิตขึ้นจากโครงการ เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับอะไรจากการผลิต	ผลผลิตที่ได้รับคือ บ้านปลา ที่ได้ที่ร่วมกันสร้างจากส่วนราชการและประชาชน ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการอนุรักษ์พันธุ์ปลา และสร้างรายได้ให้กับชุมชนเจ้าของพื้นที่ที่สามารถจับปลาได้มากขึ้นแต่ก็มีผลกระทบทางลบด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อมีปลาชุกชุมมากขึ้นก็ดึงดูดให้ชาวประมงที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามาจับปลาในพื้นที่ชุมชนเจ้าของพื้นที่ แต่ไม่ได้จับปลาแบบปกติ แต่จับปลาโดยวิธีระเบิดปลาทำให้บ้านปลาเสียหายและป่าชายเลนเกิดความเสียหาย	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม จากการใช้ประโยชน์จากสิ่งทีผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบที่ว่าทำให้มีการผลิตผลผลิตนั้น		

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่อาจจะเกิด จากโครงการ		

9) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	1. สภาพแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)	การจัดทำโครงการต้องมีการศึกษาสภาพแวดล้อมก่อนจะเริ่มกำหนดโครงการ เช่น โครงการอบรมเรือหางยาว เป็นปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวทางทะเล มีผู้ประสบเหตุโดยตรง โดยมีกลุ่มเรือหางยาว ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และกิจกรรมที่กำหนดภายในโครงการจะช่วยให้ปัญหาน้อยลง หรือลดการสูญเสีย โดยโครงการจัดทำขึ้นเป็นปีที่สอง มีองค์ความรู้ใหม่เสมอ กลุ่มเครือข่ายที่ต้องการพัฒนาความรู้พัฒนาศักยภาพของเครือข่ายเสมอ เช่น ทีมกู้ชีพต้องมีการสอบผ่านมาตรฐานทางการแพทย์ฉุกเฉิน หน่วยงานของ อบจ.มีการพัฒนาและกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของหน่วยกู้ชีพ เรียกว่า EMR และมีสายด่วน 1131 และ 1669 เพื่อแจ้งเหตุฉุกเฉิน ให้สามารถทำงานเชื่อมโยงได้ มีการคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ มีการดึงภายนอกเข้ามาช่วย เช่น แอร์เอเชีย บางกอกแอร์เวย์ มาช่วย มีการประชุมเพื่อให้เกิดความเหมาะสม โดยต้องอบรมในเวลากลางวัน เพราะในกลุ่มกู้ชีพจะทำงานกลางวันนี้เป็นอาสาสมัคร ไม่ใช่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้มีความพร้อมในการ	ปัญหา ปัญหา มาจากกลุ่มหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ เป็นภาคีเครือข่ายให้ความรู้ เช่นการอบรม การให้ความรู้กลางคืน อาจมีข้อจำกัดบางส่วนต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว ปัญหาที่เกิดจากการประสานงานปัญหาเรื่องพื้นที่ เช่น กู้ชีพ บางครั้งอาจมีการอบรมต้องมีบางหน่วยติดขัดไม่สามารถมาอบรมได้ แต่ก็สามารถแก้ปัญหาได้และบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการทำงาน ปัญหา

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ทำงานเสมอ การทำโครงการมีหลายพื้นที่ที่มีการบอกว่า เป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่รู้ เช่น เมื่อไปอบรมการกู้ชีพให้กับคนขับเรือหางยาว ส่วนใหญ่จะเปลี่ยนผู้ขับเรือ และ นายจ้างจะจ้างคนอื่น 30 – 40 เปอร์เซนต์ จะจ้างคนใหม่ จะต้องให้ความรู้เพิ่มเติมเสมอ	เงินงบประมาณบางส่วนยังไม่สามารถทำได้เพราะบางส่วนต้องการซื้อแต่ติดขัดในเรื่อง สตง. ตรวจ ข้อเสนอแนะ ต้องการรถดับเพลิง กระจายสูง เรือดับเพลิง มีแค่เรือธรรมดาดำไปดับเพลิง เป็นรถรุ่นเก่า และส่วนใหญ่บุคลากรที่ทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครไม่มีบุคลากร ควรเพิ่มคนทำงานให้มากขึ้น และการอบรมชาวบ้านให้มีความรู้ให้มากขึ้น เพื่อลดการเกิดเหตุ ช่วยเหลือเป็นกลุ่ม ๆ รวมทั้งข้อกฎหมายในการเบิกจ่ายระบบการเบิกจ่ายงบประมาณ ในเรื่องของเวลาที่จัดในเวลากลางคืน เพราะกลางวันผู้เข้าอบรมต้องทำงาน ซึ่งอาจจะเกิดการล่าช้าจากการทำงานบ้างหรือกลับก่อนบ้าง ยิ่ง
	2. ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้น และอนาคต	ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และกิจกรรมที่กำหนดภายในโครงการจะช่วยให้ปัญหาน้อยลง หรือลดการสูญเสีย	
	3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การทำงานจะมีหน่วยงานตรวจสอบ เช่น สตง. และมีการคำนึงถึงกฎหมายเสมอ โดยส่วนใหญ่ในขอบเขตการทำงานจะอยู่ในอำนาจหน้าที่กลุ่มเป้าหมายที่ดำเนินการจะมีกลุ่มที่เป็นเป้าหมายโดยตรงเพื่อเพิ่มศักยภาพ เช่น ชมรมเรือหางยาว หรือเรือสปีดโบ๊ท อบรมในบทบาทหน้าที่เพื่อความเข้าใจเพิ่มความรู้ บทบาทหน้าที่ของ อบจ.มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงาน ทั้ง ตำรวจน้ำ หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน สาธารณสุขจังหวัด เมื่อได้โครงการและมีแนวคิดแล้วว่าจะทำอะไร ก็มีการเชิญประชุมจากทุก ๆ ฝ่ายมาปรึกษาหารือก่อน รวมถึงขอความคิดเห็น ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เช่น ตำรวจน้ำ เจ้าท่า สาธารณสุข อำเภอเมืองกระบี่ อุทยาน สยามคทงเที่ยว โดยประธานชมรมแจ่งข้าวแล้วไปประชุมที่ อบต.คลองประสงค์ เป็นกิจกรรมอบรมเครือข่ายเรือหางยาว เพื่อพัฒนาความรู้ของพนักงานขับเรือหางยาว ซึ่งในการจัดการอบรมก็มีการเชิญวิทยากรจากหลายหน่วยงาน เช่น วิทยากรจากเจ้าท่าก็จะให้ความรู้ในด้านการต่ออายุเรือ การต่อใบ	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ขับเรือ ส่วนสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวก็จะมาให้ความรู้ในการบริการนักท่องเที่ยว วิทยากรจากอุทยานก็จะมาอธิบายในเรื่องของเขตอุทยาน เช่น ค่าธรรมเนียมในการเข้า วิทยากรจากสาธารณสุขก็จะให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในด้านของการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย คือได้เครือข่ายเป็นทั้งกลุ่มเรือหางยาว กลุ่มทีมวิทยากร ส่วนความรู้ที่ได้ถ่ายทอดให้กับกลุ่มถ้าผู้เข้าอบรมมีความรู้ในส่วนนี้ก็จะเป็นการช่วยบรรเทาภัยตามยุทธศาสตร์	ดีก็คนก็ยังหาย แต่ก็ยังมีวิธีแก้ปัญหาไม่ให้คนกลับก่อน เช่น การทำเสื่อมาแจก เป็นต้น ขาดความร่วมมือของบุคลากรทั่วไปคนขับเรือต้องทำงานหาเช้ากินค่ำ ช่วงเวลาอบรมทำให้ขาดรายได้
	4. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย	การกำหนดโครงการมีส่วนของการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยรับนโยบายการกำหนดโครงการมาจากผู้บริหารและแตกย่อยเป็นกิจกรรม การทำงานด้านป้องกันต้องมีเครือข่าย ในส่วนของอบจ. นายกอบจ.จะเน้นทางทะเลมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจน้ำ เจ้าท่าจังหวัดกระบี่ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด การพูดคุยในการทำงานเพื่อกำหนดกิจกรรมในโครงการกับการป้องกันและฝ่ายสิ่งแวดล้อม การกำหนดกิจกรรมให้ตรงกับวิสัยทัศน์พันธกิจ และให้หน่วยงานเป็นที่รู้จัก เพื่อให้สามารถป้องกันบรรเทาสาธารณภัยได้ ประสบความสำเร็จ ทั้งในเรือหางยาวและการพัฒนาเรือกู้ชีพ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการประมง เช่น นักท่องเที่ยวต่างประเทศต้องมีการยืนยันว่า ผู้มาช่วยเหลือต้องมีบัตรที่หน่วยงานรัฐออกให้หรือมีใบรับรอง ต้องพัฒนาทีมหน่วยกู้ชีพ เช่นมี license ต้องมีการขึ้นทะเบียนกับ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) มีการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเป็นกิจกรรมอบรมเครือข่ายเรือหางยาว เพื่อพัฒนาความรู้ของพนักงานขับเรือหางยาว ซึ่งในการจัดการอบรมก็มีการเชิญวิทยากรจากหลายหน่วยงาน เช่น วิทยากร	อบรมไม่ต่อเนื่อง นาน ๆ จัดที ในเรื่องของเวลาที่จัดในเวลา กลางคืน เพราะกลางวันผู้เข้าอบรมต้องทำงาน ซึ่งอาจจะเกิดการล่าจากการทำงานบ้างหรือกลับก่อนบ้าง ยิ่งดีก็คนก็ยังหาย แต่ก็ยังมีวิธีแก้ปัญหาไม่ให้คนกลับก่อน เช่น การทำเสื่อมาแจก ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับคุณภาพ การพูดคุยเครือข่ายต้องมีระบบการสื่อสารที่ดีและ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ถ้าหากทางทะเลมีการดูแผนที่ทางอากาศได้ จะสามารถเตรียมความพร้อมได้

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		จากเจ้าท่าก็จะให้ความรู้ในด้านการต่ออายุเรือ การต่อใบขับเรือ ส่วนสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวก็จะมาให้ความรู้ในการบริการนักท่องเที่ยว วิทยากรจากอุทยานก็จะมาอธิบายในเรื่องของเขตอุทยาน เช่น ค่าธรรมเนียมในการเข้า วิทยากรจากสาธารณสุขก็จะให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย คือได้เครือข่ายเป็นทั้งกลุ่มเรือหางยาว กลุ่มทีมวิทยากร ส่วนความรู้ที่ได้ถ่ายทอดให้กับกลุ่มถ้าผู้เข้าอบรมมีความรู้ในส่วนนี้ก็จะเป็นการช่วยบรรเทาภัยตามยุทธศาสตร์ เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบโครงการ ดำเนินการด้านเอกสารทั้งหมด การประสานงานทุกอย่าง ซึ่งเริ่มต้นจากนโยบายผู้บริหารว่าต้องการโครงการที่ให้ตรงกับฝ่ายงาน ซึ่งเราเองต้องหาข้อมูลและจัดทำเป็นโครงการไปนำเสนอ ซึ่งทางผู้บริหารจะพิจารณาอีกครั้ง	ในบางครั้งระบบมีแต่เครือข่ายยังไม่มีความเข้าใจ ถ้าผู้ปฏิบัติสามารถมีความเข้าใจก็สามารถทำงานได้ ให้มีหน่วยงานเช่น เจ้าท่า มาให้บริการต่อทะเบียนเรืออำนวยความสะดวกอย่างอื่นด้วย มีการอบรมเพิ่มมากกว่าปีละ 1 ครั้ง หลัก ๆ ก็ไม่มีอะไร โครงการนี้ปกติจะจัดทุกปี ซึ่งก็มีการประชุมทุกครั้งว่าทางกลุ่มต้องการความรู้ด้านใดเพิ่มเติมหรือต้องการจัดในช่วงใด เพราะบางช่วงจะเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวมากทำให้เหนื่อย ทางกลุ่มก็จะเป็นผู้เสนอแนะความต้องการอยู่แล้ว / ปกติแล้วพวกเราอยู่ในเกาะ แต่เวลานัดประชุมจะอยู่อีกฝั่ง เราก็ต้องขี่เรือขึ้นมากลางคืน เรามีแต่เรือรถไม่มีไปลำบาก แต่
ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ	ทางอบจ.จะมีการประชุม ชี้แจงและร่วมกันวางแผน ประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างหน่วยปฏิบัติ ถ้ามีเรื่องอะไรก็มาปรึกษากัน บรรลุวัตถุประสงค์ เมื่อเกิดเหตุสามารถโทรแจ้งได้ทันที เช่น 1131 มีเรือหางยาวโทรแจ้งเหตุที่อบจ. เพื่อให้สามารถบอกได้ว่า เมื่อเกิดเหตุสามารถแจ้งเหตุได้ที่ไหน และการแจ้งเมื่อผู้เข้ารับการอบรมมีการบอกว่ามีผู้บาดเจ็บหรือประสบเหตุอย่างไร พักอยู่ไหน ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อมูลต่าง ๆ ข้อมูลในการบรรเทาสาธารณภัย ข้อมูลการช่วยเหลือในผู้ประสบภัย จัดโครงการเพื่อให้คนขับเรือมีวิธีการขับเรือที่ถูกต้อง คนขับเรือมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาล เพื่อพัฒนาการช่วยเหลือแขก บริการนักท่องเที่ยวอย่างไรให้ดีขึ้น อบรมการขับเรืออย่างไรให้ดีไม่บกพร่อง	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่นงบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ	กรเตรียมการทั้งหมดตั้งแต่การเขียนแผนจนเสร็จสิ้น ก็เหมาะสมดี เพราะว่า มีจะกระตุ้นอยู่ตลอด อบจ.จะมีการประชุม ฟันฟู และมีอีกหลายแผนอีก อย่างต่อเนื่อง มีการอบรมพัฒนาอยู่เสมอ ในทุก ๆ ด้านมีความเหมาะสม ซึ่งปัญหาก็อาจมีบ้าง เช่น ผู้เข้าร่วมอบรมอาจมาช้าไม่ตรงเวลาบ้าง เนื่องจากการอบรมภาคกลางคืน มาแล้วกลับก่อนบ้างเป็นต้น โดยมีอุปกรณ์มีการสาธิตให้ดู ทำด้วยตนเองด้วย จัดเป็นกลุ่ม เช่น การช่วยชีวิต การปฐมพยาบาลเบื้องต้น มีความพร้อมสถานที่ ห้อง มีการลงชื่อทุกครั้ง มีการเลี้ยงอาหาร คนเรือสนใจกันดี มากันครบเป็นโครงการที่ดี มีความรู้ที่เพิ่มขึ้น อยากให้อบรมทุกปี ก่อนเข้าหน้าทัวร์ ได้ความรู้เพิ่มเติม มีความพร้อม เหมาะสม ทั้งเวลาสถานที่ เมื่อได้โครงการและมีแนวคิดแล้วจะทำอะไร ก็มีการเชิญประชุมจากทุก ๆ ฝ่ายมาปรึกษาหารือก่อน รวมถึงขอความคิดเห็น ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เช่น ตำรวจน้ำ เจ้าท่า สาธารณะสุข อำเภอเมืองกระบี่ อุทยาน สยามคทงเทียม	ถ้าลงไปจัดในหมู่บ้านจะดีกว่านี้ จัดที่ อบต จะเหมาะสมที่สุด จัดทุกปีก็ดีแล้วจะได้รู้จักกัน เช่น อบต บางคนปีนี้อยู่ปีหน้าคนใหม่ก็จะได้รู้จัก อยากให้อบรมเรื่องกฎจราจรทางน้ำอย่างต่อเนื่องทุกปี เพื่อจะได้มีความรู้ใหม่อยู่ตลอด ควรมีค่าตอบแทนให้ในการเข้าอบรม อยากให้หน่วยงานของรัฐเข้าถึงมากกว่านี้ เช่น เจ้าท่า ตำรวจน้ำ ศุลกากร มาอบรมให้ความรู้มากกว่านี้ มากกว่าทำกันเถื่อน ๆ ควรให้ทุกฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง โครงการนี้ปกติจะจัดทุกปี ซึ่งก็มีการประชุมทุกครั้งว่าทางกลุ่มต้องการความรู้ด้านใดเพิ่มเติมหรือต้องการจัดในช่วงใด เพราะบางช่วงจะเป็นช่วงที่
	3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหาสาเหตุของปัญหา และกิจกรรม	มีการร่วมกันวางแผนร่วมกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการซ้อมแผน ปีหนึ่งจะมีสองถึงสามครั้ง หลังจากรับนโยบายมาแล้ว จะมาวางแผนและร่วมกันสมมติสถานการณ์ กลุ่มเรือหางยาวจะมีหลายกลุ่ม ซึ่งจะสลับเปลี่ยนไปในแต่ละพื้นที่ เช่นอ่าวลึกที่อยู่ห่างไกลออกไปจะให้เข้ามาอบรมในเมืองก็เป็นไปไม่ได้ จึงต้องออกไปอบรมในพื้นที่ ซึ่งทั้งหมดมี 7 กลุ่ม ภายใน 1 เดือน ทั้งจังหวัด ยกเว้นเกาะลันตาเนื่องจากยังไม่ค่อยเป็นกลุ่มกันเท่าไร	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	4. ความสอดคล้องของปัจจัย 4 ด้าน คือ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงินและ การจัดการ และ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ความคุ้มค่าและงบประมาณที่ได้รับของโครงการ)	บุคลากร เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มีความเพียงพอ งบประมาณเพียงพอ มีการขอ งบประมาณและเรื่องยังไม่เพียงพอ การบริหารจัดการมีความเหมาะสม ระยะเวลา 1 วัน ตั้งแต่ 18.00-22.00 เหมาะสมแล้ว กลางวันต้องทำงาน ในทุก ๆ ด้านมีความเหมาะสม ซึ่งปัญหาก็อาจมีบ้าง เช่น ผู้เข้าร่วมอบรมอาจมาช้าไม่ตรงเวลา บ้าง เนื่องจากเป็นการอบรมภาคกลางคืน มาแล้วกลับก่อนบ้างเป็นต้นในทุก ๆ ด้านมีความเหมาะสม ซึ่งปัญหาก็อาจมีบ้าง เช่น ผู้เข้าร่วมอบรมอาจมาช้าไม่ตรงเวลาบ้าง เนื่องจากเป็นการอบรมภาคกลางคืน มาแล้วกลับก่อนบ้างเป็นต้น	นักท่องเที่ยวมากทำให้เหนื่อยทางกลุ่มก็จะเป็นผู้เสนอแนะความต้องการอยู่แล้ว
ตัวชี้วัดด้านการกระบวนการ (Process)	1. การตรวจสอบกิจกรรมเวลา และทรัพยากรของโครงการ	ถ้าพูดด้านเวลาก็ไม่ค่อยมีเวลาเกินไป แต่ถ้าจะให้ได้รายละเอียดคิดว่าน่าจะไมพอ แต่จะมีปัญหาในเรื่องการทำมาหากินถ้าจัดกันหลายวัน ก็เป็นการอบรมแบบสรุป	
	2. การมีส่วนร่วมและการวางแผนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	บทบาทเป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติพื้นที่ในจังหวัดกระบี่ ได้ร่วมกับหน่วยต่าง ๆ ในพื้นที่ ทุกอำเภอในทุกพื้นที่จังหวัดกระบี่ จะมีการประสานกันตลอด และจะมีชุดกู้ภัยทางน้ำ เรามีชุดที่จะลำเลียงผู้บาดเจ็บลงจากที่สูง มีเทคนิคในการใช้เชือกลงมาจากภูเขา จากหน้าผา สำหรับทางรถ เราก็มีชุดปฏิบัติการพร้อมสามารถที่จะช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ ถ้าหากมีเหตุทางอบจ.จะมีผู้ประสาน พิจารณาว่าสมควรจะประสานจากหน่วยไหน ในกลุ่มจะมีอาสาสมัครประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ในพื้นที่แต่ละพื้นที่ถ้าเค้ามีอะไรมีปัญหอะไร จะแจ้งเข้ามา โดยมีการติดต่อกันทั้งทางไลน์ เพื่อความรวดเร็ว มีการติดต่อประสานกัน เช่น ฝนตก พื้นที่ไหนฝนตกเราจะรู้ทันที ทาง อบจ.จะได้เตรียมความพร้อมได้แล้ว ทุกคนจะมีการเตรียม	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
		ความพร้อมตลอด มีความพร้อมเพราะมีหลายหน่วยงานร่วมมือกัน มีการสาธิต การช่วยเหลือผู้ป่วย การปั๊มหัวใจ เมื่อได้โครงการและมีแนวคิดแล้วว่าจะทำอะไร ก็มีการเชิญประชุมจากทุก ๆ ฝ่ายมาปรึกษาหารือก่อน รวมถึงขอความคิดเห็น ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เช่น ตำรวจน้ำ เจ้าหน้าที่ สาธารณะสุข อำเภอเมืองกระบี่ อุทยาน สยามทองเที่ยว	
ตัวชี้วัดด้าน ผลิต (Output)	1. Output (ผลผลิต) คือ สิ่งของ/บริการที่เป็น รูปธรรมที่รับรู้ได้ ที่จัดทำ หรือผลิตขึ้นจากโครงการ เป็นคำตอบ ที่ว่าจะได้รับ อะไรจากการผลิต	ได้ความรู้ ความรู้พอมือแล้วบ้าง พอเข้าอบรมก็ได้ความรู้เพิ่มขึ้น มีประโยชน์มาก มี ความรู้จากการจมน้ำ แจ้งข่าวอย่างไร หัวใจหยุดเต้นควรทำอย่างไร หากมองก็ น่าจะเป็นเรื่องของความรู้ ที่ให้เป็นแบบรวบรัด สนุกสนาน มีการสาธิตจริง ๆ สามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งวิทยากรที่มาก็สามารถถ่ายทอดได้ดี	
	2. Outcomes (ผลลัพธ์) คือ ผลประโยชน์ที่ได้จาก ผลผลิต ผลกระทบที่มีต่อ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม จาก การใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ ผลิตขึ้นมา เป็น คำตอบ ที่ว่าทำให้มีการผลิตผล ผลิตนั้น	อบต.คลองประสงค์เป็นผู้จัดให้เข้ารับการอบรม มีความจำเป็นเพราะต้องใช้ ความรู้ในการทำงาน ได้รู้วิธีการช่วยเหลือเบื้องต้น ได้รู้สัญญาณไฟต่าง ๆ เวลาขับ เรือ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การบริการนักท่องเที่ยว ขับเรืออย่างไรให้ถูกวิธี ช่วยเหลือเมื่อนักท่องเที่ยวประสบภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	

SIPP Model	เกณฑ์การชี้วัด	เนื้อหาเชิงพรรณนา	ปัญหาอุปสรรค
	3. Impacts (ผลกระทบ) ทั้งทางบวกและทางลบที่ อาจจะเกิด จากโครงการ	ทางบวก คือ คนเรือสามารถทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้ ช่วยชีวิตคนอื่นได้ ดีกับคนเรือ และนักท่องเที่ยวได้มีความปลอดภัย ได้รับความรู้ คำแนะนำที่ดีมี นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เพราะมีการบริการที่ดีขึ้น	

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างภาพโครงการ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านการเกษตร

ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้านการกีฬาและสาธารณสุข

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายนามคณะผู้วิจัย

หน่วยงานรับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
139 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000
โทรศัพท์ 0 7522 1212-5 โทรสาร 0 7522 1216
www.dusittrang.com

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ดร.สฤณี ธีฎกิจจานุกิจ

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
โทร. 0 7522 1212 ต่อ 6801

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธิน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผู้วิจัย

นายณบ ศรีจันทร์
ดร.หยาดพิรุณ นาชัยสินธุ์
นายวัฒนพล ชุมเพชร
นางสาวสุชาดา ศรีปล้อง

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
โทร. 0 7522 1212
โทรสาร 0 7522 1216

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นายnob ศรีจันทร์
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Nob Srijan
2. เลขหมายบัตรประชาชน 3929900208168
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัย
4. หน่วยงานต้นสังกัด
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
139 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000
โทรศัพท์ 075221212 – 5 โทรสาร 075221216
โทรศัพท์มือถือ 081 – 654 – 1047
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ nob_sri@outlook.com
5. ประวัติการศึกษา
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ นโยบายสาธารณะ
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 1. โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น Integrity and Transparency Assessment (ITA) ปีงบประมาณ 2558 (จังหวัดตรัง)
 2. โครงการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดตรังและจังหวัดกระบี่ ปีงบประมาณ 2553 – 2559
 3. โครงการวิจัยการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) ดร.หยาดพิรุณ นาชัยสินธุ์
(ภาษาอังกฤษ) Dr. YARDPIRUN NACHAISIN
2. เลขหมายบัตรประชาชน 3920100424941
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัย
4. หน่วยงานต้นสังกัด
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
139 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000
โทรศัพท์ 075221212 – 5 โทรสาร 075221216
โทรศัพท์มือถือ 081 – 347 - 3606
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Yard_pirun@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา
ครุศาสตรบัณฑิต (สังคมศึกษา) สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ยุทธศาสตร์และความมั่นคง) มหาวิทยาลัยบูรพา
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ ยุทธศาสตร์และความมั่นคง รัฐศาสตร์
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 1. โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น Integrity and Transparency Assessment (ITA) ปีงบประมาณ 2558 (จังหวัดตรัง)
 2. โครงการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดตรัง ปีงบประมาณ 2558 – 2559
 3. โครงการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) วัฒนพล ชุมเพชร
(ภาษาอังกฤษ) Wattanapon Chumphet
2. เลขหมายบัตรประชาชน 3929900307506
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัย / อาจารย์
4. หน่วยงานต้นสังกัด
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
139 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000
โทรศัพท์ 075221212 – 5 ต่อ 6818 โทรสาร 075221216
โทรศัพท์มือถือ 083 – 174 – 8770
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ wattanapon@msn.com
5. ประวัติการศึกษา
อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีโทรคมนาคม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการผลิตทางอุตสาหกรรม)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 1. โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น Integrity and Transparency Assessment (ITA) ปีงบประมาณ 2558 (จังหวัดตรัง)
 2. โครงการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดตรัง ปีงบประมาณ 2556 – 2559

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) สุชาดา ศรีปล้อง
(ภาษาอังกฤษ) SUCHADA SRIPLONG
2. เลขหมายบัตรประชาชน 3920600534550
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัย
4. หน่วยงานต้นสังกัด
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง
139 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000
โทรศัพท์ 075221212 – 5 ต่อ 6818 โทรสาร 075221216
โทรศัพท์มือถือ 081 – 172 - 9599
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ suchada.pucca@gmail.com
5. ประวัติการศึกษา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาการจัดการคอมพิวเตอร์) สถาบันราชภัฏธนบุรี
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 1. โครงการสำรวจความพึงพอใจและความคาดหวังของประชาชนต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองกระบี่ ประจำปีงบประมาณ 2556
 2. โครงการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองกระบี่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง

139 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง รหัสไปรษณีย์ 92000

โทรศัพท์ 075-221212-5

เว็บไซต์ <http://www.dusittrang.com>